

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 131
15 Tebax 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

15 Ağustos'un 7. yıldönümünde sömürgeci özel savaşın iflası gizlenemiyor

Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizde olduğu gibi halk tarihimizde de önemli bir dönüm noktası olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü yaşıyoruz. 1984'te Dih(Eruh) ve Şemzînan(Şemdinli)'da patlayan "ilk kurşun"la birlikte başlayan silahlı direniş mücadelemiz tam yedi yıldır kesintisiz biçimde sürüyor. Bu kesintisiz silahlı direniş, faşist-Türk sömürgecilerinin dayattığı görülmemiş bir özel savaşa karşı sürdürüldü. Yine bu direniş, dünya genelinde reformist rüzgarların yelkenleri alabildiğine şişirdiği ve devrim gemilerini kapitalist-emperyalist limanlara doğru sürüklediği; yıllar yılı sosyalizm ve devrim zemini olarak kabul edilen diyarlarda bile silahlı mücadelenin "kötülükleri"nden başka bir şeyin konuşulmadığı bir süreçte sergilendi.

Kuşkusuz bu tür olgular, Kürdistan'da PKK önderliğinde yürütülen ve yedi yılda hiç kesintiye uğratılmayan silahlı direnişi daha da anlamlı kılmaktadır. Mücadele son derece geniş bir karşı-devrim cephesiyle, yaşamın her alanında ve kıyasıya olmuştur. Dolayısıyla ortaya çıkardığı sonuçlar da aynı oranda geniş kapsamlı ve önemlidir.

1984 yılında Kürdistan dağlarının doruklarına ulaştırılan ilk küçük gruplarla silahlı direniş mücadelesi başlatıldığında, sadece Türk sömürgecileri buna günlük ve saatlik ömürler biçmekle kalmamış, Türkiye ve Kürdistan'dan devrimci ve ulusal kurtuluşçu geçinen birçok güç de, sömürgecileri gölgede bırakacak bir gayretkeşlikle karşı tavır almada gecikmemişti. Bu büyük ve soylu çıkışı -büyük bir soysuzluk örneği sergileyerek- "maceracılık" olarak niteleyen, bunun intihar etmek demek olduğunu tekrarlayıp

Devamı 3. sayfada

ARGK 15 AĞUSTOS RUHUYLA VURUYOR

● Şemzînan'daki Samanlı karakolu baskınında 39 asker öldürüldü, 7'si esir alındı. ARGK komutanları ellerindeki esir TC askerlerini BM aracılığıyla serbest bırakacaklarını açıkladılar.

● **Bêdlîs Geliyê Avkusê çarpışmasında 6 özel tim elemanı, Bêdlîs-Amed karayolunu denetleme eyleminde de 10 asker öldürüldü.**

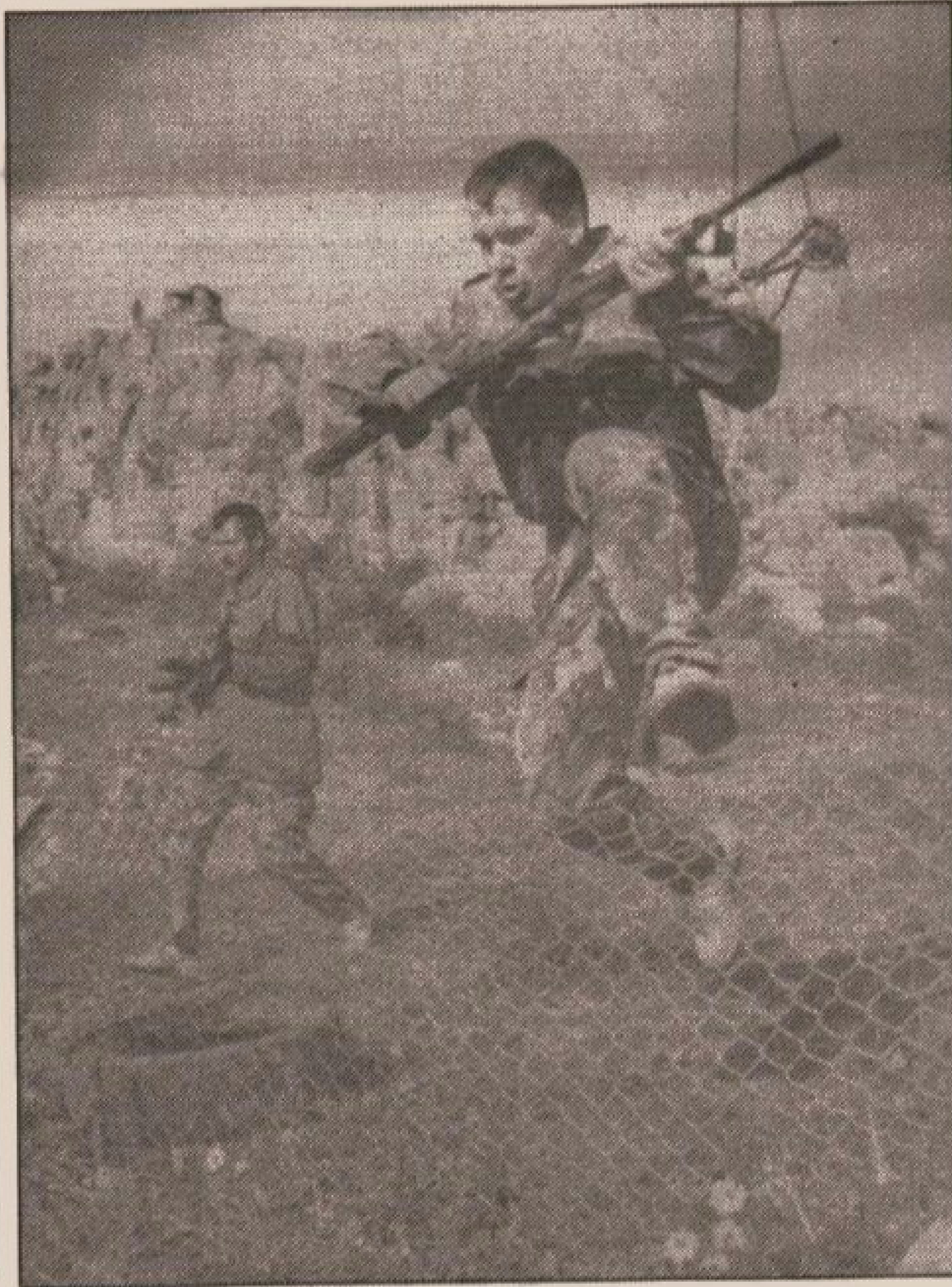
● Mûş-Hasköy'de sömürgeci birliklerin pususunda şehit düşen 2 ARGK savaşçısı için Pasûr(Kulp)'ta; Çewlik'te şehit düşen bir gerilla için de Hênê'de yapılan cenaze törenleri binlerce kişinin katılımıyla serîhildana dönüştü.

● **Cizîra Botan-Hezex-Kerboran üçgeninde bir gecede üç düşman karakoluna baskın düzenleyen ARGK birlikleri, sömürgecilere ağır kayıplar verdirdi.**

● Şirnex-Girgê Amo(Silopi) arasındaki Hêzil vadisinde karakol baskını: 1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 asker öldürüldü; karakol binası kullanılmayacak derecede imha edildi.

Mûş-Hasköy'de 2, Çewlik'de 1, Dilûk'ta 1, Şirnex- Bestê'de 1 ARGK savaşçısı sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri çarpışmalarda şehit düştü.

Haberler 4-7. sayfalarda

Kitlesel eylemlilik dorukta

□ **Cizîra Botan'da sömürgeci kolluk kuvvetleri roketatar ve otomatik silahlarla evlere ve sivil halka saldırdı. Saldırıda 18 yaşındaki Hediye Dilçe vurularak şehit düştü. / Hezex(İdil) merkezine gerillalar tarafından düzenlenen baskının ardından, ilçenin dışarıyla irtibatını kesen sömügeciler kitleler üzerinde terör uyguladı.**

□ TC sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex'te uyguladığı devlet terörünü ve Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla Cizîra Botan, Hezex, Şirnex, Girgê Amo, Midyad, Kerboran ve Nisêbîn'de kepenkler günlerce kapalı kaldı.

□ **Nisêbîn ve Misric(Kurtalan)'da aynı amaçla binlerce köylü ilçe merkezlerine doğru yürüyüşe geçti. "Bijîn PKK-ERNK û ARGK" sloganlarıyla yürüyen kitlelerin üzerine ateş açıldı. Nisêbîn'de Yusra Akbal (24) ile Misric'da Salih Koç (55) adlı yurtseverler askerlerin açtığı ateşle vurularak şehit düştüler.**

Haberleri 8-9. sayfalarda

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'a saldırısı tam bir fiyaskoyla sonuçlandı

Haberi 13-14. sayfalarda

Nemrut Dağı'ndaki turistler olayı Kürdistan'da kimin otorite olduğunu kanıtladı

Nemrut Dağı'nda 10 Alman turist kaçırıldı

Orta Kürdistan'da Wan gölünün batısında bulunan Nemrut Dağı'nda kamp kurmuş olan bir grup Alman turistten 10 kişi, 2 Ağustos 1991 tarihinde kaçırıldı. Turistlerin kaçırıldığı haberi duyulur duyulmaz sömürgeci-faşist Türk devleti adeta fırsat bu fırsat deyip ulusal kurtuluş mücadelemiz ve öncüsü PKK hakkında yoğun bir karalama kampanyası başlattı.

Şartlandırılmış beyinler derhal harekete geçti. Özellikle burjuva basının faşist rejimin kulu kölesi durumundaki temsilcileri, ne kadar güdük yetenekleri varsa ortaya koyup hayali senaryolar üretmeye ve yazmaya koyuldular. PKK'nin turistlere nasıl kaba ve hoyrat davrandığı, onları nasıl yerlerde sürüklediği, kaçanların ardından nasıl öldürmek kastıyla ateş açtığı, para ve değerli eşyalarını nasıl

Devamı 12. sayfada

PAK geniş yankı yaratıyor

Güney Kürdistan'da PAK (Partiya Azadiya Kurdistan) adında, bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan'dan yana ve halkımızın ulusal kurtuluşunun kendi özgücüne dayalı devrimle gerçekleşeceğini savunan yeni bir parti kuruldu.

Güney'deki işbirlikçi önderliklerin çözümsüzlüğünün gün geçtikçe daha net ortaya çıkması, PAK'ın kısa sürede geniş bir taban bularak gelişip güçlenmesine yol açmıştır. Kuruluşunun üzerinden çok kısa bir süre geçmiş olmasına rağmen PAK, Güneyli kitleler arasında olduğu gibi dışarda da geniş yankı uyandırıyor. Son günlerde Almanya, İsveç hatta Avustralya televizyonlarında PAK üzerine programlar yayınlandı.

Kısa sürede bu denli geniş yankı uyandıran bu partiyi okuyucularımızın daha yakından tanımaları için PAK - Kuruluş Bildirgesi'ni yayınlamayı uygun görüyoruz.

PAK - Kuruluş Bildirgesi 22-23. sayfalarda

Türk sömürgecilerini Ağustos korkusu sararken ARGK kentlerdeki düşman hedefleri dövmeyi sürdürüyor

* Gerillanın 1991 yılının başından bu yana giderek sıklaşan kent baskınları, Ağustos'un ilk iki haftasında da hızlanarak sürdü.

* **Bu süreçte Sêrt, Kosar(Kızıltepe), Wan, Hezex, Licê ve Qaqizman il ve ilçelerine düzenlenen baskınlarda düşman hedefler önemli oranda tahrip edildi. Ayrıca sömürgecilere çok sayıda da kayıp verdirildi.**

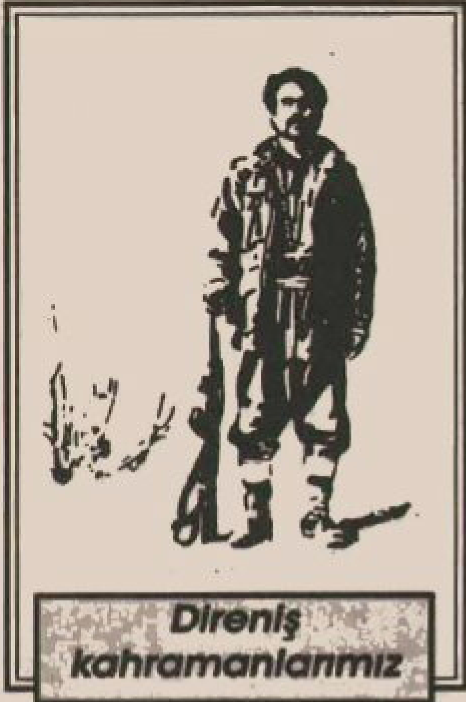
* ARGK birliklerinin Hezex merkezine düzenlediği fırtına gibi baskında sömürgecilere ağır kayıplar verdirildi; 3 subay ve 28 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

Haberleri 10-11. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı Avrupa'da yaygınca protesto edildi

Haberleri 18-19. sayfalarda

Gabar'da kanını komutan Agit'in kızıl kanıyla birleştiren büyük vatansever ve kurtuluş mücadelemizin kahraman komutanı

Adil ARSLAN

Adil ARSLAN (Baran) yoldaş, 1965 yılında Cizîra Botan'ın Sirsirik köyünde orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Aile bireylerinin büyük çoğunluğu PKK önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelemizi öteden beri aktif olarak desteklemektedir.

Baran yoldaş, ilk-orta ve lise öğrenimini Cizîra Botan merkezinde tamamladı. Liseyi bitirdik-

ten sonra, ailesinin maddi imkansızlıklar nedeniyle kendisini daha fazla okutamayacağı anlaşılınca, bir süre dağlık kesimlerde çobanlık yapmaya başlar. Çobanlık yaptığı dönemde, 3 HRK (Kürdistan Kurtuluş Birlikleri) gerillasının sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada düşmana esir düşmelerine tanık olur ve bu olaydan ileri düzeyde etkilenir. 15 Ağustos 1984 şanlı atılımı günlerinde, 12 Eylül sonrası devrimci mücadeleyle ilişki kurmak için belli bir arayış içine girmesi ardından, fedakar ve yiğit kahramanlarımızdan **Abdurrahman MOTOR (Salih)** yoldaşın vasıtasıyla ulusal kurtuluş mücadelemizle tanışır. Böylece 1984'te Botan'daki gelişmelerle birlikte Partiyle ilişkiler kurma mutluluğuna erişir. Cizîra Botan şehir faaliyetlerine katılır. Başta kuryelik görevlerini yerine getirirken, daha sonra sorumlu düzeyde faaliyetler üstlenir. Bir yandan şehir merkezinde gençlik kesimlerini örgütlemeye çalışırken, öte yandan çevre köylerden de yoğun tarzda savaşçı toplamada önemli başarılar gösterir. Örgütlenme ve mücadele anlayışımızı kitlelere taşırmada, büyük adımların atılmasında pay sahibi olur. Cizîra Botan kent merkezinde faaliyet yürüttüğü sıralarda, polislere karşı isabetli eylemler geliştirir. Aranma durumu ortaya çıkınca dağdaki HRK birliklerine katılır. Ailesi de mücadeleye büyük destekler vermeye devam eder.

Baran yoldaş, belli bir mücadele pratiğinden sonra ulusal kurtuluş davasına daha yararlı olmak amacıyla, bir grup arkadaşıyla ülke dışına çıkarak **Mahsum KORKMAZ Akademisi**'nde siyasi ve askeri eğitime katılır. Gerekli eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra, Parti tarafından Cizîra Botan şehir faaliyetlerine birinci dereceden sorumlu olarak atanır. Daha da bir gelişmiş ve donanmış halde tekrar ülke pratiğine yönelir.

Baran yoldaşı bu süreçten sonra Cizîra Botan'da faaliyet içindeyken tanıdım. Gerçekten, O'nu daha önce hiç tanımadığım halde, ilk tanımamla birlikte, O'nun güçlü ve büyük bir komutan özelliklerine sahip olduğunu anladım. Oturuşundan, konuşmasından, yürüyüşünden O'nun değerli bir "heval" olduğunu düşündüm. O ise, bu konumuna rağmen çok ağırbaşlı ve sade olmaya itina gösteriyordu. Bir gün O'nunla bir sığınakta yalnızdık. Bana sorduğu bir soru üzerine aramızda şu konuşma geçti:

- Kaç yaşındasın?
- Onüç yaşındayım.

Bana bakarak güldü ve konuşmasını sürdürdü:

- Okulda arkadaşlarınla ilişkilerin nasıl?
- Gayet iyi.
- Ben çok okumak, ülkeme çok yararlı olmak, Kürdistan'daki sömürgeci vahşeti dünyaya anlatmak isterdim.
- Şimdi de yapmıyor musun heval?
- Yapıyoruz ama... Sizler, geleceğin kuşakları, içimizi, derdimizi daha iyi anlatma şansına ulaşacaksınız.

Bu sözlerinden, neden gençlerle sürekli toplantılar yapmak istediğini anlamıştım. O zamana kadar dikkatimi çekmemişti ama, gençliğe büyük bir önem verdiğini ve bunun için çaba harcadığını anımsadım. En fazla gençlerle toplantılar yapardı.

Baran yoldaş, çok kısa bir süre içinde hem yoldaşlarının hem de halk kitleleri arasında, tavır ve davranışıyla, yiğitliği ve güçlü özellikleriyle seçkin bir komutan ve saygın bir kişilik olduğunu kanıtladı. Partinin O'na verdiği tüm görevlere titizlikle yaklaşarak, Partinin eylem anlayışını bir yaşam felsefesine dönüştürmede örnek oldu. Gerekçesi ne olursa olsun, görevine doğru yaklaşmayanların davranışları karşısında amansız olmasını bildi.

Bu özelliklerinin tümünü planlı ve özveriyle pratiğine de sürekli yansıtıyordu. 1987 yılının yarısından sonra, Cizîra Botan kent merkezinde 4 işbirlikçinin cezalandırılması eyleminde bizzat yer alarak, hain ve ajanişbirlikçi ağının çökertilmesinde başarılar sergiledi. Ardından Botaş Petrol Boru Hattı'na yönelik sabotaj eyleminin ve yine kent merkezinde işkenceci polislere yönelik bir dizi eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı oldu.

1988 yazının başlarında **Baran** yoldaşı bir kez daha gördüm, epeyce konuştuk. Kendisine, *"Gençlerle ilişkilerimi giderek daha fazla geliştiriyorum. Eğer şimdi Parti emir verirse, bir grup arkadaşla gerillaya katılmaya hazırım. Artık benim tek bir isteğim var, Parti hemen gerekli talimatı ve teçhizatı verirse, sizlerle birlikte eylemlere gelirim"* dedim. *"Kısa bir süre içinde sizlerle ilişkiler kurup gereken talimatı ulaştırırız. Zaten biliyorsun, bu son yıllarda Parti büyük adımlar atarak Kürdistan'ı Vietnamlaştırdı. Bu doğrultuda Partinin sizlere büyük görevler vereceğine inanıyorum"* yanıtını verdi.

Aramızda geçen bu konuşmanın ardından, Cizîra Botan merkezinde Sinan adlı ajanişbirlikçi bir unsuru bizzat kendisi ölümle cezalandırdı. Eylem Cizîra Botan ve çevresindeki halkı son derece büyük bir sevince ve coşkuya götürürken, işgalci faşist Türk ordu mensuplarını ve işbirlikçilerini korku ve paniğe sürükledi. **Baran** yoldaşın komutasında peşpeşe geliştirilen eylemlerde, Cizîra Botan ve çevresinde koruculuk sistemine ağır darbeler indirildi.

Bu gelişmelere bağlı olarak sömürgeci düşman, **Baran** yoldaşı özel hedefi olarak görüp yönelmeye başladı. **Baran** yoldaş, şehir örgütünü düşmanın hedefi olmaktan kurtarmak amacıyla, düşmana hissettireceği tarzda dağdaki gerilla birliklerine katılmaya karar verir. Şehirdeki tüm görevlerini **Binefş AGAL (Bêrîvan)** yoldaşa devrederken birlikte şehitlere bağlılık andını içtikten sonra dağa çıkar.

Güçlü komutan özelliklerine sahip olan **Baran** yoldaş, Cizîra Botan, Cûdî Dağ Kütlesi, Girgê Amo (Silopi) ve Gabar Dağı'ndaki alanlarda yüzlerce eylemde yer alır. Sömürgeciliğe ve yerli çeteciliğe amansız darbeler vurur. **Baran** yoldaşı teslim almak veya eylemlerden caydırmak amacıyla düşman, hain çetelerin bir komplosuyla, 1988 yılının yarısından sonra aktif milislik yapan kardeşi, amcasının oğlu ve bir yakınını daha alçakça katleder. Amaç, **Baran** yoldaşı mücadelesinden yıldırmak ve eylemlerinden vazgeçirtmekti. Fakat **Baran** yoldaş, sömürgeci düşmana inat daha büyük bir kararlılıkla mücadelesine ve Kürdistan halkının özgürlük davasına olan inancını, bağlılığını daha ileri düzeylerde sürdürdü. Adı faşist işgal ordularının saflarındaki askerlerin ve subayların korku kaynağı oldu. **Baran** yoldaşın komutasındaki gerilla grubuyla çarpışmalara giren bazı TC askerleri, akli dengesini yitirdi. Cizîra Botan'da hastaneye kaldırılan bir askerin *"Baran"* adını sürekli sayıklayarak *"imdat"* çağrı-

Devamı 26. sayfada

Baran yoldaşın şehadetini televizyondan duydum. Şehit düşen 8 gerillamızın arasında **Baran** yoldaşı tanıdım. Büyük komutanı halkımız kaybetmişti. Uyuyormuşcasına çimlerin üzerinde uzanmış, cesedi üzerinde M-16 silahı duruyordu.

Alçak düşman! Bir kez daha şehitlerin yüzlerini tanımaz hale getirerek korkak lığını göstermişti. Onlar'ın şehit edilişlerine yine ihanet neden olmuştu. 9 Mart 1985'te Sason Dağları'nda şehit düşen **Ahmet İBİN** ve 8 yoldaşının olayına benziyordu bu şehadet olayı. Onlar'da ihanetin sonucu olarak şehit olmuşlardı.

Baran yoldaş da ihaneti şehadetiyle kahretmişti. O'nun bana ettiği sözler hala kulağımda çınlıyor: *"Paslanmış bir kurşunumuz bile boşa gitmemeli, çünkü paslanmış bir kurşunumuz tüm ihanetçilere bedeldir."* Bugün yüzlerce gerillanın, **Baran**'ın takipçisi olduğunu mutlulukla izliyorum. Bu büyük kahramanımızın annesi de hala şöyle sesleniyor Kürdistan gençlerine: *"Baran sadece benim evladım değildi. O Partinin ve tüm Kürdistan halkının evladıydı. Ve bugün ülkemin dağlarında yüzlerce Baranım vardır. Her Kürt genci bir Baran olmak onuruna kavuşmalıdır..."*

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

15 Ağustos'un 7. yıldönümünde sömürgeci özel savaşın iflası gizlenemiyor

Baştarafı 1. sayfada

duran, hatta bunun halkı da katliamlara ve ölüme götüreceğini vaaz edenlerin sayısı hiç de az değildi. Aksine bu tutum oldukça revaçtaydı.

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünü yaşamakta olduğumuz şu günlerde Kürdistan ve Türkiye'deki mevcut durum ve gerçeklik; haklı ile haksızı, doğru ile yanlışı, güçlü ile güçsüzü çok net biçimde ortaya koymaktadır. Gerek mücadelemiz açısından, gerek TC açısından ve gerekse solculuk, devrimcilik, ulusal kurtuluşçuluk adına ahkam kesen Kürdistan ve Türkiyeli çok çeşitli güçler açısından durum oldukça açıktır.

Kürdistan devrim sürecinde

PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi'nin bugün varmış olduğu düzeyi görenler ve bunun anlamını kavrayanlar, düşman bile olsalar, 1984'lerde silahlı mücadele ve gerillaya kısa ömürler biçen ve onu küçümseyenlerin en büyük "ahmaklar" olduğunu vurgulamaktadırlar. Kendileri de birkaç yıl önce benzer iddialar ve görüşler öne sürmüş olsa bile, bu nitelemeyi yapanlar vardır ve çoğunluktadır.

Çünkü Kürdistan bugün ciddi bir devrimci süreç yaşıyor. Dünyanın tek efendileri olma sevdasındaki emperyalistlerin yeryüzündeki pek çok devrim ocağını önemli oranda söndürdükleri veya sönmeye yüz tutar hale getirdikleri bir ortamda, Kürdistan Devrimi salt Kürt halkı için değil, dünya ezilen halkları için de bir umut ışığı durumuna gelmiştir. Bir yandan ülkede boydan boya yaygın gerillanın oturtulması, diğer yandan yine tüm ülkeyi sarmakta olan genel ayaklanma havası, Kürdistan'da ileri devrimci durum ortaya çıkarmıştır. Kısacası 1984'ten bu yana geçen yedi yıllık silahlı mücadele ile yaşamın her alanında geniş ve önemli mevziler kazanılmış ve ulusal kurtuluş devrimimiz nihai zafere son derece yakınlaşmıştır.

Kürdistan Devrimi'nin katettiği bu mesafe ve gelmiş bulunduğu ileri düzey, salt TC sömürgecilerini ciddi biçimde tehdit eden bir olgu olmakla kalmıyor, Ortadoğu'dan başlayarak "dünyaya yeni düzen vermek" isteyen emperyalistlerin politika ve planları önünde de aşılması güç bir engel teşkil ediyor. Bu nedenle de emperyalistler, sömürgeciler ve bunların her türden işbirlikçi ve uşaklarının tüm sivri okları üzerine çekiyor.

1991 yılı bahar ve yaz atılımlarıyla birlikte, istikrarsız ve dengeleri alt-üst olmuş Ortadoğu bölgesinde güçlü ve istikrarlı bir devrimci odak durumuna gelen Kürdistan, emperyalistlerle sömürgecileri daha fazla ürkütmüştür. Bunun için de son derece geniş bir karşı-devrim cephesi örgütlendirilerek, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'ye karşı topyekün saldırılar başlatılmıştır. Yedi yıllık sürede devrimimize önemli oranda yol aldıran ve kazandığı büyük ivme ile önümüzdeki süreçte daha kısa sürede çok daha büyük mesafeler katettireceği anlaşılan silahlı direnişin tasfiye edilmesi amacıyla, içerden ve dışardan, sağdan ve "sol"dan dayatılan yoğun baskılarla öncüye boyun eğdirilmek istenmiştir.

Fakat düşman cephesi ne denli güçlü görünürse görünsün ve yöneltilen saldırılar ne denli yoğun olursa olsun, buna karşı takınılması gereken doğru devrimci tutumun hiçbir zaman taviz vermek ve boyun eğmek olmadığını bizzat kendi zorlu pratiğinden çok iyi bilen öncümüz PKK; düşmanın bu son saldırılarına da vereceği tek yanıtının daha güçlü ve ileri bir direniş hamlesi olacağını bütün dünyaya ilan etmiştir. Sadece öncü olarak değil, bütün bir halk olarak sergilenecek böylesi bir direnişin yenilmezliğinin kesin olduğu inancı halka da benimsetilmiş ve bu temelde Amed serîhildanında somutlaşan büyük kitlesel direnişle gerçeğine ulaşılmıştır.

Birçoklarının yine akıl erdirmekte zorlandığı, fazla akıllıca bulmadığı, ancak doğruluğu bizzat geçmiş mücadele pratiğimizde defalarca kanıtlanan bu devrimci direnişçi tutumun, düş-

man cephede büyük güçlükler ve zorlanmalar ortaya çıkaracağı açıktı ve nitekim bu tür sonuçların ortaya çıkması da gecikmedi. Faşist Türk sömürgecilerinin yıllardır uygulamakta olduğu kirli özel savaşın kesin olarak başarısızlığa uğradığı, gizlenmesi olanaksız bir tarzda ortaya çıktı.

Kozakçıoğlu'nun kaçışı özel savaşın yenilgi ve iflasının belgesidir

Ulusal kurtuluş mücadelemiz her gün yeni mevziler ele geçirip gelişip ve nihai zafere doğru sağlam adımlarla yol alırken, sömürgeci-faşist TC de, giderek daha derin krizlere ve adım adım çöküşe doğru kaymaktadır. Tam da 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümü sürecine denk gelen günlerde, sömürgeci özel savaşın yürütücüsü durumundaki Kozakçıoğlu'nun daha fazla tutunamayıp havlu atması, faşist rejimin nasıl bir çıkmazla yüzyüze olduğunu gösteriyor.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı TC daha ilk günden başlayarak bir özel savaş yürütmüştür. Özellikle 15 Ağustos '84'te silahlı direnişin gündeme gelişiyle birlikte özel savaş daha da ağırlık kazanmıştır. 1987 yılında ise Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve Özel Kolordu'nun oluşturulmasıyla tümden kurumlaştırılmıştır. Kürdistan'da yaşamın her alanında özel savaş egemen kılındığı gibi Özel Harp Dairesi, MGK vb. kurumlar aracılığıyla rejimin en tepesinde de yönetim ağırlıklı olarak bu kesimin eline geçiyordu.

Kurumlaştırılan özel savaşın simgesi, "süper vali" diye göklere çıkarılan faşist Hayri Kozakçıoğlu idi. ABD ve İngiltere emperyalistlerinin kontr-gerilla okullarında yetişen ve her türlü maddi ve teknik olanağın yanısıra en geniş yetki ile de donatılan Kozakçıoğlu 1987 yılı ortalarında işbaşına geldiğinde bir yılda PKK'yi bitireceğini vaadetmekteydi. Sonra bu plan süresi her defasında uzadı, uzamak zorunda kaldı. Emperyalistlerin yetmesi faşist Kozakçıoğlu, özel savaşı her alanda olduğu gibi psikolojik alanda da son derece ustaca uygulamak için çok çırpındı.

Özel savaşın kurumlaşma yıldönümlerinde ya da gerektiğinde daha sık aralıklarla açıklamalar yaptı; ustaca hazırladığı istatistiklerle gerilla mücadelesinin giderek geriletildiğine halk kitlelerini inandırmak için çok uğraştı. Bunun için radyo-TV gibi propaganda araçlarını sonuna kadar kullanırken, burjuva basını da kendi emrindeki bir kol faaliyeti gibi çalıştırdı.

Bu tür girişimlerin elbetteki etkisi olmadı değil, yer yer oldukça ağır etkiler ve tahribatlar yarattığı da oldu. Ama silahlı direniş mücadelemizin görkemli gelişmesi karşısında sömürgeci özel savaş hiçbir zaman amacına ulaşamadı. Gerilla, özel savaşın büyük umutlarla uygulamaya konan her yöntemini boşa çıkarıp aşarak mücadeleyi en geniş kitlelere maletmeyi başardı.

Özel Savaş yönetiminin başı Kozakçıoğlu için, 1991 yazına doğru Avrupa'sı, ABD'siyle emperyalizmin aktif biçimde yer aldığı, Kürt işbirlikçi kesimlerinin en uşakça tavırlarla emperyalistler ile sömürgecilerin hizmetine girdiği ve bunların tümünden oluşturulan -hatta içten de bir-iki savaş kaçkınının katılımının ihmal edilmediği- geniş kapsamlı bir karşı-devrim cephesinin yöneltildiği topyekün saldırılar bir anlamda son bir şans oldu. Son bir atağın psikolojik boyutlarını sahneler gibi Kozakçıoğlu, Mayıs-Haziran aylarında yaptığı açıklamalarda bile ulusal kurtuluş mücadelemizin tükeniş ve imhaya doğru gittiği tarzından iddialarda bulundu ve yine yüksekten atıp tutmaya devam etti.

Ama bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin, karşı devrim cephesinin dayattığı baskı ve saldırılara karşı verdiği onurlu yanıt; ve bunun askeri açıdan 6 Temmuz gecesi Girgê Amo(Silopi) - Şirnex(Şırnak)-Cizîra Botan - Sêrt(Siirt) baskınları ve sonrasında gelişen ARGK atılımında, kitlesel açıdan da Amed Serîhildanı'nda doruğa ulaşıp somutlaşması, Kozakçıoğlu'nun ve onun şahsında da sömürgeci özel savaşın iflasa ulaşan sonunu getirdi. Faşist Kozakçıoğlu'nun görevden alınışının tam da bu döneme denk gelmesi tesadüfi değildir zaten.

Olayın salt bir valinin tayini olayı olmadığı, tümüyle sömürgeci özel savaşın başarısızlığı ve iflası olduğu açıktır. Bunun bir diğer kanıtı da Kozakçıoğlu'nun yerine atanan Konya valisi Necati Çetinkaya'nın bu göreve gitmeye bile cesaret edememesi durumudur. Silahlı direniş mücadelemiz karşısında özel savaşın nasıl bir yenilgi yaşadığını gözler önüne sermenin bundan daha somut bir örneğini göstermebilmek güçtür.

Güney Kürdistan'a saldırı, özel savaşın yenilgisinden kaynaklanan bir çılgınlıktır

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünde, TC'nin yaşadığı derin bunalımı ve silahlı direniş mücadelemiz karşısındaki yenilgisini ortaya koyan daha başka gelişmeler de yaşanıyor. Faşist rejimin ne denli çürüdüğünün ve nasıl yıkılışın eşiğine geldiğinin bir diğer göstergesi de son dönemde "ölüm mangaları" uygulamasının da yürürlüğe konmasi, bazı halk önderlerinin ve ileri gelen dürüst, yurtsever insanların katledilerek kitlesel kabarışların önüne geçilmeye çalışılmasıdır. Bu tür uygulamalar kesinlikle miadını doldurmuş faşist diktatörlüklerin yöntemidir ve hiçbirini de kötü sondan kurtarabilmiş değildir.

Faşist Türk sömürgecilerinin gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığının daha önemli diğer bir göstergesi de, Güney Kürdistan'a yönelik saldırısıdır. Bu saldırının nasıl bir fiyaskoyla sonuçlandığına bütün dünya tanık oldu. Buna ilişkin haberleri ve rakamları bu sayımızın diğer sayfalarında izleyebilmek olanaklı. Aynı şeyleri burada da yinelemek değil amacımız. Bizzat bu saldırı hareketini büyük bir tantana ile başlatan ve yöneten sömürgeci generallerin, "zaten küçük bir harekattı", "PKK'ye verdirilen kayıp sayısından ziyade, ordumuzun böyle bir harekatı yapabilecek yetenekte olduğunun gösterilebilmesi önemlidir" tarzındaki açıklamaları, yaşadıkları hezimeti zaten yeteri derecede açıklamaya yetiyor.

Burada vurgulamak istenen nokta farklıdır ve şudur: Hangi yönden bakılırsa bakılsın, bu saldırı tek kelimeyle bir çılgınlıktır. TC'nin, kurulduğu günden beri Güney Kürdistan üzerinde emelleri olduğu, hatta bu yöreleri "Misak-ı Milli" sınırları içinde saydıkları bir gerçektir. Ama cumhuriyet tarihi boyunca bu tarzda bir çılgınlığa cesaret edilememiştir. Bugün böyle bir işe kalkışılması, özel savaşın yenilgisi ve iflasından kaynaklanan bir çılgınlıktan öte bir şey değildir. Adeta kaybedeceği birşeyi kalmayan bir kumarbazın bütün varlığını son bir kez kumara yatırması durumuna benzemektedir. Ve hiçbir kumarbaz bu yöntemle uçurumun kenarından dönememiştir.

Kısacası, ne yönden bakarsak bakalım, silahlı direniş mücadelemize karşı örgütlendirilip yürütülen dört başı mamur sömürgeci özel savaş, gizlenmesi mümkün olmayan bir yenilgi ve iflası yaşamaktadır. 15 Ağustos'un ilk günlerinde -ve daha sonraki yıllarda da- gerilla mücadelesine saatlik, günlük, haftalık ömür biçen sömürgeci-faşist TC'nin geldiği durum bu iken; 15 Ağustos'ta patlayan "İlk kurşun" Kürdistan'ı, kitlesel ayaklanmalar ve yaygın gerillanın yaşandığı bir devrim diyarı haline getirmiştir.

15 Ağustos Atılımı'nin ilk dönemlerinde zaman zaman Türk sömürgecilerinden daha büyük bir gayretkeşlikle solculuk, devrimcilik ve ulusal kurtuluşçuluk adına saldıranların durumlarına ise, uzun uzadıya değinmeye bile gerek yoktur. Kimin ne kadar gelişme yarattığı ortadadır. Bir kesimi sonradan, özellikle mücadelenin kitlesel boyutlar kazandığı 1989 ve '90 yılında eski tutumlarını gözden geçirerek, yetersiz de olsa özeleştirel bir yaklaşıma tavırlarını gözden geçirdiler, dostluk geliştirdiler. Elbette ki bu önemli ve değer verilmesi gereken bir tavır oluyor. En çok da Türkiyeli çeşitli gruplar bu tür yaklaşımlar sergilediler.

Kürt küçük burjuva-reformist kesim ise, çok azı dışında olumsuzluklarını halen de sürdürmekteler. Bunca gelişmeler yaratan silahlı direnişe halen de inançsız yaklaşım ağırlıktadır. Sözümona 30-40 yılın peşmergeleri bile sorunun silahlı direnişle değil de başka yollardan ve daha çok da emperyalistlerin inayetiyle çözüleceği gafletine kapılmışlardır. Hatta zaman zaman bunu "akılcı yol" diye PKK'ye de önermekten geri durmamaktadırlar. Ancak bunların iflasının da TC'ninkinden hiç de aşağı kalır yanı yoktur. Benzer bir tükenişi ve çıkmazı iliklerine dek yaşamaktadırlar.

Sonuç olarak, 1984'lerde büyük laflar ve iddialarla silahlı direnişimize ömür biçenler ve onların hempaları; bir dağılmayı, güçsüzlüğü ve çözümsüzlüğü yaşarken; 7 yıllık kesintisiz gerilla savaşımı, Kürdistan'ı bir devrim ocağı haline getirerek nihai zafere alabildiğine yakınlaştırmıştır.

ARGK 15 Ağustos ruhuyla vuruyor

Şemzînan

Samanlı karakoluna ARGK baskını: 39 asker öldürüldü, 7'si de esir alındı

Şemzînan *(Berxwedan)*: Şemzînan'ın güneyinde bulunan Samanlı karakoluna 4 Ağustos günü baskın düzenleyen ARGK birlikleri, karakolu tümden imha ederek sömürgecilere ağır bir darbe vurdu. Baskında 39 düşman askeri öldürüldü, 7'si de esir alındı. Ölen düşman askerleri arasında subayların da bulunduğu bildirilmektedir.

Edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle oldu: 4 Ağustos sabahı erken saatlerde bölük düzeyindeki bir ARGK birliği Samanlı karakoluna yönelik baskını gerçekleştirmek üzere harekete geçti. Gerilla birliklerimiz öncelikle karakol çevresinde devriye gezen düşman birliğini etkisizleştirmek için girişimde bulundu ve düşman devriye birliği, planlanan biçimde kısa sürede etkisizleştirildi. Samanlı karakolundan devriyeye çıkmış olan gruptan bazıları öldürülerek, kalanları da esir alınarak etkisizleştirildikten sonra gerillalar karakol binasının etrafını tümden sararak çembere aldı. Bu arada gerilla gruplarından birkaçı da dıştan gelebilecek takviye düşman birliklerinin geçebileceği muhtemel yollar üzerinde önlemler alarak saldırı grubunun güvenliğini sağladı.

Düşman karakolunu çembere alan ARGK birlikleri yoğun bir roketatar ve otomatik silah ateşiyle saldırıya geçti. Neye uğradığını şaşıran sömürgeci güçler herhangi bir varlık gösterip karşılıkta bile bulunamadılar. Çil yavrusu gibi dağılan TC askerleri, büyük bir panik içerisinde canını kurtarmanın yolunu arıyorlardı. Gerillalarımızın etkin ateşiyle kısa sürede harabeye dönen karakol binasında hiçbir karşı koyma ve canlılık emaresi kalmadı. Bunun üzerine hedefi hızla kontrol eden gerillalar köşede bucakta saklanarak sağ kalabilmiş askerleri esir aldı. Ayrıca karakol binasının enkazı arasında sağlam kalabilmiş düşman silah ve malzemelerine de el koydu.

ARGK birliğinin etkin ve başarılı harekatıyla kısa sürede imha edilen düşman karakolunda bulunan askerlerin toplam sayısının 63 kişi olduğu bildiriliyor. Bunlardan sadece 17'sinin sağ ya da yaralı kurtulabildikleri, geri kalanlardan 39'unun öldürüldüğü, 7'sinin de esir alındığı belirtilmektedir. TC yetkilileri her zaman olduğu gibi kendi kayıplarını küçük göstermeyi ihmal etmedi, sadece 9 askerin öldürüldüğü yolunda açıklamalar yapıldı. Ancak daha sonra -Güney'e saldırının bir gerekçesi yapılmak istendiği için- burjuva basınında yayınlanan karakolun enkaz halindeki resimleri dahi, bu enkazdan sağ kurtulabilmenin mucize olduğunu açıkça gösterebilecek nitelikteydi.

Esir TC askerleri, basın mensuplarına gösterildi

4 Ağustos 1991 günü Samanlı karakoluna yapılan baskında esir alınan TC askerlerinin adları şöyle: **1-Mehmet Çiçek (İzmit)**, 2-İbrahim Kubatoğlu (Samsun), **3-İbrahim Doğan (Tokat)**, 4-Hüseyin Ören (Zonguldak), **5-İdris Şahin (Çorum)**, 6-Vahit Çiftçi (Zonguldak), **7-Mehmet Ali Öz (Balıkesir)**.

Daha sonraki günlerde, gerillaların elindeki esir TC askerleri Türk ve dünya basını mensuplarıyla görüştürüldü. ARGK'nin Güney Kürdistan'daki kamplarından birinde bulunan esir askerlerin durumlarının çok iyi olduğuna herkes tanık oldu. Kamptaki ARGK komutanlarının basın mensuplarına yaptıkları açıklamaya göre esirler uygun zamanda Birleşmiş Milletler aracılığıyla serbest bırakılacaklardır. ARGK komutanları, esir TC askerlerini BM aracılığıyla serbest bırakma yoluna gidilmesinin nedenini Türk devletinin daha önce benzer konuda aldıkları tavra bağlamaktadırlar. Komutanlar, 1988 yılında da esir aldıkları askerlerden 10'unu serbest bıraktıklarını, ancak serbest bırakılan bu askerlerin bizzat TC tarafından öldürüldüklerini belirtiyorlar. Aynı durumun ve tehlikenin bu esirler için de sözkonusu olabileceği belirtilerek, bu kişilerin yaşamlarını tehlikeye atmamak için serbest bırakma işleminin BM veya başka uluslararası güçler aracılığıyla yapılması uygun görülmektedir.

Sömürgeci Türk devletinin işkenceciliği ve PKK'nin devrimci adaleti

Samanlı karakolu baskınında ARGK gerillaları tarafından esir alınan 7 TC askerinin durumu, çok önemli bir gerçeği bir kez daha gözler önüne sermesi açısından da önemlidir. Sömürgeci-faşist Türk devletinin şimdiye kadar savaş esirlerine karşı ne büyük bir barbarlık ve işkence uyguladığı çok iyi bilinmektedir. Onlarca PKK'li savaş esiri işkencelerde katledildi. Birçok ARGK savaşçısı sağ ya da yaralı ele geçtikten sonra yine en hunharca işkencelerle ve sorgusuz-sualsiz katliamdan geçirildiler. Ve halen de cezaevlerinde savaş esirleri üzerinde işkenceler en yoğun biçimde uygulanmaktadır.

Şu anda ARGK birliklerinin elinde esir bulunan TC askerlerini gören basın mensuplarının anlattıkları ve bizzat esirlerin ailelerine hitaben yazdıkları kendi mektupları, önemli bir gerçeği, PKK'nin devrimci adaleti gereği savaş esirlerine nasıl insancıl davranıldığı gerçeğini çok net biçimde ortaya koymaktadır.

Esir Türk askerlerinin mektuplarındaki şu satırlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'-nin yüce adaletinin somut belgesi niteliğindedir:

"Sevgili anneciğim beni ve bizi hiç merak etmeyin. Biz çok iyiyiz. Şimdiye kadar hiçbir kötülük görmedik" (Vahit Çiftçi)

"...Bizler şu anda PKK militanlarının elindeyiz. Sağlığımız çok iyi. Bizlere iyi muamele yapıyorlar... Üzülmeyin, bizlere burada çok iyi de bakıyorlar." (Hüseyin Ören)

"Sevgili anne ve babacığım. Ben oğlunuz İbrahim. Çok iyiyim. Beni merak etmeyin. Burada esiriz, ama onlar ne yiyorlarsa biz de onu yiyoruz. Omuzumdan yaralandım. Ama sağ olsunlar, doktor elinden gelen her türlü tedaviyi yapıyor ve yaptı." (İbrahim Kubatoğlu)

"Sevgili anne ve babacığım. Beni ve bizi hiç merak etmeyin. Çok iyiyiz. Şimdiye kadar kötü davranış görmedik. En kısa zamanda ... sizlere kavuşacağımıza inanıyoruz." (Mehmet Çiçek)

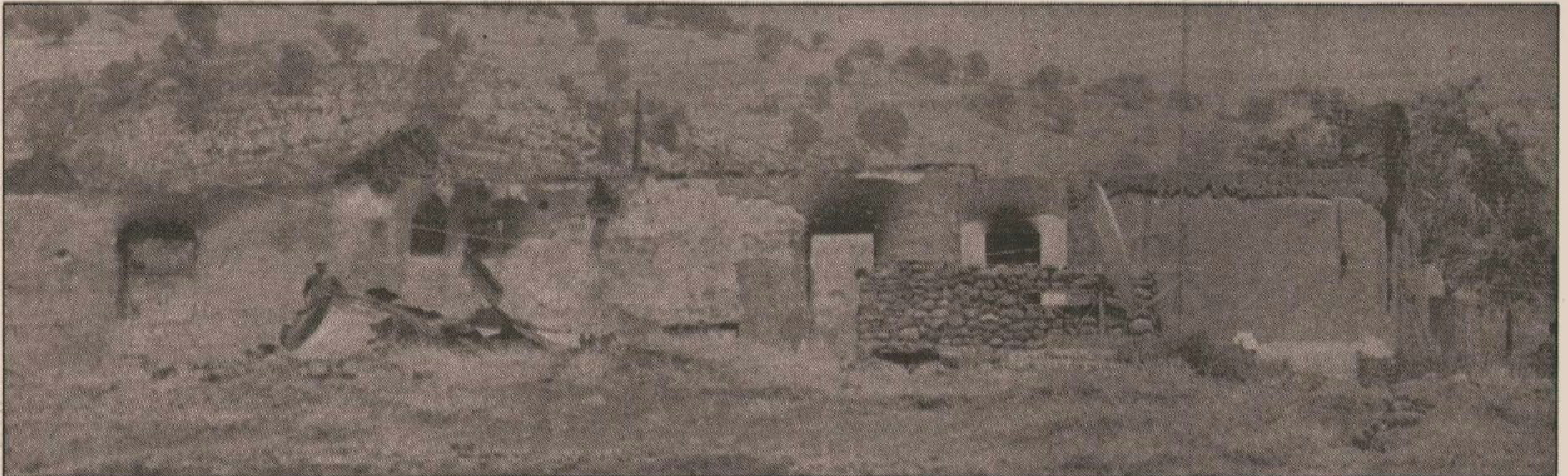
Yeri geldiğinde kendisini bir hukuk devleti, bağımsızlıkçı direniş mücadelemizi de terörist-lik olarak göstermeye çalışan TC'nin işkenceci ve katliamcı karakteri ile PKK'nin devrimci adaleti, kimin yaşamaya gücü olduğu ve yaşaması gerektiğini ve kimin çürümüş-kokuşmuş olduğunu gözler önüne seriyor. Çünkü, yaşamaya gücü olan ancak adaletli davranabilir; işkenceci ve barbarlar ise çürümüş, yokolup gitme zamanı gelmiş TC gibi güçlerdir.

Bêdlîs

Geliyê Avkusê çarpışmasında 6 özel tim elemanı öldürüldü

Bêdlîs/Tûx *(Berxwedan)*: Bêdlîs'in Tûx(Tatvan) ilçesi sınırları dahilinde bulunan Geliyê Avkusê mıntıkasında ARGK birlikleri ile sömürgeci özel tim ve komando birlikleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. 1 Ağustos günü öğleden sonra başlayan çarpışma gece boyunca da devam etti. Kendisinden sayıca çok üstün durumdaki sömürgeci güçlere karşı başarılı ataklar yaparak inisiyatifi sürekli elinde tutan gerillalarımız, Geliyê Avkusê(Kesan Deresi)'de Türk sömürgecilerine unutamayacakları bir ders daha verdi.

Seçme sömürgeci birliklerin katıldığı bu çarpışmada düşmanın darbe yemekten kurtulamadığı bildiriliyor. Gelen ilk haberlere göre düşman birliklerden 6 özel tim elemanı ve asker öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Çarpışmanın geçtiği yere yakın bulunan köylülerce, olayda 2 gerillanın da yaralandığı veya şehit düştüğü belirtildiyse de, bu haber gerilla kaynaklarınca doğrulanmış değil.

Şemzînan-Samanlı karakolunun ARGK baskınından sonraki hali (üstte). ARGK'nin elindeki esir TC askerleri (altta).

Tatik ve Sason'da 2 ajan cezalandırıldı

Bêdlîs'in Tatik nahiyesi ile Sason'da ayrı ayrı tarihlerde 2 çetebaşı ajan ölümle cezalandırıldı.

Gerilla kaynaklarından edinilen bilgilere göre, Bêdlîs'in Tatik bucağında 2 Ağustos günü, soyadını öğrenemediğimiz Muhsin adlı bir çetebaşı, ARGK'ye bağlı şehir timleri tarafından ölümle cezalandırıldı. Sömürgecilere hizmetten bütün uyarılara rağmen vazgeçmeyen ve vazgeçmeyeceğini de belirtecek kadar pervasızlaşan bu unsurun öldürülmesi, yurtsever bucak halkı tarafından sevinçle karşılandı.

Öte yandan Sason'da da 4 Ağustos tarihinde "Sason'lu Nurettin" adıyla ün yapmış bir ajan ölümle cezalandırıldı. Alman turistleri olayı nedeniyle bölgede çok yoğun operasyonların yapıldığı ve dağ-taş sömürgeci askerle doldurulduğu bir sırada yerleşim alanlarında gerçekleştirilen bu eylemler, halkın ARGK'ye daha büyük güven duymasına yol açtı.

Bêdlîs-Amed karayolunu denetleyen ARGK birlikleri müdahaleye gelen sömürgeci güçleri pişman etti: 10 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

Bêdlîs-Amed anakarayolunu keserek yolun denetimini ele alan gerilla birliklerine müdahale etmeye yeltenen TC ordu birliklerinden, aralarında subay ve assubayların da bulunduğu 10 asker öldürüldü. Olayda askerlerin açtığı ateş sonucu bir yolcu otobüsünün şoförü de yaşamını yitirirken, 5 yolcunun da yaralandığı bildiriliyor.

Ulaşan bilgilere göre, 14 Ağustos günü akşamı Bêdlîs-Amed anakarayolu, Bêdlîs merkezine 15-20 km mesafede Deliklitaş ile Kemaliye arasındaki Buzlupınar mevkiinde ARGK birlikleri tarafından kesildi. Yolun denetimini ele geçiren gerillalar, geçen araçları durdurup kimlik kontrolu yaparken zaman zaman biriken yolculara yönelik de propaganda konuşmaları yapar. Yolun gerillalar tarafından kesildiği noktaya yakın Ava Wextê denilen turistik ziyaret yerinde bulunan sömürgeci askeri birlik olaya müdahale etmek istiyor. Gerillalar o sırada durdurdukları bir yolcu otobüsünde kimlik kontrolu yapmaktadır.

Askeri araçların geldiğini farkeden gerillalar hemen araziye çekilerek önlem alıyor. Sömürgecilere ait askeri araç, bir otobüsün durdurulduğu noktaya yaklaştığında hızını daha da arttırıyor. Ve aynı hızla geçerken araçlara doğru rastgele ateş ediyor. Bu ateş sonucu otobüs şoförü ve 5 yolcu çeşitli yerlerinden yaralanıyorlar. Yarası ağır olan şoförün daha sonra kurtarılamayarak öldüğü bildiriliyor.

Alan engebeli ve yol oldukça virajlıdır. Bölük düzeyindeki gerilla birliklerinden bir grup zaten önceden Ava Wextê'deki düşman birliğinin muhtemel bir saldırısına göre konumlanarak önlem almıştır. Yolda denetim yapan birliklerin de katılımıyla daha da güçlenen ARGK birliği hızla geçmek isteyen düşman aracını yaylım ateşine tutuyor. Askeri araç gerillaların etkin ateşiyle büyük oranda tahrip oluyor. Araçta bulunan düşman askerlerinden 10'u öldürülürken, pek çoğu da yaralanıyor. Sivil otobüste bulunan görgü tanıklarının belirttiğine göre ölen askerler arasında subay ve assubaylar da bulunmaktadır. Ancak bunların sayıları ve rütbeleri öğrenilemedi.

Gerilla birliğimiz olaydan sonra hiçbir kayıp vermeden üssüne dönüyor.

Wan

Hesenê Abdal köyü korucularının silahlarına el kondu

Wan *(Berxwedan)*: Wan'ın Erdiş(Erceş) ilçesine bağlı Hesenê Abdal(Ilıca) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları, köyün 8 korucusunun silahlarına el koydu. 2 Ağustos günü meydana gelen bu olayda, gerilla birlikleri köyden ayrıldıktan sonra köye gelen sömürgeci ordu birlikleri silahsızlandırılan korucuları gözaltına aldı.

Gerillalar tarafından silahsızlandırıldıktan sonra gözaltına alınan korucuların sorgulamaları yapıldıktan sonra tutuklanarak Diyarbakır DGM'ye sevkedildikleri bildiriliyor. Sözkonusu korucuların bu olaydan kısa bir süre önce silahlarını bırakmak istedikleri ve bu amaçla sömürgeci yetkililere başvurdukları ancak başvurularının geri çevrilerek silahlarının geri alınmak istenmediği belirtiliyor. Şimdi ise, silahlarını isteyerek gerillalara verdikleri iddiasıyla yargılanmak isteniyorlar. Tutuklanmalarının gerekçesi de bu oluyor.

Bu olay, hem sömürgecilerden silah alıp koruculuk yapan çetelerin hem de bizzat sömürgecilerin çıkmazını sergileyen ilginç bir örnektir.

Balaban köyü baskınında 2 asker ve 1 korucu öldürüldü

Wan'a bağlı Westan(Gevaş) ilçesinin Balaban köyüne 9 Ağustos 1991 tarihinde ARGK birlikleri tarafından bir baskın düzenlendi. Akşam saatlerinde meydana gelen baskın eylemi sırasında köyde bulunan sömürgeci güçlerle gerilla birliği arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada sömürgeci ordu birliklerinden 1 assubay uzatmalı çavuş ile 1 er öldürüldü. Ayrıca aynı olayda 1 köy korucusu da öldürülürken 2 asker de yaralandı.

Baskın sırasında kendisine karşı koymaya çalışan düşman birliğini pişman eden ARGK gerillaları hiçbir kayıp vermeden geri çekildi.

Wan ve Çolamerg'de halk coşkulu, sömürgeciler tedirgin

TC'nin büyük gürültülerle başlattığı -tabii sonra hezimete uğrayınca gürültüler de azaldı- Güney Kürdistan saldırısı sırasında Kuzey'de yoğun bir eylemlilik yaşanması, diğer alanlarda olduğu gibi Wan ve Çolamerg-(Hakkari) yörelerindeki halk kitleleri arasında da büyük bir sevinç ve coşku yarattı.

TC'nin sınırötesine yaptığı saldırı sürecinde, bazı köylerin özellikle de sınır bölgesindekilerin boşaltılması da hedeflenmişti. Ancak gelen haberlere göre, sınır köylerinden hiçbiri boşaltılamamış, köylüler TC'nin bu uygulamasına karşı büyük bir direniş sergilemişlerdir. Wan ve Çolamerg'de halkın çok coşkulu olduğu izleniyor. Kürdistan'ın genelinde aslında halkın morali son derece yüksek.

Buna karşılık TC sömürgecilerinin tedirginliği neredeyse panik düzeyine çıkmış durumda. Bir yandan askeri alanda sürekli yaşanan yenilgili durum, öte yandan bir dert haline gelen koruculuk rejimi, TC'yi bunaltıyor adeta. Gerçekte korucular TC'nin başını iyiden iyiye ağrıtmaya başladı. Öte yandan korucular da panik içinde. Korucu aileleri arasında önemli kargaşalar var. Bir yandan birbirlerini suçlarken, bir yandan da aileleri kendilerine, *"Neden hep sizleri ileri sürüyorlar"* deyip, koruculuktan vazgeçmeleri için baskı yapıyor.

Ayrıca Güney'den Kuzey'e, ta Wan alanına kadar her gün bayraklara sarılı olarak taşınan asker tabutlarını gördükçe, halk Güney'deki durumu daha iyi anlıyor ve morali daha da yükseliyor.

Şu anda bölgede bulunan tüm resmi binalar askerler tarafından korunmakta. Çevreleri askerler tarafından adeta kuşatılmış gibidir. Belirtildiğine göre, karakollarda da etrafta korucülara nöbet tutturuluyor, askerler ise sığınak gibi mevzilerde ve binaların "güvenlikli" bölümlerinde kendilerini tahkim etmiş durumdalar.

Öte yandan Çolamerg'e bağlı Kexê köyündeki 30 korucu silah bırakmak istiyor. Yaptıkları müracaat kabul edilmedi. Korucular ise verdikleri kararlarında direniyorlar.

Gridax

Tûtax'ta radyolink istasyonu ateşe verildi

Gridax *(Berxwedan)*: Gridax-(Ağrı)'a bağlı Tûtax(Tutak) ilçesinde PTT'ye ait radyolink tesisleri ARGK birlikleri tarafından yakılarak imha edildi. Edinilen bilgilere göre Tûtax ilçesine bağlı Hasturna köyünde bulunan Zozan Radyolink İstasyon'u 11 Ağustos günü akşamı bir ARGK gerilla mangası tarafından basıldı. İstasyonda nöbet beklemekte olan bekçileri etkisizleştiren gerillalar tesisleri ateşe vererek imha etti. Sömürgecilere milyonlarca liralık zarar verdirildiği gibi, bölgedeki telefon vb. PTT faaliyetleri de uzun süre aksatıldı.

Tesislerin yanıp imha olması ardından etkisizleştirilen bekçilere de eylemin amacı anlatıldıktan sonra bekçiler serbest bırakıldı. Eylemi gerçekleştiren gerilla birliği daha sonra herhangi bir kayıp vermeden üssüne döndü.

Bir ARGK birliği içtimada

Foto: Berxwedan

Olaydan sonra sömürgeciler Tûtax merkezi ile bağlı köylerde çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Tûtax merkezinde yurtseverleri haksız ve gerekçesiz olarak gözaltına alan sömürgeci güçlerin çocuklar tarafından taşlandığı, olayın daha sonra Tûtaxlı çocuklarla sömürgeci askerler arasında bir taşlı-sopalı çatışmaya dönüştüğü bildiriliyor.

Muş

Hasköy'de sömürgeci birliklerin pususunda 2 ARGK savaşçısı şehit düştü

Muş/Amed *(Berxwedan)*: Muş'un Hasköy ilçesi yakınlarında sömürgeci askeri birlikler tarafından kurulan pusuya düşen bir grup gerilladan ikisi şehit düştü. Bir süre önce kaçırılan Alman turistler olayı nedeniyle Orta Eyalet'e büyük güç yığan sömürgeciler, bir yandan kitleler üzerinde baskı ve devlet terörünü yoğunlaştırırken, bir yandan da alana yığdığı çok sayıda askeri güçle hemen hemen her yerleşim yerinin çevresinde geniş önlemler almakta, bu amaçla pusular atmaktadır. İşte 12 Ağustos tarihinde bir ARGK birliği sömürgecilerin böyle bir pususuna düşüyor.

Hasköy'e doğru gitmekte olan gerilla birliğinin pusuya düşmesi üzerine çatışma çıkıyor. Sömürgecilerin büyük bir güçle girdiği çatışmada ARGK birliği üstün savaş gücü sayesinde büyük kayıplar vermeden pusudan kurtulmayı başarıyor. Ancak düşmanın açtığı ilk ateş sırasında vurulan savaşçılardan ikisi şehit düşüyor.

Şehit düşen ARGK savaşçıları; **Selman TAŞ(Heval)** ve **Ferdal EREN(Kendal)**'dir.

Bu olaydan sonra sömürgeciler yine çarpık bilgiler vererek ve birtakım spekülasyonlar yaratmaya çalışarak, Alman turistler olayında yitirdikleri prestijlerini yeniden kazanmayı denediler. Bu amaçla, şehit düşen iki gerillanın Alman turistleri kaçıran gruptan olduğu doğrultusunda gerçek olmayan haberler yaymaya çalıştılar. Oysa bölgedeki gerilla kaynakları tarafından verilen bilgilere göre, şehit düşen iki savaşçı ile bağlı bulundukları grubun, turistler olayıyla hiçbir ilgilerinin bulunmadığı belirtildi.

Şehit gerillalar için Pasûr merkezinde büyük bir cenaze töreni yapıldı

Muş-Hasköy'de 12 Ağustos'ta şehit düşen 2 ARGK savaşçısı için, Amed'in Pasûr(Kulp) ilçesinde 13 Ağustos günü büyük bir cenaze töreni yapıldı. Şehit Heval ve Kendal yoldaşların cenazeleri görkemli bir törenle ve ulusal kurtuluşçu sloganların eşliğinde toprağa verildi. Yapılan cenaze törenine 4 bin civarında yurtseverin katıldığı bildirildi. Sömürgecilerin ilçe merkezine çok sayıda askeri birlik ve özel timler yığdıkları, özellikle resmi kurumların ve binaların etrafında geniş güvenlik önlemleri aldıkları gözlendi. Ancak yurtsever kitlelerin kararlı ve öfkeli tutumları karşısında sömürgeciler herhangi bir müdahalede bulunma cesareti gösteremediler.

Öte yandan şehit gerillalar için cenaze töreninin yapıldığı 13 Ağustos günü, Pasûr merkezinde tüm esnaflar da kepenklerini kapatarak gerillalara sahip çıktıklarını kanıtladılar. Kepenk kapama eylemini daha sonraki günlerde de sürdüren Pasûr esnafı 15 Ağustos'u da böylece yaygın bir kitlesel direnişle karşılamış oldu.

14 Ağustos günü ise Amed'in Licê ilçesi halkı konvoylar halinde Pasûr'a giderek geleneksel üç gün ziyaretleri çerçevesinde şehitlerin mezarını ziyaret etti. Licê'den gelen ziyaretçilere Pasûr'dan da kitlelerin katılmasıyla mezarlıktaki tören yeni bir kitlesel gösteriye dönüştü.

Çewlik

Gerillalara pusu kuran sömürgeciler kayıp vermekten kurtulamadı

Çewlik/Amed *(Berxwedan)*: Sömürgeci ordu sürüleri ARGK gerillalarıyla girdiği her çarpışmada yenilgiyle çıkıyorlar. Sayı ve teknik üstünlükleri bile bu yenilgiyi önleyemiyor. O nedenle de birtakım işbirlikçi unsurları kullanarak, bulabildiğin-

de satın aldıkları kelle avcılarını devreye sokarak ya da benzeri pek çok kirli yöntemler deneyerek gerillalar karşısında sonuç almaya çalışıyorlar.

Benzer bir olay da 8 Ağustos günü Çewlik(Bingöl)'de yaşandı. Çewlik-Kanîreş(Karlıova) yolu üzerindeki Germav(Hamamlar) mıntıkasında, gerillalara pusu hazırlayan sömürgeci birliklerle ARGK savaşçıları arasında çıkan çarpışmada 1 subay ve 2 er öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Olayda 1 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

Aldığımız bilgilere göre olay şu şekilde gelişiyor: Yöredeki gerilla birlikleriyle ilişkisi olan bir unsur düşman tarafından satın alınıyor ve gerillaları pusuya düşürmek için sömürgecilerle işbirliğine razı oluyor. Ancak bu durum ortaya çıktıktan sonra değişen davranışları gerillalar tarafından farkediliyor. Bu nedenle 7 Ağustos günü birliğe ekmek ve malzeme götürmesi gereken yere küçük bir birim ihtiyatlı olarak gönderiliyor. Diğer birlikler de çevrede tedbir alıyorlar. Randevu yerini bu unsur gerçekten de düşmana bildirmiş ve sömürgeciler de tespit edilen noktaya pusular atmışlardır. Alana hazırlıklı giden gerillalarla düşman güçleri arasında çarpışma meydana geliyor. Sözümona gerillaya pusu kurup grubu imha etme hevesine kapılan sömürgeciler 1'i subay olmak üzere 3 kayıp verirken, gerilla birliğimiz de 1 şehit veriyor.

Şehit gerilla için Hênê'de yapılan cenaze töreni serhildana dönüştü

Çewlik-Germav mıntıkasında şehit düşen ARGK savaşçısının cenazesi, doğum yeri olan Amed'in Hênê(Hani) ilçesine götürülerek törenle toprağa verildi. 20 araçlık bir konvoyla Çewlik'ten alınarak Hênê'ye götürülen cenaze, ilçenin girişinde yolu tutan sömürgeci güçler tarafından Hênê'ye sokulmak istenmedi. Kitlelerin diretmesi üzerine geri adım atmak zorunda kalan sömürgeciler, ancak konvoydaki herkesin tek tek kimlik kontrolünden geçirilmesi ve tören sırasında sloganların atılmaması ve halkın törene çağrılmaması koşuluyla konvoyun geçişine izin verileceğini açıkladılar. Ne var ki, konvoy ilçeye girdikten sonra halk yasakları ve pazarlıkları dinlemedi ve kısa sürede 2 bini aşkın bir kitle cenazenin ardından toplanmış oldu.

Sömürgeci asker ve polis güçlerinin almış oldukları yoğun önlemlere rağmen kitle sloganlar haykırarak mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Ulusal marş ve sloganlar eşliğinde toprağa verilen bu şehidimiz ve diğer tüm şehitlerimiz için sonunda bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Bu arada TC güçleri de mezarlığın etrafını adeta kuşatarak her an saldırıya hazır ve tehditkar bir tavır aldılar. Ancak kitle buna aldırmayıp yine sloganlar atarak yürüyüş halinde ilçe merkezine doğru yöneldi. Halkımızın direnişçi ve korkusuz tavrı karşısında kuduran düşman birliklerinden bazı özel tim görevlileri halkın üzerine ateş etmeye başladı. Bu sırada Veysi Hazer adındaki bir yurtsever yaralandı.

Sloganlar atarak gruplar halinde sokaklara dalan kitleler bazı sömürgeci kurumları taş yağmuruna tuttular. Askerlik şubesinin tüm camlarının kırıldığı gözlendi.

Daha sonra yapılan operasyonlarda ilçe merkezinden 30 civarında kişinin gözaltına alındığı, ancak bunlardan çoğunun ertesi gün serbest bırakıldığı öğrenildi.

Hem şehit gerillayı anmak hem de 15 Ağustos'u karşılamak üzere Hênê merkezinde esnaf 14 Ağustos'tan başlayarak kepenkleri kapattı. İşyerleri iki gün kapalı kaldı.

Öte yandan Çewlik'in Gexi-(Kiğı) ilçesine bağlı Azapêrt(Adaklı) bucağında ARGK birlikleriyle sömürgeci güçler arasında büyük çarpışmaların çıktığı ve bu çarpışmalarda sömürgecilerin yine kimyasal silahlar kullandığı doğrultusunda haberler alınmaktadır. Ancak bu konuda ayrıntılı bilgiler elimize henüz ulaşmış değil.

Dilûk

TC sağ ele geçirdikten sonra katlettiği kişilere çatışmada vuruldu süsü veriyor

Dilûk *(Berxwedan):* Dilûk-(Antep) merkezinde ARGK'ye bağlı şehir gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında meydana gelen çatışmada 1 başçavuş öldürüldü, 1 asker yaralandı. Sömürgeciler çatışmada bir gerillanın da vurularak öldürüldüğünü açıkladılar, ancak bu doğru değildir. Muhtemelen sağ olarak ele geçirdiklerinden birini katlettikleri için bu tür açıklamalar yapmaktadırlar.

TC yetkilileri tarafından tamamen farklı biçimde yansıtılan olayın esası şöyledir: Dilûk-Kilîs arasındaki karayolunda bulunan bir benzinlikte silahsız üç kişi yakalanıyor. Buradan kurtulan dördüncü bir kişi izleniyor. Ve bu izleme sonucunda Dilûk merkezindeki bir ev tespit edilerek sarılıyor. 13 Ağustos akşamı Dilûk'un Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan eve saldıran sömürgeci güçlere, içerdekiler de yanlarında bulunan tabanca türü küçük el silahlarıyla karşılık veriyorlar. Bu sırada düşman güçlerden bir başçavuş ve bir er vuruluyor, başçavuş olay yerinde ölüyor. Tabancalarındaki mermileri biten evdeki kişiler sağ olarak sömürgecilerin eline geçiyor. Görgü tanıkları olay yerinde kesinlikle evdekilerden ölen olmadığını, hepsinin de sağ olarak ele geçtiğini belirtmektedirler. Sömürgeciler tarafından burada vurulduğu iddia edilen kişi, mutlaka sağ ele geçirildikten sonra katledilip bu tarzda yansıtılmak istenmektedir.

Şimdiye kadar elimize ulaşan haberlere göre şehit düştüğü kesinleşen, Suruç doğumlu **Mehmet Salih CEYLAN(Rênas)**'dır. Diğerleri ise ağır işkenceler altında her an ölümle yüzyüze oldukları bildiriliyor.

Öte yandan polis tarafından gözaltına alındığı bilinmesine rağmen, yakınlarına gözaltında olmadıkları söylenen 4 yaşlı yurtseverin de sömürgeciler tarafından katledilmiş olabileceği söyleniyor. Sözkonusu yurtseverler 75 yaşındaki **Ahmet Kahraman,** 63 yaşındaki **Şerife Çağır**, 81 yaşındaki **Ahmet Alpalan,** ve 45 yaşındaki **Mehmet Demir**'dir.

Govend gerilla yaşamının kopmaz parçası

Foto: Berxwedan

Nisêbîn

Şehir merkezinde yoğun gerilla saldırıları

Nisêbîn *(Berxwedan):* Nisêbîn merkezinde 7 Ağustos günü ARGK şehir timlerinin saldırısı sonucu bir polis öldürüldü. Gündüz saat 13.00 sıralarında Kışla Mahallesi'ndeki Selmani Pak Camii yakınlarında meydana gelen olayda öldürülen polisin adının Fikret Günay olduğu bildiriliyor. Eylemi gerçekleştiren grup hızla olay yerinden uzaklaşarak izini kaybettiriyor.

Diğer yandan 15 Ağustos'a yaklaştığımız günlerde Nisêbîn ve çevresinde kabaran kitlesel gösterilere paralel olarak şehirde gerilla ve milislerin silahlı saldırılarında da bir artış olduğu gözlendi. Ağustos'un ikinci haftasında hemen hemen her gece şehir merkezinde silahlı çatışmalar olmaktadır. Birkaç kez polis arabalarının tarandığı ve polislerden ölen ve yaralananların olduğu, ancak bunların halktan gizlendiği bildirilmektedir. Çoğunlukla Kışla Mahallesi'nde çatışmalar olmaktadır. Güvenilir kaynaklar şimdiye kadarki olaylarda 2 polisin öldürüldüğünün kesin olduğunu belirtmektedirler.

Ayrıca 11 Ağustos akşamı terminal civarında da bazı askeri araçların tarandığı, içindeki askerlerden ölen veya yaralananların olduğu söyleniyor. Bütün bu saldırılar ve kitlesel direnişler karşısında büyük bir panik ve telaşa kapılan sömürgeciler de Nisêbîn merkezinde çok sayıda insanı gözaltına almakta ve hemen her gün suçlu-suçsuz demeden insan toplamaktadırlar.

Kerboran/Hezex

Bir günde üç karakol basıldı onlarca düşman askeri öldürüldü

Hezex/Kerboran *(Berxwedan):* Hezex(İdil) ve Kerboran(Dargeçit) alanında gerilla saldırıları alabildiğine yoğunlaşmış bulunmaktadır. Sömürgeciler Güney Kürdistan'a saldırıp tampon bölge oluşturarak sözümona gerillanın yolunu kesmeye çalışırken, ARGK birliklerinin bu alandaki yoğun saldırı-

15 Ağustos günü Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde yapılan konuşmadan:

15 AĞUSTOS'UN 7. ZAFER YILDÖNÜMÜ KUTLU OLSUN!

15 Ağustos 1984'de gerçekleşen Dih(Eruh) ve Şemzînan (Şemdinli) baskınlarıyla ilan ettiğimiz ulusal kurtuluş savaşımımızın ve ARGK'nin 8. zafer yılına girmiş bulunuyoruz.

Savaşımızda yeni bir süreci yaşıyoruz. Geldiğimiz noktada halkımız tarihi inkar sürecini yırtmış, kimliğini kanıtlamış, askeri, siyasal ve örgütsel olarak gücünü ortaya koymuş ve izlediği mücadele çizgisiyle mutlaka zafere ulaşacağını kanıtlamıştır. Düşmanın siyasal ve askeri otoritesinin kırıldığı Kürdistan'da bugün artık bir savaş hükümetinin ilanı hazırlıklarından bahsediyoruz. PKK öncülüğünde askeri ve siyasal ordulaşmasını sağlayan Kürdistan halkı, yine bu öncülük etrafında tarihte ilk kez iktidar olma şansını yakalamıştır. Başta Botan-Behdînan alanı olmak üzere ülkemizde hazırlıklarımız şimdi bu yönlüdür.

15 Ağustos'un 7. zafer yıldönümünde Türk sömürgecileri bir kez daha Güney Kürdistan'a saldırdılar. ABD'nin Körfez çıkartmasına öykündükleri bu saldırıları da büyük bir hezimetle sonuçlandı. Zaten bu saldırıları kesin yenilgiyi görme talaşından kaynaklanmıştır. Böyle bir saldırıya girişirken, gerilla ordumuz karşısında en ufacık bir başarı bile elde edemeyeceklerini onlar da biliyorlardı, ancak kendilerini buna mecbur hissediyorlardı. Orgeneral Tolon, 15 Ağustos 1991 günü yaptığı basın açıklamasında, *"PKK'ye verdirdiğimiz kayıplar önemli değil. Önemli olan, böyle bir askeri harekatı yapma yeteneğine sahip olduğumuzu gösterebilmekti"* biçiminde konuştu. Bu söz bile, gerilla güçlerimize hiçbir kayıp verdirmediklerini, harekatın bir fiyasko olduğunu ortaya koyuyor. Bu harekatla Türk sömürgecileri tarihlerinin en büyük askeri yenilgisini almıştır diyoruz.

Savaşımımızın 7. zafer yıldönümünde belirtilmesi gereken en önemli husus şudur: Savaşımız öncünün savaşı olmaktan çıkmış, özellikle 1990 Newroz'undan itibaren gerilla va serîhildan ayakları üzerine oturduğu bir seviye kazanmıştır. 7 yıllık savaşımızın en yoğunlaşmış ifadesi budur. Türk sömürgeciliğinin ve emperyalizmin dayattığı özel savaş iflas etmiştir. Özel savaşın Kürdistan'da uygulanmasının son beş yıldır mimarı olan sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun görevden alınması ve İstanbul Valiliği'ne atanması bu iflasın resmi bir itirafıdır. 15 Ağustos'un 7. zafer yıldönümünde Kürdistan'da yaşananlar da bunu ortaya koymaktadır. Başta Amed olmak üzere bütün Kürdistan ayaklanma halindedir. Serîhildanlar yeni bir doruk noktasına ulaşmıştır. Botan-Behdînan'ın, Kuzey-Güney ayrımını ortadan kaldıran birleşik bir direniş alanı olduğu, 15 Ağustos günü Güney Kürdistan halkının binlerce kişilik güçle bugünü kutlaması ve ARGK'yi yücelten sloganlarıyla da görülmüştür. Tek başına bu bile, Kürdistan'ı bölen sınırların artık hiçbir anlamının kalmadığının, PKK'nin artık bütün Kürdistan halkı için ulusal birlik ve kurtuluşun öncüsü ve umudu olarak gürüldüğünün kanıtıdır.

Başkan APO'nun komutasındaki ulusal kurtuluş savaşımızın 7. zafer yıldönümünde, zafere olan inancımız öncü ve halk olarak daha da artmıştır.

Kürdistan halkı Parti Önderliği'ne, ve gerillaya inanıyor, yaşamı ve zaferi bu öncülüğe bağlılıkta görüyor. Öncü de gücünü bu inanç ve bağlılıktan alıyor.

ları, sözkonusu iddiaların ne denli gülünç olduğunu ortaya koydu. Hezex merkezine düzenlenen baskın ve ardından peşpeşe gerçekleştirilen karakol baskınları gerillanın bu nisbeten düzlük alanda bile nasıl kök saldığını göstermektedir.

11 Ağustos günü Hezex-Kerboran arasında bulunan ve Hezex'e bağlı Werzik(Bostanlı) köyü karakolu ARGK birlikleri tarafından basıldı. Büyük oranda tahrip edilen karakol binasında bulunan düşman askerlerinden ne kadar kayıp bulunduğu konusunda kesin bilgi edinilemedi. Ancak görgü tanıkları sömürgecilerin kayıplarının çok olduğu düşüncesindedirler.

Yine 11 Ağustos tarihinde baskının düzenlendiği bir başka karakol da Karaşa(Damlaca) köyü karakolu oldu. Son zamanlarda karakollara yönelik gerilla baskınları yoğunlaştığından sömürgeciler yeni bir yöntem geliştirmiş bulunuyorlar. Karakollarda akşamları asker kalmıyor. Belli bir saatte, yani havalar kararmak üzereyken askerler binadan çıkıp çevredeki mevzilere yerleşiyor ve sabaha kadar orada bekliyorlar. İşte Karaşa köyü karakolundaki askerler de akşam üzeri içtimaya geçip mevzilere dağılma hazırlığı yaptıkları bir sırada ARGK birliği tarafından yaylım ateşine tutularak taranıyorlar. Karakol askerlerinin büyük çoğunluğunun öldürülmek ya da yaralanmak suretiyle safdışı bırakıldığı bildiriliyor.

Aynı gün Kerboran'a bağlı ve Dicle nehri kıyısında bulunan Germavê(Ilısu) köyü karakoluna da gerillalar tarafından roketatarlı saldırı düzenlendi. Önemli oranda tahrip olan karakol binasında bulunan sömürgeci güçlerin kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Hezex'te petrol tesisleri tahrip edildi

4 Ağustos günü akşamı ARGK gerillaları tarafından Hezex merkezine düzenlenen baskın ve ardından ilçe merkezinde uzun süre devam eden çarpışmalar çevrede geniş yankılar uyandırmıştı. İlçe merkezine birkaç gün giriş çıkışlar yasaklanmış ve Hezex'in dışarıyla da tüm telefon bağlantıları kesilmişti. O nedenle ilçe merkezindeki çarpışmalardan sağlıklı haber alınamıyor ve bu durum sömürgecilerin birtakım yalan haberler yaymasına olanak sağlıyordu.

Yayılan haberlerde çok sayıda ARGK savaşçısının Hezex merkezinde kuşatmaya alınarak imha edildiği söyleniyordu. Daha henüz ilçe merkeziyle bağlantı sağlanıp gerçek durum aydınlığa kavuşmamışken -ki bu durum aydınlanınca sömürgecilerin ne ağır kayıplar verdiği anlaşılmıştı- ARGK gerillalarının Hezex yakınlarında bir petrol tesisini tahrip etmesi, söylentilerin gerçek dışı olduğunu ve ARGK'nin alanda etkisinin sarsılmadan devam ettiğini kanıtlıyordu.

7 Ağustos günü sabaha karşı Hezex'in çok yakınında bulunan sömürgecilere ait bir petrol tesisine roketatarlarla saldıran gerillalar, tesisleri büyük oranda tahrip ederek kullanılmaz hale getirdi. Bununla hem ARGK'nin yörede otorite olmaya devam ettiği kanıtlandı ve hem de ekonomik kaynaklarımızın daha fazla sömürülmesine izin verilmeyeceği ortaya kondu. **Alaaddin Middle East** adlı emperyalistlere ait bu petrol şirketine saldırı aynı zamanda emperyalistlere de verilen bir mesaj oldu.

Girgê Amo

Hêzil vadisinde karakol baskını:

1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 asker öldürüldü

Sêrt/Girgê Amo *(Berxwedan)*: TC ordu sürülerinin Güney Kürdsitan'a saldırdığı ve bu saldırının en yoğun biçimde sürdüğü günlerde Kuzey'de ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği her saldırı, baskın vb. eylem, Türk sömürgecilerinin Güney'e saldırı gerekçelerini çürüten ve bu çılgınca saldırının sonuçsuz kalacağını ortaya koyan birer gösterge oldu. Bu tür saldırılardan biri de Girgê Amo (Silopi) ile Şirnex arasında bulunan Hêzil vadisindeki düşman karakoluna yönelik baskın eylemiydi.

10 Ağustos günü, ARGK gerillaları tarafından basılan Hêzil Jandarma Karakolu tümden imha edildi; karakoldaki sömürgeci askerlerden kurtulan olmadığı bildiriliyor. Gerillaların roketatar, elbombası ve otomatik silahlarla ani ve etkin biçimde vurduğu düşman karakolunda bulunanlar karşılık bile vermeye fırsat bulamayarak imha oldu.

Gerilla kaynaklarından alınan bilgilere göre, bu baskında 1 üsteğmen, 1 asteğmen ve 40 düşman askeri öldürüldü. Karakol binası tümden imha edildi. Baskını düzenleyen ARGK birliğinin hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildiği bildirildi.

TC sömürgecilerinin Güney'de ARGK'ye darbe vurduğu doğrultusunda gerçekdışı haberler yaydığı günlerde gerillanın sömürgecilere verdirdiği bu kayıplar kitleler tarafından büyük bir sevinçle karşılandı.

Sêrt/Şirnex

Bestê'de pusu:

4 asker öldürüldü

Sêrt *(Berxwedan)*: Şirnex ile Qilaban (Uludere) arasındaki Bestê mevkiinde 12 Ağustos günü ARGK gerillaları bir düşman askeri birliğini pusuya düşürdü. Akşam saat 17.30 sıralarında meydana gelen pusu eyleminin düşman birliği tarafından erkenden farkedilmesi üzerine çarpışma çıktı. Bunun üzerine konvoydaki araçların çoğu pusudan kurtulmayı başardı. Çarpışmanın oldukça şiddetli geçtiği söylenmektedir.

Gerilla pususundan kaçan düşman askeri araçlarından biri gerillaların roket atışlarından isabet alarak parçalandı. Araçta bulunan askerlerden 4'ü olay yerinde ölürken diğerlerinin de ağır yaralandığı bildiriliyor. İmha olan aracın parçalarının günlerce yol üzerinde kaldığı belirtildi.

Ayrıca bu çarpışmada ARGK savaşçılarından birinin de şehit düştüğü bildirilmektedir.

Şirnex, Berwarî, Dih yöresinde yoğun bir eylemlilik yaşanıyor

Şirnex kömür ocaklarına yakın Avka Masiyan'da ARGK birlikleri tarafından düşman askeri araçları tarandı. Yurtsever kaynaklardan aldığımız haberlere göre, 6 Ağustos günü meydana gelen olayda bir askeri araç yanarak imha oldu. Daha sonra sömürgeci birliklerle gerillalar arasında çarpışma da oluyor. Çarpışmaya korucuların da katıldığı, sonuçta çok sayıda asker ve korucunun yaralandığı ve bunlardan bir kısmının öldüğü belirtiliyor. Ancak ölü sayısının ne kadar olduğu belirlenemedi.

Ağustos ayının ilk günlerinde Şirnex'in Biryan köyünde askerlerin birbirleriyle çatıştığı, uzun süre devam eden çatışmada çok sayıda askerin öldüğü ve yaralandığı bildiriliyor. Gerillaların korkusundan büyük bir panik içerisinde bulunan sömürgeci güçlerin bu olayda verdikleri kayıp kesin olarak tespit edilemedi. Ancak köylüler ertesi gün Aslanbaşı Karakolu'nun önünde bu olayda ölenlerden iki asker cesedini görüyorlar.

30 Temmuz günü, Dih(Eruh)'in Girdaran(Ormanardı) köyünde askerlerin kaldığı bina gerillalar tarafından roketatar ateşine tutuluyor. Ağır hasar gören binada bulunan askerlerden ölen ve yaralananlar olduğu ancak kesin durumun öğrenilemediği bildirildi. Olaydan sonra bir süre köylülere yönelik propaganda konuşmaları da yapılıyor ve bu arada köyden iki kız ve bir erkek genç de gerillalara katılmak üzere köyden ayrılıyor.

İstanbul

Metropollerdeki Kürdistanlı yurtseverler de yoğun bir eylemlilik içinde

İstanbul *(Berxwedan)*: Kürdistan'ın Kuzey'i ve Güney'inde yaşanan gelişmeler, TC sömürgecilerinin saldırganlığı ve vahşi uygulamaları ve gerillanın güçlü atakları, metropollerde yaşayan Kürdistanlı kitleleri de derinden etkilemekte ve harekete geçirmektedir.

İstanbul'da yaşayan yurtseverler de geçtiğimiz günlerde bu çerçevede yoğun bir eylemlilik sergilediler. 9 Ağustos günü, İstanbul'un Kasımpaşa semtinde bir resmi kuruma ait otobüs ateşe verilerek imha edilmiştir. Aynı semte 100 civarında yurtseverin katıldığı bir de korsan yürüyüş yapıldı. ERNK taraftarı yürüyüşçülerin Başkan APO'nun posterlerini taşımaları çevreden ilgiyle izlendi.

Aynı gün İstanbul'un bir başka semti Şirinevler'de dört banka şubesine molotof kokteylleri atılmış ve sömürgeci finans kurumlarına büyük maddi zarar verdirilmiştir.

Yine aynı günün akşamı saat 21.30 sıralarında Aksaray semtinde bulunan Vatan caddesinde de bir korsan gösteri yapılmıştır. Ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen bu korsan yürüyüşün amacı da diğer eylemler gibi TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmekti.

İzmir

Sömürgeci uygulamalar mahkeme salonunda protesto edildi

İzmir *(Berxwedan)*: TC sömürgecilerinin Kürdistan'daki uygulamaları ve halkımıza yönelik katliamcı tutumu her alanda ve her zeminde yurtseverlerden karşılık buluyor. İzmir'deki yurtseverler de mahkeme salonunda bu tür bir protesto eylemi gerçekleştirdiler

31 Temmuz tarihinde mahkemeye çıkarılan bir grup yurtsever, sömürgecilerin Kürdistan'daki uygulamalarını teşhir amacıyla mahkemeyi protesto ettiler. Ayrıca yaşı küçük olduğu gerekçesiyle gruptan ayrılıp gizli duruşmalarda yargılanmak istenen bir yurtsevere yönelik bu uygulamaya da karşı çıkılıyordu.

Tutuklu yurtseverlerin bu eylemine salonda bulunan çoğu kadın tutuklu yakınları da zılgıtlar ve sloganlarıyla katıldılar. Çıkan kargaşa üzerine salondaki masa, sandalye ve camlar kırılmış ve duruşma da yapılamayıp ertelenmiştir.

Xizxêr(Şirvan) ve Xîzan(Hizan)'da geçtiğimiz Temmuz ayında şehit düşen ARGK savaşçılarının kimlikleri konusunda gazetemize ulaşan bilgileri yayınlıyoruz

Xizxêr şehitleri:

1- **Sait**, takım komutanı, Şirnexli.
2- **Mustafa**, Qamişloli.
3- **Rêzan**, Güneyli.
4- **Xebat**, Güneyli.
5- **Sidar**, Mêrdin-Mehsert-Haciyan köyünden.
6- **Adife**, Qilaban(Uludere)-Hêlal köyünden.
7- **Bişar**, Didêran aşiretinden.
8- **Egîd**, Didêran aşiretinden.

Xîzan şehitleri:

1- **Firaz**, Güyî aşiretinden.
2- **Rahime**, Girgê Amo(Silopi)'li.
3- **Battal**, Bêdlîs-Xêlat(Ahlat)-Xûrs köyünden.
4- **Karker**, Bêdlîs-Motkîlî, yeni katılım.
5- **Zana**, Motkîlî, yeni katılım.
6- **Serxwîn**, Motkîlî, yeni katılım.

TC, onurlu bilim adamı karşısında kahrolacak:

İsmail Beşikçi bir kez daha tutuklandı

Ankara *(Berxwedan)*: Kürdistan halkının büyük dostu, değerli bilim adamı sosyolog ve yazar **İsmail Beşikçi**, 1 Ağustos 1991 günü **"Ortadoğu'da Devlet Terörü"** adlı son kitabı nedeniyle tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konuldu.

Kısa bir süre önce Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi-DGM Savcısı Talat Şalk'ın direktifiyle, Beşikçi Hoca'nın "Ortadoğu'da Devlet Terörü" adlı kitabına toplatma kararı çıkarılmıştı.

DGM savcısının talebi üzerine önce ifadesine başvurulmak üzere polislerce gözaltına alınan Beşikçi Hoca, daha sonra Ankara Nöbetçi Sulh-Ceza Mahkemesi önüne çıkarıldı. Adı geçen mahkeme, "Terörle Mücadele Yasası" gereğince bölücülük yaptığı savıyla Beşikçi Hoca hakkında tutuklama kararı verdi. 1 Ağustos günü saat 18.15 sularında Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konan Beşikçi Hoca, önceleri de Kürt sorununa ilişkin yazıları ve kitapları nedeniyle defalarca gözaltına alınmış ve tutuklanmıştı.

Hatırlanacağı gibi en son olarak 20 Mart 1991 tarihinde Ankara DGM tarafından, Kasım 1990'da Almanya'nın Stuttgart kentinde yapılan "Kürdistan Kültür Haftası"na gönderdiği ve gazetemiz **Berxwedan**'da yer alan bir mesajı nedeniyle tutuklanmıştı. Ulusal ve uluslararası çapta gelişen yoğun protestolar sonucu, ancak belli bir süre sonra serbest bırakılmıştı.

Edindiğimiz bilgilere göre, 1 Ağustos günü Beşikçi Hoca'yı gözaltına alıp ifadesini almak üzere götüren emniyet mensupları o gün, gün boyunca kitabını bastırdığı Yurt Yayınevi'nde kendisini beklemişler. Beşikçi Hoca gittiği memleketi olan Çorum'un İskilip ilçesinden döner dönmez uğradığı yayınevinde ifadesi alınmak üzere gözaltına alındı. Yurt Yayınevi sahibi **Ünsal Öztürk** de beraberinde gözaltına alındı, daha sonra ifadesi alınan Öztürk serbest bırakıldı.

Beşikçi Hoca'nın başyazarı olduğu Yeni Ülke gazetesinin imtiyaz sahibi **Yusuf Serhat Bucak** da, Beşikçi Hoca'dan kısa bir süre önce gözaltına alınmış, ardından serbest bırakılmıştı.

Kürdistan'da gerilla eylemlerinin ve kitle serhildanlarının her yanı kavurduğu 15 Ağustos Şanlı Atılımı'nın bu sürecinde Beşikçi Hoca'nın "Anti Terör Yasası" gereğince tutuklanması, birçok açıdan son derece anlamlı ve dikkat çekicidir. Beşikçi Hoca'ya karşı Türk sömürgecilerinin takındığı tavır, öteden beri Kürdistan halkının geleceğine ilişkin geliştirilen bir takım sinsi oyunların bir parçasıdır. 15 Ağustos Atılımı günlerinde gerçekleşen bu tutuklama, TC'nin ikiyüzlülüğünü bir açıdan sergilerken, diğer açıdan TC'nin nasıl bir korku ve tedirginlik içinde olduğunun da açık bir kanıtıdır.

Ancak, Türk sömürgecileri şunu çok iyi bilmelidirler ki, her zaman olduğu gibi son olayda da gerçeklerin aydınlanmasına büyük katkılarda bulunmuş Beşikçi Hoca'nın tutuklanması, Kürdistan ve Türkiye halkları nezdindeki saygınlığını daha da arttırmasından başka hiçbir sonuç veremeyecektir.

Ayrıca, gerçekleri aydınlatmaya yaşamını onurluca feda eden bir bilim adamının düşüncelerine bile tahammülü olmayan sömürgeci-faşist Türk devletinin, Kürdistan halkının hiçbir meşru hakkına saygılı olamayacağı bir kez daha, bu olayla kanıtlanmıştır. Bu aynı zamanda TC'nin büyük çıkmazının somut bir göstergesidir.

Gazetemize ulaşan haberlerden bu son tutuklama olayı karşısında da ulusal ve uluslararası çapta güçlü protestoların yükseldiği anlaşılıyor. Avrupa Parlamentosu Üyesi İngiltere Parlamenteri Stan Newens ve İngiltere İşçi Partisi Milletvekili Dave Nellist gibi şahsiyetler de protestoda bulunanlar arasındadır.

KİTLESEL EYLEMLİLİK DORUKTA

Zafere kadar durmak yok diyor kitleler

Foto: Berxwedan

Berxwedan Haber Merkezi

1991 Ağustos'una girerken Kürdistan'da hem askeri hem de kitlesel eylemlilik ve direnişin dorukta olduğunu görmekteyiz. Kırsal alanlarda ARGK birlikleri sömürgecilere darbe üstüne darbe vurup, düşmanı askeri alanda da alabildiğine geriletirken, kent merkezlerine yönelik baskınlarıyla da faşist rejimi iyice bunaltmaktadırlar. Gerillanın bu atakları kırlarda olduğu gibi kentlerde de ulusal kurtuluşçu otoritenin her geçen gün daha da güçlenmesine yol açmaktadır. Bunun bir sonucu olarak da, kent merkezlerinde ERNK'nin inisiyatifinde büyük bir kitlesel ayağa kalkış yaşanmaktadır. Her gün bir veya birkaç kent merkezinde çeşitli biçimlerde yaşanan kitlesel serhildanlar, Kürdistan'ı bir kesintisiz ve sürekli ayaklanmalar diyarı haline getirmiştir. Ve gerilla savaşına paralel olarak kitlesel ayağa kalkışların da bu denli yaygın ve yoğun olması, Kürdistan devriminin, zaferin eşiğinde olduğunu ortaya koymaktadır.

Özellikle 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümüne yaklaştığımız bu günlerde kitlesel direniş eylemlerinin giderek yoğunlaştığı gözlendi. Cizîra Botan, Şırnex, Girgê Amo(Silopi), Midyad, Kerboran, Nisêbîn ve Misric(Kurtalan) gibi alanlarda peşpeşe ve günlerce devam eden kepenk kapama eylemleri ve buna bağlı olarak gelişen çeşitli kitlesel gösteriler, gazetemizin yayına girdiği 15 Ağustos günü doruğa ulaştı. İstisnasız tüm bölgelerdeki ERNK veya ARGK komite ve komutanlıklarının çağrısıyla gerçekleşen bu kitlesel ayaklanmalarda, yüzbinlerce kişinin en çok haykırdığı sloganlar yine **"Bijî PKK"** ve **"Bijî Serok APO"** oldu.

Cizîra Botan

ARGK'ye misilleme...

Sömürgeci güçler Cizîra Botan merkezine baskın düzenledi

Kürdistan'ın birçok il ve ilçesinde insanlık dışı vahşet uygulamaları ve devlet terörü o denli yoğun uygulanmaktadır ki, neredeyse bu alandaki insanlarımızın yaşamlarının doğal bir parçası durumuna geldi. Ama bunlardan bir tanesi var ki, gerçekten de oldukça ilginç bir uygulamadır.

2 Ağustos 1991 günü akşamı sömürgeci kolluk kuvvetleri, özel tim ve komando birlikleri Cizîra Botan merkezine tıpkı gerillalar gibi baskın düzenliyorlar. Anlaşılan sömürgeciler son dönemlerde kent baskınlarını yoğunlaştıran ARGK gerillalarına bir misilleme yapıyorlar. Cizîra Botan merkezini de bizim için kurtarılmış bir kent olarak görüp kabul ettikleri için, kendileri de bizim kentimize baskın düzenliyorlar. Üstelik taktik ve yöntem de tıpkı gerillanınkine benzetiliyor. Arada sadece bir fark kalıyor; gözetilen hedefler. Gerilla, sömürgeci askeri birlikler başta olmak üzere emniyet ve diğer resmi kurumları hedef alırken, TC güçleri de hedef olarak halkı seçiyor.

2 Ağustos akşamı saat 20.30'da başlayan saldırıda evler roketatar ve otomatik silahlarla dövülüyor. Bu saatlerde halkın büyük çoğunluğu damlarda bulunmaktadır. İlk anda fazla korku ve telaş olmuyor. Halk gerillalar tarafından düzenlenen bir baskın olduğunu düşünüyor, bu nedenle de korku ve panik duymuyor. Çünkü gerillaların her zaman hedefledıği noktalar bellidir; asker ve polislerin kaldığı yerlerdir ve halk da bunu iyi bilmekte, o nedenle de çoğu zaman böyle durumlarda damdan inmeye bile gerek görmemektedir.

Ancak çok geçmeden durumun farklı olduğu anlaşılır. Zira roket ve otomatik silah mermileri doğrudan doğruya evlerin üzerine yağmaktadır bu kez. Bunun üzerine herkes çoluk çocuğunu alıp damlardan aşağı inmek üzere harekete geçer. Bu sırada 18 yaşında **Hediye DİLÇE** adındaki bir genç kız özel timin kurşunlarına hedef olarak yaşamını yitirir. Olayda iki kişi de ağır yaralanır. Birçok ev ve işyeri roket mermileriyle tahrip olur.

Cizîra Botan halkı, *"Bu saldırı, Cizîra Botan insanını, evlerini, sokaklarını, dükkanlarını ve en önemlisi de Cizîra Botan direngenliğini hedef almıştı"* diyor. Evine roket mermisi isabet ederek büyük hasara uğrayan Yusuf Çalışkan adındaki yurtsever şunları söylüyor:

"Silah seslerini duyduğumuzda, her günkü münferit olaylardır diye aldırmadık. Ama baktık ki, kurşunlar üzerimize geliyor, o zaman aşağıya doğru inmeye başladık. Ardından elektrikler kesildi ve atışlar yoğunlaştı. Biz de bir odaya girdik. O an evimizin içinde kulakları sağır eden bir gürültü duyduk. Sabah baktığımızda salonumuzun ortasında patlamış bir roket duruyordu."

Elindeki roket parçasını etrafındakilere gösteren Yusuf Çalışkan, üzerindeki marka ve numarasını da okumayı ihmal etmiyordu; ILUMINATIK 4.2 M SHEEL M.335 AM. LOT RD 5.30 KO 3.56 7.55.

Bir diğer yurtsever Sercan Oran ise şunları söylüyordu:

"Olaylardan habersiz damda akşam yemeği yiyorduk. Silah sesleri gelince elektrikler kesildi. Silah seslerinin geldiği yöne baktığımızda, Cizîra Botan'ın yukarısında bulunan askeri birlikten ateş edildiğini gördüm. Daha sonra ilçeye girdiler. Her taraftan, her caddeden evlere ateş ediliyordu. Ne camlarımız sağlam kaldı, ne kapılarımız."

Cenaze töreni ve kepenk kapama eylemi

Sömürgeci güçlerin doğrudan doğruya halk kitlelerine yönelik bu saldırısında vurularak şehit düşen **Hediye DİLÇE** için ertesi gün cenaze töreni düzenlendi. Halk, sömürgeci ordu birliklerinin gerillalar karşısında aciz kaldığı ve onlarla karşılaşmaktan korktuğu için kitlelere yöneldiğini yüksek sesle ifade ediyordu cenaze töreninde. Ve bu tür şiddet uygulamaları ve devlet terörü karşısında sinmek yerine daha büyük direnişler sergileyeceğini haykırıyordu.

Cenaze törenini izlemek isteyen 3 yabancı gazeteci gözaltına alınırken, Ramazan Ziyanak'a ait bir özel oto da timler tarafından keyfi olarak tarandı ve olayda, araba sahibi ağır yaralanarak Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

Cizîra Botan mezkezinde dağıtılan ERNK imzalı bildiride halk bu olayı protesto etmeye çağrılıyor ve esnafın kepenk kapatması öneriliyordu. 5 Ağustos pazartesi günü ise ilçe esnafı tümüyle bu çağrıya uyarak işyerlerinin kepenklerini indirdi. Sömürgecilerin tüm dayatmalarına rağmen kimse dükkanını açmayı kabul etmedi. Çevre il ve ilçelerden Cizîra Botan merkezine çok sayıda takviye birlikler getirilmişti. Önemli noktalar denetim altına alınmaya çalışılıyordu. Kimi yerlerde çocuklar ile polisler arasında taşlama olayları görüldü. Çocukların elindeki metal parçalarını gören muhabirimiz, bunun ne olduğunu sorduğunda, çocuklar büyük bir güvenle, *"Bunu özel tim attı, ama biz onları yeneceğiz"* yanıtını veriyorlardı.

Kepenk kapatma eyleminin yapıldığı pazartesi günü SP Genel Başkanı Doğu Perinçek ile ABD eski adalet bakanlarından Clark da Cizîra Botan'daydılar. Bulundukları SP binasına kimsenin yaklaşmasına timler, izin vermedi. Binaya gitmek isteyenlere polis, *"Ölmek isteyen gelsin"* tarzından tehditler savuruyordu.

Sosyalist Parti Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Bedri Gültekin'in 2 Ağustos gecesi Cizîra Botan'da halka yapılan saldırı ile ilgili basın açıklaması:

"Dün gece (2.8.1991) saat 20.30 sıralarında Cizre'de halka karşı yoğun bir saldırı yaşanmıştır. İlk önce Cûdî mahallesinde korucular tarafından açılan ilk ateşe müteakip, şehrin her tarafından silah sesleri duyulmuştur. Yoğun taramalar biçiminde süren silah ateşi yaklaşık 45 dakika sürmüştür.

Saldırıda doğrudan doğruya halk hedef alınmıştır. Kurşunlar birçok evin penceresinden içeri girmiştir. Bu arada Sosyalist Parti binasına da ateş edilmiştir. Saldırı sırasında adını henüz tespit edemediğimiz bir kız çocuğu öldürülmüş ve adı Ramazan olan bir belediye işçisi ile iki kişi yaralanmıştır.

Olay son zamanlarda bölgede halka karşı yoğunlaşan saldırıların bir devamıdır. Açık zorbalıkla, öldürmelerle halk sindirilmek isteniyor. İflas etmiş bir yolda, şiddet yolunda ısrar, sadece daha büyük felaketlere, daha büyük çıkmazlara yol açmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Genel Başkanımız Doğu Perinçek, 5 Ağustos günü Cizre'ye yapacağı geziyle, olayı yerinde inceleyecektir. Saldırıyı nefretle kınıyoruz. 3.8.1991"

Şırnex

Cizîra Botan ve Hezex uygulamalarını protesto amacıyla Şırnex'te kepenkler iniyor

Faşist Türk sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex(İdil)'de uyguladığı devlet terörü ve şiddeti protesto etmek amacıyla Şırnex merkezinde de 6 Ağustos günü bütün esnafın katılımı ile kepenkler kapatıldı. Ve 7 Ağustos günü de işyerleri açılmayarak protesto eylemi sürdürüldü.

Ayrıca kömür işletmelerinde çalışan bütün işçiler işe gitmeme kararı alırken, müteahhitler kömür satmama, kamyon şoförleri de kontak kapama eylemine geçiyordu. Direnişin sürdüğü iki gün boyunca 10 binden fazla işçi işi bıraktı, buna çevre köylerde bulunan kömür işçileri de katıldı.

Şırnex merkezine çevre il ve ilçelerden getirilen çok sayıda takviye güçlerle boş sokaklar tank ve panzer gibi zırhlı araçlarla dolduruldu. Eylemin ikinci gününde Şırnex'in Cumhuriyet mahallesinde sabah saat 04.00 sıralarında birkaç el silah sesi duyuldu ve ardından Toptepe, İkizce ve Humşatı civarında sabaha kadar top sesleri kesilmedi. Öğlen saatlerinde ise, eylemdeki kent halkına 2 korucunun ölü, birinin de yaralı olduğu haberi ulaşıyordu.

Gerilla böylece, direnişteki Şırnex halkını ve esnafını selamlamış oluyordu.

Girgê Amo

Girgê Amo da protestoya katılıyor

Cizîra Botan ve Hezex uygulamalarını protesto kampanyasına Şırnex'ten sonra Girgê Amo merkezi de katılıyor. 8 Ağustos günü burada da tüm esnaf kepenklerini kapattı. Ayrıca bu kitlesel direnişler, gelişmelere bağlı olarak yeni bir boyut da kazanıyor ve TC'nin Güney Kürdistan'a girişini protesto etmeyi de içeriyordu. Hatta bu boyut daha da öne geçiyordu. Bunun için de eylem bir günle sınırlı kalmayıp daha da uzatıldı ve anlamlı kılındı.

Kitlesel direniş ve eylemliliğin yoğunlaştığı bu günlerde yörede gerilla faaliyetleri de etkin düzeye ulaşıyordu. Bu nedenle korkusu daha da artan sömürgeciler, bu merkezlerde sabahlara kadar operasyonlar geliştirerek projektörlerle ortalığı sürekli aydınlatma yoluna gidiyorlardı. Helikopterlerle evlerin damları aydınlatılıp kontrol ediliyordu. Hatta daha da ileri gidilerek bir merkezden diğerine gitmek de engelleniyordu.

Midyad

Midyad, direnişe iki gün kepenk kapatarak katıldı

Cizîra Botan, Hezex, Şırnex ve

Girgê Amo'dan sonra Midyad da direnişe katılan bir merkezimiz oldu. 8 Ağustos günü kapanan işyerleri ertesi gün öğlene kadar kapalı kaldı, hiçbiri açılmadı.

Kaymakam, emniyet amiri ve özel tim yetkilileri evleri tek tek dolaşarak esnafa dükkanlarını açmaları için yalvardılar. Ancak bunları dinleyen hiç çıkmadı. İlçedeki bütün fırınların da açılmaması nedeniyle ciddi biçimde ekmek ihtiyacının ortaya çıkması üzerine halk, kendi kararıyla birkaç fırının açılmasını ve ekmek ihtiyacını karşılamasını sağladı.

Kitleler ve yurtseverler, eğer zorla bir müdahale olsaydı kesin büyük olaylar çıkardı diye görüş belirtiyorlar. Midyad merkezinde bulunan Süryani azınlığa mensup esnaflar da işyerlerinin kepenklerini indirerek ve özel timin tehditlerine de aldırmayarak anlamlı bir dayanışmada bulunurken, Midyad kesiminde bulunan Araplardan da 20 kadarı eyleme katıldı. Ancak Êstil tarafındaki Arapların eyleme katılmadıkları gözlendi.

Midyad merkezinde Sümerbank malı, diğer TC malları ve kaçak eşya satan 200 dükkanlık pasajın da toptan kapanmış olması ve bu işyeri sahiplerinin de eyleme katılması, TC yetkililerini oldukça kızdırdı. Özel tim yetkilileri bu işyeri sahiplerini, *"Hem mallarımızı satıyor hem de eylem yapıyorsunuz. Bundan sonra bu pasajı mühürleyecek, açılmasına bir daha izin vermeyeceğiz. O zaman APO size maaş versin"* tarzında sürekli tehdit ettiler.

Ancak her şeye rağmen hiçbir dükkanın açtırılması başarılamadı. Açık olan resmi devlet dairelerine de hiç kimse gidip bir işlem yaptırmadı. Halkın durumu Midyad'da son derece iyi ve kitleler alabildiğine canlı ve coşkulu. İlçe merkezinde yaklaşık 1000 kadar dükkanın tümü iki gün kapalı kaldı.

Kerboran

Kitlesel eylem ve serîhildan denince akla mutlaka Kerboran gelmelidir

Kitlesel direniş ve serîhildanlar denebilir ki, Kerboran'da olduğu kadar başka hiçbir yerde bu denli halkın doğal yaşamı durumuna gelmiş değildir. Kerboran halkı için artık kitlesel eylemler gerçekleştirmek ve ayaklanmak neredeyse ekmek yemek ve su içmek gibi son derece doğal bir olay olmuştur. Böyle olunca elbette ki bu halk hiçbir direnişten geri kalmayı kabul etmez, geride durmayı hiç sevmez... Ve Kerboran halkı bu kez de direnişteki yerini almakta gecikmedi.

Kerboran'da kepenk kapama eyleminin dört gün boyunca devam ettiği bildiriliyor. İlçe merkezine büyük bir askeri güç ve özel tim birlikleri yığılmış durumda. Halka gözdağı veriliyor ve tehditlerle işyerlerinin açılmasına çalışılıyor. Kaymakamlığın tehditlerine aldırış etmeyen Kerboran esnafı eylemini kararlılıkla sürdürdü. Sömürgeciler herhangi bir müdahalenin, çok daha büyük sonuçlar doğuracak yeni bir ayaklanmaya dönüşeceğini bildiklerinden bundan kaçındılar.

Eylemin uzun sürmesi ilçede gıda sıkıntısını da yaratmasına rağmen direnişten en küçük bir taviz verme olmadı. Kitlelerin durumunun son derece coşkulu olduğu bildirildi.

Öteki çevre ilçelerde kepenk kapatma eylemleri başladığında, Kerboran'ın durumunu çok iyi bilen sömürgeciler, daha Kerboran'da direniş başlamadan bazı yurtseverleri gözaltına alarak bu tür tehditlerle burada direnişi önleyebileceklerini sandılar. Bu amaçla da eylemden önce ilçe merkezinde 10 kadar kişi nedensiz yere gözaltına alındı. Bunlardan adlarını öğrenebildiklerimiz şunlar: **Şewqî Mele Hacî, Huseynê Mele Hesê, Mele Hacî, Miradê Erdexanê** ve minibüs şoförü **Xelîl...**

Eylem sırasında şoförlerin de kontak kapatarak direnişe katıldıkları bildiriliyor.

Nisêbîn

"Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganlarıyla yürüyüşe geçen Nisêbîn köylülerine askerler ateş açtı: 1 kadın direnişçi şehit düştü, 3'ü de yaralandı

Nisêbîn'de direniş yine şehit kanı ile sulanarak çok daha büyük bir anlam kazandı. Direnişin en önünde yerini alan Kürdistan kadını, ansı kölelik zincirlerini kırmak için gerektiğinde çekinmeden kanını bu kutsal toprağa dökmekte de her zaman önde olabileceğini bir kez daha kanıtladı. Ülkemizde giderek büyüyen serîhildanlarda kadınların çoğunlukla en önde yer almaları ve serîhildan şehitlerinden pek çoğunun kadın olması bu açıdan son derece anlamlıdır.

Çevredeki diğer merkezler gibi, Nisêbîn'de de kepenk kapama eylemi fazla gecikmeden başlatıldı. 11 Ağustos günü başlayan eylemin 1 gün sürmesi planlandı. Aynı gün Nisêbîn'e bağlı Stilîlê(Akarsu) bucağında da esnaf kepenk kapatarak direnişe katıldı.

12 Ağustos tarihinde ise Stilîlê'ye bağlı Cinata Heso (Büyük Kardeş), Cinata Miho(Küçük Kardeş), Habîsê(Yandere), Kürrikê(Yavruköy) ve Xirabê Baban(Kuruköy) köylüleri, bölgedeki son sömürgeci uygulamaları ve TC'nin Güney Kürdistan'a girişini protesto amacıyla Stilîlê merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Sabah saat 09.00 sıralarında yürüyüşe geçen köylülerin sayıları 4000 civarındaydı.

Ancak sömürgeciler yürüyüşçüleri Stilîlê'de durdurmak üzere barikatlar kurdular. Bu amaçla Harbê(Dallıağaç) köyündeki askeri tabur ile Akarsu karakolu ve Nisêbîn ilçesindeki komando alayından çok sayıda güç sevkedildi.

Stilîlê'ye ulaşıp Nisêbîn'e doğru yola çıkmak isteyen köylüleri desteklemek amacıyla, Stilîlê esnafı da kepenk kapatarak yürüyüşçülere katıldı. Böylece kitle sayısı 6.000'i buldu. Yürüyüşçüler **"Kahrolsun devlet terörü, yaşasın haklı mücadelemiz", "Bijîn PKK, ERNK û ARGK"** ve **"Bijî Serok APO"** sloganları ve kadınların coşkulu zılgıtlarıyla harekete geçtiler. Kararlı kitleyi engelleyemeyen sömürgeci güçler, kudurmuşçasına halkın üzerine rastgele yaylım ateşi açtılar. Açılan ateş sonucunda 4 çocuk annesi ve hamile **Yusra AKBAL** şehit düşerken, Talya Çelik (16) ve Hekim Elmas (22) da yaralandılar. Olaydan sonra Stilîlê bucağında çok sayıda kişinin de gözaltına alındığı bildirilmektedir.

Gözaltına alınan kişilerin derhal serbest bırakılmasını isteyen köylüler, görüşlerini şöyle dile getirdiler:

"Bütün dünyada haksızlıkları protesto etmek için yürüyüş yapılıyor. Bizde ise devlet güçleri hedef gözeterek üzerimize ateş açıyor. Bizim durumumuz İsrail-Filistin meselesine döndü, hatta onu da geride bıraktı. TC terörü, İsrail'inkini de geçti. Ama artık bu terörist devletten korkumuz yok. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Şehitlerimizin ve son şehidimiz Yusra'mızın kanı yerde kalmayacak."

Vatan gerillaları sorulur — Foto: Berxwedan

Şehit Yusra AKBAL görkemli bir cenaze töreniyle toprağa verildi

1991 Ağustos kitlesel direnişlerini kanıyla kızıllaştırıp süsleyen Kürdistan'ın 24 yaşındaki gelini **Yusra AKBAL** için düzenlenen görkemli cenaze töreni, yeni bir direniş gösterisine dönüşerek sömürgecileri kahrederken, direnişlerin şehit kanıyla beslendiğinde nasıl büyüyeceğini de gözler önüne seriyordu.

Şehit Yusra AKBAL için yapılan cenaze törenine 6000'i aşkın kitle katıldı. 13 Ağustos günkü törende sömürgeci güçler yoğun önlemler almışlardı, ancak herhangi bir müdahalede bulunmaya cesaret edemediler. Şehidin naaşı toprağa verildikten sonra kitle, bir dakikalık saygı duruşu yaparak sloganlar eşliğinde dağıldı.

Misric

Misric'de sömürgeci uygulamaları protesto amacıyla 10 bin kişi yürüdü

TC sömürgecilerinin Cizîra Botan ve Hezex'de estirdiği devlet terörünü ve Güney Kürdistan'a girişini protesto amacıyla Misric(Kurtalan) ve bağlı köylerde binlerce kişi harekete geçti. Sömürgeci güçler yine kitlelerin üzerine ateş açtılar ve 50 yaşlarındaki **Salih KOÇ** adlı bir yurtsever şehit düştü.

Edinilen bilgilere göre, Sêrt'in Misric ilçesine bağlı 30 kadar köy halkı, yukarıda belirtilen amaçla 13 Ağustos tarihinde ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşçüler, önce Misric'a oradan da Elih(Batman) üzerinden Amed'e kadar yürüyeceklerini söylüyorlardı.

Çoğunluğu Misric'a ve bazıları Sêrt merkezine bağlı köylerden direnişe geçenlerin adları öğrenebildiğimiz kadarıyla şunlar: Marbakûr(Palamut), Memiran(Binyaka), Şemsê(Güneşli), Miwêlê(Kayıkçı), Gunêrê(Gaziler), Midewrê, Gozikê(Tatlı), Riknê, Cefanê(Tulumtaş), Ewta Jêr(Aşağı Çelikbaşı), Ewta Jor(Yukarı Çelikbaşı), Bêlek(Ergüven), Kanîmirî(Soğuksu), Qûban(Atalay), Xendûk(Kaşüstü), Aşik, Qesanan, Milikan, Şêxosê, Hilêwî, Bacirîn(Doğanpazar), Belekmêr(Çukurlu), Xalbî(Avcılar), Tureşê, Hilêrî(Kayatepe), Bişêriya Jêr, Bişêriya Jor, Eynderê(Ağaçlıpınar) ve Beykent...

Sabah erkenden yürüyüşe geçen köylüler Misric'in Beykent köyünde biraraya geldiler ve burada toplu olarak saat 09.00 sıralarında Misric merkezine doğru harekete geçtiler. **"Her bijî têkoşîna gelê Kurd", "Bijî Serok APO", "Kahrolsun faşizm"** vb. sloganlar eşliğinde ilerleyen 10 bine yakın kitle, Beykent ile Misric arasındaki Tamxan deresi civarına geldiklerinde burada sömürgeci güçlerin barikatıyla karşılaştı. Köylülerin kararlı tutumları karşısında zavallılaşan TC, yine vahşet sergileyerek kitleleri durdurmak istedi. Havadan helikopterlerle sis ve göz yaşartıcı bombalar atılarak panik yaratıldı ve ardından da kitlenin üzerine yaylım ateşi açıldı.

Açılan bu ateş sonucu Salih KOÇ adlı bir yurtsever olay yerinde yaşamını yitirirken, pek çok yurtsever de yaralandı. Bazı yaralılar çevre il ve ilçelerdeki hastanelere kaldırılırken, bir kısmı da hastanelere gönderilmeyerek yaralı halleriyle gözaltına alındılar. Gözaltına alınanların kaç kişi oldukları halen bilinmemektedir. Olayda yaralanan çok sayıdaki yurtseverden adlarını öğrenebildiklerimiz şunlar: Şemsettin Aslan, Vahdettin Koç, İhsan Esmer, Ahmet Atalay, Hüsnü Esmer.

Misric direnişi şehidi Salih KOÇ'un cenazesi, doğum yeri olan Ewtê(Çelikbaşı) köyünün Rikniyê mezrasında törenle toprağa verildi. Törene çok kalabalık sayıda yurtsever katıldı. Cenaze töreninde sömürgeci askerlerin, ARGK gerillalarının saldırısına uğradıkları, bir askerin olay yerinde öldüğü ve birinin de yaralandığı bildiriliyor. Böylece şehidimizin intikamı sıcağı sıcağına alınmış oldu. Daha sonraki saatlerde bir sömürgeci askeri konvoyun pusuya düşürülerek çok daha ağır kayıplar verdirildiği haberleri dolaşmaya başlayacaktı.

Misric merkezinde de, hem bu olaylar hem de 15 Ağustos'un giderek yaklaşması üzerine, durumun son derece gergin olduğu bildirilmektedir. Alandaki muhabirlerimiz, sömürgeciler tarafından 15 Ağustos'ta direnişe katılmamaları için kitleler üzerinde çeşitli baskıların sürdürüldüğünü, ilçede her an bir patlamanın beklendiğini belirtmektedirler.

İlçe kaymakamı faşist İsmail Fırat'ın, zaman zaman özel tim elbisesi giyerek insanlara bizzat baskı ve işkence uyguladığı söyleniyor.

Avusturya Sosyalist Gençlik örgütünden basına, 13 Ağustos 1991

Kürdistan (Türkiye)'daki katliamın ardından Sosyalist Gençlik'in Avusturya Dışişleri Bakanı Alois Mock'a çağrısı

Türk hükümetinin sivil Kürt halkına yönelik giderek artan saldırıları nedeniyle Avusturya Gençlik örgütü, Dışişleri Bakanı Alois Mock'a acil bir çağrıda bulundu. Bugün (salı günü) Misric(Kurtalan) köylerinde oturan halkın bir yürüyüş yapması esnasında Türk ordusunun göstericilere ateş açması üzerine, halktan bazıları öldürüldü, bazıları da yaralandı. Gösterici Kürtler, Türkiye'nin Irak'taki Kürtler'e yönelik yaptığı operasyonun durdurulmasını talep ediyorlardı. Katledilenlerin tam sayısı konusundaki bilgiler henüz Sosyalist Gençlik'e ulaşmadı, ancak çatışmaların daha devam ediyor olması bir katliamın gerçekleşebileceği tedirginliğini yaratıyor.

Bundan hareketle Sosyalist Gençlik Başkanı Martin Winkler, Türkiye'nin Kürt bölgesinde sürmekte olan insan hakları ihlallerini AGİK'in kriz oturumlarına taşıması ve Avrupa Konseyi bünyesinde bu uygulamalara son verebilecek yöntem ve çarelerin bulunabilmesi için Dışişleri Bakanı Mock'a çağrıda bulundu.

Winkler, *"Bilindiği gibi Türk hükümeti uzun bir süre önce insan hakları antlaşmasının geçerliliğini Kürt bölgelerinde 'uygulama dışı' tutacağını açıklamıştı. Eğer Irak'taki Kürtler'e gösterilen dayanışma bir göz boyamadan ibaret değilse, o zaman Avusturya, şimdi de Türk hükümetinin insan haklarını kanlıca ihlal etmesini resmen mahkum etmelidir. Çünkü, insan hakları bir bütündür. Bu nedenle, artık bu kanlı saldırıların ve baskıların durdurulması için Avrupa'yı göreve çağırıyoruz"* açıklamasında bulundu.

Türk sömürgecilerini Ağustos korkusu sararken ARGK kentlerdeki düşman hedefleri dövmeyi sürdürüyor

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

15 Ağustos Atılımı'nın yeni bir yıldönümü yaklaştıkça faşist Türk sömürgecilerinin korku ve paniği doruğa çıkıyor. Her yıldönümü sürecinde ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden yedikleri darbeler, düşmanda adeta bir "Ağustos sendromu" yaşatmaktadır. Ağustos yaklaştıkça TC'nin bu hastalığı giderek depreşiyor ve buna bağlı olarak sağlıksızlık ve dengesizlik iyice belirginleşiyor, hatta bu, çoğu yıldönümlerinde görüldüğü üzere onu çılgınlıklara dek sürükleyebiliyor. Bu yılın çılgınlığı da Güney Kürdistan'a saldırısı oldu.

Ne var ki, korku ecele fayda etmiyor ve çılgınca hareketler sergileyenleri daha çok sarsmak ve dengesizleştirmekten öte pek sonuç doğurmuyor. Halk kurtuluş ordumuz ARGK, bu yıl, yani 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıldönümünde, geçen yıllardakinden çok daha büyük saldırılarla TC'nin bünyesinde ölümcül sarsıntılara yol açmakta ve sömürgeci otoriteyi silip süpürmektedir.

ARGK'nin bu son derece başarılı saldırılarının bir parçası da, kent merkezlerine düzenlenen baskınlar ve kentlerdeki düşman hedeflere vurulan darbelerdir. Gerillanın 1991 yılının başından bu yana giderek sıklaşan kent baskınları, Ağustos'un ilk iki haftasında da hızlanarak sürdü. Bu süreçte Sêrt, Kosar(Kızıltepe), Wan, Hezex(İdil), Licê ve Qaqizman(Kağızman) il ve ilçelerine düzenlenen baskınlarda düşman hedefler önemli oranda tahrip edildi. Ayrıca sömürgecilere çok sayıda da kayıp verdirildi.

Sêrt

ARGK Sêrt'te Çevik Kuvvet merkezi ve Tugay Komutanlığını vurdu

Ağustos ayında gerçekleştirilen kent baskınlarının ilki Sêrt'te yaşandı. 2 Ağustos akşamı ulusal kutuluş kuvvetlerimizin Sêrt il merkezinde bulunan sömürgeci askeri üslere yönelik saldırısında, gerilla roketlerine hedef olan Çevik Kuvvet merkezi ile Tugay Komutanlığı binalarında ağır hasar meydana gelirken, düşmana çok sayıda da ölü ve yaralı kaybı verdirildi.

Birkaç gün önce Misric(Kurtalan) ilçe merkezine yapılan baskından kısa süre sonra bu kez de Sêrt merkezine baskın düzenlenmesi, sömürgecilerin büyük bir panik yaşamalarına neden oldu.

Edinilen bilgilere göre, 2 Ağustos akşamı saat 22.00 civarında birkaç koldan Sêrt merkezine giren gerillalar, doğrudan sömürgecilerin il merkezindeki en üst askeri kurumları olan Tugay Komutanlığı ile Çevik Kuvvet merkezini hedeflediler. Ayrıca Çevik Kuvvet lojmanları da saldırılara hedef oldu. Saldırında hem Tugay Komutanlığı binası hem de Çevik Kuvvet merkezi, gerillanın roketatarlı saldırısında çok sayıda isabet alarak önemli oranda tahribata uğradı. Söz konusu iki binada çok sayıda asker ve polisin öldüğü kesin olmakla birlikte, bunların sayılarını tam olarak belirlemek mümkün olamamaktadır.

TC yetkilileri yaptıkları açıklamada sadece Tugay binasında 1 Iraklı askerin öldüğünü söylüyorlar. Oysa bu doğru değildir. ARGK gerillalarının saldırısında, Tugay binasında, Körfez savaşı öncesinde kaçıp TC'ye sığınan kişilerin kaldığı bölümün de isabet aldığı, bu bölümde kalan çoğu Türkmen asıllı kişilerden de ölen ve yaralananlar olduğu doğrudur. Ancak aynı binada TC askerlerinden de ölenler olduğu kesindir. Tugay binasından çıkarılan TC askerlerine ait cesetlerden bir tanesi yöredeki yurtseverlerce de görülmüştür. Ayrıca Çevik Kuvvet binasında da 2 polisin öldüğü kesin olarak tespit edilmiştir. Bunlar sadece kesin tespit edilebilenlerdir. Gerçek sayı bunun çok üzerindedir. Çünkü görgü tanıkları, olaydan hemen sonra, saldırıya uğrayan binalardan Sêrt devlet hastanesi ile Amed yöresine doğru çok sayıda ambülansın harekete geçtiğini bildirmektedirler.

ARGK gerillalarının saldırıların karşısında paniğe kapılan sömügeciler havaya çok sayıda aydınlatma fişeği atarak, bunların eşliğinde karşı koymaya çalıştılar. Ancak fazla varlık gösteremediler. Yarım saat kadar süren çarpışmadan sonra birliklerimiz hiçbir kayıp vermeden üslerine çekildiler.

Zılgıt sesleri arasında çarpışma

Baskın olayını yakından gören ve heyecanını bizzat yaşayan bir görgü tanığı, *"Gerillalarımızın saldırısı bir şiir gibiydi. Hele hele çatışma sırasında kadınların zılgıt çekmeye başlamaları ve çatışmanın bir süre zılgıt sesleri eşliğinde sürmesi, o kadar güzeldi ki, anlatılacak gibi değil"* dedi.

Çarpışma sırasında halktan kadınların zılgıt çekmeleri, sömürgecileri çılgına çevirdi, çileden çıkardı. Gerillalar çekildikten sonra, özellikle de Kooperatif, Evren ve Çakmak mahallelerinde evlere sabaha kadar baskın düzenlendi ve hepsi didik didik arandı. Evlerden pek çoğunun kapı ve pencereleri kırıldı. Herhangi bir silah vb. bulamayan sömürgeci güçler, Yeni Ülke gazetesi ve diğer ilerici yayınlar bulunduranlara tehditler savurdular. Daha sonra aralarında SHP Genel Meclis Üyesi Hacı Oğuz'un da bulunduğu 4 kişinin gözaltına alındığı bildirildi.

Sêrt merkezine düzenlenen bu baskın olayı, özellikle de isabetli seçilen hedeflerde ağır tahribatın yaratılması, yurtseverler arasında büyük bir sevinç ve coşku ile karşılanırken, sömürgecilere de büyük bir korku yaşattı. Olaydan bu yana vurucu timlerin halka ait binaların damlarına çıkarak sabaha kadar gözetleme nöbeti tuttukları bildirilmektedir.

Gerilla roketleri artık kentlerde patlıyor *Foto: Berxwedan*

Kosar

Kosar baskınında çok sayıda polis öldürüldü

Mêrdîn'e bağlı Kosar(Kızıltepe) ilçesi merkezine 3 Ağustos günü akşam saatlerinde ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Emniyet Müdürlüğü ve polis lojmanlarının roketatarlarla tahrip edilmesi sonucu, bu binalarda bulunan polis görevlilerinden çok sayıda ölen ya da yaralanan olduğu bildirilmektedir.

Görgü tanıklarının belirttiğine göre, çeşitli kollardan ilçe merkezine girip denetimi ele alan gerillalar, otomatik silah ve roketatarlarla Emniyet Müdürlüğü binası ve polis lojmanlarını yoğun bir ateşe tuttular. Onca eğitimliş ve övündükleri timleriyle gerillalara kaşılık bile veremeyen sömürgeciler, ağır kayıp vermekten kurtulamadılar. TC yetkilileri yaptıkları açıklamada 1'i ağır 5 polisin yaralandığını söylemektedirler. Oysa ilçe halkı çok sayıda ölen polis bulunduğunu ve bunların gizli tutulmaya çalışıldığını çok iyi bilmektedir.

Baskın eylemini başarıyla gerçekleştiren ARGK birliklerinin kayıp vermeden geri çekilmesi, halk arasında sevinçle karşılandı.

Kosar, halkı alabildiğine yurtsever olan bir ilçemizdir. Ve bu ilçede, daha 12 Eylül 1980 öncesinde Ferhat'lara kadar uzanan bir devrimci çalışma sözkonusudur. '80 öncesine değin uzanan ve son bir-iki yılda önemli gelişmeler ortaya çıkaran ulusal kurtuluşçu çalışmalar sonucunda, birçok il ve ilçelerimiz gibi Kosar'da da sömürgeci otorite alabildiğine hızla geriledi ve yerini adım adım ulusal kurtuluşçu otorite almaya başladı.

Kitlesel hareketler ve zaman zaman gerçekleştirilen kepenk kapama eylemleri, ulusal kurtuluşçu otoritenin belirgin üstünlüğünü gösteren somut olay ve gelişmelerdir. Bu nedenle TC, Kosar'da bu tür eylemlerin üzerine büyük bir şiddet ve terörle giderek, yitirmekte olduğu denetimi terör ve baskı ile bir süre daha elde tutmaya çalıştı.

Ancak ilçe merkezine düzenlenen son gerilla baskını, ARGK'nin artık dağ-ova demeden her kente girebileceğini kanıtlayan somut ve öğretici bir örnek oldu. Bu baskın iyice zayıflamış sömürgeci siyasi otoriteyi, askeri alanda da sarsmış ve halka büyük bir güven vermiştir.

Hezex

Hezex baskınında sömürgeciler hezimete uğratıldı: 3 subay ve 28 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı

ARGK'nin son dönemlerde gerçekleştirdiği kent baskınlarının en etkililerinden biri Hezex(İdil) ilçe merkezine düzenlenen baskın oldu. 4 Ağustos akşamı saat 21.30 sıralarında gerçekleştirilen baskında Jandarma Tabur Komutanlığı ve emniyet binaları ile diğer birçok resmi kurum tahrip edildi. Sömürgeci güçlerden, ilk belirlemelere göre 3 subay ve 25 askerin öldüğü, daha sonra çevre il ve ilçelerdeki hastaneye kaldırılan yaralılardan 3'ünün de Cizîra Botan'da öldüğü bildirildi.

Olaydan sonra Hezex merkezine giriş-çıkışlar durduruldu. İlçenin tüm telefon bağlantıları kesildi, ayrıca iki gün elektrik de verilmedi. Kenti tam bir ablukaya alan sömürgeci güçler, ulusal kurtuluş kuvvetelerimiz kenti terk ettikten sonra, ertesi gün akşama dek aşağı-yukarı 20 saat süreyle kitleler üzerinde terör estirdiler.

ARGK'den fırtına gibi baskın

4 Ağustos akşamı saat 21.30 sıralarında bölük düzeyindeki bir ARGK birliği kentin giriş-çıkışlarını kontrole aldıktan sonra, ilçe merkezindeki belirlenmiş hedeflere yönelik dört koldan saldırıya geçti. Hedeflerin başında Jandarma Tabur Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğü gelmektedir. Gerillanın etkin ve yoğun roketatar ve otomatik silahlı saldırısı sonucunda özellikle tabur binasında ağır hasar meydana gelirken düşmana çok sayıda kayıp da burada verdirilir.

Sömürgeci birlikler gerillalarımızın bu ilk saldırılarına karşılık bile veremezken, gruplarımız diğer hedefleri de vurmayı sürdürürler. Bu arada emniyet binası, bir asimilasyon yuvası ve devşirme ocağı durumuna getirilmiş bulunan yatılı okul, diğer okullar, polis lojmanları ve YSE binası saldırıya uğrayan ve tahrip edilen diğer hedefler oluyor. Aynı anda YSE binası önünde bulunan 3 araç da ateşe verilmek suretiyle imha ediliyor. Ayrıca askeri haberleşme santralı da tahrip edilerek devre dışı bırakılıyor.

İlçe merkezi üç saat kadar gerillanın denetiminde kalıyor ve bu sürede sömürgeci güçler ciddi bir karşılık verme girişiminde bulunamıyorlar. 3 subay ve 25 asker olay sırasında öldürülürken yaralanan çok sayıdaki asker ve polis de çevre il ve ilçelerdeki hastanelere taşınıyor. Bunlardan ağır yaralı olan 3'ü de Cizre Devlet Hastanesinde ölüyor. Böylece sömürgecilerin toplam kayıpları 31'i buluyor.

Takviye birliklerle kuşatılan ilçede sokağa çıkma yaşağı ilan ediliyor

5 Ağustos günü Hezex merkezine giriş-çıkışlar tümden durdurulmuş, ilçe ile olan tüm telefon bağlantıları da kesilmişti. Şehir içinde yoğun silah sesleri gelmekte ve helikopterlerle de havadan ateş açıldığı çevre köylerden farkedilebilmekteydi.

Olay çevreden büyük bir kaygı ile izlenmekteydi. Yurtseverler baskın yapan gerilla birliğinin ilçe merkezinde kuşatmaya alınmış olabileceğinden ve imha edilmek istendiğinden kuşkulanmaktaydılar. Saatler ilerleyip de hiçbir ilişki ve haber sağlanamadıkça meraklar artıyor ve bu arada çeşitli söylentiler de ortalıkta dolaşmaya başlıyordu. Ancak olayın gelişimi hakkında gerçek haberler öğrenildikten sonra merak ve kuşku yerini sevinç ve coşkuya bıraktı.

Edinilen bilgilere göre olayın gelişimi şöyle olmuştur: Gerilla birliği planladığı hedefleri başarıyla vurarak ilçe merkezinin denetimini ele geçirdikten yaklaşık 3 saat sonra kenti terk ediyor. Büyük kayıplar vererek telaşa kapılan sömürgeciler, Cizîra Botan, Şirnex ve Mêrdîn'den takviye birlikler isterler. Gelen özel timler ile Hezex'teki askeri birliklerin de birbirlerini gerilla sanarak çatışmaya girdikleri, Hezex girişindeki bu çatışmada ölü ve yaralılar da bulunduğu, ancak durumun sonradan anlaşılması üzerine ölü ve yaralıların ortadan kaldırılarak olayın gizli tutulduğu bildirilmektedir.

O gece sabaha kadar evlere rastgele ateş eden sömürgeci birlikler, sabahleyin de sokağa çıkma yasağı ilan eder ve işyerlerini açmaya gelen bir kısım esnafı geri çevirirken bazılarını tutuklarlar. Daha sonra otomatik silahlar ve roketatarlarla evleri taramaya başlarlar. Aynı anda havadan da helikopterlerle ateş ederek tam bir terör havası estirirler. Akşam gerillalar orada mevzilenip taburu he-

deflediği için Hoca Mahmut Camii ile diğer bir cami roketlenerek tahrip edilir. İlçe merkezinde TC güvenlik güçlerinin ateşiyle tahrip olan ev sayısı 150'yi bulurken, özel timler tarafından özellikle HEP ve SHP binaları da gözardı edilmez.

İlçede sokağa çıkma yasağı ve abluka ancak olayın üçüncü günü olan 6 Ağustos'ta kaldırıldı. Böylece durum daha iyi anlaşılabildi. Gerillalar hiçbir kayıp vermeden ilçeden ayrılmış ve evlerine kapanarak kendilerini koruyan halktan da ölen olmamıştı. Ama pek çok yurtseverin gözaltına alındığı bildiriliyor.

Wan

Wan merkezinde sömürgecilere iki darbe

Geçen ayda Wan merkezinde gerçekleştirilen ve haberi elimize ancak yeni ulaşan bir eylemde sömürgecilere önemli bir darbe vurulduğu anlaşılıyor. 23 Temmuz gecesi Wan merkezinde ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen bir saldırıda, şehir merkezindeki yurtsever kaynakların bildirdiğine göre, rütbeleri belirlenemeyen 3 subay öldürüldü, 1'i de yaralandı. Akşam saat 22.30 sıralarında gerçekleştirilen saldırıda gerillaların kayıp vermeden çekildiği bildiriliyor.

Öte yandan 10 Ağustos tarihinde Wan il merkezinde gerçekleştirilen bir başka gerilla saldırısında ise, PTT'ye ait radyolink tesisleri tahrip edilerek devre dışı bırakıldı.

Wan ili bazı ilçeleriyle ve bucaklarıyla birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yıl büyük atılım yaptığı bir alan oldu. Wan merkezine son birkaç ayda çok sayıda gerilla saldırısı düzenlendi. Alay ve orduevi de dahil en üst sömürgeci askeri kurumlar bile gerilla roketlerine hedef olmaktan kurtulamadılar. Sömürgeci düşmanın aczini bundan daha açık ortaya koyabilecek bir örnek bulmak güç.

Licê

Serîhildanlar merkezi Licê'ye bir gerilla baskını daha

Licê 1991'de sanki 1925'lerdeki isyanı yaşıyor. Ama bu kez çok daha nitelikli bir isyan, bir serîhildan yaşanıyor. Yıl başından beri kepenk kapamalar, cenaze törenleri, serîhildanlar Licê'den hiç eksik olmadı. Tabii ki, bu kitlesel ayaklanmaların yaratıcısı gerillanın sesi de, Licê ve çevresinden hiç eksik olmadı. Aksine gün geçtikçe daha da gürleşerek yayıldı.

10 Ağustos günü akşam saatlerinde Licê merkezi bir kez daha gerillalar tarafından basıldı. Baskın sırasında bazı resmi kurumlarla bir şantiye ateşe verildi. Edinilen bilgilere göre şantiye binasında bulunan araçların tümü yakılarak imha edildi.

Takım düzeyinde olan ARGK birliği daha sonra tüm akaryakıt depo ve tanklarını da ateşe vererek, sömürgecilere büyük miktarda maddi zarar verdirdi.

Halka yönelik çeşitli propaganda konuşmalarıyla kitlelere büyük moral veren gerillalar, ciddi bir karşı saldırı ile karşılaşmadan ve herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildiler.

Qaqizman

Qaqizman baskınında da çok sayıda resmi kurum ateşe verildi

Serhedan Eyaletimiz de gerilla mücadelesinin istikrarlı biçimde gelişme gösterdiği bir eyalet durumunda. Haber iletişimi konusundaki güçlüklerimiz nedeniyle bu eyaletteki savaş haberlerini çok sınırlı yansıtabilmekteyiz. Oysa savaş bu alanda da oldukça yoğunlaşmış ve sömürgecilere bu alanda da sık sık büyük darbeler vurulmaktadır.

ARGK gerillaları bu alanda da kent merkezlerine yönelik eylemleri yoğunlaştırmaktadırlar. 8 Ağustos günü Qaqizman ilçe merkezine baskın düzenlendi. Kitlelere yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yapıldı. Ardından bazı resmi kurum binaları ateşe verildi. Ateşe verilerek tahrip edilen yerler arasında PTT'ye ait radyolink istasyonu da bulunmaktadır. İstasyonun büyük oranda yanarak devre dışı kalması sonucu Qaqizman'ın çevre ile haberleşmesinin tümden kesildiği bildirilmektedir.

Gerillalar herhangi bir kayıp vermeden, eylemi başarıyla gerçekleştirip üslerine döndüler.

15 AĞUSTOS ATILIM RUHU ZAFERLE TAÇLANACAKTIR

15 Ağustos 1984 askeri ve siyasi devrimci atılımının 7. yıldönümüne ulaştık. Eruh ve Şemdinli'de yakılan ulusal kurtuluş ateşi 8. yılına tüm Kürdistan sathına yayılmış olarak giriyor. Kürdistan ulusal kurtuluş tarihinde bir dönüm noktası olan modern ulusal kurtuluş savaşımızın silahlı gücü ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan- Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu)'nin çekirdeği HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan-Kürdistan Kurtuluş Birliği)'nin kuruluşunu tüm dünyaya ilan eden ve halk savaşımızın zafer yürüyüşünü başlatan 15 Ağustos Şanlı Atılımımızın 7. yıldönümü ve ARGK'nin 8. savaş yılına girişi, tüm Kürdistan, Türkiye halkları ile dünya ilerici insanlığına kutlu olsun diyor, bu atılımın yaratılması ve yaşatılmasında kanlarını döken şehitlerimizin anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

15 Ağustos Atılımının anlamı ve yolaçtığı gelişmeler, salt yaşandığı günle sınırlı kalmıyor. Kürdistan halkının geçmiş tarihi, bugünü ve geleceği açısından canalıcı önemi olan bir atılımdır. Kürdistan halkının yaşama kararlılığı ve kudretinin dile gelişidir. Kürdistan'ın geçmiş karanlık, kölelik tarihine inen bir balyoz; o tarihin utanç sayfalarının bir daha açılmamak üzere kapatılmasıdır. Yeni ve onurlu bir tarihin açılışıdır. Kürdistan halkının çağa ve insanlığa ulaşmasında ileri bir hamle, yeniden doğuşun manifestosudur. Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne giden yolda kurulan sağlam bir köprüdür. Kürt ve Kürdistan gerçekliğini dünyaya haykıran; bu gerçekliğe gözünü kapatan insanlığın ayıbını parçalayarak onu bu gerçekliği görmeye çağıran isyandır. Kürdistan ve Kürtlük gerçeğinin bir daha sönmemek üzere hayat bulması, sürekli ileriye akan bir sele dönüşmesidir.

15 Ağustos Atılımı, yeni ve onurlu tarihin şanlı bir sayfasıdır. Bu atılımla birlikte, bu onurlu tarihin altın sayfalarına her gün bir yenisi eklenmeye başlanmıştır. Kürdistan artık devrimin soylu bir kalesi haline gelmiş, çağdaş insanlık değerlerinin korunup beslendiği bir odağa dönüşmüştür. Bu şanlı atılımın yolaçtığı gelişmeler, muazzam olmuş, yalnızca Kürdistan'da değil, başta Ortadoğu olmak üzere, dünya çapında etkileri olan gelişmeler yaratmıştır.

15 Ağustos Atılımı ile birlikte açılan yeni dönem, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki varlığının sürekli darbelendiği, ölüm-kalım sürecine sokulduğu bir dönem olmuştur. Kemalist sömürgeciliğin en büyük dayanak gücü olan Türk ordusu, Kürdistan'da geliştirilen ve giderek boyutlanan gerilla savaşı kar-şısında tutunamaz hale gelmiş, darbe üstüne darbe yiyerek bü-yük bir çıkmaz içine sürüklenmiştir.

Böylece, TC devletinin gurur kaynağı olan ordusunun kof yapısı, tüm dünyanın gözleri önüne serilmiştir. Ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımızın 7. yılını doldurduğu bugün, TC ordusunun ARGK karşısındaki başarısızlığı ve yenilgisi kesinleşmiş bulunmaktadır. Her türlü imkanlarına, teknik ve sayısal üstünlüğüne, ABD ve Almanya gibi Emperyalist ve gerici devletlerin sınırsız desteğine ve başvurduğu insanlık dışı saldırı yöntemlerine -son olarak **Vedat AYDIN**'ın işkenceyle katledilmesi gibi- rağmen, sömürgeci ordu Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşını durduramamış; aksine kendisi burada tutunmakta son derece zorlanır hale gelmiştir. Başlangıçta hemen hiç kimsenin uzun ömürlü olacağına ihtimal vermediği kurtuluş savaşımız, yalnızca yaşama gücünde olduğunu kanıtlamakla kalmamış, kısa bir sürede Kürdistan Halk Cumhuriyeti sloganını gündemleştirmiştir. Avrupa metropollerinde emperyalizmin kucağında oturan işbirlikçi reformist Kürt küçük-burjuva örgütçüklerin boş gevezeliklerinin ve ulusal kurtuluş hareketimize karşı açtıkları kirli kampanyaların cevabını ise, halkımız canları ve kanları pahasına gerçekleştirdikleri şanlı serîhildanlarıyla vermiştir. Bu kokuşmuş mültecilerin saflarında eskiden yer alan dürüst, namuslu yurtseverler ise, onurlu yerleri olan ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) saflarına katılmaya başladılar. Son zamanlarda bunların durumu, soyları tükenme tehlikesiyle yüzyüze olan kelaynaklarınkine benzemiştir.

15 Ağustos atılımıyla, faşist sömürgeciliğin halk kitlelerinin üzerine ördüğü korku çemberlerine ilk etkili darbe vurulmuştur. 12 Eylül faşizmin baskı, tehdit, tutuklama ve işkenceyle halk kitlelerini nefes alamaz hale getirdiği bir dönemde gerçekleşen 15 Ağustos Atılımı, bu korku ortamını parçalamış; halkın cesaret ve direnme duygularına hitap etmiştir. Bu ilk kurşun ile gözlerini gerçeklere açan kitleler, sürekli yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizin yarattığı gelişmelerle giderek daha fazla uyanmış, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi sayfalarında yerlerini almaya başlamış, 1990 Mart'ında gerçekleştirdikleri serîhildan ile korku duvarını yerle bir ederek düşmanın yüreğine korku salmışlardır. 1991 Newroz'undaki serîhildanlar, Türkiye metropollerini sararak düşmanı büyük bir paniğe sokmuştur. Son olarak Kürt halkının yiğit evladı **Vedat AYDIN**'ın cenaze törenini büyük bir serîhildana dönüştüren 80 bin kadar kitle, Amed'de düşmana korkulu anlar yaşattı. **"Bijîn PKK-ERNK-ARGK"** ve **"Bijî Serok APO"** sloganları ile ayağa kalkan Amed halkımıza, Kürdistan'ın her köşesinden serîhildan ve kepenk kapatma eylemleriyle destek sunulmuştur. Kürdistan halkının serîhildanının ateşleyicisi ARGK olmuştur. Kitleler ARGK'nin namlularından çıkan intikam kurşunlarının çağrılarına uyarak, PKK önderliğinde ve ERNK saflarında, Kürdistan Halk Cumhuriyeti'ne doğru isyana kalkmışlardır. Kürdistan sorunu üzerindeki tecrit çemberinin kırılarak, bu sorunun uluslararası kamuoyunun gündemine girmesine yine 15 Ağustos Atılımı ve sonrası gelişmelerin belirleyici rolü vardır. 15 Ağustos Atılımı ile dünyanın gözleri, tarihte silindiğine inanılan Kürdistan ve Kürt halkına çevrilmiş; daha sonraki gelişmelerle bu gerçekler uluslararası gündeme her gün daha fazla girmeye başlamıştır. Bu, tecrit politikasını parçalanması, inkar ve imha politikalasının yaşam şansının bırakılmaması ve Kürdistan gerçekliğinin tarihte hak ettiği yeri almaya başlaması demektir.

Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin sömürgecilik, emperyalizm ve her türlü işbirlikçilik eliyle imha çabalarının boşa çıkarılması ardından bugün, sahte çözüm planları ortaya atılmaktadır. Gerici güçler ve işbirlikçileri, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü hedefinin karşısına "Kültürel özerklik" planı ile çıkmaktadırlar. Daha düne kadar Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini inkar eden bu çevreler bugün, Kürt halkının varlığından, dil ve kültür serbestisinin tanınması gereğinden sözetmektedirler. Bu, şüphesiz ki, Kürdistan'ı kaybetme telaşından kaynaklanmaktadır.

Dağlarda ARGK, şehirlerde ERNK'nin askeri ve siyasi şiddeti ile ayağa kalkan Kürdistan halkı, "2000'li yılarda mutlaka Kürdistan Halk Cumhuriyeti kurulmalı" şiarıyla isyana kalkmıştır. TC'nin kendini güçlü sandığı şehir merkezlerinde bile, sık sık ARGK tarafından büyük baskınlar yapılmaktadır. Son olarak Muş, Batman, Cizre, Uludere, Nusaybin vb. şehir merkezlerindeki sömmürgeci devltin askeri üstlerine yapılan saldırılar bile, önümüzdeki dönemin zaferlerini müjdelemektedir.

Yurtsever Kürdistan Halkı

ARGK, 8. savaş yılına sayısal ve nitelik olarak daha da büyümüş, yetkinleşmiş, halklaşmış savaş güçleri; serîhildan ve ulusal kurtuluş mücadelesinde kararlı yeralışını ve düşmanı dize getirişini göstermiş bir halkın desteği; **II. Ulusal Konferans** ve **IV. Ulusal Kongresi**'yle saflarını daha da pekiştirip güçlendirmiş PKK gibi yetkin bir öncünün önderliğiyle girmektedir. PKK IV. Ulusal Kongre'mizce Kürdistan halk savaşının resmen başlama tarihi olan 15 Ağustos gününü, ulusal bayram olarak ilan edilmiştir. Biz, ERNK Ege Bölge Komitesi olarak, sizin de bu özgürlük ateşine destek olmanızı istiyoruz. Bu amaçla 15 Ağustos günü, tüm Kürdistanlılar'ın bir günlük işe gitmemesi, kararlaştırılmıştır. Ege'deki bütün yurtseverlerin TC'nin askeri, ekonomik, siyasi ve kültürel kurum ve kuruluşlarına karşı sabotaj yapmaları ve serîhildan ile isyana kalkmalarını istiyoruz.

Emekçi Türkiye Halkı

15 Ağustos Atılımı ve yol açtığı gelişmeler, Türkiye ilerici kamuoyunun da çıkarınadır. Kürdistan ve Türkiye halklarının kaderlerinin birbirine sıkı sıkıya bağlı olması gerçeği, bu gelişmede bir kez daha görülmüştür. Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeler, Türkiye halkının devrimci-demokratik mücadelesinin gelişmesine önemli katkılar sunmuştur. Bunun sonucunda halklarımız arasındaki kardeşçe dayanışma duyguları tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar gelişme imkanlarına kavuşmuştur. Yine, Türkiye devrimci-demokratik hareketi saflarındaki sosyal-şoven anlayışlar yaşam şansını daha fazla bulamayarak aşılmaya başlamış, bu da Kürdistan ve Türkiye devrimci güçlerinin doğru temellerde dayanışma içine girmesinin koşullarını yaratmıştır. 15 Ağustos atılımı ile açılan sürecin doğrudan bir sonucu olan bu gelişmeler halklarımızın kurtuluşunu daha da yakınlaştırmıştır. Bu bilinçle hareket ederek Türkiye metropollerindeki Kürdistanlılar'ın mücadelesine destek sunma, senin enternasyonalist görevindir!

– Yaşasın 15 Ağustos ve onun direniş ruhu!
– Bijîn PKK-ERNK-ARGK!
– Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının kardeşliği!
– Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericilik!
– Bijî Serok APO!

10 Ağustos 1991
ERNK Ege Komitesi

NEMRUT DAĞI'NDAKİ TURİSTLER OLAYI KÜRDİSTAN'DA KİMİN OTORİTE OLDUĞUNU KANITLADI

Baştarafı 1. sayfada

gaspettiği vb. vb. ballandırıla ballandırıla sayfalar dolusu yazılıp çizildi.

Rejimin kuklaları durumundaki senaristler, sözümona Alman turistleri kaçıran PKK'nin amaçları konusunda da yaratıcılıklarını(!) sergilemekten geri kalmadılar. PKK'nin Almanya'yı tehdit ettiğini yazdılar. Almanya'da yürütülmekte olan "104 sanıklı" PKK davası için misilleme ve intikam eylemi olduğu "kehanet"inde bulundular. Benzer daha pek çok iddialar ortaya atıldı.

Bêdlîs'in Tûx(Tatvan) ilçesine 28 km mesafedeki Nemrut Dağı, bir anda dünyanın ilgi alanı oldu ve 5 Ağustos tarihine kadar Alman turistleri kimlerin ne amaçla kaçırdıkları halen bilinmemekteydi.

TC, bu olayı bağımsızlıkçı direniş mücadelemizi karalamanın bir fırsatı olarak değerlendirme hesapları yaptığı gibi, bununla da yetinmeyip büyük bir güç ve gövde gösterisi de yaparak prestij kazanmaya çalıştı. Havadan ve karadan büyük operasyonlar başlattığını ve Alman turistleri en kısa sürede bulacağını belirtti.

ARGK olaya el koyuyor

5 Ağustos 1991 tarihinde **"PKK Avrupa Temsilciliği"** imzasıyla yapılan açıklamada, *"..Nemrut Dağı, yani olayın geçtiği yer, Garzan Eyaleti ve Orta Eyalet ARGK Komutanlıklarının faaliyet ve otorite alanına girmektedir. Olayın duyulmasıyla birlikte adı geçen her iki eyalet komutanlıklarımızla da bağlantı kurmak üzere harekete geçtik"* deniyor ve oradaki ARGK komutanlıklarının olaya el koyduğu şu sözlerle belirtiliyordu:

"Olayın kimler tarafından yapıldığını henüz kesin olarak bilmiyoruz. Ancak eğer bizim etkinliğimiz altındaki güçler tarafından bir hata sonucu yapılan bir eylem ise, kaçırılan bu insanlara en küçük bir zararın gelmemesi için komutanlıklarımız nezdinde harekete geçilmiştir."

Böylece TC'den sonra ARGK de olaya el koyduğunu resmen açıklamış oluyordu. TC, basın ve televizyonda kalabalık birlikler, helikopterler ve Avrupa'dan getirtilen ekspertlerle operasyonlar yaptığı yaygarasını geliştiredursun, ilkinden sadece bir gün sonra yine **"PKK Avrupa Temsilciliği"** imzasıyla yapılan açıklamada, *"Bölgedeki ARGK komutanlıklarının yaptığı araştırmalarda eylemi gerilla milis gruplarımızdan birinin, merkezin bilgisi dışında kendi inisiyatifi ile gerçekleştirdiği anlaşılmıştır. Amaç TC yetkilileri ve sözcülerinin iddia ettikleri gibi herhangi bir misilleme ya da benzer bir talep değil, faşist Türk sömürgecilerinin Diyarbakır'da sivil halk kitleleri üzerinde uyguladığı katliamlara Avrupa kamuoyunun ve ilerici-demokrat kesimlerin dikkatlerini ve ilgilerini çekmek ve Türkiye'ye yönelik başlatılan turizm boykotu kampanyasını güçlendirmek"* olduğu belirtiliyor ve bütün dünyaya şu durum açıklanıyordu:

"...Şu andan itibaren bu insanların (Alman turistler) emniyeti merkezimiz tarafından güvence altına alınmıştır ve kendileri için herhangi bir tehlike sözkonusu değildir. Bu konuda Alman halkı ve ilerici kamuoyu rahat olsun; 10 Alman turiste herhangi bir zarar gelmeyecek ve kendileri sağ-salim ülkelerine ve yakınlarına kavuşacaklardır.

'İlk fırsatta tekrar Kürdistan'a gideceğiz'

"Şu noktayı önemle vurguluyoruz ki, TC ordusu boşuna gövde gösterilerinde bulunup arama operasyon gibi girişimlerde bulunmamalı ve yerinde durmalıdır. Zira olayın cereyan ettiği alan ARGK'nin güç ve otoritesinin egemen olduğu bir alandır."

Daha sonra 8 Ağustos günü Almanya'nın başkenti Bonn'da **"ERNK Avrupa Temsilciliği"** adına yapılan basın toplantısında, konuya ilişkin şu net açıklama yapıldı:

"2 Ağustos'ta yerel bir gerilla biriminin kaçırmış olduğu 10 Alman vatandaşının (...) sağlık durumları çok iyi olup ARGK Orta Eyalet Komutanlığı'nın vermiş olduğu bilgiye göre kendileri bu akşam serbest bırakılacaklardır. Serbest bırakma işlemi Orta Eyalet, yani Muş-Diyarbakır-Bingöl sınırları dahilinde olacaktır."

Turistler belirtilen alanda bırakılıyor ve TC'nin sözlerinin beş paralık değeri olmadığı bir kez daha ortaya çıkıyor

ARGK'nin duruma bu şekilde müdahale edip olaya el koyması ve dünya kamuoyunu böylesine açık ve net biçimde bilgilendirmesi, Kürdistan'da kendi otoritesinin egemen olduğunun en somut kanıtı olduğu gibi Türk sömürgeciliğinin de alanda hiçbir ciddi güç ve etkinliğinin kalmadığını gözler önüne serdi. Ve bu durum doğallıkla TC'nin çok zoruna gitti. Halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin bu prestij ve etkinliğini kırabilmek için umutsuz çırpınışlara girdi.

Bir yandan en üst düzey yetkililerinin ağzıyla açıklamalar yaptılar, bir yandan da yine el altından yalan haberler yaymaya başladılar. Sömürgeciler o tantanalı operasyonlarından hiçbir sonuç alamayıp daha çok kepaze olurken ve PKK-ERNK-ARGK adına yapılan otorite, ciddiyet ve kendine güven misali açıklamaların etkisi altında adeta ezilirken, Türk başbakanı Mesut Yılmaz durumu kurtarmak için çırpınıyordu. TC Başbakanı, *"PKK turistlerin bırakılmasına ilişkin açıklama yapmış da olsa, inanmamalı, gerçek olmayabilir"* tarzından sözlerle etkinliğini kırmak için epey çabaladı. Ayrıca bilinçli olarak basın çevrelerine sızdırdıkları uydurma haberlerde de, turistlerin İran üzerinden Güney Kürdistan'a götürüldükleri yolunda çarpıtmalar yapılmaktaydı.

Oysa ERNK sözcüsü Bonn'daki basın toplantısında turistlerin bırakılacağı yer ve saati bile belirtmiş ve herkes 8 Ağustos akşamını heyecanla beklemeye başlamıştı. Kürdistan'da ARGK otoritesinin geçerliliğini bilen bazı çevreler bile, bu kadar da büyük bir güçlülük ve kendine güven beklemediklerinden, belirtilen saati heyecanla gözlemeye başlandı.

8 Ağustos akşamı karanlık bastığında turistlerin nerede ortaya çıkacağını bekleyenlerin heyecanları saatler ilerledikçe daha da arttı. Bu arada birçok söylentiler de yeniden dolaşmaya başladı. Ancak 9 Ağustos sabahı saat 05.00 sıralarında, daha önce açıklanan alanda, Muş-Bêdlîs karayolunun Hasköy-Norşîn(Güroymak) arasındaki bir noktada turistlerin bırakılması, Mesut Yılmaz ve diğer Yalçın Doğan, Mümtaz Sosyal gibi demokrat maskeli bazı akılevveller, gerçekleri çarpıtmak için Osmanlı padişahlarını eğlendirmekle görevli saray soytarılarını bile gölgede bırakacak maskaralıklar sergilediler. Örneğin Yalçın Doğan, 10 Ağustos tarihli Milliyet'te *"Kaçırılan Alman turistler acaba gerçekten ne kadar turist?"* sorusunu ortaya atıyor ve buna bulduğu pek çok karşılıklarından birinde de şunları söylüyor:

"İç karartıcı bir olay yatabilir işin perde arkasında. Alman turistler acaba PKK'ya para mı getirdiler Avrupa'daki belli merkezlerden?"

Ünlü demokratlarımızın bu kehanetlerini ciddiye alan tek merci de polis oldu. Öyle ki, daha önce PKK'nin elinden zorla kaçıp canını kurtardığını, kendilerini arabadan attıklarını ve arkalarından ateş edildiğini günlerce işleyen Türk sömürgecileri, bu kez aynı kişileri sorgulara alıp neredeyse PKK üyesi olmakla suçlayacak kadar ileri gittiler. Sözümona ölüm pahasına PKK'den kaçarak canlarını kurtaran bu kişilerin pasaportlarına Türk polisince el konduve günlerce bir otel odasında gözaltında ve sorgularda geçirildiler; ülkelerine dönmelerine günlerce izin verilmedi.

TC temsilcilerinin sözlerinin bir değeri olmadığını ve beyhude bir çırpınıştan ibaret olduğunu bütün dünyaya kanıtlamış oldu.

Kürdistan'da tek geçerli otoritenin ARGK'nin devrimci otoritesi olduğu gerçeğinin bu denli çarpıcı bir açıklıkla ortaya çıkmış olması, diğer bir deyimle faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da can çekişmekte olduğunun bu olay nedeniyle bir kez daha anlaşılmış olması, sömürgeci çevrelerin bunun verdiği telaşla daha büyük saçmalıklar sergilemelerine neden oldu.

Sömürgecilerin çirkin yalanları ve kaçırılan turistlerin anlattıkları

TC yetkilileri Alman turistleri kaçıranların kendilerine ne kadar kötü davrandıklarını günlerce yazıp durdular. Hem de korku filmlerine taş çıkartırcasına tablolar çizerek yaptılar bunu...

Oysa Alman turistlerin anlattıkları bütün bunların ne kocaman yalanlar olduğunu bütün açıklığıyla ortaya koymaktaydı. Çünkü turistler gördüklerini ve yaşadıklarını anlattıklarında dünya tanık oldu ki, hiç de TC'nin propaganda ettiği gibi kötü davranışlarla değil, aksine çok insancıl bir tutumla karşılaşmışlardı. Turistlerin istisnasız hepsi serbest bırakıldıktan sonra yaptıkları açıklamalarda, gerillaların kendilerine son derece insancıl davrandıklarını, hiçbir zaman elleri veya gözlerinin bağlanmadığını, bütün yiyeceklerin ortak paylaşıldığını, yer değiştirme durumlarında çocukların kendileri tarafından kucaklanarak taşındığını, akşamları hava soğuduğundan üzerlerindeki parkaları kendilerine verdiklerini anlattılar.

Hatta **Armbruster** adındaki turist daha da ileri giderek şunları anlatıyordu:

"Zamanla aramızda güven ortamı doğdu. Bu o kadar ileri gitti ki, kaçıranlardan ziyade bizi arayan askeri helikopterlerden korkuyorduk." (Express, 12 Ağustos 1991)

İçlerinden bazıları Kürtlerle içiçe kalarak kendilerini daha yakından tanıma fırsatı bulduklarını ve bu nedenle de davalarını ve savaşlarını anlayışla karşıladıklarını anlattılar. Kürdistan sorununu biraz daha yakından tanıyanlardan biri, yine Express gazetesine şunları söylüyor:

"Çok fakirler. Bir Kürt doğduğu zaman beşiğine iki şey konuluyor; fakirlik ve kalaşnikof..."

Kaçırılan turistlerden diğer bazılarının sözleri:

Klaus-Peter Henkelmann: *"Hükümet konağındaki ifadede Kürtler lehine görüşlerimin tümü tutanağa geçirilmedi."*

Doreen Linne: *"Kürtleri anlayışla karşılıyorum."*

Nicole Armbruster (13 yaşında): *"18 yaşına girersem arkadaşımla yeniden oraya gideceğim."*

Jochen ...: *"Bunlar eşkiya olsaydı sonuç kötü olabilirdi."*

Irmgard Armbruster: *"Fiziki olarak bize bir şey yapmayacaklarını hemen gösterdiler. Kaçıranlar hiçbir ayrım yapmadan oldukça insancıl ve yardımseverdiler."*

Mark Schmidt (Tatvan'da iken yaptığımız telefon görüşmesinden): *"Oldukça gergin bir hava var. Her tarafta askerler dolaşıyor, sürekli denetim altındayız. Dönüşte anlatacağımız çok şey vardır. Sempatimiz Kürtlerden yanadır."*

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'a saldırısı

TAM BİR FİYASKO

- Saldırgan Türk ordusu Xaxûrkê'de hezimete uğratıldı
- 200'ün üzerinde asker öldürüldü, yüzlercesi yaralandı
- ARGK savaşçıları, Türk ordusunun 2 fantom savaş uçağını ve 3 helikopterini düşürdü

TC ordu birliklerinin saldırganlığı neyin ürünü?

Sömürgeci-faşist Türk devletinin hava birliklerine bağlı uçaklar, Türk devletinin Güney Kürdistan'da bulunan ARGK birliklerinin kamplarına yönelik hazırladığı saldırıya ön koşulları oluşturmak amacıyla 4 Ağustos günü Güney Kürdistan semalarında uçarak keşif işleminde bulundular. 5 Ağustos günü ise sömürgeci Türk ordusunun çapul sürüleri hava ve karadan "sınırötesi" harekata sabah erkenden başlayarak, yeni bir vahşet örneğini yaratmaya başladılar. Êlih(Batman), Amed(Diyarbakır) ve Meledî-Erhaç'tan havalanan F-4 ve F-104 fantom savaş uçakları ile zırhlı helikopterler, "sınır"ın 45 km içlerine kadar girerek, bazen de emperyalist güçler tarafından oluşturulan "güvenlik hattı" diye belirlenen 36. paralel çizgisini de aşarak sivil Kürt yerleşim birimlerini yoğunca bombalamaya başladılar. Karadan da, "sınır" şeridinde hazır tutulan 40 bin kişiden oluşan özel askeri birlikler, çok sayıda özel tim ve 5 bin civarında korucu çete, tank ve diğer zırhlı araçlar eşliğinde ağır silahlarla donanmış halde ülkemizin güneyde kalan toprakları üzerinde saldırıya geçtiler.

Sömürgeci Türk devletinin yetkilileri yaptıkları ilk açıklamalarda, ARGK gerillalarının 4 Ağustos günü Şemzînan'da TC'nin Samanlı Karakolu'na baskın eylemini, askeri harekatlarına bahane gösterdiler. 4 Ağustos sabahı ARGK birlikleri bu karakola yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirerek karakolda bulunan toplam 63 TC askerinden 39'unu öldürmüş, 7'sini de esir almıştı. Sadece 17 askerin sağ ya da yaralı olarak kurtulduğu bu eylemde karakol binası da tamamen tahrip edilmişti. Her ne kadar TC yetkilileri bu eylemden hareketle " eşkıyayı sınırötesinden temizleme operasyonu" başlattıklarını ve Şemzînan(Şemdinli), Çel(Çukurca) ve Qilaban(Uludere)'dan askeri birliklerini sürdüklerini açıklamışlarsa da, bunun gerçekle hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır. Kaldı ki, TC'nin öteden beri "sınır" boylarında yığınaklar yaptığı ve bazı emelleri güttüğü bilinmekteydi. Çeşitli dönemlerde bu konuya ilişkin verdiğimiz haberlerde ve yaptığımız yorumlarda, bu harekatın arkasında yatan hesaplara dikkat çekmiş, TC'nin neyin peşinde olduğuna işaret etmiştik. Burada bunları bir daha kısaca gözden geçirmenin yararlı olacağını düşünüyoruz.

Her şeyden önce şunu belirtelim; TC'nin bu saldırganlığı bir vahşet örneğidir. Nitekim Türk egemen sınıflarının tarihi barbarlık tarihidir. Bu saldırganlık Türk sömürgecilerinin Güney Kürdistan'a yönelik ilk saldırısı değildir. PKK önderliğinde gelişen silahlı direniş mücadelesinin daha ilk adımlarının atılmaya başlandığı 1983 yılından bu yana Türk ordusu birçok kez havadan ve karadan "sınırötesi" saldırılarda bulunmuştur. Fakat hemen her defasında hiçbir sonuca ulaşamadan, ağır kayıplar vererek gerisin geriye kaçmak zorunda bırakılmıştır.

Türk ordusunun 5 Ağustos'da giriştiği saldırının bu kez farklı boyut ve özellikler içerdiğini hemen hatırlatmak istiyoruz. Uzun zamandan beri gözlemlenen yoğunlaşma, sömürgeci düzen sözcülerinin açıklamaları ve daha birçok gelişme, TC'nin Irak sömürgeci egemenliği altında olan ülkemizin güney topraklarının işgali ardından oluşturacağı "güvenlik kemeri"yle bu bölgede kalıcılığını tesis ederek, bir oldu bittiyle bunu dünyaya ilan edeceğini göstermektedir. Saldırının yapıldığı ilk günlerden itibaren "sınır"ın güneye düşen topraklarında bir şeridin "PKK'nin eylemlerini engellemek amacıyla tampon bölge" ilan edildiği ve insanlardan tamamıyla arındırılacağı TC tarafından ilan edildi. PKK'yi tanıyan, onun mücadelesini izleyen her güç çok iyi bilmektedir ki, halk kurtuluş ordumuz ARGK tüm gücüyle Kuzey-Batı Kürdistan'da savaşmakta ve orada konumlanmış durumdadır. Kürdistan'da yaşanan günlük çarpışmalar, gelişmeler çok açık bir tarzda bu gerçeği kanıtlamaktadır. Kürdistan halkından aldığı muazzam güç ve destekle ARGK, sömürgeci otoriteyi kırsalda bozguna uğratarak otoritesini burada tesis etmesi ardından, şimdi de saldırılarını kent merkezlerine yöneltmiş ve Türk devletinin kentlerdeki egemenliğini de sarsmıştır. Gerçek bu iken, TC'nin bunu bilmezden gelerek bahane göstermesi, amaçlarını gizleme çabasından kaynaklanmaktadır. TC bu saldırısıyla ARGK güçlerini hedeflerken, kısa vadede ARGK'ye karşı başarılar elde etmeyi umuyor ama uzun vadede ise önüne koyduğu farklı amaçları için de bir ön hazırlık içindedir. TC'nin Kerkük ve Musul petrollerine sahip olmak için her türlü gelişmeden yarar sağlama gibi bir hedefinin olduğunu bütün dünya biliyor.

İşte, "güvenlik bölgesi" oluşturma kandırmacasıyla Güney Kürdistan'ı kalıcı bir işgale yönelen TC'nin farklı amaç ve emelleri olduğu, bu tarihi gerçeğin tek başına iyi anlaşılmasıyla, hemen göz önüne getirilebilir. Gerek Körfez krizinden önce, gerekse de savaşın çıkması sürecinde Türk sömürgecileri ibret verici bir tavırla ABD emperyalistlerinin tarafında yer almış ve elde edilecek "kazanım"lardan pay alma hayaliyle savaş kışkırtıcılığı yapmıştır. Bunu niye yapmışlardır? Güney Kürdistan üzerindeki tarihi emellerine bir adım daha yaklaşmanın olgunlaşmış zamanının geldiğini sandıklarından ötürüdür! Aslında TC'nin bu alçakça saldırganlığı uluslararası hukuk, yasa ve prensiplerini açıkça ayaklar altında çiğnemekten başka bir şey değildir. Kuşkusuz bu gerçek tüm güçler tarafından yeterince bilinmektedir. Fakat TC'nin bu adımları veya pervasızlığı, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin "Yeni dünya düzeni" politikasıyla uyuşmaktadır. Kaldı ki, böyle bir yönelim aslında emperyalistlerin planlarının bir parçasıdır veya buna yakından bağlıdır. Zamanlama açısından da bu böyledir. Bush'un Ankara ziyareti esnasında TC ülkemizin güneyine girmiştir. Bu kesinlikle bir tesadüf değildir.

Gelişmenin diğer bir boyutu da; ABD emperyalistlerinin var olan planları kapsamında güneydeki ilkel-milliyetçi işbirlikçi önderliklerin de TC'nin bu saldırısından bilgi sahibi oldukları ve hatta girişimlerine açıkça onay verdikleri doğrultusundadır. Türk savaş uçakları tonlarca bombayı köylerimiz ve sivil halkımız üzerine yağdırıyor, sivil insanlarımız alçakça katlediliyor. Sadece bu değil, ilkel-milliyetçiliğin güçleri bile bu saldırıya hedef oluyor ve kendileri de ciddi kayıplarla karşılaşıyorlar. Ama bu güçlerin en ileri temsilcileri herhangi bir kınamada bulunmadıkları gibi, Türk sömürgecilerinin başkentinde TC'ye yaranmanın ve dolayısıyla TC'yi aklamanın çabası içinde oluyorlar. Bu kendileri adına çok "garip" bir tavır veya uşaklığın alası bir durumdur. İşbirlikçiliğin böylesine rezil biçimine şahit olmak ilginçtir. Bugüne kadar haklarında yaptığımız değerlendirmelerin ne kadar haklı ve isabetli olduğu, böylece kendileri tarafından kamuoyu önünde ortaya konulmuş oluyor. TC'nin bu son saldırısında ortaya çıkan gerçek, dikkatle ele alınması gereken gerçeklerdendir. TC örneğin, Xaxûrkê bölgesine yaptığı saldırıda ARGK güçlerini bölgeden çıkararak yerlerine bu çevrelerin silahlı güçlerini yerleştirmeyi de pratikte hedeflemiştir. Ve bu güçlere mücadelemizi karalamayı amaçlayan açıklamalar yaptırmıştır. Bu tavırlar ve işbirlikçi güçlerin bu somut durumu, Kürdistan'daki varlıklarının neye hizmet ettiğinin son derece açık belgeleridir. Onların varlığı, sömürgeciliğin dayanağı durumundaki bir varlık biçimini almıştır.

İşte, TC askeri birliklerinin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısı, kısaca özetlediğimiz bu gerçeklerin bir ürünü olarak gündeme gelmiştir.

10 Ağustos '91. Dihok: TC'yi protesto ve ARGK ile dayanışma yürüyüşü Foto: 2000'e Doğru

TC ordu birlikleri saldırısı esnasında cereyan eden çarpışmaların pratik gelişimi

5 Ağustos'tan önce hava saldırısıyla başlayan saldırı sürecinde, başta Xaxûrkê alanında bulunan Bakır Pazarı ile Firan, Nîze, Serman, Zimekan gibi köyler ve Diyana kenti yakınlarındaki Deşta Berazgîr ovasındaki güneyli halkımızın mülteci kampları bombalandı. Daha sonraki günlerde Şerêzokê, Çewlê, Versiyan köyleri ile Bradost aşireti yerleşim bölgeleri bombalandı.

Gelişen kara saldırılarında ise, ARGK gerillaları hemen hemen tüm önemli stratejik noktalarda, başta da Sinah bölgesinde TC ordu birliklerini geri püskürttüler. Saldırının daha ilk günlerinde TC ordu sürülerinin bu ağır yenilgisinin acısıyla, sömürgeciler hava saldırılarını hızlandırdılar. 10 dakikada bir havalanan 4 savaş uçağı ve helikopterlerden oluşan saldırı filoları tonlarca bombayı topraklarımız üzerine bıraktılar.

7 Ağustos günü bir taraftan gündüz bombardımanlar devam ettirilirken, geceleri de aralıksız top atışlarıyla "hedefler" vuruluyordu. TC kara birliklerinin özellikle Geliyê Reşê vadisinden güneye geçişinin bu günde hızlandırıldığı izlendi. Bu tarihten daha bir hafta önce de

---

PKK Avrupa Temsilciliği'nin 14 Ağustos 1991 günü, TC ordu birliklerinin Güney Kürdistan'a yönelik saldırısına ilişkin yaptığı açıklamadan:

(...) TC'nin Güney Kürdistan'daki ARGK birliklerine yönelik saldırısı tam bir fiyaskoyla yüzyüze gelmiştir. TC hiçbir başarı elde edememiş, aksine kendisine büyük kayıplar verdirilmiştir. ARGK gerillalarının sabit mevzileri, savunma tarzında bir savaş taktikleri bulunmamasına rağmen, gerçekleştirdikleri direnişle TC ordu birliklerinin ilerleyişini durdurmayı başarmış ve hatta onları geri çekilmek zorunda bırakmışlardır. Bu da ARGK birliklerinin nasıl bir üstün savaş ve mücadele yeteneğine sahip olduklarını netçe kanıtlamaktadır.

Şu kesinlikle bilinmelidir ki, ne I-KDP ne YNK ve ne de ABD ya da bir başka gücün ARGK gerillalarını bölgeden çıkarmaya gücü yetmeyecektir. Bu güçlerin topyekün saldırısı bile ulusal kurtuluşçu güçlerimizin alandaki faaliyetlerini durdurmaya yetmeyecektir. Çünkü orası Kürdistan'dır ve PKK tüm Kürdistan halkının partisidir. PKK özgür ve bağımsız Kürdistan amacını gerçekleştirene kadar, Kürdistan'ın her yerinde tüm sömürgeci güçlere ve işbirlikçilerine karşı amansız bir mücadele içinde olacaktır. Kim bu amacın önünde engel olmaya kalkışırsa, Kürdistan halkının lanetinden kendisini kurtaramayacaktır. Bu gerçek, aşiretçi çıkarlarının bekçiliğini yapan ve hiçbir dönemde ulusal güç olma özelliğini taşımayan I-KDP ve YNK gibi güçler için, en başta geçerlidir. Eğer Kürdistan topraklarını emperyalistlere ve sömürgecilere peşkeş çekmekte ısrar ederlerse, bu topraklar üzerinde I-KDP ve YNK gibi güçlere de yer olmayacağını açıkça ifade ediyoruz.

Hiçbir güç alandaki varlığımızı engelleyemeyecektir. TC ordu birliklerinin son saldırıda almış oldukları ağır yenilgi bunun en somut kanıtıdır. TC'nin oluşturmak istediği tampon bölge uygulamasından da en başta kendisinin zararlı çıkacağı bilinmelidir. Tampon bölge uygulaması Kuzey ve Güney Kürdistan'daki halkımızın daha sıkı kenetlenmesi ve iki yandan TC güçlerini sıkıştırarak Kürdistan'ı onlara mezar etmesi sonucunu da birlikte getirecektir. Kısacası, TC attığı her adımda batağa daha çok saplanmaktadır ve hiçbir güç onu bu batakta boğulmaktan kurtaramayacaktır.

TC birlikleri Şemzînan toprakları dahilindeki Herkî mıntıkasından güneye girmiş, ve "sınır"ın güneyinde kalan Erdewal köyünü rastgele taramışlardı.

8 Ağustos'da Amed muhabirimiz, TC savaş uçaklarının 36. paralel diye bilinen çizgiyi de aşarak bombalama yaptıklarını bildirdi. Aynı gün Çolamerg-(Hakkari) ve Şemzînan taraflarına TC bayraklarına sarılı asker cesetlerinin getirildiği muhabirlerimizce tespit edildi. Bölge halkı da, bu durumu kendi gözleriyle gördü. Öte yandan güneyi bombalayan TC uçaklarından biri Gercews(Gercûş)'e bağlı Girkatê köyü yakınlarına bomba attı. Bombayı atan uçağın isabet alan uçaklardan biri olduğu, uçağın yalpaladığı ve dumanlar tüttüğü görgü tanıklarınca belirtildi. Çarpışmaların şiddetli sürdüğü bu günden itibaren, karadan giden askerlerin durdurulduğu ve bazı uçakların isabet alması sonucunda da artık çok yüksekten uçmak zorunda kaldıkları ve bazı alanlara paraşüt birliklerinin indirilmeye başlandığı öğrenildi.

9 Ağustos günü Qilaban istikametinden çok daha büyük birlikler güneye sevkedildi. "Sınır"ın her yakasındaki köylerde bulunan halk içerilere doğru çekilmeye başladı. Öte yandan Türkiye-İran-Irak "sınırları"nın birleştiği stratejik üçgende saldırıların ilk gününden beri TC birliklerine karşı şiddetli çarpışmalar sürdüren 30 kişilik ARGK Gümrük Birliği, özellikle son iki günde başarılı savaş yeteneği ile Qebra Jehrê mıntıkasında düşmana ağır darbeler indirmiş ve daha sonra da hiçbir kayıp vermeksizin Xaxûrkê'deki ARGK birliklerine katılmıştır.

9 Ağustos'ta TC birlikleri saldırdıkları 2 İran karakolunu ele geçirdiler, ancak ARGK birlikleri düzenledikleri baskınlarla karakolları TC ordu birliklerinin elinden kurtardılar. Bu karakollara TC birliklerinin saldırısı sırasında İran uyruklu 3 kişinin yaralandığı bildirildi. Şiddetli çarpışmaların kaydedildiği bugün, ARGK birlikleri güçlü direnişleriyle TC savaş uçaklarını bile stratejik noktalara yaklaştırmadılar.

10 Ağustos günü TC ordu sürüleri dağlık ve sarp arazide hareket bile edemeyeceklerini iyice anladılar. Ardından hava saldırılarını da azaltmaya gittiler. TC savaş uçaklarının sivil hedefleri bombalamalarının dışında bir şey yapamadıkları tamamıyla anlaşıldı. Bombalanan köyler, katledilen sivil insanlar, hatta patlamamış bombaların fotoğrafları basına dağıtıldı. Daha sonra BM yetkilileri de sivil insanların katledildiğini dünyaya duyurdular. Türk devletinin saldırısını protesto amacıyla Kerkük'te yaşayan Kürtler miting düzenleyerek, bağımsız Kürdistan'ı talep eden sloganlar haykırdılar. TC'yi protesto eylemi Şeqlawa kentinde gerçekleşti. Ayrıca 10 Ağustos 1991 günü 5.000 kişinin katılımıyla Dihok'da da PKK ile dayanışma amaçlı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe Zaxo, Derkar, Ecem ve İmadiye kentleri ve Şiladizê ilçesinden de çok sayıda yurtsever katıldı.

11 Ağustos günü TC güçlerinin Xaxûrkê'de hezimete uğradıkları ve küçük bir tepeden başka hiçbir yeri ele geçiremedikleri bildirildi. Köy korucusu çetelerin de kendilerine verilen, subayları koruma ve rehberlik yapma görevlerinden, aldıkları ağır darbeler nedeniyle vazgeçtikleri ve panik içinde silahlarını atarak kaçtıkları ve aynı zamanda ön saflara sürüldükleri için buna itirazları nedeniyle onlarla ordu birlikleri arasında ciddi kargaşaların meydana geldiği öğrenildi. Bugünkü çarpışmalarda en az 10 korucunun öldürüldüğü anlaşıldı.

11 Ağustos'da TC'nin işgalini protesto amacıyla kitlelerin Zaxo'da büyük bir gösteri düzenledikleri bildirildi. Meydana gelen çarpışmalarda ise TC'nin çok ağır darbeler yediği, her tarafta püskürtüldüğü ve büyük bir çıkmazla karşı karşıya geldiği kaydedildi. Bu nedenledir ki, alelacele alınan kararla TC, ertesi gün saldırının durdurulduğunu duyurdu. Gerçekte ise, artık bir şey yapamayacağını ve bu nedenle en azından elindeki mevzileri savunmanın kendisi açısından daha büyük yararlar taşıyacağını anlamış bulunmaktaydı.

Ancak TC yetkilileri her ne kadar bu açıklamayı, yani saldırıyı durdurduklarını duyurmuşlarsa da, bu doğru değildir. 15 Ağustos gününe kadar da saldırılara devam etmekteydiler. Böyle bir açıklama yapma ihtiyacını, hem Kuzey hem Güney ve hem de uluslararası çapta gelişen tepkileri yumuşatma amacıyla duymuşlardır. Bilindiği gibi Kuzey Kürdistan'ın birçok kent, ilçe ve köyünde TC'nin saldırısını protesto etmek için yürüyüş, kepenk kapatma vb. eylemler; Avrupa'da ise işgaller, gösteriler vb. protestolar en üst düzeye sıçramış ve bunlar, diğer gelişmeleri de güçlendirerek, TC'nin sinmesini sağlamışlardır.

En son olarak, 15 Ağustos günü çarpışmalarda bizzat bulunmuş savaş muhabirimiz, Türk ordusunun Xaxûrkê'ye giremediğini; ve ARGK birliklerinin TC'nin elinde bulundurduğu küçük tepeden kovulup atılması için, 15 Ağustos günü 5 koldan saldırı düzenlediklerini, vur-kaç yöntemiyle düşmanı dövdüklerini, büyük kayıplar verdirdiklerini söyleyerek TC'nin panik içinde olduğunu bildirdi. Ayrıca çarpışmaların ilk gününden bu tarihe kadar ARGK güçleri dışında hiçbir gücün çarpışmalarda yer almadığı, aksine özellikle güneydeki işbirlikçi güçlerin TC'ye destek sunduklarını açıkladı. Yine, daha önce kamuoyuna yansıyan İran-KDP peşmergelerinden 10 kişinin öldürülmesi olayının ise süren çarpışmalarla ilişkisinin olmadığını, bunların Herkî değil Gerdî aşiretine mensup çetelerce başka nedenlerden dolayı katledildiklerinin ortaya çıktığını iletti.

Gerilla kaynaklarınmızın bildirdiğine göre, 5-15 Ağustos günleri arasında meydana gelen çarpışmalardaki sonuçların özeti ise kısaca şöyledir:

Düşmanın kayıpları:

- 200'ün üzerinde Türk askeri öldürüldü,
- Türk ordusunun yüzlerce askeri yaralandı,
- 2 fantom savaş uçağı ve 3 helikopter ARGK savaşçıları tarafından düşürüldü,

ARGK'nin kayıpları:

- Xaxûrkê çarpışmalarında 8 gerilla şehit düştü,
- Xaxûrkê çarpışmalarında 5 gerilla çeşitli yerlerinden yaralandı,
- İç bölgelerde 1 ARGK gerillası şehit düştü.

TC'nin bambardımanları sonucunda sivil halktan katledilenlerin toplam sayısı 25 kişidir. Bunlardan elimize ulaşan 12'sinin adları şöyledir:

Şerêzokê köyünde Elî Kasım Tahîr, Dewran Qasim Tahîr, Newzat Salih Elî,

Çewlê köyünde Salih Zerdo (Mele Salih), Cemal Salih, Eyşê Salih, Rêber Xurşîd Salih, Akifê Qadir Abdalla, Cihan Mehemed Emîn Cewher,

Bersiyan köyünde Lalê Şêr Axa Xelîl,

Bradost aşireti mıntıkasında Mihemed Salim Seîd, Melek Salih adlı köylüler.

Türkiye sınırından 45 kilometre uzaklıkta bulunan Güney Kürdistan'daki Kürt köyü Şerozok, Türk ordusunun hedeflerinden biri oldu. Türkiye'nin gerçekleştirdiği hava bombardımanında bu köyde 12 sivil Kürt katledildi.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısına uluslararası tepkiler

Almanya'da yoğun tepkiler

Almanya Dışişleri Bakanı **Hans Dietrich Genscher** Almanya hükümeti adına bir açıklama yaparak, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısının Helsinki Sözleşmesi'ne ve NATO prensiplerine aykırı olduğunu belirtti. TC'nin savaşı derhal durdurmasını talep ederek, TC'nin Bonn Büyükelçiliği Maslahatgüzarı Raşit Gürün'ü 9 Ağustos günü Dışişleri Bakanlığı'na çağırarak protestosunu bizzat iletti. Dışişleri Bakanı Genscher'in bu protestosunu partisi FDP (Hür Demokrat Partisi) Başkanı **Otto Graf Lamsdorf** ile CDU/CSU adlı partilerin meclis fraksiyonları da desteklediklerini açıkladılar.

Almanya Sosyal Demokrat Partisi (SPD) Fraksiyonu Başkan Yardımcısı **Norbert Gansel**, 9 Ağustos günü yaptığı yazılı açıklamada, TC'nin askeri saldırılarını kınadı. Kürt sorununun militarist ve baskı yöntemleriyle çözümlenemeyeceğini belirterek, siyasal çözüm arayışlarının temel alınmasını istedi. Gansel, Avrupa Konseyi'ne çağrıda bulunarak, Türkiye'nin insan haklarına karşı saygılı olmaya zorlanmasını talep etti. Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin duruma müdahale etmemesi halinde, Türkiye'nin azınlıklar ve insan haklarını ihlal politikasının ele alınması için, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konseyi (AGİK)'ne çağrıda bulundu. SPD'nin güvenlik uzmanı **Egon Bahr**'ın aynı gün verdiği demeçte ise, TC'nin harekatını "Saldırganlığın çıplak biçimi" diye niteleyerek, hiçbir şekilde savunulamayacağını belirttikten sonra, NATO'nun derhal toplanıp durumu görüşmesini istedi. Egon Bahr, WDR radyosundan duyurduğu bu demecini doğrudan NATO güçlerine yönelik bir çağrı biçiminde gündeme getirdi.

Milletvekili **Andreas Lederer**, partisi PDS adına 9 Ağustos günü yaptığı yazılı açıklamada TC'nin saldırısını sert bir dille kınadı. "TC gerilla eylemlerini bahane ederek Kürt hareketine saldırmaktadır. Halkların haklarına karşı açık bir saldırganlık içindedir" dedi.

Yeşiller Partisi (Die Grünen) Yönetim Kurulu Üyesi **Angelika Beer**'in 8 Ağustos günü yaptığı yazılı açıklamada, TC ordusunun Almanya yapımı silahları Kürt halkına karşı kullandığını ve bu nedenle Almanya'nın da bu saldırıdan sorumlu olduğunu belirtti. Almanya hükümetine TC'nin saldırısını derhal protesto etmesi için çağrıda bulundu. TC'den de birliklerini derhal geri çekmesini, Kürt halkına karşı sürdürdüğü devlet terörüne son vererek bağımsızlık dahil Kürt halkının her türlü meşru hakkını kabul etmesini, Türkiye'nin Irak sınırını açık tutarak bu alana yapılacak yardımların engellenmeden geçişinin sağlanmasını istedi. Ayrıca, Türkiye'nin 1990 Ağustos'unda Avrupa Konseyi'ne de bildirdiği "Güneydoğu'da insan haklarını askıya aldığını" belirten çekinceyi ve Kürt halkına yönelik işkence ve katliamları legalize eden "Anti-Terör Yasası"nı derhal yürürlükten kaldırmasını talep ederek, Avrupa Topluluğu ve BM'nin Türkiye'ye ekonomik ambargo girişimlerinde bulunmalarının gerekli olduğunu vurguladı.

İttifak-90 ve Yeşiller Partisi, Dışişleri Politika Sözcüsü Milletvekili **Gerd Poppe** ise, 13 Ağustos günü yaptığı bir yazılı açıklamada Almanya hükümetinin yaptığı kınamayı yeterli bulmadıklarını duyurdu. Kürt halkına karşı bir savaşın kuralsızca sürdürülmekte olduğunu belirten Poppe, Almanya hükümetinden, TC'nin insan hakları ihlallerini her yönüyle kınamasını, Kürt sorununu NATO'ya götürmesini, TC'ye her türlü silah satışını durdurmasını ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını kabul etmesi için TC'ye siyasi baskılarda bulunmasını, ayrıca Almanya'da yaşayan Kürtler'in tüm azınlık haklarını (anadil, radyo, televizyon, sosyal kuruluşlar, yazım vb.) tanımasını istedi.

Protestosunu yükselten diğer ülkeler

TC'nin Güney Kürdistan'da harekata giriştiğini açıkladığının ertesi günü, İsviçre hükümeti, anayasaya dayanarak yaptığını belirttiği bir açıklamayla, TC'nin saldırısını kınadı. Açıklamada, TC'ye yaptığı silah satışlarını da bütünüyle durdurduğunu duyurdu.

İsveç Dışişleri Bakanı hükümeti adına yaptığı açıklamada, sömürgeci Türk devletinin saldırganlığını protesto etti.

SSCB, Bulgaristan ve Yunanistan hükümetleri adına yapılan açıklamalarda TC'nin saldırısını kınadı.

11 Ağustos günü Yunanistan hükümetince konuya ilişkin yapılan açıklamada, "Türkiye'nin Kuzey Irak'a yaptığı harekat BM ilkelerine, yasalarına ve hukuka aykırıdır. Burada Kürtler katlediliyor ve insan hakları ihlal ediliyor. Türkiye, derhal Irak'tan geri çekilmelidir" denildi. Öte yandan aynı gün Yunanistan Birleşik Solu tarafından da TC'yi kınayan bir açıklama yapıldı.

Ayrıca Suriye, İran, Irak ve diğer Müslüman ülkeler de çeşitli biçimlerde harekatı onaylamadıklarını ve kınadıklarını belirttiler. Müslüman ülkelerden en başta Mısır'ın tavır aldığı dikkat çekti. Suriye'nin ise, daha kararlı bir tutumu takındığı gözlemlendi ve Türkiye'den harekatı derhal durdurmasını istedi.

İspanya Halkları Komünist Partisi Merkez Komitesi de, bir açıklama yaparak, ARGK güçlerinin yanında olduğunu duyurdu.

Serhedan'da devlet terörü

Grîdax *(Berxwedan)*: Serhedan (Qers, Agirî) eyaletinde gerilla ile devlet güçleri arasında meydana gelen şiddetli çarpışmalarda en son olarak sömürgecilerden 2 asker ile 1 korucu çetenin öldürülmesi, Tûtax ilçesi Gomê Zazan (Öndül) köyü yakınlarındaki PTT Radyolink İstasyonu'nun gerillalarca yakılması ile son günlerde bölgede başlayan devlet terörü, halkı bezdirmeye başladı.

Grîdax (Agirî)'ın Sînok yaylasında konaklanan binlerce yaylacı, gerillayı desteklediği bahanesiyle eskeri birliklerin saldırılarına uğradı. Askerler köylülerin çadırlarını yakıp-yıktı, ürünlerine zarar verdi. Köylülerden, bölgeyi terkedip köylerine dönmeleri isteniyor.

Ağrı Valiliği'ne şikayet için merkeze gelen bir grup yaylacı, *"Her birimiz ayrı ayrı köylerden gelmişiz. Çoğumuz İdir (Iğdir) ovasından gelmişiz. Köylerimizde artı 45 derece sıcaklık vardır. Şimdi tam ürün zamanıdır. Hayvanlarımızın tümü kırılır. Bu bir zulümdür. Devlet buna bir çözüm bulmalıdır"* demektedir.

En son aldığımız haberlere göre, yaylaları boşaltma işlemi henüz devam etmekte ve yaylacılar yoğun baskılar altındadır.

Tendürek Dağı yaylalarında bulunan köylüler de, yaylalardan zorla indirildi. Köylülere yayla yasağı konuldu.

Böylece Botan'da başlayan, giderek diğer alanları kapsayan yayla yasağı, Serhedan'ı da içine almış oldu. Sömürgeci Türk devleti, tüm Kürdistan yaylalarını köylülere yasaklayarak gerillayla başedememenin hıncını yoksul köylülerimizden çıkarmaya çalışıyor.

Kürt halkına karşı vahşet politikası devam ediyor

Hukukun bittiği yerde vahşet başlar. İşte Kürt halkı böyle bir vahşetin boyutlarını yaşıyor. Hiçbir hukuk ve kural tanımayan bir savaşa karşı direnmeye çalışıyor. Öyle bir savaş ki, sivil-silahlı hiç kimseyi ayırdetmiyor, sınır tanımıyor. Sınırı aşıp, sınırötesi bölgelerde sivil halkı bombalıyor.

Kendi sınırları içerisindeki yerleşim birimlerini abluka altına alıp, sivil savunmasız tüm ilçe halkına saldırıyor. Bilindiği gibi Mardin ili, İdil ilçesinde 6.8.1991 günü gerillanın baskını sonucu çatışma çıkmış. Ancak gerillalar ilçeyi terk ettikten sonra, ilçe halkı askeri birlikler ve özel timlerce abluka altına alınmış ve günlerce giriş-çıkışlar yasaklanmıştı. 200'ü aşkın insan gözaltına alındı. (...)

Bu tavır, hiçbir hukuk kuralıyla bağdaşmamaktadır; bu, ne hiçbir uluslararası hukuka ne savaş hukukuna ne de uluslararası sözleşmelere sığmamaktadır. Bu tavır, tam anlamıyla hukuk tanımamazlıktır. Dünya devletlerinin ve Birleşmiş Milletler'in bu vahşet boyutundaki saldırganlığa duyarsız kalmasını kınıyor ve duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Son 2 ay içerisinde, sadece bölgemizde, sivil halktan 83 insanımız hayatını kaybetmiştir. Asker ve gerillaların sayısını ise, tahmin etmek bile mümkün olamamaktadır. Artık ölüm olaylarını dahi izleyemez duruma düşmüş bulunmaktayız. Sınır ötesinden gelen sınırlı haberlere göre, bombardımanlarda ölenlerin hepsi sivil halktandır.

İnsan hakları savunucuları olarak, bu vahşet politikasını kınıyor ve tüm dünya devletlerini, insanım diyen herkesi, tüm kurum ve kuruluşları, bu vahşet politikasına dur demek için, en azından bölgede savaş hukukunun uygulanmasını sağlamak için, yarın çok geç olmadan, savaş suçlarına ortak olmadan, çaba göstermeye çağırıyorum.

Yavuz Binbay
İHD-GYK Üyesi Van Şube Başkanı

Gözaltı dalgasına köylülerin direnişi

Muş/Tûtax *(Berxwedan)*: Grîdax'ın Tûtax ilçesindeki Radyolink İstasyonu'nun gerillalar tarafından yakılmasından sonra Tûtax'da 10, Muş'un Milazgir ilçesinde 30'un üzerinde yurtsever köylü sömürgeci askerler tarafından gözaltına alındı.

Milazgir köylerinde çocuklarını vermek istemeyen köylü kadınlar ile özel tim ve askerler arasında çatışma çıktı. Çatışmada sömürgeci güçler ateşli silahlar kullandı. Köylü kadınlar ise taş ve sopalarla direnişe geçti. Kararlı karşı koyuşları ve direnişleri karşısında, özel timler ve askerler bozguna uğradı. Kadınların onları köylerden kovdukları, sömürgecilerin kaçmak zorunda kaldıkları bildirildi. Ancak sömürgecilerin yöredeki operasyonları devam ediyor ve köylüler rastgele gözaltına alınıyor.

Tûtax'ın Entab bölgesinde ise 10 kişinin gözaltına alındığı ve birçok köylünün de arandığı belirtiliyor. Tûtax HEP İlçe Başkanı Kamil Öztürk, *"Devlet bazı aileleri özellikle hedef alıyor. Daha iki ay önce, bu civarda gerilla dolaşıyor gerekçesiyle onlarca genç ve yaşlı insan gözaltına alınıp tutuklandı. Erzincan DGM'ye sevkedilen bu insanların tutuklama gerekçeleri komik bulunarak serbest bırakıldılar. Yine aynı gerekçeyle ailemizden 10 kişiyi gözaltına aldılar ve bu gözaltına alınanların çoğunluğu iki ay önce serbest bırakılmışlardı. Devlet, açıkça dolaşan ve meydanda olan gerillayla uğraşmayı göze alamıyor. Bu nedenle halktan insanları gözaltına alıp işkencelerden geçiriyor, tutukluyor. İnsanlar artık evinde bile kendini güvencede hissedemiyor"* açıklamasını yaptı.

Entab bölgesindeki köylerden gözaltına alınanlar şunlardır: Ezman Öztürk, Tacettin Öztürk, Abdülmecit Öztürk, Ekrem Öztürk, Ali Öztürk, Seyithan Öztürk, Tacettin Öztürk (başka şahıs), Kerem Kaya, Mustafa Kahraman, Dağıstan Çiftçi.

Gözaltına alınanlar Ağrı Siyasi Şube'ye götürüldüler.

Muhabirlerimiz bildiriyor

Herkese işkence

Sêrt-Berwarî merkezinde oturan **M. Şirin Baytekin**, 22 Mayıs günü **Tahsin Biler** adlı bir şahısla **Mahfuz Kahraman** adlı bir esnafın iş yerinde birlikte oturuyorlar. Ellerindeki silahla oynarken M. Ş. Baytekin bir kaza sonucunda arkadaşı Tahsin Biler'i vuruyor.

Aynı gün merkez karakol polisleri M. Ş. Baytekin'i alıp götürüyorlar. Kendisini işkenceye alıyorlar. Her çeşit işkence yöntemini uygulamaya çalışıyorlar. 14 saat ara vermeksizin vücuduna elektrik şoku veriyorlar. Vücudunun her yerini rastgele copluyorlar. Vücudu tümden morartılar içinde kalıyor. 23 Mayıs günü mahkemeye çıkarılıyor. Tutuklanıyor. Ardından işkence gördüğüne dair rapor alıyor. Şikayetçi oluyor. Ve raporunu da savcılığa veriyor.

Vücuduna verilen elektrik şokundan dolayı bir hafta boyunca bağırsakları işlev göremiyor ve tuvalete çıkamıyor. Ailesinin parayla tuttuğu iki doktor 20 gün kendisini hapishanede tedavi ediyorlar.

Fakat 18 Temmuz günü tekrar çıkarıldığı mahkeme tarafından serbest bırakılıyor. İş yerinin sahibi Mahfuz Kahraman da aynı şekilde işkencelere tabi tutuldu. O da bir ay cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakıldı.

Tanık olarak dinlenen **Zahit Yücel** adlı şahıs da işkenceden nasibini alıyor. Bu üç şahsa işkenceyi Orhan adlı polis ile arkadaşları yaptılar. Suç duyurusunda bulunulduğu halde, haklarında hiçbir işlem yapılmadı ve görevlerine devam etmektedirler.

Siper yaptırmaya direnme

11 Nisan 1991 gününden beri jandarmalar, Dih (Eruh) ilçesine bağlı Derawûd (Payamlı) köyünde, köylülere zorla karakol etrafında siperler yaptırmaktaydılar. Hergün evlerinden zorla alınan köylüler, gönülden çalışmıyorlar bahanesiyle bir de hakaretlere maruz bırakılıyorlardı. Bunun üzerine köylülerde bir hoşnutsuzluk gelişmeye başladı ve bir başkaldırı havası kendini gösterdi. Tehlikeli bir gelişme sezen TC yetkilileri, 19 Temmuz'dan itibaren köylülere siper kazdırma uygulamasına son vermek zorunda kaldılar.

Askerler köy yaktı

Sêrt-Dih (Eruh)'e bağlı Dêrik köyü, 29 Haziran günü Şikeftiyan (Taşkonak) karakoluna bağlı askerler tarafından tamamıyla ateşe verilerek yakıldı. Köylülerin koruculuğu kabul etmemesi sonucu meydana gelen bu olayla sömürgeciler, köylüleri göçe zorlamak istiyorlar.

Rekora doğru

Berwarî ilçesi Erkend köyünden **Hacı Işık** adlı bir köylü, 12 Eylül'den bu yana tam 23 kez gözaltına alındı. Cereyan eden her olayda hemen gözaltına alınıyor. Gözaltına alınmada, bölgedeki rekoru elinde tutan Hacı Işık köylülerine, *"Bu gidişle Türkiye'de, belki de dünya rekoru kıracağım"* diyerek derdini anlatmaya çalışmaktadır.

Korucu olmanın faydasını göremedi

Berwarî'ye bağlı Tîrî (Okcular) köyünde 70'in üzerinde korucu var. Cîhangir Şaşî köyün ağasıdır. Gurî isminde biri de korucubaşı. Temmuz başlarında sömürgecilerin verdiği bir televizyon nedeniyle korucubaşı ve köyün işbirlikçi muhtarı arasında kapışma başlar. Araya giren Xerxor köyündeki binbaşı, televizyonun korucubaşına verileceğini belirtir. Ağanın kardeşi olan muhtar ise, televizyonu kaymakam bana verdi, kimseye vermem diyor. Ardından çıkan çatışmada korucubaşının kafası kırılır. İki gün sonra da, korucubaşını tabancayla yaraladılar. Korucubaşı tedavi gördü. Köyün ağası, korucu Cîhangir ve 3 kardeşi gözaltına alındı. Bir süre sonra Berwarî'de serbest bırakıldılar.

Fakat daha sonra alay komutanının emri üzerine ağa tekrar gözaltına alındı. Ardından tutuklandı. Şimdi Sêrt'de cezaevindedir.

Zavallı... Koruculuğunun hayrını göremedi!

Korucuların kadın ve çocukları da silahlandırıldılar

Silah alacak yetişkin erkek kalmayınca korucular, kadın ve çocuklarına da silah almayı kabul ederek korucu sayısını 30 kişiye çıkarabildiler.

Zoxbirin, Hezro ilçesine bağlı ve dağlık alanda bulunan 200 haneli bir köy. Korucuların köylülere baskısı sonucu, köylüler, çeşitli kentlere göç etti. Köyde sadece korucular kaldı. Göç ettirilen aileler, ne köydeki tarla ve bağlarını işletebiliyorlar ne de satabiliyorlar. Korucular tarla ve bağlarına el koymuşlardır. Zoxbirin'de 1985 yazında 13 kişi silah alarak koruculuğa başlamıştı. İlk korucular arasında, şimdi korucubaşı olan Hakkı Pıdıkçı da vardı. Pıdıkçı, köyü bir yıl içinde talan etti. Daha sonra kimi köylülerin de silah almasıyla bu sayı, 1986 başlarında 23'e yükseldi. Koruculuk karşıtı aileler köyden kovulur. Kalanların da köyü terketmesi için her türlü baskı yapılır. 1987 yılına gelindiğinde köyde kalan hane sayısı 30'a düşer. Çeşitli il ve ilçelere göçen ailelerin tarla ve bahçelerine el konuldu.

Zoxbirin'den Amed'e göç erttirilen bir köylü, başından geçenleri şöyle anlatıyor: *"Ben de, diğer köylüler gibi korucu baskısından bıkmıştım. Amed'e göç ettik. Köyde kalan tarlamı, Hezro'lu biriyle anlaşarak satmaya karar verdim. Tapu işlemleri için beraber Hezro'ya gittik. Tarlamı kendisine satacağım arkadaş tapu işlemleriyle uğraşırken, ben de adliye koridorundaki banklardan birine oturdum. Adliyede beni gören korucubaşı Hakkı Pıdıkçı, karakola gidip, 'Hükümet konağında bir terörist var' diyor. Yanına aldığı 40 jandarmayla beni hükümet konağında yakalatarak götürttü. Birkaç gün sonra serbest bırakıldım. Yani, tarlamı satayım derken terörist oldum. Tarlayı satacağım arkadaş da, bu durum karşısında satın almaktan vazgeçti. Köyde tarlası olan ve göç eden tüm ailelerin tarlalarına, başta korucubaşı Pıdıkçı olmak üzere korucular el koymuşlardır."*

Köy halkının göçü ardından, kendilerini sayıca az görüp yeterli güvencede hissetmeyen korucular, korucubaşının evinde biraraya gelerek içinde bulundukları durumu değerlendirirler. Yaptıkları toplantıda, *"Köyde 23 silah var. Eğer devlet bize 7 silah daha verirse her evin bir silahı olur. O zaman kendimizi teröristlere karşı koruyabiliriz"* diyor Hakkı Pıdıkçı. Korucular onun bu görüşüne katılır. Ertesi günü Hezro'ya, 7 yeni silah almaya giderler. TC yetkilileri korucuların bu isteğini memnuniyetle karşılarlar. Oysa köyde korucular dışında 18 yaşını doldurmuş hiç kimse yoktur. Halbuki koruculuğun şartlarından biri, erkek olmak ve askerliğini yapmış olmaktır.

Bundan böyle kadın ve çocuklar da mı korucu olacak?

Özel timlerin bıraktığı bombanın patlamasıyla 30 hayvan telef oldu

Êlih(Batman)'de ilerici-yurtsever birine ait bir çiftliğe özel timler bir bomba bıraktı. Bir süre sonra konulan bomba çevrede oynayan çocuklar tarafından bulunuyor ve atılıyor. Ancak bomba patlamıyor. Bombayı çiftliğe koyanlar, bombayı yeniden koyuyor. 8 Ağustos günü bombanın patlaması sonucu yurtsevere ait 30 kadar küçük ve büyükbaş hayvan telef oluyor. Büyük maddi hasar meydana gelirken, tesadüf eseri ölen ya da yaralanan olmuyor.

Evinin önünde askerlerce kurşunlandı

Qilaban(Uludere) ilçesi eski belediye başkanının kardeşi olan yurtsever **Agit Altürk**, 31 Temmuz günü evinin önünde askerler tarafından kurşunlanarak katledildi. Böylece sömürgeci güçlerin keyfi infazlarına yeni bir halka daha eklenmiş oldu. Bildirildiğine göre Altürk, uzun bir zamandan beri TC askerlerinin yoğun tehditleri altındaydı. Çevresine tehdit edildiğini ve yaşam tehlikesi içinde olduğunu belirtmekteydi.

YURTSEVER AMED HALKI!

PKK önderliği adına sizlere seslenirken, Kürdistan tarihinde ulusal kurtuluş mücadelesinde başarıya gidebilecek bir dönemin içinden geçtiğimizi, Güney Kürdistan'da görüldüğü gibi daha kötü bir imhanın kendisini dayatması sözkonusu iken, PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi ve hepinizin de içinde yaşadığı günün gelişmelerine dayanarak zaferin de mümkün olduğunu belirtebiliriz.

İçinden geçtiğimiz koşullar, yaşadığımız geçmişe hiçbir zaman benzemiyor. Hele hele ne 1925'lerin isyanına ve ne de 1970'lerin devrimciliğine benziyor. Bu, 12 Eylül faşizminin dayattığı bir dönem de değildir. 1990'lardan beri tarih apayrı bir gelişme kaydediyor bizim için. '90 artık bizim için bir yandan halkın ayağa kalkmaya cesaret ettiği ve diğer yandan silahlı öncü birliklerinin de kökü sökülmemecesine ülkeye yerleştiği bir yıldır, dolayısıyla tarihi bir yıldır.

Sizlerin yıllardan beri gerçekten bir korkuyla, düşmanın sindirmesiyle nefes alamaz duruma getirildiğinizi biliyoruz. Bu, bir kader olmadığı gibi, gerçekçi bir durum da değildir; düşmanın özel savaşının bir sonucudur. Biz, bu özel savaşı, son birkaç yıldır yürüttüğümüz savaşımla açığa çıkardık, sınırlandırdık ve böylece başarıya gidemeyeceğini gösterdik. Bunun yanısıra halkımızın devrime nasıl kaldırılması gerektiğini, doğru yol ve yöntemin ne olduğunu da gösterdik. Şimdi tekrar Güney Kürdistan'daki duruma bakarak, belki sizi korkutmak isteyebilirler. Güney Kürdistan'da her şey daha yeni yeni başlıyor. Eğer bir olumsuzluk varsa, bu, 1975'te, '88'de görüldüğü gibi işbirlikçi önderlikten kaynaklanmaktadır. Güney halkı yiğit bir direniş gösterdi. Fakat önderlik o kadar kötü, o kadar yeteneksizdi ki, çok kötü bir yenilgi ve imha tehlikesine yol açmaktan öteye bir rol oynayamadı. Sorumluluk ne içinde bulunduğumuz koşullarda, ne dış güçlerde ve ne de halktadır. Sorumluluk, halka layık olduğu önderliği bir türlü yapmayan, veremeyen ve önderlikle oyunu birbirine karıştıranlardadır. Onun için, her gün düşman basınında vurgulanan "ayağa kalkarsanız, direnirseniz imha olursunuz" biçimindeki propagandaya aldanmamak gerekir. Tam tersi doğrudur ve yüzbinler dağlara yerleşmiştir. Partimiz halkımızın içindedir. Onları daha şimdiden gerillaya hazırlamaktayız. Güney halkımız içinde de kesinlikle güçlü bir gerilla ve serîhildan gelişecektir. Partimizin doğru ideolojik-siyasi çalışması, burayı da Kuzey Kürdistan kadar gelişmelerin içine çekecektir. Dolayısıyla buradan daha şimdiden güç alıyoruz, araç-gereç yönüyle oldukça güçlendik. Yarın sağlam bir direniş, gerilla mevzisi olur, kuzeyi de güçlendirir. Bu böyledir.

Botan'da savaşın geliştiğini biliyorsunuz. Bütün özel savaşa rağmen, silahlı birlikler varlıklarını geliştirerek devam ettirdiler. Serîhildanlar, Cizre, Nusaybin, Şırnak'ta başlayıp, buradan yola çıkarak Mardin'e, Siirt'e yayıldı ve sizlere kadar da yansıdı. Kuzey Kürdistan'ın kuzeyinde Kars, Ağrı'dan tutalım Muş, Bingöl, Dersim'e kadar ve yine Güneybatı Kürdistan'da Maraş, Antep, Adıyaman ve Malatya'ya kadar hemen hemen bütün alanlar devrimci faaliyetlerimize açıldı. Bununla şunu söylemek istiyorum: Kürdistan, tarihinde ilk defa kuzeyi, güneyi, doğusu, batısıyla ve yine alevisi, sünnisi ve yezidisiyle partimizin çizgisinde birleşti. Köylerle kentler birleşti. Dağdaki gerilla, köyde yürüyen ile kentte ayaklanan halkımız aynı siyaset altında bir araya gelerek birleşti.

Amed bölgemiz, 1925 İsyanı'nda aslında cesurca direndi, ama ezildi. Nedeni şudur: Bugün Güney Kürdistan'daki yetmez önderlik yenilgiyi nasıl önleyemediyse, o dönemin koşulları da buna benzerdi. Aşiret önderliği, şeyh önderliği, bütün direnişe rağmen isyanı başarıya götüremedi. Hele yükselen kemalizm ve Türk burjuvazisi karşısında bu mümkün değildi; yani o dönemin şartlarına göre başarı mümkün değildi. Önderlik, herşeyden önce bu konumu aşamazdı ve yenilgiden kurtulabilecek bir önderlik değildi. Ama buna rağmen, daha başından beri buranın kemalizme başkaldırması, halkın direnmesi çok önemlidir. Onun ağrısını canlı yaşıyorsunuz. Şunu söylemek istiyorum: Amed halkı, tarihin hiçbir döneminde ulaşamadığı fırsatlara şimdi ulaşmıştır.

Bu bölgemiz, aslında Kürdistan'ın kalbi gibidir. Sizler, yurtseverliğe en açık olan halkımızın bir bölümüsünüz. Diyarbakır'ın bütün ilçeleri ile Bingöl ve Bitlis, Kürdistan'ın bütünlüğü içinde en merkezi rol oynayabilecek bir alandır. Buradaki halkımız da, günümüze doğru geldiğimizde Kürdistan'a en açık sahiplik edebilecek durumdadır. Biz, bir Botan'da zor gelişebilirdik. Çünkü Botan bir çobanlar alanıdır. Dersim'de asimilasyon güçlüydü ve ayrıca nüfus boşaltılmıştı. Güneybatı öyledir, Kars-Ağrı öyledir. Mardin biraz gelişme gösterdi, o da ovada olduğu, dağlık alanı fazla olmadığı için. Ancak bugün serîhildanlarla çok gelişiyor. Fakat Amed bölgesi, yani Diyarbakır, Bingöl ve Bitlis üçgeni dağları, köyleri ve şehirleriyle her türlü gelişmeyi yaşayabilir. Bunun için diyoruz ki, günümüzde Kürdistan'ın devrimci savaşımında Botan'ın da ilerisinde bir yer alması en doğrusu olacaktır.

Ben sizlere seslenirken şunu da belirtmek istiyorum: Biz gerillayı, sizi koruyabilecek, serîhildan içine çekebilecek bir biçimde yetkin kıldık. Bütün gerilla birlikleri yanıbaşınızdadır. Sizin için örgütlenme yaparlar, sizi korumaya alırlar. Doğru yolu göstererek sizin önünüzü açarlar. Özellikle şehirlerimiz, burada giderek önemli rol oynarlar. Başta Diyarbakır olmak üzere Silvan, Ergani, Lice ve diğer irili ufaklı kentlerin hepsi daha şimdiden sürekli serîhildan merkezi olmalıdırlar. Hedef budur. Serîhildan da, daha çok siz halkımızın içine gireceği bir mücadele biçimidir. Filistinliler serîhildanı hergün yaşar, biz ise yeni yeni giriyoruz. Sadece Newroz'dan Newroz'a değil, gerekirse haftadan haftaya serîhildanı yaşayarak düşmana karşı sürekli taşla, tükürükle, öfkeyle karşılık vermeliyiz. Onların otorite ve düzenini her zaman bozmalıyız. Onların düzeninin hiçbir biçimde kabul görmemesi gerektiğini ve kabul etmediğinizi hal ve hareketlerinizle, gece-gündüz elinize ne geçerse onunla ortaya koymalısınız. Devletin temsilcilerine ve otoritesine karşı çıkın. Bunu fiilen yapamıyorsanız, yüreğinizle yapın. Her cuma namazı artık bir serîhildan çağrısı olmalıdır. Camilerin mimberleri, düşmanın birlik-bütünlük edebiyatının değil, namus ve onur için ayağa kalkmanın mimberleri haline gelmelidir. Din de bunu emrediyor. Unutmayalım ki, İslamiyet tamamen bu temelde ortaya çıktı ve halen bu biçimde görevini yerine getiriyor. Okullar da aynen böyle kullanılmalıdır. Okulları kendi eğitim yuvalarımız haline getirmeliyiz. Nerede bir fabrika, nerede bir köy vb. varsa, bunların hepsine küçük bir serîhildanı oturtmalıyız. Tarih, her zaman "yürü ya kulum" demez, her zaman özgürlük fırsatı doğmaz. Çok iyi biliyorsunuz ki, eskiden söyleyemediğiniz herşeyi şimdi çok açık söyleyebiliyor, yapamadığınız çok şeyi yapabiliyorsunuz. İşte bu, partinin büyük direnişiyle mümkün oldu.

Düşman bazı tavizler vermeye

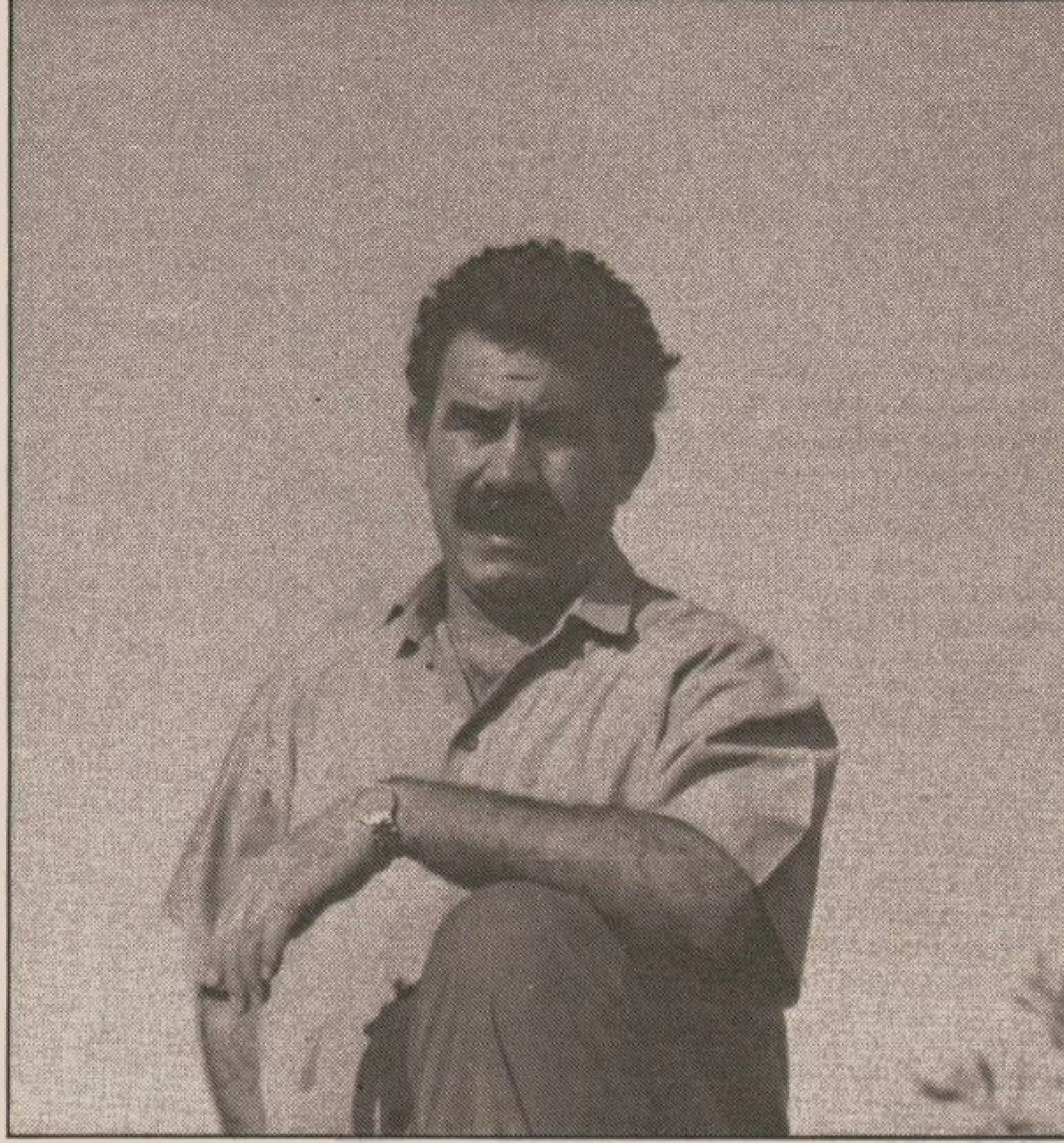

Foto: Berxwedan

"...Diyarbakır'ın bütün ilçeleri ile Bingöl ve Bitlis, Kürdistan'ın bütünlüğü içinde en merkezi rol oynayabilecek bir alandır. Buradaki halkımız da, günümüze doğru geldiğimizde Kürdistan'a en açık sahiplik edebilecek durumdadır. Biz, bir Botan'da zor gelişebilirdik. Çünkü Botan bir çobanlar alanıdır. Dersim'de asimilasyon güçlüydü ve ayrıca nüfus boşaltılmıştı. Güneybatı öyledir, Kars-Ağrı öyledir. Mardin biraz gelişme gösterdi, o da ovada olduğu, dağlık alanı fazla olmadığı için. Ancak bugün serihildanlarla çok gelişiyor. Fakat Amed bölgesi, yani Diyarbakır, Bingöl ve Bitlis üçgeni dağları, köyleri ve şehirleriyle her türlü gelişmeyi yaşayabilir..."

"...Düşman bazı tavizler vermeye hazırlanıyor. Özal, bizzat "Ben de Kürdüm" diyecek kadar yanaşmaya çalışıyor. Sözümona 'Kürtçe'ye serbestlik ve bunun dışında bazı haklar tanıyabilirim' diyor. Bütün bunlar mücadelemizin sonuçlarıdır ve biz bu adımları da kullanmasını biliriz. Ama unutmayalım ki bunlar, kendi başına kalırsa birer oyundur. Yani mücadeleyle kazanılacak şeyler kazanılır, devrim esastır ve buna hizmet eden ne varsa o yapılır. Lakin düşmanın oyununa gelinmez..."

hazırlanıyor. Özal, bizzat "Ben de Kürdüm" diyecek kadar yanaşmaya çalışıyor. Sözümona "Kürtçe'ye serbestlik ve bunun dışında bazı haklar tanıyabilirim" diyor. Bütün bunlar mücadelemizin sonuçlarıdır ve biz bu adımları da kullanmasını biliriz. Ama unutmayalım ki bunlar, kendi başına kalırsa birer oyundur. Yani mücadeleyle kazanılacak şeyler kazanılır, devrim esastır ve buna hizmet eden ne varsa o yapılır. Lakin düşmanın oyununa gelinmez. Size şunu söyleyelim: Düşman özel savaşı, kontr-gerillayı yürütüyor. Bu reform denilen şeyler sahtedir. Son günlerde işte "Kürt müziği serbesttir. Barışçıl biçimlerde herşey yapılabilir. Fakat yeter ki şiddet, devrimci silahlı mücadele olmasın" deniliyor. Demek ki, bunlar birer tuzaktır. Devrimci silahlı mücadelemiz, savaşımımız zayıfladığı an, Kürtlüğün bir daha dirilmemecesine mezara gömüleceğini unutamayız. Atatürk de bir dönemler bunu söyledi, "Kardeşiz, müslümanız, savaşı kazanırsak herşeyi eşit bölüşür, hallederiz" dedi. Sonuçta buraya ilk darbeyi nasıl vurduğunu iyi biliyoruz.

Bugün de Türklük biraz dağılmıştır, özellikle partimiz karşısında dağılmıştır. Onun için, sözümona işte "Kürtler de vardır, birşeyler veririz" deniyor. Ama unutmayalım ki, partinin mücadelesi zayıfladı mı, bu sefer imha da dahil gerçekten bir daha kendine gelemeyecek bir biçimde ezerler. Bunun için bu tarihi fırsatın kıymetini bilelim diyoruz, çünkü her zaman çıkmaz.

Biz yıllardır amansız bir biçimde yurtdışında faaliyette bulunuyoruz. Burası sizin mücadelenizi yükseltti,

"...Özgür yaşam dışında, hiçbirimizin yaşama hakkı olmadığını ispatladık. Daha önceleri yaşam dediğimiz şey, en büyük namussuzluktur. Bunu, hem din gerçeğine ve hem de bütün çağdaş ideolojilere, ulusları ulus yapan politikalara dayanarak söylüyoruz. Yani, kendimize artık insan dememizin yolunun, bu özgürlük hamlesine katılmaktan geçtiğini bir an için bile olsa unutamazsınız..."

ulusal kimliğinizi, varlığınızı düşmana kabul ettirdi. Oraya kadar silah, gerilla, savaşçı gönderdi. Tüm dünyaya meseleyi kabul ettirdi. Elbette bütün bunlar kendiliğinden olmadı. Bizim burada bütün Kürdistan adına, bütün parçalar adına yürüttüğümüz çalışmalar bu sonucu getirdi. Ve şimdi sizler de bu çalışmalardan nasibinizi alıyorsunuz. Şunu da belirtelim ki, partimizin şimdi yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük savaşımı dışındaki yaşam gerçekten alçakçadır, kabul edilemez. Özgür yaşam dışında, hiçbirimizin yaşama hakkı olmadığını ispatladık. Daha önceleri yaşam dediğimiz şey, en büyük namussuzluktur. Bunu, hem din gerçeğine ve hem de bütün çağdaş ideolojilere, ulusları ulus yapan politikalara dayanarak söylüyoruz. Yani, kendimize artık insan dememizin yolunun, bu özgürlük hamlesine katılmaktan geçtiğini bir an için bile olsa unutamazsınız.

Biz herşeyi biraz namuslu olalım diye yaptık. Yoksa, çok gücümüz, çok imkanımız olduğu için bu mücadeleye atılmadık. Bu mümkün de değildi. Ama biraz namuslu olalım dedik, onun için bugüne kadar amansız bir mücadele içine girmekten çekinmedik. İnsanlık davası kolay değildir. Bugün size dayatılanın ne kadar insanlıkdışı olduğunu biliyorsunuz. Ve bu bir kader de değildir. Şimdiye kadar, "Bu bir kaderdir, başımıza gelen budur, çekeceğiz" denildi. Hayır! Artık günümüzdeki gelişmeler durumun böyle olmadığını, direnebileceğinizi, direnişte kazanabileceğinizi açıkça gösteriyor.

Çok iyi bildiğiniz gibi partimiz 1970-80 arasında doğdu ve doğru yolu gösterdi. 1980-90 arasında başta büyük zindan direnişi -Diyarbakır direnişi- olmak üzere direndi, daha sonra 1984'lerde gerilla biçiminde çıkmaya cesaret etti. Yine bu yılları yurtdışında çok iyi bir biçimde kullandı. 12 Eylül faşizmine karşı gelişme gösterdi. Bütün partiler düzene karşı yenilirken, yalnız başına güçlenen PKK oldu. Şunu söylemek istiyorum: Biz bu geçen yıllarda nasıl yaşanılacağını, nasıl kazanılacağını ispatladık. Şimdi ise zaferin üzerine yürümek istiyoruz.

1990-2000 yılları kesinlikle bağımsız ve özgür Kürdistan yılları olmalıdır diyoruz. Bu güçlü ve gerçekleşebilir bir umuttur. Daha şimdiden içine girdiğimiz direnişimizle, savaşımızla da mümkün olduğu ortaya çıkmıştır. Onun için sizler bu dönemi yaşar ve bu dönemin görevleri üzerine yürürken, bir yandan direniş tarihimize layık olmanın ve diğer yandan da yenilgilerin derslerini çıkarmanın da ne kadar gerekli olduğunu bileceksiniz. En önemlisi de, partimizin önderliğinin Kürdistan çapında yenilmez bir siyaset olarak iş yaptığını bileceksiniz.

Bir halkı, ancak sağlam bir öncü başarıya götürebilir. Bugün bu öncü dünya çapında dikkat çekecek ve tarihte de eşine az rastlanacak türden hem kendini ispatlamış ve hem de nasıl başaracağını, bundan sonra da bunu zaferle taçlandıracağını göstermiştir. Size sunabileceğimiz en büyük armağan budur. Biz, aç, susuz kalınabileceğini, ama direnmesiz kalmanın mümkün olamayacağını, bunun ölümlerin en beteri olduğunu söyleyebiliriz. Sizlere, zengin-fakir ayırmadan, köylüsü, kentlisi, işçisi, genci, kadını, çocuğu, ihtiyarı demeden bütün halkımıza şunu söylüyorum: Şimdi gerçekten namusu kurtarabilecek bir durumu elde ettik. Biz geçmişte bundan yoksun olduğumuz için, aslında şerefli biçimde insanlığın içine giremiyorduk.

Biliyorsunuz, Türkiye metropollerine, Avrupa'ya göç ettirildiniz. Bu bir oyundu. Diğer bölgeler kadar olmasa da, sizler de bu oyunu az yaşamadınız. Yine özel savaş, "Köy Koruculuğu Yasası"yla bazılarınızı ihanete çekmeye çalıştı. Bazı yöreler belki henüz bu oyunun farkında değildir, ama bu da gerçekten bir oyundu. İşbirlikçilik yoluyla belki bazıları da zengin kılındı. Şimdi bütün bunları daha iyi düşünelim.

Biz IV. Kongremizde işbirlikçiler, korucular için bir af çıkardık. Buna layık olmasını bilirlerse affederiz, aksi halde bunların bu ülkede yeri yoktur. Düşmanın silahını yurtseverlere karşı kullanan ve işbirlikçilik temelinde zenginleşenlere ne mal vardır, ne can vardır. Hepsine el koyacağız. Eğer affa layık olurlarsa kurtulabilirler. Bu da halkın yürüyüşünün önündeki en önemli hedeftir. Geriye düşman kalır ki, biz de ülkemizde düşmanımızla nasıl savaşacağımızı iyi biliyoruz. Halkımızın devrimi bütün bunları yerle bir edebilir, buna gücümüz vardır.

"...2000 yılına doğru yürürken, yaşamımızın artık tamamen bir özgürlük yürüyüşü biçiminde geçmesi, bunun için de savaşa katılabilecek olanların tüm güçlerini ortaya koymaları gerekir. Ancak yüreğiyle duacı olabilecekler duayla, taşla, sopayla katılabilecekler, böyle yapsınlar. Hiçbir şey yapamıyorlarsa yüreklerinde düşmanı kahretsinler, sözleriyle lanetlesinler..."

Ağalık, şeyhlik gibi yapılar, özellikle düşmanla işbirliği halinde en büyük zararları vermeye çalışıyor. ANAP'a bağlı Nakşicilik, Refah Partisi'ne dayalı Nakşicilik ve yine sahte solculuk, SHP'si, DSP'si, DYP'si de, yani Demirel'i de, İnönü'sü de, Ecevit'i de varlığımızı inkar edecek kadar gözükara olmalarına rağmen, günümüzde halkımızın dostu geçiniyorlar. Bu, tamamen partiden duydukları korkudan dolayıdır, inanmamak gerekir. Bunların artık Kürdistan'da yeri yoktur. Kürdistan'da yeri olanlar, Kürdistan adına bütün hayatını ortaya koyanlardır. Bu vatan için en büyük fedakarlığı göze alanlar, ancak bu vatana ve sizlere sahip çıkabilir. Dolayısıyla bugünkü vatanseverlik, demokratlık bu devletin temsilcileri ve işbirlikçilerinin sahte particiliği değil, bunlara karşı herşeyini ortaya koyan ve en değerli evlatlarını şehit veren halkımızın savaşıdır. Demokrasi de buna bağlıdır. Özgürlüğün de tamamen böyle bir savaşımla kazanılacağını, bunların sahte demokratlığının aslında oyun olduğunu ve özel savaşa hizmet ettiğini bilmek durumundayız.

Reformizm adına, sahte Kürtçülük adına faaliyetlerde bulunanlar da vardır. Bunlar kendilerine Tevger, Özgürlük Yolu, DDKD gibi isimler de takmışlardır. Bunların geçen yıllarda hiçbir şey yapmadıkları gibi, düşmanla uzlaşarak partimize karşı savaştıklarını da biliyorsunuz. Bunların da aranızda yeri yoktur. Yani ne Türk partilerinin ne Kürt işbirlikçilerinin ve ne de sahte solcu, sahte Kürtçülerin artık Kürdistan'da yeri yoktur. Bunlar, zor günlerde halka layık olamadıklarını gösterdiler. Bunun yanında hepsinin partimize karşı birleşerek, bilerek veya bilmeyerek düşmanın yanında yer aldığını da biliyoruz.

Sizlere en çok sahip çıkan, bunu amansız bir biçimde zindanda, dağlarda ve serîhildanda yapan partimizdir. Dolayısıyla diyoruz ki, bundan sonraki tarihiniz artık özgürlük tarihidir. Güvensizliğin, korkunun zamanı geçmiştir. Türk faşizminin yıkılmaz gibi görünen baskı düzeni dağlarda da, kentlerde de parçalanmıştır. Korku duvarları yıkılmıştır. Geçmiş yaşam artık bizim için de utanılası bir yaşamdır. Bu, bir kader değildi. Belki çaresizdik, ama bunun lanetli bir geçmiş olduğunu da hiçbir zaman unutmayız. Şimdi bu lanetli geçmişimizle de hesaplaşıyoruz. Kader denilen, gelenek denilen herşeyi yırtıp yerine özgürlüğü fışkırtıyoruz. Bu gün kadınlar ve çocuklar bile, bu işe ne kadar önderlik edebildiklerini gözlerini kırpmadan şehit olarak gösteriyorlar. Önümüzdeki dönemin özgürlüğüne nasıl yol alacağımızı, kimlerle yürüyeceğimiz ve neye gücümüzün yeteceğini göstermeye bu bile yetiyor.

O halde 2000 yılına doğru yürürken, yaşamımızın artık tamamen bir özgürlük yürüyüşü biçiminde geçmesi, bunun için de savaşa katılabilecek olanların tüm güçlerini ortaya koymaları gerekir. Ancak yüreğiyle duacı olabilecekler duayla, taşla, sopayla katılabilecekler, böyle yapsınlar. Hiçbir şey yapamıyorlarsa yüreklerinde düşmanı kahretsinler, sözleriyle lanetlesinler. Eğer içinizde, en başta devrimci gençliğimiz olmak üzere işçi ve köylülüğümüzün en yiğitleri savaşı daha da geliştirmek istiyorlarsa, gerillaya katılsınlar, serîhildanlara katılsınlar. Camilerdeki imamlarımız, artık Kürdistan'ı, onun bağımsızlığını, özgürlüğünü, namusunu hutbe olarak okusunlar. Öğretmenler, artık okullarda yurtseverlik derslerini versinler. Yani herkese yapabilecek iş vardır. Hiçbir şey yapamayanlar, yerlerinde otursunlar ve düşmana hizmet etmesinler. Bu temelde herkes, kadını-erkeği, çocuğu-ihtiyarıyla, bütün bölgeler, mıntıkalar ve köyler partimizin tarihi özgürlük hamlesine katılarak bu fırsatı değerlendirmek için yepyeni bir ruhla ayağa kalkmalı ve bütün güçleriyle direnişe katılmalıdırlar.

Bizler de şimdiye kadar tek kaldığımızda bile size önderlik etmek için her şeyimizi ortaya koyduk. Davanızı bütün Kürdistan'a, dünyaya yaydık. Ve bugün yenilmez bir noktaya getirdik. Bundan sonra da ben, kendim büyük bir tecrübeye dayanarak zafere kadar bu işi götüreceğime dair bir kez daha söz veriyorum.

Değerli Halkımız!

Kaderinizi özgür temelde bizzat kendi ellerinizle çizmeye, savaşınızla tayin etmeye çalışırken, yaşamınızın zafer temelinde başarılarla dolu geçmesini diler, sonsuz selam ve sevgilerimi sunarım.

12 Nisan 1991
Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı Avrupa'da yaygınca protesto edildi

Özellikle 1991 yılının son aylarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında açıktan bir başarısızlığa uğrayan Türk devleti, havadan ve karadan ARGK gerillalarının kamplarını bombalamak amacıyla Güney Kürdistan'a yönelik geniş çaplı bir askeri harekata girişti. Daha önceleri de çeşitli kapsamlarda operasyon gerçekleştiren TC, bu son operasyonunda da uluslararası hukuk kuralları ve sözleşmelerini hiçe saydı. Son dönemlerde Kürt "hamisi" kesilen TC'nin yine Kürtler'e karşı büyük bir operasyona girişmesi ulusal va uluslararası çapta ciddi tepki topladı. Kimi devletlerin de resmi düzeyde kınadığı bu operasyona karşı, Kürdistanlı yurtrseverler de yurtdışı alanlarında çeşitli protesto eylemlerine başvurdular.

Yurtseverler yaşadıkları kentlerde işgal, gösteri vb. eylemler gerçekleştirmekteyken, Almanya'nın bazı şehirlerinde kundaklama ve yakma gibi eylemler de yapıldı. Bu eylemler Kürdistanlı yurtseverlere mal edilmek istendi. Konuyla ilgili ERNK Avrupa Temsilciliği yaptığı bir basın açıklamasında, kimler tarafından gerçekleştirildiği bilinmeyen bu eylemlerin Kürdistanlı yurtseverlere ait olmadığını duyurdu. Aynı açıklamada, Kürdistanlı yurtseverlerin başvurduğu eylemlerin kamuoyuna açık oldukları ve bu eylemlerin temel amacının da dünya kamuoyunun dikkatinin Kürdistan'daki anti-demokratik uygulamalara çekilmesi olduğu belirtildi.

Öte yandan Kürdistanlı yurtseverlerin şimdiye kadar gerçekleştirdiği eylemlerin çerçevesi ve amacı biliniyor. Ve bu eylemler gazetemizin de sayfalarından her zaman kamuoyuna duyuruluyor.

TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik operasyonunu protesto eden yurtseverlerin eylemlerini yayınlıyoruz.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

ALMANYA

Berlin: 10 Ağustos günü 25 kadar ERNK taraftarı, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla Türkiye İş Bankası Berlin Şubesi'ni işgal etti.

Türkiye İş Bankası'na giren yurtseverler, içeri girdikten hemen sonra kapıları kapatarak eylemlerini başlattılar. Vitrinlere, "Güney Kürdistan'daki katliamlara son" yazılı pankartlar asıldı. Diğer taraftan TC bayrağının asılı olduğu kata çıkılarak, eylem alanında biriken halkın göreceği biçimde TC bayrağı yırtıldı. Yerine ERNK bayrağı pencereden sarkıtılarak, "Yaşasın bağımsız Kürdistan" vb. sloganlar atıldı. Eylem esnasında çeşitli basın mensupları telefonla arandı. Alana gelen basın mensuplarına basın bildirileri verildi. Kamuoyuna seslenen yurtseverler, Alman hükümetinin TC'ye yaptığı askeri yardımları derhal kesmesini talep ettiler.

Polis eylemi engellemeye çalıştı. Direnişle karşılaşan polis 20 kadar yurtseveri gözaltına aldı. Gözaltına alınan yurtseverler aynı gün serbest bırakıldılar. Eylem başarıyla sonuçlandı.

Essen: 8 Ağustos günü kadın ve çocukların da aralarında olduğu 140 civarında ERNK taraftarı, TC Essen Konsolosluğu önünde korsan gösteri yaptı.

TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını protesto etmek amacıyla konsolosluk önünde pankartlar açıldı, yoğun sloganlar atıldı. Eylem alanına çok sayıda basın mensubu geldi. Polisin sıkı önlemlerine rağmen eylem başarıyla ve olaysız sonuçlandı.

Hannover: Sömürgeci-faşist TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla 100 civarında ERNK taraftarı bir işgal eylemi gerçekleştirdi.

9 Ağustos'ta gerçekleşen eyleme çok sayıda kadın, çocuk ve Alman demokratı da katıldı. TC Hannover Konsolosluğu binasının kapısına kadar gelen yurtseverlere polis saldırdı. Kadın ve çocuk farkı gözetmeksizin dövmeye başlayan polis, yurtseverlerin direnişiyle karşılaştı. Daha sonra çok sayıda polis, beraberinde getirdiği kurt köpekleriyle yeni bir saldırıya geçti. Bu saldırı sonucu 22 yurtsever gözaltına alındı. Polis saldırısı devam ederken, yurtseverler TC'nin bayrağını sloganlar eşliğinde yaktılar. Polis saldırılarını devam ettirerek, yurtseverleri konsolosluk binasından uzaklaştırmaya çalıştı. Bunun üzerine yurtseverler oturma eylemi gerçekleştirdiler. Gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasına kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler. Talep yerine getirildikten sonra eyleme son verildi.

Eylem yerine RTL televizyonu, Niedersachsen radyosu, Neue Presse, Hannoverische Allgemeine Zeitung ve yerel Bild gazetesi gelerek, hem kamera ve fotoğraf çekimleri, hem de röportajlar yaptılar.

Kiel: 9 Ağustos günü 30 civarında ERNK taraftarı Almanya Sosyal Demokrat Partisi-SPD binasını işgal etti. Eylemciler amaçlarını şöyle açıkladılar:

1– TC'nin Güney Kürdistan saldırısını protesto eden mektupların TC'nin resmi kurum ve kuruluşlarına gönderilmesi,

2– Basın-yayın kuruluşlarının eylem alanına çağrılarak radyo ve TV'de TC'nin teşhir edilmesi, saldırı ve katliamlarını protesto amacıyla faxların gönderilmesi.

Yurtseverlerin isteklerini kabul eden SPD yetkilileri, faxlar göndererek TC'yi protesto ettiler. Eylem amacına ulaştığında sonuçlandırıldı.

Hamburg: 9 Ağustos günü 100 kadar ERNK taraftarı TC'nin barbarlık ve saldırganlığını protesto etmek amacıyla konsolosluk binası önünde korsan eylem gerçekleştirdi.

Konsolosluk binasının kapısına kadar gelen yurtseverler taş ve sopalarla kapı ve camları kırarak, büyük maddi hasar verdirdiler.

Eylem yerine basın, radyo ve TV ekipleri geldiler. Basın mensuplarının huzurunda sloganlar eşliğinde TC'nin bayrağı yakıldı. Alana gelen radyo ve TV mensupları yurtseverlerle çeşitli röportajlar yaptılar. Eylem, atılan gür sloganlar eşliğinde sonuçlandırıldı.

Öte yandan 10 Ağustos günü de 500 kadar yurtsever TC Hamburg Konsolosluğu önünde miting yaptı. Konsolosluk önünde biriken yurtseverler, oradan Hamburg'un merkezine yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş izinli olduğundan herhangi bir olay da çıkmadı.

Yürüyüş esnasında çok sayıda bildiri dağıtıldı. Türkiye devrimci-demokratik hareketinden çok sayıda demokrat kişisel düzeyde eyleme destek verdi.

Eylemden sonra yurtseverler toplu halde HEVKOM'un düzenlediği bir toplantıya katıldılar.

Ingolstadt: 9 Ağustos günü 44 ERNK taraftarı korsan eylem gerçekleştirdi.

Sloganlar eşliğinde başlayan eylem bir saat kadar devam etti.

Yerel radyo ve basın eylem alanına geldi. Çok sayıda basın bildirileri dağıtıldı. Basın mensuplarına TC'nin uygulamaları hakkında bilgi verildi. Yerel radyo ve basın eyleme yer verdi.

Nürnberg: 9 Ağustos günü bir grup ERNK taraftarı SPD binasını işgal etti. Eylem, yerel radyo ve basının büyük ilgisiyle karşılaştı. SET radyosu, ERNK taraftarlarıyla yaptığı yarım saatlik röportajı aynı gün yayınladı.

10 Ağustos günü de işgal ve protesto eylemleri devam etti. Eylem amacıyla harekete geçen yurtseverlerin yolu polis tarafından kesildi. Bunun üzerine yurtseverler, zincirleme birbirlerine kenetlenerek oturma eylemine başladılar. Eylem sonucu bir süre trafik durdu. Yurtseverlerin kararlı tutumları karşısında polis de sert önlemlere yöneldi, buna rağmen eylem devam etti.

Oturma eylemi devam ederken, bir grup yurtsever de TC'nin bu alandaki bankalarından Garanti Bankası'nı işgal etti.

Öte yandan, ERNK taraftarları bir protesto yürüyüşü de yaptılar. 13 Ağustos'ta gerçekleşen yürüyüşe 350 civarında yurtsever katıldı.

Dayanışma amacıyla DİDF, TKP-ML Hareketi, Dev-İşçi ve Alman solundan örgütler de yürüyüşe katıldı.

Frankfurt: 9 Ağustos günü 50 ERNK taraftarı THY Bürosu'nu işgal etti.

Eylem alanına birçok basın mensubunun yanı sıra TC basını da geldi. Kamuoyuna bildiriler dağıtıldı. "TC'nin Kürt halkına yönelik katliamlarına son!" sloganları eşliğinde eylem sonuçlandırıldı.

Karlsruhe: 10 Ağustos günü Karlsruhe TC Konsolosluğu'na yönelik bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Yurtseverler, eylem amacına ulaştıktan sonra dağıldılar.

Bonn: 9 Ağustos günü kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu 150 kadar ERNK taraftarı korsan işgal eylemi gerçekleştirdi.

TC'nin katliam ve vahşeti karşısında harekete geçen yurtseverler, taş ve sopalarla konsolosluğa saldırdılar. Konsolosluk binasına kadar yaklaşan yurtseverler, "Kürdistan'da her katliamın hesabını soracağız!" vb. sloganlarla, sömürgeciliğe kinlerini kustular. Polis eylemi engellemeye çalıştı. Eylem, tüm engellemelere rağmen, kararlı bir biçimde sürdü; amacına ulaştıktan sonra, yurtseverler sloganlar atarak eylem alanından ayrıldılar. Basın eylem haberine geniş yer verdi.

Stuttgart: 100 kadar ERNK taraftarı Türk bankalarına yönelik eylem gerçekleştirdi.

İş Bankası, Akbank ve Yapı ve Kredi Bankası şubelerine sabahın erken saatlerinde giren yurtseverler kapıları kapatarak eylemlerini başlattılar. Polis engellemeye çalışmak istediyse de, kapılar kapalı olduğundan içeri giremedi. Daha sonra polis camları kırarak yurtseverlerden eyleme son vermelerini istedi. Yurtseverlerin kararlı tutumu karşısında polis saldırınca, olaylar çıktı ve olaylar sonucunda 12 yurtsever gözaltına alındı, daha sonra aynı gün serbest bırakıldılar.

Eylemler büyük yankı uyandırdı. Radyo ve basın ekipleri eylem alanlarına geldiler. Başta BBC olmak üzere birçok radyo ve TC basını eyleme yer verdi. Basın mensupları yurtseverlerle röportajlar yaptılar.

YJWK üyesi kadınlar da 13 Ağustos'ta Ziraat Bankası'nı işgal ettiler. İçeri giren yurtseverler, Atatürk'ün resmini ve TC bayrağını indirerek yırttılar. Basın eylem haberine yer verdi.

Yine, 60 kadar ERNK taraftarı ve Türkiye solundan örgütlerin de katıldığı bir gösteri eylemi gerçekleştirildi. Parlamento binası önünde yapılan eylem büyük yankı uyandırdı. Eyalet parlamentosuna taleplerini bildiren yurtseverler, atılan sloganlar eşliğinde eylemlerini sonuçlandırdılar.

Münih: 10 Ağustos günü 60 civarında yurtsever SPD binasını işgal etti.

Sömürgeci-faşist TC'nin katliamlarını protesto amacıyla gerçekleşen bu eylemi birçok basın mensubu ilgiyle izledi. Ayrıca basına, çeşitli kurum ve kuruluşlara basın bildirileri gönderildi.

Mannheim: 13 Ağustos günü Mannheim Emlak Bankası Şubesi'ni işgal eylemi gerçekleştirildi.

Kadın ve çocukların da aralarında olduğu 50 civarında ERNK taraftarı yurtsever eyleme katıldı. İşgal eylemi basın mensuplarının gelmesine kadar sürdü.

Ayrıca, Almanya'nın Köln, Bielefeld, Dortmund ve diğer birçok kentinde de çeşitli eylem ve gösteriler oldu.

BELÇİKA

Brüksel: 9 Ağustos günü 15 ERNK taraftarı THY Bürosu'nu işgal etti.

Başarılı biçimde gerçekleşen eylem, sloganlar atılarak sonuçlandırıldı.

İNGİLTERE

Londra: 9 Ağustos günü 200 civarında ERNK taraftarı ve

Foto: Berxwedan

Kürt halkının dostları tarafından İngiltere Savunma Bakanlığı binası önünde gösteri yapıldı.

Yurtseverler, savunma ve dışişleri bakanlıklarına katliamları protesto eden mektuplar verdiler. Bakanlıklar durumun ciddiyetini dikkate alarak, üzerinde duracaklarını belirttiler.

Eylem alanına basın ve radyo ekipleri geldi. Ayrıca eylem alanı turistlerin yoğun olduğu bir alan olduğundan geniş bir kesime hitap edilebildi. Alanda bulunan turistler bol miktarda fotoğraf ve kamera çekimleri yaptılar. Büyük ilgi gören eylem başarıyla sonuçlandı.

HOLLANDA

Den Haag: 15 civarında ERNK taraftarı 9 Ağustos günü Den Haag İş Bankası Şubesi'ni işgal eylemi gerçekleştirdi.

Eylemde çok sayıda bildiri dağıtıldı. Yurtseverler kamuoyuna seslenerek, Kürdistan'daki katliamlara sessiz kalınmamasını talep ettiler.

Başarılı şekilde devam eden eylemi radyo, TV, diğer basın mensupları izledi. Hollanda TV 1. Kanalı eyleme haber olarak yer verdi.

Aynı gün Den Haag'taki yurtsever esnaflar da, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla kepenkleri indirdiler.

Rotterdam: 10 Ağustos günü 2.800 civarında ERNK taraftarı yürüyüş eylemi gerçekleştirdi.

Rotterdam'ın en işlek meydanında başlayan yürüyüş, TC konsolosluk binası önünde bir mitingle tamamlandı. Yürüyüş boyunca atılan sloganlar ve yapılan Flamanca konuşmalar, çok sayıda Hollandalı dostun da eyleme katılmasına yol açtı.

Binlerce bildiri dağıtıldı. Yurtseverler, "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!", "Kürdistan TC'ye mezar olacak!", "Bijî Serok APO!" sloganlarını haykırdılar. Radyolar eylem haberine yer verirken, bir televizyon da görüntüler verdi. Dayanışma amacıyla Türk solundan örgüt taraftarları da eyleme katıldılar.

İSPANYA

Madrid: Kürdistan Komite, sömürgeci-faşist Türk devleti saldırganlığının protesto edilmesi için, Sol Cephe vasıtasıyla

parlamentoya soru önergesi verilmesini sağladı. Verilen önergede İspanya'nın TC'nin katliamlarını kınaması, yapılan askeri yardımları kesmesi talep edildi.

İspanya genelinde birçok kurum ve kuruluşa basın bildirileri gönderildi.

NORVEÇ ○

Oslo: 9 Ağustos günü 25 ERNK taraftarı konsolosluk binası önünde korsan eylem gerçekleştirdi. Konsolosluk binasına girmek isteyen yurtseverleri polis engellemeye çalıştı. Polisin engelleme çabasına rağmen, bazı yurtseverler bahçe duvarlarını atlayarak binaya ulaştılar. Eylem esnasında binanın camları kırılarak hasar meydana geldi.

Ayrıca, çok sayıda basın bildirisi dağıtıldı. Basın ve televizyon ekipleri gelerek çekimler yaptılar. Basın eyleme geniş yer verdi.

Polisin saldırısı sonucu 2 bayan yurtsever yaralandı. Yaralanan yurtseverler hastaneye kaldırıldı. 17 yurtsever de gözaltına alındı, daha sonra serbest bırakıldılar.

Öte yandan, 100 kadar ERNK taraftarı ile Kürdistan Komite bir protesto yürüyüşü yaptı.

TC Konsolosluğu önünde başlayan yürüyüş, "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yardım et!", "Norveç, TC'yi boykot et" pankartları taşındı.

Norveç hükümetinden talepler, "Norveç'in TC'ye yaptığı silah satışını durdurması, verilen silahların iadesinin yapılması" biçiminde somutlaştı.

Dayanışma amacıyla Norveçli sol güçler, parlamentoda temsil edilen bazı partiler ve Türkiye solundan da kişiler gösteriye katıldı. Katılan parti ve örgütler şunlardır: AKP, PV, SV, NKP, AMG ve Retungen Hareketi. Ayrıca bazı parlamenterler de yürüyüş komitesine mesajlar ilettiler.

Basın eyleme geniş yer verdi. Televizyon kanalları eylemi görüntülerken, 3 gün boyunca radyo da eylem haberini verdi.

Parlamentoda milletvekillerinden oluşan "Kürt Grubu" da, TC'nin durumunun parlamentoda görüşülmesi için sorunu gündemleştireceğini belirtti.

İSVEÇ ○

Stockholm: TC Konsolosluğu'nu bir grup ERNK taraftarı 9 Ağustos günü işgal etti.

Bir gün sonra da bir grup yurtsever, TC'nin bir turizm bürosunu işgal etti. Çıkan olaylarda turizm bürosunun camları kırıldı, maddi hasar meydana geldi.

Eylem alanına basın mensupları da geldiler. Televizyonda haber olarak verilen eylem, İsveç basınına da yansıdı ve büyük yankı uyandırdı.

Aynı gün 5 yurtsever THY Stockholm Bürosu'na yönelik bir eylem gerçekleştirdi. Eylem amacına ulaştıktan sonra sonuçlandırıldı.

DANİMARKA ○

Kopenhag: 9 Ağustos günü bir grup yurtsever tarafından TC Kopenhag Konsolosluğu işgal edildi.

Konsolosluk binasına giren yurtseverler sloganlar haykırarak, sömürgeci katliamları protesto ettiler.

AVUSTURYA ○

Viyana: 10 Ağustos günü 150 ERNK taraftarı ve Türkiye solundan güçlerin de katıldığı işgal eylemi gerçekleştirildi.

Eylem, Avusturya'nın en tanınmış tarihi eseri olan Stephandom Kilisesi'nin işgaliydi. 72 m. yüksekliğindeki kuleye 60 civarında Kürdistanlı yurtsever çıkarak, "Faşist Türk devletinin Güney Kürdistan'daki işgalini protesto ediyoruz!" yazılı pankartı astılar. 80 civarında yurtsever de dayanışma amacıyla oturma eylemi yaptı.

Alanda bulunan çok sayıdaki turist, sürekli fotoğraf çekti. Büyük ilgi gören eylem, geniş bir kesime hitap edebildi. Almanca, İngilizce, Türkçe yazılı bildiriler de yaygınca dağıtıldı.

Dayanışmacı olarak katılan örgütler şunlardır: TKP-ML, TKP-ML Hareketi, Dev-Sol, TDKP, Devrimci Partizan, Bolşevik Partizan.

Aynı gün 600 kadar yurtseverin katıldığı bir yürüyüş de yapıldı. Stephandom Kilisesi önünden başlayan yürüyüş, Opera meydanında yapılan mitingle tamamlandı. Yürüyüş boyunca, "Türk devleti Kürdistan'dan defol!" vb. gibi sloganlar atıldı. Avusturya basını, radyo ve televizyonu eyleme geniş yer verdi.

Bregenz: Aynı gün TC konsolosluğu önünde 10 ERNK taraftarı korsan bir miting gerçekleştirdi. Eylem başarılı şekilde sonuçlandı.

İSVİÇRE ○

Cenevre: 160 ERNK taraftarı Birleşmiş Milletler-BM binası önünde gösteri yaptı. 9 Ağustos günü gerçekleşen eylem 2 saat kadar devam etti. ERNK taraftarları Kızılhaç'tan bir heyetle görüşme talebinde bulundular. Kızılhaç yetkilileri görüşme talebini kabul ettiler. 1 saat kadar süren görüşmeler ardından istekler kabul edildi. BM binasına bir siyah çelenk bırakıldıktan sonra, eylem sonuçlandırıldı.

Zürih: 30 kadar ERNK taraftarı 12 Ağustos günü Garanti ve Yapı ve Kredi bankalarını işgal etti. 1 saat kadar süren eylemlerde sloganlar atıldı, vitrinlere pankartlar asıldı. Basın eylemlere geniş yer verdi. Amacına ulaşan eylemler aynı zamanda büyük yankı da uyandırdı.

FRANSA ○

Paris: 1000 civarında ERNK taraftarı TC Konsolosluğu önünde korsan miting yaptı.

Eylem 10 Ağustos günü gerçekleşti. TC'nin katliamlarını lanetleyen pankartlar açılarak, gür sloganlar eşliğinde mitinge başlandı. Polis, yurtseverleri denetim altına almaya çalıştıysa da, güçlü bir direnişle karşılık verildi. Gösterilen direniş karşısında polis, daha da hırçınlaşarak saldırıya geçti. 4 yurtsever kafasından yaralandı. 4 yurtsever de gözaltına alındı. Buna rağmen eylemin kararlı şekilde sürdüğünü gören polisler, gözaltına aldıkları yurtseverleri serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Daha sonra konsolosluk binası önünden harekete geçen yurtseverler, mitingi bir yürüyüş eylemine dönüştürdüler.

Basın, radyo ve TV ekipleri de eylem alanına geldiler. Fransa TV'si 6. Kanalı eyleme yer verdi.

Marsilya: Aynı gün 200 yurtsever Marsilya TC Konsolosluğu önünde korsan eylem gerçekleştirdi. TC'nin insanlıkdışı uygulama ve katliamlarını protesto eden yurtseverler, başarılı bir şekilde eylemlerini sonuçlandırdılar.

AMERİKA ○

New York: ERNK taraftarları New York'ta işgal eylemi gerçekleştirdiler. BM binası önündeki alana toplanan yurtseverler, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını ve Kürt halkına karşı giriştiği katliamları kınadılar. ERNK bayrağı dalgalandırılarak devam eden eylemde, "Yaşasın Bağımsız Kürdistan!" vb. gibi sloganlar atıldı.

Eylem, izinli gerçekleştirildiğinden, polisin herhangi bir müdahalesi olmadı. Ancak, TC Konsolosluğu binası çevresinde sıkı güvenlik tedbirleri alındı. Paniğe kapılan çapulcuların konsolosluktaki yetkilileri, eylemin önlenmesini istediler. Tüm çabalarına rağmen, eylem başarıyla sürdürüldü. Eyleme basın da yer verdi.

Yurtseverlerin protesto eylemi

Ottowa *(Berxwedan)*: ERNK taraftarları, Kanada kamuoyunu katliamlar karşısında duyarlı hale getirmek için işgal eylemi gerçekleştirdiler.

Onurlu insan Vedat AYDIN'ın katledilmesi ve ardından Amed'de gerçekleştirilen katliamı protesto etmek amacıyla, Kanade İnsan Hakları Komisyonu Bürosu 3 saatliğine işgal edildi.

İlk etapta tepki gösteren yetkililer yurtseverlerin haklı talepleri ve kararlı direnişleri karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar.

İnsan Hakları Komisyonu Başkanı, Kanada Dışişleri Bakanlığını telefonla arayarak, Ortadoğu masası şefiyle yurtseverlerin görüşme talebini iletti. İstekler kabul edildikten sonra, Kürdistan Enformasyon Merkezi'nin hazırlamış olduğu dokümanlar, Anti-Terör Yasası'nın metni ve diğer açıklamalar ilgili makamlara faxla gönderildi.

ARGK ile dayanışma gecesi

Rotterdam *(Berxwedan)*: 10 Ağustos günü, Hollanda'nın Rotterdam kentinde yapılan ARGK ile dayanışma gecesine 2500 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Gece, devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından çocuk folklor ekibi Gulên Serîhildanê ilgiyle izlendi. HUNERKOM üyesi ozanlar direnişçi türküleriyle halk kitlelerini coşturdular. Ayrıca misafir Ozan Aramê Tîgran ve Ozan Sîrup gecede halk türkülerini sundular. Koma Zîlan folklor ve müzik grubu kitlelerin beğenisini kazanırken HUNERKOM'un hazırladığı skeç ve tiyatro geceye katılanlar üzerinde büyük etki bıraktı.

Farklı dillerde yapılan siyasi konuşma, kitlelerin yoğun sloganları ve coşkusuyla karşılandı. Gece "APO hate Hîlwanê" halayı ile sonuçlandı.

Geceye mesaj sunan örgütler şunlardır:

SP ve EKİM Hollanda taraftarları, TKP-ML Hollanda, ERNK İngiltere, YCK ve YJWK Benelüx örgütleri.

YKWK Avrupa Örgütü III. Olağan Kongresini gerçekleştirdi

YKWK örgütleri Avrupa'nın birçok alanında bölge ve eyaletler düzeyinde konferans ve dernek kongrelerini gerçekleştirdikten sonra kongre hazırlıklarını tamamladılar. Yoğun hazırlıklardan sonra 3-4 Ağustos tarihleri arasında YKWK III. Olağan Kongresi de başarıyla gerçekleştirildi.

Avrupa'nın 22 örgütlenme alanını temsilen 70'i aşkın işçi delegenin katılımıyla kongre başladı.

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra divanın seçimine, ardından karar tasarıları için komisyonların oluşumuna gidildi.

İlk oturumda dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'daki gelişmeler değerlendirilerek Türk sömürgeciliğinin ekonomik, siyasi ve askeri alanda yaşadığı iflas ve geliştirmeye çalıştığı özel savaş yöntemlerinin işlemezliği nedeniyle, "Çekiç Güç" adı altında emperyalist savaş güçlerinin ülkemize çağrılması üzerinde duruldu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dayatılan tüm sahte çözümler karşısında işçi sınıfının rolü, görevleri ve sorumlulukları konusunda çok yönlü perspektifler sunuldu.

YKWK Avrupa Örgütü, yaşanan tarihi sürecin bilincinden hareket ederek, Avrupa'da bulunan geniş emekçi kesimlerin örgütlendirilerek ve ayağa kaldırılmasının önemini özellikle vurguladı. Ülke zeminindeki mücadelenin yaşamın her alanına damgasını vurduğu bu süreçte, silahlı savaşımın kazanımlarının temel alınarak tüm olanakların seferber edilmesi gerektiği tüm delegelerin varılan ortak düşüncesi oldu.

Daha sonra YKWK-MK'sinin platforma sunduğu iki yıllık geçmiş çalışma raporu okunarak değerlendirilmesine geçildi. Merkezileşmenin önemi özellikle vurgulanırken, geliştirilen eleştiriler, geçen süreçte yaşanan yetersizlikler ortaya konuldu. Oluşturulacak yeni merkezin çalışma tarzına, örgütsel ve pratik çalışmalarına öneri ve perspektifler sunuldu. Yoğun tartışmalar ardından merkezin raporu oy birliği ile kabul edildikten sonra bölge ve eyalet raporlarının okunmasına geçildi.

Eyalet ve bölgelerin sunduğu raporlarda şu gerçeğe işaret edildi: İki kongre arası süreçte bazı önemli gelişmeler yaşanmıştır. Ancak yaşanan gelişmelerin kısmi gelişmeler ve istenilen düzeyde olmadığı, en başta da ülkedeki mücadeleyle paralellik arz etmediği, ERNK'nin öngördüğü düzeyde yürütülemediği ve dolayısıyla bir taktik dışılığın yaşandığı vurgulanarak, yaşanan yetersizliklere dikkat çekildi.

Kitlesel açılımın yeterince yapılmadığı, mevcut halk kitlelerinin ERNK'nin etkisinde kalarak kendiliğinden harekete geçtiği dile getirildi. Çalışmalardaki eksik ve yanlış yaklaşımlar mahkum edildi. Yapılan eleştiri ve öneriler dikkate alınarak, raporlar oybirliği ile onaylandı.

YKWK III. Kongresi, komisyonların hazırladığı karar tasarılarını tek tek ele alarak tartışmalara sundu. İki yıllık hedef ve çalışma programı belirlendi. Avrupa'da bulunan derneklerin işlevlerine kavuşması için federasyona gidilmesi ve giderek konfederasyonun gerçekleşmesi varılan ortak düşünce oldu. YKWK'nin örgütlülüğünü güçlendirerek, Avrupa'daki emekçi kesimleri örgütlü yapı kapsamına al-ması dernekler bünyesinde eğitim, sosyal, hukuksal vb. sorunlarını çözmesi gerektiğine önemle dikkat çekildi.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürütülen anti propagandalar karşısında, TC'nin kirli özel savaşını boşa çıkarmak için hayati önem arz eden görevlerin birliğin önünde olduğu vurgulandı. Ayrıca Avrupa alanının mültecileştiren, özbenlikten uzaklaştıran her türlü etkisine karşı durmanın, yurtseverlik temelinde vatana bağlılığı geliştirmeye ve ülke ile bağların sürekli canlı tutulmasına bağlı olduğu kararına ulaşıldı.

Basın-yayın ve eylemsel alanda da güçlü kararlara ulaşıldı. Diğer taraftan sömürgeci-faşist Türk devletinin halkımıza karşı girişebileceği katliam ve barbarlıklara sessiz kalmamak, teşhir ve tecritini gerçekleştirmek ve en geniş halk kesimlerini harekete geçirmek kararı da alındı.

YKWK-MK'sine seçilen yeni yönetim kararlılık sözü verdikten sonra platform, cephe andını okuyarak kongreyi sonuçlandırdı.

Kongreye sunulan mesajlar ise şunlardır: YCK Avrupa Örgütü, Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği Avrupa Örgütü.

Güçlü çözümlemeler temelinde gerçekleşen YKWK Avrupa Örgütü III. Olağan Kongresi, Kürdistan işçisine örgütlenme ve mücadele çağrısı oldu. Kürdistan işçisinin bu çağrıya cevap vereceğine inanıyor ve YKWK çatısı altında bağımsız bir Kürdistan için örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyoruz.

– Yaşasın YKWK III. Kongresi!
– Yaşasın özgürlük ve bağımsızlık!
– Yaşasın başkan APO!

3-4 Ağustos 1991
YKWK Avrupa Örgütü

Halkımızın özgürleşen gür sesi, bağımsızlık ve özgürlüğün garantisidir

Amed(Diyarbakır), Amed olalı böyle bir gün yaşamadı. Yüzbinlerin sesi taşkın seller gibi Amed'i dört bir yandan inletti. Yüzyılların kölelik zincirleri paramparça edildi. Tutsak zihinler, özgürlüğe susamışlığın özlemiyle, prangalarından kurtuluşun sevincini yaşadı. Başkan APO'ya bağlığın andı içildi. Yer yerinden oynadı. **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** haykırışlarıyla, Temmuz sıcağında çok sıcak bir gün yaşandı. Amed'imizde Vedatlar 14 Temmuz'ların en anlamlı izleyicisi olurken, halkımızın özgürleşen gür sesi, bağımsız ve özgür geleceğin garantisi, gerillanın yüreği, koruyanı olduğunun en anlamlı ifadesi oldu. Halkımızın kabaran öfkesi çağdaş Kawa'nın balyozu olurken, düşman küçüldükçe iğrençleşti. Halka saldırdıkça kudurganlaştı. En alçakça plan ve yöntemlerle katliam provalarını gerçekleştirdi. Kurşun yaralarından oluk oluk kanlar akarken bile, yine korkan düşman oldu. Düşman, halkın coşkun seli karşısında umutsuzluğu, korkaklığı, bitişi yaşadı. "İşlerini bitirdik", "onları tarihe gömdük" denilen sömürge Kürdistan'da, ilk defa bir ilde yüzbinler ayaktaydı. İlk defa her türlü ayrılık bir tarafa bırakılıp düşmana karşı böylesi kapsamlı bir ayağa kalkışın korkusu ve sevinci, umudu ve umutsuzluğu yaşandı. Düşman korkuyu, umutsuzluğu ve çirkefliği temsil ederken, halk ise, cesaretin, yüzyılların intikam duygusuyla özgürlük ve demokrasinin en anlamlı sesi oldu. Yürekte, düşüncede, duyguda ve yaşamda birleşmiş onbinlerin, yüzbinlerin devrim aşkıyla ayağa kalkışı, elbette düşman açısından acıdır, korku vericidir. Teslimiyet geleneğinin son halkası da kırıldı Amed'de. Hem de öyle bir kırıldı ki, bir daha asla tesis edilemeyecek şekilde. Onun yerine yeniyi yaratan, korku engelini yerle bir eden direnişin, birlik ve ayağa kalkışın geleneği yerleştirildi.

Böyle bir girişten sonra, son gelişmelerle birlikte Amed serîhildanının nasıl geliştiğine geçelim:

Serîhildanı yaratan tarihsel koşullar ve uzun süreli halk savaşı stratejisinde halkın ayaklanma biçimindeki siyasal eylemliliğinin yeri ve önemi hakkında kısa bir belirleme yaptıktan sonra, olası gelişmeler üzerine görüş belirtmenin yararı olacaktır.

Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, artık hiçbir gücün engelleyemeyeceği tarzda yeni hamlelerle daha da güçlenerek TC'yi sosyal, siyasal, askeri vb. çok yönlü bir çıkmazın içine sokmuştur. Bu çıkmaz, her gün biraz daha daralmakta; darıldıkça da faşist Türk devleti tarihsel ve geleneksel yapısını en iğrenç yöntemlerle halkımıza karşı uygulamaya yönelmektedir. Çıkardığı "Anti-Terör Yasası" ile devlet terörünü meşrulaştırmak istedi. Tarihten günümüze dek yapılan da bundan farklı bir şey değildir. Ancak, yasal bazı kılıflar geçirilerek terör, bu kez daha da aleni yapılmak istendi. İnfaz mangaları oluşturuldu. Bu temelde halk arasında sivrilmiş devrimci, demokrat, yurtsever ve kendisine sahip çıkan, sahip çıkmayı öğreten insanlarımızı devrimden soğutmak, korkutmak, panik ve endişe içinde tutmak

14 Temmuz '91, Cizîra Botan: Köylülerin yürüyüşü — *Foto: Berxwedan*

için, kimilerini fiziki imha ile ortadan kaldırmak, kimilerini de pasifize ederek ortama tümden sahip olmak istedi. TC'ye göre Kürdistan'da onbinler "terörist", yüzbinler ise "halk kışkırtıcılarıdır." TC'ye göre devrime destek veren yüzbinler, hatta milyonlar, "vatan"ı satanlardır.

Ama gerçek şu ki, bugün onbinler artık Kürdistan halkına önderlik yapmaktadır. Legal ve illegal alanlarda büyük fedakarlıklar gösterilmektedir. Kürdistan adına mücadele etmeme anlayışı yerle bir edilmiştir. TC'nin ordusu, polisi, istihbaratı artık gelişmeler karşısında aciz bir durumdadır. Bu nedenle, Milli Güvenlik Kurulu tarafından doğrudan yönlendirilen kontr-gerillaya her türlü imkan tanınarak devreye sokuldu. "Anti-Terör Yasası" ile başlayan devletin terör faaliyetlerinin bazı sonuçları, şimdiye kadar açığa çıkarılıp tespit edildiği kadarıyla, sadece cinayetler olarak 50'nin üzerindedir. Ayrıca, bazı dergi büroları, Amed'de Mustafa Özer ile Êlih(Batman)'de Sıddık Tan adlı yurtseverin arabaları, bombalandı. Hezex(İdil)'de, İstanbul'da, Ankara'da onlarca devrimci, demokrat, yurtsever katledildi. Amaç; kitleselleşen ve Kürdistan halkına mal olan ulusal kurtuluş mücadelesi ile Türkiye devrimci-demokratik hareketini kitlelerden kopararak, halklarımızın bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi mücadelesini kanla boğmaktır.

Bu ve benzeri uygulamalar, devrim mücadelesi veren tüm ülkelerde uygulanan yöntemlerdendir. Faşist-sömürgeci tüm devletler, diğer savaş yöntemlerinde olduğu gibi bu tür yöntemlerinde de hiçbir zaman başarılı olamamışlardır. Sömürgeci-faşist Türk devletini bekleyen son da, bunlarınkinden pek farklı değildir. Bunun en açık örneği Vedat AYDIN'ın cenaze töreninde yüzbinlerin ayağa kalkışı ve çok yoğun bir şekilde süren gerilla eylemliliğidir. TC'nin son durumu gerçekten de hiç iyi değildir. Gittikçe küçülüyor, küçüldükçe daha da kudurgan bir hale bürünüyor. İçine girdiği büyük korku, son çırpınışlarının önemli belirtisidir. Eğer bir devlet, artık çocuklardan bile korkuyor ve onları bile vahşice katlediyorsa, bu onun geleceği açısından son derece düşündürücüdür. Yine, eğer bir halk; çocuk, yaşlı, kadın dahil, her kesimden ve devrimden çıkarı olan her sınıf ve tabakadan insanlarla düşmana karşı yekvücut oluyor, ayağa kalkıyorsa, bu demektir ki, devrim de kaçınılmazdır.

Kürdistan'da olup bitenleri dikkatle izlemek gerekir. Yaşananlar öyle sıradan gelişmeler değil, örgütlü bir halk savaşının kapsamlı bir güce dönüşmesidir. Düşman karşısında siyasal anlamda dengenin sağlandığı sonuç verici bir dönemden geçiyoruz. Amed'de yaşanan nedir? Halk nasıl bu duruma geldi? Bu gücü yaratan nedir? Bu sorular, önemli sorulardır. Gerçek şu ki; Amed, Vedat AYDIN arkadaşın şahadetiyle siyasal bir ayaklanmayı yaşadı. Şimdiye kadar çok sayıda yoldaşımız, değerli yurtsever insanımız düşman tarafından katledilmiştir. Her şeyde olduğu gibi, şehitlere sahip çıkma konusunda da böylesine kapsamlı bir güce kendiliğinden ulaşılmadı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim seyrine göre kitleler siyasallaştı, giderek bağımsızlık ve özgürlük talebiyle siyasal birliğe ve kitle eylemlerine ulaştı. Halkımızın bu birlik ve dayanışma ruhu, şehitlere sahip çıkma ve düşmana karşı bağımsızlık ve özgürlük talebiyle ayağa kalkma inanç ve kararlılığı, şehitlerimizin kanlarıyla yaratılan değerlerdir. Hiçbir güç kendiliğinden yücelemez. Oldukça düşürülmüş köle bir yaşamdan hele, öylesine rahat kendisini kurtarması mümkün değildir. Her şey çaba ve fedakarlıklarla yaratılmıştır. Amed halkının, Vedat AYDIN şahsında ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkma gerçeği vardır. Böyle bir olay on yıl önce yaşanabilir miydi? Ya da Vedat AYDIN, devrimin fedakar bir çalışanı değil de sıradan bir kişi olsaydı, yüzbinlerce insan sokaklara dökülür müydü? Kürdistan'ın dört bir yanından, hatta Türkiye metropollerinden insanlar, Amed'e cenaze törenine akın akın gelirler miydi? Elbette ki hayır! Bugün, sömürge Kürdistan halkı bağımsızlık, özgürlük, demokrasi diyor. Ayağa kalkış, şehitlere sahip çıkma, siyasaldır. Bu gerçeği hiç kimse, inkar edemeyeceği gibi, değiştiremez de. Amed serîhildanında yaşanan tam da bu gerçekliktir. **"Bijî Serok APO", "Yaşasın PKK", "Vedatlar ölmez", "Şehitler ölümsüzdür"** sloganları, çok anlamlıdır. Hele mezara gömülmek istenen bir halk için, bu çok daha anlamlı ve kutsaldır. **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** haykırışı, özgür geleceğe duyulan özlemi, bunun için savaşan gerillaya olan bağlılığı, saygı ve birlikteliği yaşamadır.

Kürdistan devriminde yüzbinlerin bu şekilde ayağa kalkışı önemlidir. Hele söz konusu olan Amed ise, bu çok daha farklı bir öneme sahiptir. Çünkü Amed, gerek devrim ve gerekse karşı-devrim açısından önemli bir konuma sahiptir. Amed, gerek nüfus yoğunluğu, gerekse de içinde barındırdığı proletarya ile aydın kesimin toplumdaki önemi ve sürükleyici rolü gibi stratejik özellikleri bakımından, bir yerde Kürdistan devriminin en önemli son halkalarından biri durumundadır. Başka bir deyişle, denilebilir ki, Amed'de güçlü olmak üstün olmakla eş anlamlıdır. Bu nedenle şimdiye kadar düşman, Amed'e özel bir önem verdi. Düşman, özellikle 12 Eylül'den sonra halkı sindirmek, tarihi direnişçi yapısını bireysel yaşam kaygılarına kanalize etmek ve Kürtlük ruhunu bir daha dirilmemecesine katletmek için, bireyci eğilimleri alabildiğine geliştirip toplumun çıkarına ne varsa hepsini yerle bir etmek istedi. Hırsızlık ve fuhuş gibi ahlakdışı eğilimler, bizzat devlet eliyle geliştirildi. Onur, namus adına olumlu ne varsa, tümüne saldırarak ayaklar altına aldı. Halkın birliğini bozmak için, tüm olanaklarını seferber ederek alçakça bir yaşam tarzını dayattı. Toplumu bu anlamda belki tüm hücrelerine kadar bitiremedi ama, büyük başarılar elde ettiği bir gerçektir. Bunun sonucudur ki, sokaklar serseri ve hırsızlarla dolup taştı, fuhuş alabildiğine gelişti. Bir lokma ekmek bulamayanlar, insanlık ve Kürtlük onuru ayaklar altına alınanlar, çaresizlik ve umutsuzluktan ya intihar etmeye ya da kendi kaderine razı olmaya zorlandılar. Bu duruma düşenler kendini düşmana sattı ve düşmanın istediği bir "yaşama" yöneldiler.

Kısacası toplum, giderek olumsuz yönde bir çözülüşü yaşadı ve düşman, zor sökülecek tarzda kendini yerleştirmeyi sağladı. Öyle ki, Orta ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanında amansız bir savaş yaşanırken bile, Amed bir türlü üzerinde dolaşan kara bulutlardan silkelenemiyordu. Düşman güçlerin kurumlaştığı, bir anlamda yaşamın tüm alanlarına girdiği bir yerde, devrimi örgütlemek, halkı ulusal kurtuluşçu mücadeleye kanalize etmek ve halkın cesaretini, karşısındaki düşmana karşı bilemek elbette oldukça güçtür. Çok kan, çok şehit, olağanüstü bir çaba gerekir. İşte böylesi bir ortamda düşmanla, onun yerleştirdiği yaşam tarzıyla bin bir çaba, özveri ve fedakarlıkla savaşım verilerek devrim adına bazı şeyler ancak yaratılabildi. Bunun ürünüdür ki, çorak topraklar kutsal kanlarla sulandı. Toprak yeşerdi, çiçekler açtı. Ve bugün de meyveler toplanabilmekte. Bir şehit yüzbinleri ayağa kaldırıyor artık. Yani, küçük-burjuva reformist çevrelerin iddia ettiği gibi, Kürdistan halkı bitmemiştir. Susturulan bir halkın yeniden dirilircesine, bin yılların kölece yaşamından duyulan öfkeyle ayağa kalkışının gerçeği yaşandı. Yüzyıllardır düşmanın tüm dayatmaları karşısında sus-pus olan halkımız olanca gücüyle yürüdü. Sokaklar, caddeler insan seliyle doldu ve taştı. Evet, bu son olay da gösteriyor ki, Kürdistan'da tarih artık düşmanın dayatmalarının tersine gelişmeye başlamıştır. Yok olma sürecine çekilmek istenen halkımız, ulusal kurtuluş sürecine girmiştir.

Her şeye rağmen, Amed serîhildanını değerlendirdiğimizde, kendi içerisinde birçok eksikliği de yaşadığını göreceğiz. Ancak genel sonuçlara baktığımızda, devrim açısından öylesine muazzam bir gelişme yaşandı ki, bir anlamda "Amed'de bir devrim yaşandı" denilebilir.

Halk tarihimizde ilk defa böylesine yüzbinlerin birlikteliği ile şahlanan bir ayağa kalkış sergilenmiş oldu. PKK tarihiyle başlayan dirilişimiz, gün geçtikçe halkın sömürgeciliğe karşı kabaran öfkesini daha da bütünleştirdi. Böylece, zaman zaman güçlü direnişler sergilendi. Özellikle 1990 Mart'ıyla başlayan serîhildan geleneği, halkın siyasal birliğini büyük oranda pekiştirdi. Halk, bu oranda da tecrübeler edindi. Ancak nicel ve nitel bakımlardan böylesi yoğun bir gelişme, Amed'de ilk kez yaşandı.

Öte yandan, serîhildan geleneğimizin çok kısa bir zaman öncesine dayanması, bazı eksikliklerin çıkması için yeterli bir nedendir. Düşmanın halkın üzerine kurşunlar yağdıracağı gerçeği yeterince düşünülememiş olacak ki, bu olunca bir panik yaşanmıştır. Panik ise, düşmanın katliam planlarına en uygun zeminler yaratır. Yine, yeterli bir organize ve denetimin olmadığı da gözlendi. Elbette bunlar serîhildanın zaaf taşıyan yanlarıdır. Belirtilen yanların, düşmanın biraz da cesaretlenerek halkın üzerine gitmesinde payı vardır.

Ancak, bir bütün olarak ele alındığında, Amed direnişinin muazzam bir zenginliğe sahip olduğu açıktır. Yüzbinlerin serîhildanı sıradan bir olay değildir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin

Devamı 26. sayfada

Kürtlük bilincini, kimliğini edinme, çağdaş insanlar topluluğunda yerini alma, Kürt çocuğunun da varlık sorunudur

Selam Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği'ne!

Göndermiş olduğunuz mektubunuzu aldım. Sizden mektup almak bizleri hem sevindirdi, hem bizler için bir sürpriz oldu. Sürpriz oldu, çünkü böyle bir birliğin oluşturulduğunu ilk kez göndermiş olduğunuz mektubunuzdan öğrenmiş olduk. Sevindirici oldu, çünkü ülkemizin savaşan çocukları kendi örgütleriyle, halkımızla omuz omuza savaşa birlikte ve kararlılık içinde giriyorlar.

Özellikle de ülkemiz çocuklarının örgütlenip bir çatı altında toplanma çabaları, tarihimizde atılmış en önemli çağdaş adımlardan birini oluşturmaktadır. Bundan dolayı ülkemizde hangi alanda olursa olsun devrimin çıkarları yönünde örgütlenmek, isyan etmek, sömürüye, baskıya ve zulme karşı başkaldırmak, ölümle yaşam arasında bir çatışma olma özelliğini taşımaktadır. Halkımızın üzerine bu kadar acımasızca gidilmesi de bu yüzdendir. Çünkü toplumumuz bir örgütsüzlük ortamından çıkıp tepeden tırnağa kadar bir örgütlülük yapısı içine girmektedir. Eğer bir toplum çocuğuna kadar örgütlenmişse, onun önünde hangi bir güç dayanabilir? Bunun önemi gerçekten de iyi kavranmalıdır.

Halk tarihimizde örgütlenme alanında yaşanan olumsuzluklar, bizleri halk olarak ulusal yok olma aşamasına kadar getirmiştir. Bunlar iyi kavranmazsa ileriye doğru adımlar atmak bir yana, kişi olarak kendimizi bile koruyamayız. Parti önderliğimizin örgütlenme üzerinde ciddiyetle durması da buradan ileri gelmektedir.

Yekîtiya Zarokên Welatparêzên Kurdistan-YZWK'nin kuruluşu ileriye doğru atılmış bir adım olduğu gibi, örgütlenme alanında halkımızın ne kadar derinlemesine kendisini erkeği, kadını, genci, ihtiyarı ve çocuğuyla bir araya getirerek düşmana karşı savaştığını ve özgür bir yaşamı inşa etmede olan kararlılığını ortaya koyar. Bizde çocukların örgütlenmesi diğer bir anlamıyla toplumun geleceğinin garanti altına alınması anlamına da gelmektedir. Çünkü bugünün çocuğu geleceğin sahibi olmasından ötürü, sağlam temeller üzerinde güçlü bir yurtseverlik duygusuyla donanmalıdır ki, özgürlüğünü ipotek altına alabilsin.

Bunlar bilinen şeylerdir. Burada şunu belirtmeden geçemeyeceğim: Bugüne kadar YZWK'nin kuruluşunu duymamış olmamız üzücü bir olay. Yani birlik ses çıkarıcı faaliyette bulunmamış diye bir sonuca gidiyorum doğal olarak. Tutsaklık koşullarımızda dışarıyla iletişim olanaklarımız oldukça sınırlı. Ama kadınlar birliği, gençler birliği, aydınlar birliği vb. örgütlenmelerin kurulduğunu kısa sürede duyduk. Çünkü bunlar kamuoyuna yansıyan etkin eylemleriyle kendilerini hissettirdiler. Fakat çocuklar birliği bunu yapamadı. Ne ülkede, ne de başka alanlarda Newroz serîhildanlarında bile birliğin adı geçmedi. Bundan dolayı üzgünlüğümü tekrar ifade etmek istiyorum. Tutsaklık koşullarımız sağlıklı bilgi almamızı engelliyor. Sizin de kamuoyuna, basına yansıyan faaliyetleriniz olmadığından, birlik hakkındaki bilgisizliğimizi anlayışla karşılamanızı istiyorum.

Birtakım isteklerde bulunmuşsunuz. Size bir program sunmada yardımcı olmak istiyoruz. Bu yönlü düşünceler de vardır.

Önceden haberimiz olmadığından hazırlıklı değildik. O yüzden programa sunacağımız katkıları oluşturmak için bize biraz zaman tanımanız gerekiyor. Daha şimdiden nasıl bir program yapılmalı diye tartışmalara başladık bile. Burada bulunan tüm arkadaşların katılımını sağlayarak ortaya daha sağlıklı, daha çok yönlü bir program taslağı çıkarmayı amaçlıyoruz. Belli sonuçlara varmak üzereyiz. Hemen ardından sizin ihtiyaçlarınıza yanıt vermeye çalışacağız.

Toplumumuzun bazı zaafları vardır, bunlar iyi tespit edilirse, onları sömürgeci bağlardan koparmak daha kolay olur. Mesela bizim insanımız ilgiye, sevgiye, sahip çıkılmaya oldukça susamıştır. İnsanlarımızın en ufak bir sorununa el atmak bile büyük ilgilerin doğmasına yol açmaktadır. Bu durum Kürt çocuğu için daha çok geçerlidir. Kürt çocuğu ilgi ve sevgiyi görürse sonuna kadar bağlanır, hayatını bile ortaya koyar. Yukarıda da belirttim, birlik bunu yaparken yardım elini uzatma gibi bir anlayışla değil, Kürt çocuğunu bilinçlendirme, bağımsız düşünce geliştirme, yurdunu ve halkını sevme temelinde yaklaşım göstermelidir. Hangi çocuğa bir ayakkabı veya bir eşya alsan sevinir, alanı da sever, ama sorun bu değildir. Asıl olan Kürt çocuğunun kendi gerçekliğini kavrayarak, ülke ve dünya içindeki konumunu tam olarak belirlemesidir.

Elbette bunun kolay olacağını söylemiyorum. Ama ortada birtakım olanaklar varsa bunlar mutlaka kullanılmalıdır. Kürdistan Yurtsever Çocuklar Birliği'nin gerçek anlamda bir birlik olabilmesi için, Kürt çocuğuna bu yönden ulaşmanın yollarını da bulmalı ve bizzat kendisi yaratmalıdır.

Günümüzün çeşitli iletişim araçları bu yönden devreye etkin bir şekilde sokulmalıdır. Birliğin yön ve perspektif verici seminer, form, konuşma ve değerlendirme çalışmaları varsa, bunlar teyp bantlarına çekilip çoğaltılmalı, broşür, kitap haline getirilmelidir. Postayla bu çalışmalar elde bulunulan adreslere ulaştırılırsa olumlu sonuçlar elde edileceğine inanıyorum. Birlik bu tür faaliyetler içinde olduğu sürece kendi kendisini finanse eder duruma da kısa sürede ulaşır.

Demek istediğim, hangi alanda faaliyet yürütülürse yürütülsün, bunların hepsi ülke kaynağını güçlendirmeyi amaçlamalıdır. Bulunduğunuz alanda Kürt çocuklarına ulaşmanız ülkedekinden daha kolaydır. Onun da kendine özgü zorluklarının olduğunu yadsımıyorum. Örneğin basın-yayın işleri için Avrupa daha rahat olanaklara sahiptir. Şimdi bu araçlarla ülkedeki mücadeleye omuz vermek de inatçı bir çalışmayla olur. Yani salt bulunulan alanlarla sınırlı kalmamak gerekiyor. Bütün ilgi ve enerjiler ülke kaynağına yönelmelidir. Serîhildanlara baktığımızda çocuklar ve kadınların başı çektiğini görürüz. Çocukların attığı taş çoğu zaman kurşundan daha etkili oluyor. Asıl sorun, bu taşı atan çocuğun bilincini bir silah durumuna getirmektir.

Birlik, temel sorunlarını sürekli gündemde tutumanın yollarını aramalıdır. Bu sorunların çözümü yolunda kadın, gençlik, aydınlar birliği ve cezaevlerine eleştiri ve öneriler yapılmalı, ilişkiler geliştirilmelidir. Özellikle de cezaevlerinden Kürt çocuğunun ulusal bilincini geliştirmesine yardımcı olacak yazılı çalışmalar istenmeli, gerekirse konular tespit edilip o doğrultuda isteklerde bulunulmalıdır. Güncel ve uzun vadeli sorunlar konusunda birliğin **Berxwedan**, **Serxwebûn** vb. gibi yayın organlarında yazı ve makaleleri çıkmalıdır. Aydınlar birliğine çocuk edebiyatının geliştirilmesi ve ortaya ürünlerin çıkarılması için dayatmalarda bulunmak gerekmektedir. Bunlar kendiliğinden bir sürece bırakılırsa istenilen gelişme asla olmaz. Çocuklar başkalarından emir ve talimatlar beklemeden bunların çözümü yolunda çabasını ortaya koymalıdır. Gerekirse bunları yapmak için özel komisyonlar biçiminde örgütlenmeler de geliştirilebilmelidir. Şuna inanıyorum; eğer olanak tanınırsa Kürt çocuklarının dile getirecekleri yığınla sorunları vardır.

Toplumda çocuğa karşı oluşan bir bakış açısı vardır. Bu bakış açısı egemen güçlerin yaklaşımını yansıtmaktadır. Çocuk bu gerçeklik içinde binbir türlü zorluklar içinde büyümektedir. Onun hiçbir ihtiyacı ve duygusu dikkate alınmamaktadır. Mevcut yaşam koşulları çocukta ne

Devamı 25. sayfada

Kürdistan çocuklarına!

Sevgili küçük arkadaşlar,

Dağlarda gerillalarımız, şehirlerde ve köylerde halkımız serîhildanlarda büyük-küçük, erkek kadın-çocuk, sömürgeci Türk devletine karşı kahramanca savaşıyor. Bu mücadeleyi sizler de tüm gücünüzle desteklemeli, mücadele saflarında yer alarak küçücük ellerinizden fırlattığınız keskin taşlarınızı düşmanın alnında patlatmalısınız.

Tabii, yalnız bu değil, her türlü katkıyı sunmada en önde olabilirsiniz. Başlatılan **"Kürdistan'ı inşa ve özgürleştirme kampanyası"**na sizler de güçlü bir şekilde katılın. Kürdistan'ımızı kurtarmak için hepimiz çok çalışmalıyız. Küçücük harçlıklarınızı kumbaralarda biriktirerek büyük desteklerde bulunabilirsiniz.

Candan sevgilerimizle...

Berxwedan

BANGA MIN

Nîzar

Kî em hiştine nezan
Kî em hiştine xîzan

Kî em hiştine feqîr
Bi gazî, hewar û qîr

Kî em hiştine bê dê û bav
Birçî û bê pêlav

Kî em hiştine tazî
Tiştek nabe bi xwezî

Kî em hiştine kerr û gij
Xwediyê rojên bi mij

Kî em hiştine bê ziman
Kî em hiştine bê xwedan

Ew dewleta Tirk e
Zarokê paşayên Osman

Va kuştin û berxwedan
Palî û geliyê Zîlan

Wan û Cûdî agir in
Gazî dikin Hêzilî

Bersiv dide Massîro
Dibêje dema me ye îro

Herekolê xwe dihejîne
Berfê ji xwe diweşîne

Korqandîl û Pîran
Hêrsî dibin bi dil û can

Ey zarokên Kurdistan
Ey hevalên Bêrîvan!

Partiya Azadiya Kurdistan-PAK Kuruluş Bildirgesi

Kürdistan halkının ulusal kurtuluşu devrimledir

GİRİŞ

Kürdistan, tarihinin en ciddi gelişmelerini yaşıyor. Yabancı egemenliğe karşı mücadele ileri boyutlarda seyrederken, sömürgeciliğin sürdürülmesi son derece güçleşiyor. Kürdistan halkı kaderini belirleme yeteneğini kazanmış bulunuyor. Ulaştığı bilinç, örgütlülük ve mücadele düzeyi, giderek iradesini daha güçlü olarak konuşturmasına imkan tanıyor. Emperyalizmin, sömürgeciliğin ve her türden Kürt gericiliğinin Kürdistan'da sürdürdükleri politikalarının yaşama ortamı zayıflıyor. Buna karşılık ulusal kurtuluş siyasetinin maddi güce dönüşme ve egemen olmasının koşulları olgunlaşmakta, etkin olmaya başlamaktadır. Bugüne kadar, yürürlükte bulunan ve yaşama damgasını vuran sömürgeciliğin hizmetindeki politikalar aşılırken, ulusal kurtuluşçuluk hızla gelişmektedir. Bununla birlikte emperyalizm, sömürgecilik ve Kürt gericiliği ayakta kalmanın savaşımını bazı kısmi değişikliklere giderek inatla sürdürüyorlar. Diğer taraftan ulusal kurtuluş savaşımız düşmanın özel savaş kapsamındaki bu çabalarının başarısını önlüyor. Önderliği, siyasal ve askeri ordulaşmasıyla ulusal kurtuluş çizgisinde savaşma gücüne kavuşan Kürt halkı, düşmanlarına karşı savaş halindedir. Bu gelişme sömürgecilerin tek başına yaşamı belirleme durumuna son vermiştir.

Bütün Kürdistan'a egemen olmaya başlayan bu süreç; Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan parçalarında sıcak savaşım boyutunda seyrediyor. PKK önderliğinde Türk sömürgeciliğine karşı verilen ulusal kurtuluş savaşımı, güçlenen gerilla ve serihildanlar biçiminde gelişmekte, Kürdistan'ın diğer parçalarını etkisi altına almaktadır. Sömürgeciliğin gerisindeki emperyalizmi, iç ve dış gericiliği zorlamaktadır. Bunun etkisi ile, Körfez savaşında yenilen faşist Saddam rejiminin zayıflamasının yarattığı boşluğu fırsat bilen Güney Kürdistan'da yaşayan halkımız, silahlı ayaklanmaya girişmiştir. Sömürgeci ordu güçleri sökülüp atılarak, ülke topraklarının büyük bir bölümü halkın denetimine girmiştir. Esas olarak, halkımızın inisiyatifini koymasıyla başlayıp yayılan ayaklanma, Kürdistan'da yeni bir durumu yaratmış bulunuyor.

Ortaya çıkan halk ayaklanması Kürdistan sorununu bütün ağırlığıyla dünyanın gündemine dayatmıştır. İlgili güçler ayaklanma üzerinde etkili olmaya çalışıyorlar. Gelişmeleri çıkarları doğrultusunda değerlendirmenin yoğun çabası içindeler.

Körfez savaşında Irak'a karşı yaratılan ittifakın başını çeken ABD, ayaklanmayı sınırlandırmaya ve kontrol altına almaya çalışıyor. Halkın inisiyatifine dayanan ayaklanmayı tehlikeli görmektedir. Bu nedenle faşist Irak rejiminin bastırma çabalarına seyirci kalmaktadır. Diğer yandan, işbirlikçi önderlikler de TC'nin ayaklanmaya müdahalelerini desteklemektedirler. ABD, dünya ve bölgedeki müttefiklerinin de desteğini alarak ayaklanmanın halk iktidarına dönüşmesini önlemenin çabalarını geniş bir kapsamda yürütmektedir. Bununla birlikte İran'ın hem Kürdistan'daki ayaklanma, hem de Güney Irak'taki Şii ayaklanması üzerinde etkili olmasını engellemek istiyor. Saddam rejiminin Şii ayaklanmasını vahşice bastırmasına ses çıkarmıyor. Irak ordusunun hareketine bilinçli olarak müdahale etmiyor.

ABD'nin TC ve müttefikleriyle birlikte halkımızın ayaklanmasını kontrol etme çalışmaları, geçmişteki bütün direnmelerin ezilmesine neden olan işbirlikçi önderlik tarafından onay görüyor. ABD'nin geliştirdiği planı esas alarak ayaklanmada önderliği ele geçirme çabasına girişmişlerdir. Diğer yandan Irak saldırıyor, tekrar Kürdistan'a egemen olmak için tüm gücüyle yükleniyor. Böylesi bir durumda halkımız kahramanca direniyor, zorlukları göğüsleyerek ayaklanmayı sürdürüyor.

İşbirlikçi önderlerin ABD'nin planına yatması, ayaklanmada önderlik sorununu acil çözüm bekleyen bir sorun durumuna getiriyor. Güncel açıdan ayaklanmayı yaşatmak, geliştirmek ve zafere götürmek; esas olarak da, ülkemizin bu parçasında halkımızın savaşımını doğru bir çizgide geliştirmek için, önderlik sorununun mutlak çözüme kavuşturulması gerekiyor. Bu önderlik ihtiyacına halkımızın özgücünü esas alarak ulusal kurtuluşçu bir çizgide; özgürlük, demokrasi ve birlik için savaşan, proleter devrimcilerden oluşan bir örgüt ancak cevap verebilir.

Bunun için; uzun süredir devrimci bir önderlik yaratmanın hazırlıkları içinde bulunan Kürdistanlı devrimciler olarak yürüttüğümüz çalışmaları, Partiya Azadiya Kurdistan'ın kuruluşuyla yeni bir aşamada sürdürüceğiz. Partiya Azadiya Kurdistan bundan böyle halkımızın direnişine önderlik etme görevini ve kuruluş çalışmalarını biraradа yürütecektir.

Partiya Azadiya Kurdistan; mevcut dünya, bölge ve Kürdistan koşullarında bağımsızlık hedefine bağlı olarak halkımızın özgürlük, demokrasi ve birlik için kurtuluş mücadelesini geliştirmeyi esas alır.

MEVCUT DÜNYA DURUMU

Dünya insanlığı sorunlarını çözmenin yol arayışı ve çabası içindedir. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, askeri, kısacası yaşamın her alanında karşı karşıya gelinen sorunlarına gelişmelerin boyutu içinde çözüme kavuşturma çabasındadır. Yetmeyen kalıpları aşarak ihtiyaca cevap verecek olanı ortaya çıkarma çalışmalarını her düzeyde sürdürüyor. Gerek reel sosyalizm, gerekse de emperyalizm açısından olsun, tüm insanlık için bu gerçeklik hükmünü icra ediyor.

Kapitalizm tarafından körüklenen insanlık sorunlarının boyutları genişlemiş ve çözümü ağırlaşmıştır. Teknolojinin alabildiğine gelişmesi ve bunun denetimi adına yaşanan denetimsizliği büyük tahribatlar yaratmaktadır. Yaratılan insan tipi; üretici olmaktan çok, tüketici bir tip olmakta, giderek kendisine yabancılaşmaktadır. Gelişmiş kapitalist ülkelerde sosyal yaşam ciddi bir tehdit altında zorlanmaktadır. Bunlara tüm dünyayı tehdit eden çevre sorunları da eklenmektedir. Tüm bu sorunlar, kapitalizmden kaynaklanan sorunlardır. Geçmişte sosyalizm dünyanın önemli bir bölümünü, en çok sorun teşkil eden bölümünü kapitalizmden kopardı. Bu, kapitalizm için büyük bir rahatlama yarattı. Her ne kadar bu, belli ölçülerde hammadde ve pazar sorunu yarattıysa da, kapitalizmin önemli oranda rahatlaması sözkonusuydu. Yaratılan rahatlama, ABD ve NATO'yu güçlendirdi. Sistemler arası kopuşma, kapitalist ülkelerin bütünleşerek iç çelişkilerini dışa yöneltmelerini getirdi.

Sovyetler'in sosyalizm modeli; kendini kurtarmayı, insanlığın kurtuluşu temeline oturtamadı. Gerçekleşen sosyalizm, herşeyi kendi hizmetine koydu. Bu da insanlığın sorunlarını gözardı etmesini getirdi. İçine girilen tutum, kapitalizmi rahatlatırken, içeride bürokratizmi geliştirdi. Sonuçta kapitalizm bundan yararlandı ve rahatladı.

Kapitalizmin bu rahatlaması onun öz yeteneğinden kaynaklanmıyor. Bu esas olarak sosyalizmin kendi içindeki saplantıyı uzun süre yaşamasındandır. Sosyalist sistemin çözülüşü ve bunun sonucunda iki sistemin içiçe geçmesi durumu, yeni bir sürecin başlaması durumudur. Reel sosyalizmin ağır sorunları kapitalizme taşınmış oluyor. Kapitalizmin üstüne oturduğu sistemler arası kutuplaşmaya dayanan siyasal, askeri ve ekonomik politikaları şu anda tam bir açmazın içine girmiş bulunuyor.

Bundan sonra gelişmeler, sistemler arası bloklaşmalara mahkum olmayacaktır. Artık halklar geniş bir siyasal sahada hareket edebileceklerdir. İnsanlığı tehdit eden kapitalizm kaynaklı sorunlara karşı, mücadele kızışacaktır. Demokrasi, insan hakları, çevre sorunları gibi görünümler kazanacak, ulusal ve sınıfsal mücadelelerin güçlenmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu mücadelede bilimsel sosyalizm yaratıcı tarzdaki uygulamalarla daha çok rolünü oynayacaktır.

İnsanlığın genel kurtuluş mücadelesinin bir yanını oluşturan ulusal kurtuluş hareketleri, yaygınlaşarak gelişecektir. İki sisteme dayalı durum aşılırken, halkların inisiyatif koyma ve iradelerini konuşturmaları ulusal kurtuluş savaşlarını alevlendirecektir. Bu durum bloksuz ülkeler diye biraraya gelen oluşumu da işlevsiz kılacaktır. Süreç, halkların ve sınıfların büyük çaplı oluşumlara pek gereksinim duymadan mücadelelerini geliştirme özelliklerinde kendini gösterecektir.

ORTADOĞU'DA DURUM

Dünyanın karmaşık ve ağır sorunlarına sahip alanlarından biri de bölgemiz Ortadoğu'dur. Yaşanan sorunlara bugüne kadar, gerek emperyalist, gerekse de sosyalist sistemce dayatılan politikalar çözüm getirmemiştir. Bölge halklarının iradesini yadsıyan bu politikaların getirdiği şey sorunların ağırlaşmasıdır.

İki sisteme dayanan politik arayış ve yapılanmalar, dıştan ihraç edilen ekonomi ve siyasetler, bölge halklarının özgüçlerini konuşturmalarının önündeki en büyük engel olmuşlardır. Sovyet yaklaşımının ulusal hareketlerin gelişmesinde katkısı olmuşsa da, bunun milli burjuva temelde oturtulması, halkların üzerinde katı diktatörlüklerin ortaya çıkmasına da katkı sunmuştur.

ABD'nin önderlik ettiği emperyalist sistem ise, politikasını geçmişte bölgenin hakimi olan İngiliz ve Fransızlar'ın politikalarını değişikliğe uğratmadan sürdürdü. Halkların iradelerini hiçe sayarak faşist ve gerici diktatörlüklerin eliyle egemenliğini bugüne kadar getirdi. Halkların direnişini askeri, siyasi ve ekonomik tedbir ve saldırılarla ezme yolunu seçti. En ufak bir gelişmeye olanak tanımadı.

Emperyalizme karşı belli birdireniş içinde bulunan Suriye, Libya, Yemen gibi ülkeler, zaman zaman askeri boyutlara sıçrayan çok yönlü saldırılara hedef oldular. Anti-emperyalist karakterde gelişen İran İslam Devrimi, daha kapsamlı saldırılara uğradı. Bu saldırılar sonucu bazı gerilemelere rağmen, başta İran olmak üzere, adı geçen ülkeler anti-emperyalist konumlarını koruyorlar. Bölgenin bütün ülkelerinde, çeşitli özellikler gösteren devrimci ve ilerici anti-emperyalist mücadele sürüyor. Bu durum karşısında işbirlikçi rejimler ve emperyalizmin oluşturduğu statüko zorlanıyor.

Dünyada yaşanan değişikliklerin çalkantılı ortamında emperyalizm bölgedeki statükoyu yeniden düzenlemeye yönelmiştir. Irak rejiminin sekiz yıl süren Irak-İran savaşında elde ettiği silahlar ve büyük ordu gücü, tehlike olarak görülmüştür. Bunun için denetime gelmeyen Irak rejimini devirme çabasına girmişlerdir. Emperyalizmin yönelimi karşısında iktidarını tehlikede gören Saddam, onunla sorunlu olduğu Kuveyt'e saldırdı. ABD, müttefikleriyle birlikte bu durumu değerlendirdi. Irak'a karşı düzenlenen saldırı, Irak rejimini oldukça zayıflatmış ve iç karışıklıkları getirmiştir.

Emperyalizm mevcut Irak rejiminin yerine kendi çıkarlarına uygun bir iktidar ortaya çıkaramadığından, Kürdistan'ın ve Irak'ın güneyinde başlayan halk ayaklanmalarının rejim tarafından ezilmesine tavırsız kalmayı yeğliyor. TC'nin aktif katılımıyla duruma müdahale ediliyor.

ABD, başta TC ve İsrail olmak üzere, işbirlikçi güçlere dayalı "Yeni Güvenlik Sistemi" adı altında bölgeyi yeniden düzenlemektedir. Muhalefetle karşılaşan işbirlikçi rejimleri "demokratikleşme", "insan haklarına bağlılık" gibi köklü olmayan sözde bazı kısmi değişikliklerle güçlendirme yoluna gidiyor. Tüm girişimler, emperyalist egemenliği güçlendirme doğrultusundadır.

Ortadoğu'ya dayatılan bu plan, diğer emperyalistlerin onayı dahilindedir. Ciddi iç sorunlarla karşılaşan Sovyetler Birliği, gelişmeler üzerinde pek etkili değildir. Etkili olmak, için de pek ciddi çabalarda bulunmuyor. Ve ABD'nin onaylayıcısı konumunda kalıyor. Gelişmelere damgasını vuran ABD ve müttefikleridir.

Körfez savaşı, Arap ve diğer bölge halklarının anti-emperyalist duygularını güçlendirmiştir. İran daha temkinli bir yaklaşımla anti-emperyalist tutumunu devam ettirmektedir. Bölge ülkeleri de kendi çizgisindeki İslami hareketleri geliştirme çabasındadır. Suriye, Libya, Yemen gibi güçler, bağımsız tutumlarını Batı'yla daha yakın ilişkiler temelinde sürdürmektedirler. Filistin direnişi, gündemi işgal eden bir gelişme olarak varlığını hissettiriyor.

Bu çerçevede seyreden durum, Körfez savaşı ile sarsılırken, yeni durum henüz belirginlik kazanmamıştır. Her güç kendi politikalarını dayatırken gelişmeler, bölgedeki çalkantı, çelişki ve çatışmaların çeşitli biçimlerde süreceği yönündedir.

Bölgedeki gelişmelerin odağında bulunan Kürdistan, ilgili her gücün politikalarıyla karşı karşıya kalacaktır. Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan, yaşanan gelişmelerden dolayı yoğun mücadelelere tanık olacaktır. Bununla bir likte, bütün Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi sömürgeciliğin, emperyalizmin ve diğer birçok gerici gücün saldırısı ve çeşitli biçimler kazanacak yönelimleriyle karşı karşıya kalacaktır. Bu nedenle Kürdistan sorununun baş bir sorun haline gelmesi güçlenecektir.

KÜRDİSTAN'DAKİ DURUM VE TARİHİ DEVRİMCİ GÖREVLERİMİZ

Kürdistan tarihi, dış gelişmelerin etkisi altında şekillenmiştir. Bağımsız ve özgür gelişme imkanlarına kavuşamayan, kendi dinamiklerini pek konuşturamayan Kürt halkı, dıştan dayatılan gelişme ve değişmeler altında yol almıştır. Tarihi süreç içerisinde geçerliliğini koruyan bu gerçeklik, geriliğe ve düşürülmüşlüğe neden olmuştur. Yakın döneme kadar devam eden bu süreç, yeni yeni aşılmaktadır. Halkımız kendi iradesini ortaya koyarak bu temelde kendi geleceğini belirlemeye çalışmaktadır.

Kürdistan'da dış güçlerin belirlediği gelişme yıkılmaya yüz tutmakta, devrimci mücadeleler sonucunda yeni bir durum oluşmaktadır. Kürdistan'ın eski durumu önemli oranda aşılmış bulunmaktadır. Kürt sorunu artık dünyanın belli başlı güçlerini ilgilendirmekte, bütün görgmelerin önemli bir konusu olmakta, bu konuda çeşitli politikalar üretilmeye çalışılmaktadır.

Önümüzdeki dönemde, Kürdistan hakkında çeşitli çözümlerin kendini dayatacağı tartışmasızdır. Geleneksel otonomici güçlerin çözümde emperyalizmin yanında yer alacakları açıktır. Bunların emperyalizmin iradesine tabi olarak, onların "çözü-

mü" içerisinde yer alacakları çok belirgindir. Daha şimdiden tarihlerine yaraşırcasına ortaya çıkan fırsattan yararlanmak için ABD ve TC ile sıkı ilişkiler içerisine girmişlerdir. I-KDP ve YNK'nin sergiledikleri tutum, işbirlikçi-reformist güçlerin emperyalizm ve TC'nin Kürdistan üzerindeki politikalarının yedek gücü olacaklarını göstermektedir. Diğer yandan, etkili olan bağımsızlık ve özgürlük çizgisi vardır. PKK'nin temsil ettiği bu çizgi, emperyalist çözüme karşı halkın özgücüne dayanma, harekete geçirme ve bu temelde halkın iradesini egemen hale getirmenin mücadelesini vermektedir. Kürdistan devriminin genel çıkarlarını ve de komşu halkların emperyalizme karşı ulusal ve demokratik mücadelelerini güçlendirmeyi esas alan çözüm için çabalamaktadır.

Körfez savaşı gelişmeleri hızlandırmış ve yeni boyutlara çıkarmıştır. ABD'nin önderliğinde emperyalizmin Ortadoğu'da zayıflayan egemenliğini sağlamlaştırma amacından kaynaklanan savaş, tüm dengeleri alt-üst etmiştir. Irak sonucu kestirilemeyen bir karmaşaya sürüklenirken, bölgedeki işbirlikçi güçler ise, yükselen muhalefet sonucu ciddi sarsıntılar geçirmişlerdir. Ortaya çıkan bu durum, savaşın etkileri, yeni patlamaların zeminini döşemiştir. Gelişmeler üzerinde kontrolü sağlamaya çalışan ilgili güçler, çıkarlarına uygun politikalar belirlemeye ve bunları uygulamaya yönelmişlerdir.

Gelişmeler, savaştan yakından etkilenen Kürdistan'ı gündemin başına oturtmuştur. Başta emperyalistler olmak üzere, ilgili bütün güçler, Güney Kürdistan'da başlayan halkımızın ayaklanmasını çıkarlarına göre değerlendirme çabasındalar. Emperyalizmin Kürdistan geneli için dayattığı özerklik planının bir gereği olarak, Güney Kürdistan'daki ayaklanma bu çerçeve içinde tutulmak isteniyor. Bu doğrultuda halkın ayaklanmadaki inisiyatifinin yıkılmasına çalışılıyor. Bir taraftan Saddam rejiminin saldırılarına sessiz kalınarak ayaklanmanın zayıflaması amaçlanırken, diğer taraftan TC'nin müdahalesi gündemde tutuluyor. Ayrıca işbirlikçi-reformist önderliklerin ayaklanmanın önderliğini ele geçirme çabalarına destek veriliyor.

Kuzey-Batı Kürdistan'da gerilla ve serîhildanlar biçiminde yükselen halkımızın ulusal kurtuluş savaşı karşısında zorlanan ve acze düşen TC; I-KDP, YNK ve diğer güçlerle ilişki içinde, halkımızın ayaklanmasına müdahalede bulunuyor. Ayaklanmamız amacından saptırılmak, geriletilmek ve kontrol altına alınmak yoluyla boşa çıkarılmak isteniyor. TC ve işbirlikçi önderliklerin bu çabaları emperyalizm tarafından yönlendiriliyor.

Emperyalizm halkımızın dostu değildir ve olamaz da. Kürdistan'ın dörde bölünerek sömürgeci egemenlik altında tutulmasının sorumlusu emperyalistlerdir. Şêx Mahmut Berzinci önderliğindeki ayaklanma bizzat İngiliz emperyalistleri tarafından bastırıldı. İngilizler hava ve kara kuvvetleriyle Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırırken, Arap egemenlerini iktidara getirdiler. Mele Mustafa Barzani önderliğinde 1975'e kadar süren hareketi bastıranlar da emperyalistler ve işbirlikçileridir. ABD, İran Şahlığı ve TC'nin ortak çabaları sonucu bu hareketin bastırıldığı herkes tarafından biliniyor. Irak'a başarı şansı veren onlardır. Ne zaman ki, Kürt hareketi güçlenmiş, o zaman emperyalistler çıkarları için verdikleri desteği çekmiş, sömürgecilerin hareketi her türden baskılarla ezmelerine yardımcı olmuşlardır. Aynı durum Kürdistan'ın diğer parçaları için de geçerlidir.

Emperyalistlerin bügünkü ayaklanmaya yaklaşımları da daha öncekilere gösterdikleri yaklaşımların bir benzeridir. Irak rejiminin saldırılarına sessiz kalarak ayaklanmanın güçten düşürülmesini bekliyorlar. Bugün, "İnsanlık adına yardım" ediyoruz diyen emperyalistlerin dostluğu, "Kuzu postuna girmiş kurt" gibidir. Onlar halkımızın dostu değil, düşmanıdırlar.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması TC, halkımızın başta gelen düşmanıdır. Eğer bugün Kürdistan sömürge, halkımız köle ise, bu Türk egemenlerinin eseridir. TC, daha düne kadar Kürt ve Kürdistan ismini inkar ediyordu. Yüzbinlerce insanımızı vahşice katleden ve sürgüne tabi tutan odur.

Koçgirî, Şêx Seîd, Zîlan, Dêrsim ayaklanmalarında yüzbinlerce insanımızı kadın-erkek, genç-yaşlı ayrımı yapmadan katledenin TC olduğunu herkes bilir. TC, Kürt halkına katliam, sürgün, işkence, talan ve baskıdan başka bir şey vermemiştir. Faşist Irak rejiminin özerklik vermesini engellediği açıktır. 1975'te hareketin yenilgiye uğratılmasına destek vermiştir. Aynı şekilde 1988'deki yenilgi emperyalistlerin, TC'nin ve Irak'ın ortak planı sonucudur. Diğer taraftan, mülteciler üzerinde her türlü baskıyı uygulamış, insanlarımıza savaş esiri muamelesi yapmıştır.

TC tarihte olduğu gibi, bugün de egemenliğindeki Kuzey-Batı Kürdistan'da halkımıza ve öncü güçlerine karşı katliam, işkence, sürgün ve her baskıya baş vurmaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bastırmak için, özel savaş yürütüyor. Her gün insanlarımızı katletmekte, köyleri yakmakta, işkence ve baskı yapmaktadır.

Kürdistan'ın büyük parçasında, sömürgeci egemenliğini vahşi uygulamalarıyla sürdürmeye çalışan ve diğer Kürdistan parçalarındaki hareketleri bastırmak için sömürgeci düşmanlarımızla ortak hareket eden TC'yi dost görmek için uşak olmak gerekir. TC, tüm Kürdistan halkının düşmanıdır. Kurtuluş için savaşanlar, onu hedeflemek zorundalar. Bu bir yurtseverlik görevidir.

Emperyalizm, TC ve diğer sömürgeci güçlerle işbirliğini meslek edinen işbirlikçi önderlikler, halkımıza yenilgiden başka bir şey veremezler. Onlar ki, ne zaman sıkışmışlardır, o zaman halkı yüzüstü bırakmışlardır. 1975 ve 1988'de görüldüğü gibi, halkımızı yenilgiye götürdüler. Tarihi fırsatları değerlendirmemiş, halkımızın direnişlerini emperyalizm ve sömürgecilerin yedek gücü durumuna sokmuşlardır.

I-KDP, YNK ve diğer güçler, halkımızın özgücünü değil, emperyalizme ve sömürgecilere dayanmayı esas almışlardır. Onların halka güvenleri yoktur. Halkımızın özgürlüğü için değil, feodallerin ve burjuvaların çıkarları için savaşmışlardır. Özerklik programı bunun ifadesidir. Yüzbinlerce insanımızın kanının dökülmesine ve sürgün edilmesine rağmen, tek bir kazanımın yaratılamaması onların yanlış önderliğinden dolayıdır.

Bu işbirlikçi önderlikler geçmişte halkımıza çok pahalıya mal olan ve Kürdstan'ı viraneye çeviren politikalarında ısrar ediyorlar. Halkımızın düşmanlarından medet ummakta, emperyalizmin dayattığı çözümü esas almaktalar. Faşist TC'yle işbirliğine giderlerken, halkımızın kurtuluş mücadelesine ve onun öncüsüne düşmanlık yapmaktadırlar.

Irak sömürgecileri Kürdistan'daki egemenliklerini katliam, sürgün, işkence ve diğer bütün baskı biçimlerini uygulayarak sürdürmüşlerdir. Halkımızın her direnişini acımasızca bastırmayı, temel aldıkları bir politikadır. Sömürgeciler, işbirlikçi önderliklerin zayıflıklarından yararlanarak Kürdistan'ı harabeye çevirmişlerdir. Binlerce köy yakılıp-yıkılmış, yüzbinler sürgün edilmiş, halkımız soykırımdan geçirilmiştir. Halkımıza yönelik saldırılarda sınır tanınmamış, her yola başvurularak sonuç alınmak istenmiştir. En küçük istemler bile kanla bastırılmıştır. Halepçe katliamı Irak sömürgeciliğinin Kürdistan'da izlediği politikanın bariz bir örneğidir.

Sömürgecilerin Kürdistan'daki varlığı katliam, işkence, sürgün, talan ve baskı demektir. İnsanlık onurumuzun ve namusumuzun ayaklar altına alınmasıdır, köleliktir. Onlar halkımızın insanca ve özgürce yaşamasına olanak tanımazlar. Bugün çok zayıf düştükleri halde ulusal imha politikalarını inatla sürdürüyorlar. Bütün yıkım araçlarını harekete geçirerek haklı ayaklanmamızı bastırmaya çalışıyorlar. Sömürgeci-faşist Saddam rejimi, Kürdistan'da tekrar egemen olmak için, vahşice saldırılarını sürdürürken, emperyalizm ve TC'den yardım istemektedir. Tarihte çokça görüldüğü gibi, Kürt halkına karşı ortak hareket etmenin çabasındalar.

Bütün bunlara karşı halkımız kahramanca direnmektedir. Düşmanın saldırılarına boyun eğmiyor. Mücadele etmeyi yaşamının temel yasası haline getirmiştir. Geçmişte olduğu gibi büyük kahramanlıklar sergiliyor. Partiya Azadiya Kurdistan'ın kuruluş çabalarını yürüten Kürdistan devrimcileri, tarihi görevlerinin bilinciyle ayaklanmanın ön saflarında savaşmaktadırlar.

Düşmanın başarıya ulaşmasını engellemek ve halkımızın direnişini zafere götürmek için, gereken tek şey, doğru devrimci önderliktir. Halkımız, doğru devrimci bir önderliğe kavuşturulduğunda, zafer kesindir. Halk ayaklanmasını yaşatmak, geliştirmek, sürdürmek ve muzaffer kılmak da buna bağlıdır. Yenilgilerin önünü ve zaferi güvenceye almak bu tarihi görevin yerine getirilmesiyle mümkündür.

İşte, Partiya Azadiya Kurdistan, bu tarihi önderlik ihtiyacına ve göreve verilmiş cevaptır.

PARTIYA AZADIYA KURDISTAN-PAK

PAK, Kürdistan'da emperyalist ve sömürgeci egemenlik sistemini yıkmak, bağımsız-birleşik bir Kürdistan yaratmak esasına bağlı kalarak, halkımızı özgür bir yaşama kavuşturma amacındadır. Nihai olarak da sınıfsız bir toplum gerçekleştirmeyi amaç edinir.

PAK, önderliğinde geliştireceği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini, ulusal kurtuluş hareketlerinin, insanlığın, demokrasinin, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin bir parçası olarak görür. Bu temelde karşılıklı destek sağlamak için, dostluklar geliştirmeyi esas alır.

PAK, emperyalizmin ve gericiliğin Ortadoğu'daki varlığıyla mücadelenin hayati önemde olduğuna inanır. Bölge halkları, devrimci ve ilerici güçleriyle dayanışma içinde mücadelenin geliştirilmesi için yoğun çaba sarfetmeyi gerekli görür.

PAK, Kürdistan'ı parçalayan ve sömürgeleştiren bütün antlaşmaları geçersiz sayar. Kürdistan'ın bugünkü statüsü halkımızın iradesi dışındadır. Yapılan antlaşmalar, halkımız dıştalanarak yapılmıştır. PAK, bu antlaşmaları meşru gören ve bu antlaşmaların yarattığı statü içinde çözüm arayan -ister Kürt, isterse başka ulustan olsun- güç ve çevreleri teşhir eder, onlarla mücadele etmeyi görev bilir.

PAK, sömürgecilerin, emperyalistlerin ve işbirlikçi güçlerin bütün uygulamalarına karşıdır. Bunlarla mücadelede her türlü yöntemi meşru görürken, silahlı şiddeti esas alır. Sömürgecilere ve dayanaklarına karşı mücadelede, uzun süreli halk savaşı yöntemini alternatifsiz bir yöntem olarak kabul eder ve uygulamayı zorunlu sayar.

PAK, işbirlikçi önderleri mahkum eder, ilkel milliyetçi ve işbirlikçi-reformist küçük-burjuva önderliklerin sömürgeciliği ve gericiliği hedeflemeyen özerklik gibi emperyalizm kaynaklı "çözümler"e karşı durur. Bu çözümleri sonuçsuz bırakmak için çaba sarfetmenin gereğine inanır. İşbirlikçi önderliklerin bu yönlü çabalarının teşhirini yoğun biçimde yapacaktır. İşbirlikçiliğin her türlüsüne karşı mücadeleyi varlık nedeni sayarken, bu mücadelenin halkın birliğine zarar vermemesine özen gösterir.

PAK, egemen ulusun devrimci güçleriyle ilişkilere, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkına saygılı olmaları temelinde yaklaşır. Tersi tutum içinde olan, sömürgeciliği meşrulaştıran ve başka biçimlerde devamını amaçlayan güçlerle -ister devrimcilik, ister komünistlik sıfatları taksınlar- mücadele etmeyi ilke edinir. Bununla birlikte, halkların ortak mücadelesine ve dayanışmasına hizmet eden yaklaşımlar içinde bulunan güçlerle ilişkilere büyük değer verir. Eşitlik ve özgürlüğe dayanan ilişkilerden ve bu temelde halkların birliğini geliştiren çabalardan yanadır. Kürdistan'da yaşayan azınlıkların özgürce gelişmelerini amaç edinir.

PAK, Kürdistan'ın her parçasında ve parçalar arasında devrimci ve yurtsever güçler arasında çeşitli düzeylerde birliklerin yaratılmasını, halkımızın kurtuluşu ve ulusal birlik için temel bir ilke edinir. Güney Kürdistan'da sömürgeciliği ve yerli gericiliği tasfiye ederek bağımsızlığı gerçekleştirmeyi hedefleyen ve mücadelede bilimsel sosyalizmi amaçlayan grup ve kişileri kendi saflarında birleşmeye çağırırken, diğer tüm anti-sömürgeci güçlerle bir ulusal cephede ortak mücadelenin geliştirilmesini gerekli görür.

Kürdistan genelinde, Kürdistan ulusal kurtuluş çizgisinin temsilini yapan PKK başta olmak üzere, aynı çizgiyi esas alan grup ve örgütlerle Kürdistan'da demokrasi, özgürlük, ulusal birlik ve sosyalizmin kuruluşu doğrultusunda ideolojik, siyasal, örgütsel ve askeri alanlarda sıkı bir ilişkiyi amaçlar. Bunun dışında kalan güçlerle ittifak içinde olmayı, halkımızın çıkarlarının bir gereği olarak kabul eder.

Bu çerçevede, tüm Kürdistan'ı temsil edecek, sömürgeciliğe karşı mücadeleyi güçlendirecek ve halkımızın çıkarlarını uluslararası alanda temsil edecek, ulusal kongrenin en geniş bir katılımla gecikmeden gerçekleşmesini gerekli görür.

PAK, sömürgeciliğe, yerli-gericiliğe ve onların müttefiklerine karşı ulusal kurtuluş savaşı yürütürken, temelini emekçilerin oluşturduğu halk kurtuluş ordusunu kurmayı acil bir görev olarak önüne koyar.

PAK, sömürgecilerin saldırılarından dolayı Kürdistan'ı terkedip mülteci durumuna düşen yüzbinlerce insanımızı vatan topraklarına dönerek mücadele etmeye çağırır. Mültecilik tükeniştir, güçten düşmedir, ulusal imha ve köleleşmedir. Onurlu ve namuslu yaşamanın yeri vatan topraklarıdır.

PAK, emperyalizmin, sömürgeciliğin ve yerli gericiliğin Kürdistan üzerinde yeni planlarını gerçekleştirmeye çalıştıkları ve halkımızın ayaklandığı koşullarda, ülkemizin güney parçasında sömürgeciliğe karşı işçi sınıfı önderliğinde kurtuluş savaşının başladığını ilan eder. Zaferin vazgeçilmez şartı olan halkımızın özgücüne dayanmayı esas alır ve bunun için halkı, kendi önderliğinde ulusal kurtuluş savaşına çağırır.

Kahraman Kürdistan halkı!

Ülkemiz Kürdistan sömürge kaldıkça, özgür bir yaşama kavuşmak mümkün değildir. Sömürgecilik tüm kötülüklerin, köleliğin, onursuzluğun ve şerefsizliğin kaynağıdır. Özgür olmak, onurlu ve şerefli yaşamak bağımsız ve özgür Kürdistan'dan geçer. Bunun için tek çıkar yol ulusal kurtuluş savaşını geliştirmektir.

Bügüne kadar kahramanca direnildi. Başka halklar gibi kurtuluş için çok kan döküldü. Halk olarak büyük acılar çekildi, ancak zafer elde edilemedi. Son ayaklanmamız da kahramancadır, görkemlidir. Buna rağmen zafer kazanılamıyorsa, bu durum düşmanın güçlü oluşundan kaynaklanmıyor. Esas neden direnişlerimizin doğru bir önderliğe sahip olmamasıdır. İşbirlikçi önderliklerin yanlış politikalarıdır.

Bir daha yenilmemek, direnişimizi zaferle taçlandırmak için PAK'ın önderliğinde birleşerek kurtuluş savaşımızı güçlendirelim. Sömürgeciliğin saldırılarına, doğru devrimci önderlik altında tüm gücümüzü seferber ederek karşı koyalım. Yerli gericiliği mahkum edelim ve onların varlığına son verelim!

Kürdistanlı işçiler!

Sizi insanca yaşam olanaklarından mahrum bırakan sömürgeciler ve işbirlikçileridirler. Bu düzen sürdükçe mutlu ve özgür

Devamı 26. sayfada

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Der Standard, 14-15.8.1991, Avusturya

Kürt çadırları bombalardan korunma olanağına sahip değil

Irak toprakları dahilindeki özgür Kürdistan'da halk içinde bulunduğu durumu düzeltmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırken, Türk ordusu saldırıya geçti. Bu saldırı nedeniyle Kürt köylerinden geride fazla bir şey kalmadı.

(...) Zaxo yakınlarında bulunan mültecilerin sorunları hiçbir yönden çözümlenmiş değil. Zaxo yakınlarında çok büyük bir mülteci kampı bulunuyor. Saddam'ın askeri birliklerinden kaçan insanlar burada barınıyor. Hemen hemen tüm köylerin halkı burada bir araya gelmiş. Bu kampın hemen doğusunda, Kürt köyleri bir kez daha bombalandı, ama bu kez Türk ordusu tarafından.

Ani saldırı

İlk saldırı çok şaşırttı. Türk jet uçakları birkaç saat önce burada keşif uçuşları yapmış ve geri gitmişlerdi. Saat 15.00 sularında tekrar döndüler: Önce otomatik silah atışı, sonra bombalar. Bir köy var, adı Şerezok. Türkiye sınırından 45 kilometre uzaklıktaki bu köy Irak'ın ilçesi Şerwanê Mezin'e bağlı. Saldırı anında bombalanan köyden birkaç kilometre uzakta olan bir Norveçli gazeteci, hemen köye giderek fotoğraf çekiyor. Fotoğraf çektikten sonra acele bir şekilde Diyarbakır'a yöneliyor. Filmlerin banyosunu yapmak için rejime muhalif olan Kürt gazetesi Yeni Ülke'den yardım istiyor. Saatlerce sonra fotoğraflar geri getiriliyor. Görenlerde büyük bir sessizlik... Kadın ve çocuk cesetleri... Düzinelerle bomba parçalarına hedef olmuşlar... Parçalanmış cesetleri arazide açık havada.

Diyana'daki hastanede listeler oluşturuldu. Örnek olarak Milyasurî köyü: 6 kadın, 5 çocuk, 2 erkek yaralandı. 6 kadın, 1 çocuk, 5 erkek öldürüldü. 6 çocuk kayıp. Toplam olarak kaç insan katledildi? Hiç kimse bilmiyor. Bırakalım bunu, kaç köyün bombardımana hedef olduğu bile bilinmiyor. Hafta sonundan itibaren Türk ordusu tank ve kara birliklerini harekata geçirerek ilerlemeye başladı.

Daniel Püz, yaralıların tedavisi konusunda, "Biz sadece hafif yaralıları görüyoruz. Diğerleri hastanelere ulaşamıyor" diyor. Daniel Püz Almanya'nın Köln kentinden. 6 hafta kadar İran-Irak sınırında bulunan Şoman adlı yerleşim biriminde bir hastanede çalıştı, şimdi Diyana'ya gelmiş bulunuyor. Gelirken, mülteci kafileleri ve bombalanmış köylerin yanından geçmiş.

Kürtler'in barındığı çadırlar bombalardan korunma imkanına kesinlikle sahip değildir. Ailelerin köyleri oturacak hale getirmek için işe koyulduğu bir anda, bir kez daha bu insanlar insafsızların hedefi oldu. Püz, "TC'nin bu saldırısının sonucu, insanların kış aylarında yeniden soğuktan donması olacaktır" diyor.

Çok sayıda küçük kamp

Türkiye'nin Irak toprakları üzerinde imha etmek istediği "teröristler" -Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin gerilla savaşçıları-, çoktan kendilerini güvenlik altına almışlardı. Irak kökenli peşmergelere birlikte çok sayıda küçük kamplara dağılmış bulunmaktadırlar. (...)

Türk saldırısına pratikte geniş bir direnişle karşı koyulmadı. Irak Kürtleri kendilerini kuzeyden güvence altında hissediyorlar ve savunma sistemlerini güneyden gelebilecek saldırılara göre oluşturmuşlardır.

Michael Völker

Le Monde, 8.8.1991, Fransa

Türkiye'nin Kuzey Irak'ta yürüttüğü operasyon

Türkiye'de de bir Kürt probleminin olduğu ortadadır. Ankara'nın tüm gizleme çabalarına rağmen, PKK'nin bağımsız bir Kürdistan için silahlı mücadele verdiği ve üstelik çok aktif olduğu görülmektedir. PKK, 4 Ağustos günü bir Türk karakoluna roketatarlı saldırıda bulunarak 4 askeri öldürdü.

Ankara, yöneldiği reformlarla Kürt dilinin serbestleştirileceğini açıklamıştı. Bununla isyancı Kürtler'i biraz yatıştıracağını düşünüyordu. (...)

Vedat AYDIN'ın katledilmesiyle tansiyon iyice yükseldi.

Türkiye, Irak sınırının hemen hemen tamamıyla ortadan kalktığını iddia ediyor. Fakat Türkiye, 1984 yılında Saddam'la imzaladığı anlaşmadan bu yana Irak'a ilk defa girmiyor. Yapılan anlaşma 1989'da ortadan kalkmıştı. Bir daha yenilenmedi. Fakat Bağdat'ın Türkiye'nin bu eylemini onayladığı kesindir.

Körfez savaşı sürecinde birbirine düşman düşen Ankara ile Bağdat, Kürt sorunu hususunda hemen birleşiyorlar. Bu birlikteliğe Tahran da katılıyor. (...)

Libération, 8.8.1991, Fransa

(...) Türk ordusu havadan ve karadan Kürdistan dağlarını bombalıyor...

Kürtler'in eylemlerinin artması Türk devletini korkutuyor. Her yıl 15 Ağustos yaklaştıkça Kürtler'in eylemleri de hızlanıyor. 15 Ağustos Kürtler'in silahlı mücadelesinin başlangıç tarihidir. PKK, Türkiye'de de Kürdistan sorunu olduğunu bütün dünyaya duyurma çabası içindedir.

PKK, zamanla güçlü bir hareket haline geldi. Kürt kimliğinin tekrardan elde edilmesinde silahlı mücadeleden başka bir seçeneğin olmadığını belirtiyor.

Dagens Nyheter, 8.8.1991, İsveç

Irak içlerine hava saldırısı: Kürtler'e karşı Türk operasyonu

(...) Bu beklenmeyen saldırı, TC'nin Kürt ayrılıkçılarına karşı sürdürdüğü 7 yıllık savaşın en dramatik adımıdır. Irak devleti ile TC'nin karşı karşıya gelme riski de doğmuştur. Müttefik güçlerin de aynı alanda olması, durumu daha da karmaşık hale getiriyor.

Basında çıkan haberlere göre, Türk ordusu salı günü savaş uçağı ve tank desteğinde Kürt mevzilerine karşı saldırıya geçmiştir. Aniden gerçekleşen saldırının hedefi PKK örgütüdür. (...)

PKK, silahlı mücadele veren örgütlerin en büyüğüdür. Bağımsız Kürdistan için Türkiye'ye karşı savaşıyor.

Irak'taki Kürt kaynaklarının verdiği haberlere göre, PKK'nin üsleri küçük ve çok dağınıktır. Bunları vurabilmek oldukça zordur.

PKK'nin son dönemlerdeki yoğun saldırıları, silahlı mücadelenin 7. yıldönümüne bağlanıyor.

Tagesanzeiger, 10.8.1991, İsviçre

Neden hep Kürtler hedef?

Türk ordusu Genelkurmay Başkanı General Doğan Güreş, birliklerinin Kuzey Irak'a yaptığı harekata ilişkin çelişkisiz olduğunu iddia ettiği sayılar verdi. Savaş uçakları bilmem şu kadar sorti yapmış, sarp ve dağlık alanlarda süren çarpışmalarda bilmem şu kadar Kürt isyancı öldürülmüş, Türkler'den ise 1 ölü ve 1 yaralı varmış. İnsan bu sözlerden müttefik komutanlarının Körfez savaşındaki sahneye çıkış biçimlerini hatırlamak zorunda kalıyor.

Yine, generalin sivil halktan hiç kimsenin yaşamını yitirmediğine ilişkin ileri sürdüğü ispatlama çabalarının mantığı, insana Körfez'deki "Brifing odaları"nda sahnelere çıkışları hatırlatıyor. "Savaş alanında Irak Kürtleri olsaydı, bunlar bizi beyaz bayraklarla karşılamış olurlardı" buyuruyorlar bay general!

Fakat kimse bunu yapmamıştır. Türk bombardımanı sonucunda katledilen çobanlara, hayvan besicilerine, yine Irak'a dönmekte olan binlerce mülteciye, şu bilinmelidir ki, hiç kimse artık siz niye zamanında beyaz bayrak kaldırmadınız diye sorma imkanını bulamayacaktır. (Katledilenlerin sayısı 30 ile 250 kişi arasındadır.) Ankara'nın iddiasına göre, katledilen Kürtler'in önderleri ordunun operasyonundan önce bilgilendirilmişlerdir. Bu belki doğru olabilir. Kürt lideri Celal Talabani, kısa bir süre önceye kadar İstanbul'daydı ya! O, Ankara ile Irak Kürtleri arasındaki ilişkilerden memnun olduğunu belirtiyordu. (...)

Ve şimdi bu harekat... Yılın başlarında Amerikalılar'ın isyanlarına destek vereceklerine inandıkları gibi Kürtler, yine bir ihanetle karşı karşıyalar mı yoksa? Veya 1984 yılında olduğu gibi, yine Talabani'nin en iyi bilen kişi olarak Saddam Hüseyin'le gerçek bir antlaşma imzalayacaklarına inandığı; yine 1975 yılında ABD ve İran Şahı'nın Kürt lideri Mustafa Barzani'yi bir günden diğer güne sırt üstü düşürdükleri gibi mi olacak bunun sonucu?

Bu bölgede cereyan eden her olayda, okun sivri ucunun her zaman ilk planda Kürtler'i sürekli hedef almasının bir mecburiyeti mi vardır? Meydana gelen son gelişmeler, insanı bu soruyu

Suriye ve Irak sınırları boyunca Türk tank birlikleri hareket halinde. Geçen hafta gerçekleştirilen yoğun hava saldırılarından sonra Türk ordusu, hafta sonundan itibaren kara harekatına başladı ve ordu birliklerini Güney Kürdistan'ın içlerine doğru sürdü...

"evet"le yanıtlamaya zorluyor. Irak Kürtleri'nin "Türkiyeli Kürt savaşçıları Kuzey-Irak'tan uzak tutacaklarını" belirtmeleri doğrultusunda verdikleri garantinin, Ankara için hiçbir değeri ve anlamı olmadı.

Evet, yine kurban edilenler Kürtler'dir. Fakat onlar aynı zamanda, liderleri arasında sağlanan ilkesiz ittifaklara inanmanın, dünyanın vereceği tavizlere ve acıma duygusuna umutlanmanın sonucu içine düştükleri anlamsız iyi niyetlerinin kurbanıdırlar.

Mesut Barzani'nin, Türkiye'de konuşlandırılan müttefiklerin çevik kuvvetlerine yönelik yaptığı, lütfen Türkiye'nin harekatına karşı bize yardıma gelin çağrısının düşüncesizce yapılan bir çağrı olduğu gözükmektedir.

Werner van Gent

Elefterotipia,
12.8. 1991, Yunanistan

Peşinat: Kürdistan!

Kuzey Irak'ta bulunan müttefik güçlerin buradan ayrılmasından bir-iki hafta sonra, ki bu güçler Kuzey-Irak'ta bulunan Kürtler'i korumak içindi; Kürtler tarihlerinde ikinci yeni bir saldırıya uğradılar. Hem de "hamileri"nin saldırısına.

Kürtler'i korumak için "Çekiç Güç"ü misafir ettiği bir sırada Türkiye, Irak'ın kuzeyine girerek Kürtler'e yönelik saldırılar gerçekleştiriyor. Bunu Irak Kürtlerine değil de, Türkiye Kürtleri'ne yönelik olarak yaptıklarını söylüyorlar.

Türk Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in açıklaması, düşünülemeyecek kadar komik, ölüm kadar trajiktir: "Bombaladığımız bölgelerde Irak Kürtleri yoktur, sadece PKK kampları vardır. Eğer Iraklı Kürtler olsalardı, beyaz bayrak çekerlerdi, ama bunlar direnişle karşılık veriyorlar." Evet, bu sözler saldırının boyutlarını göstermeye iyice yetmektedir.

Bir kez daha, Türkiye ve Irak'taki Kürtler havadan ve karadan bombardımanlara maruz kalıyorlar ve bu kez, bombardımanın durdurulması için direnişin gösterilmemesi isteniyor.

Uluslararası protestolar çok yumuşak. O kadar yumuşak ki, hayret! Almanya'nın insan haklarının ihlal edildiği ve İsviçre'nin ise Türkiye'ye silah satışını durdurduğu açıklamalarından başka, hemen hemen hiçbir ses veya seda yok. Irak'tan dahi ses yok. Çok garip!

Görülen odur ki, Bağdat yönetimi oraları isteyenin rahatça askeri giriş-çıkış yapabileceği bir tarla haline getirmiş olduğudur. Niye olmasın? Kendisinin yarıda bıraktığı temizleme işini, Türkiye niye üstlenmesin? Hedef Kürtler'i öldürmek değil midir? İşgalin başladığı sıralarda Ankara'da bulunan Irak Dışişleri Bakanı, "Türkiye ile yaptığımız sıcak takip antlaşmasının sonucu" açıklamasıyla yetindi.

Kürtler'e yönelik saldırıların diğer "hamileri"ni de fazla rahatsız ettiği gözükmüyor. Suriye ve İran Türk ordusunun harekatını izlemekle yetiniyorlar.

Türkiye Başbakanı Mesut Yılmaz'ın 5 kilometrelik "Güvenlik Şeridi"ni oluşturmaya yönelik açıklaması, aslında Kerkük ve Musul petrollerine yönelik hedefin işaretidir. Bu da şu demektir: 5 km daha Musul ve Kerkük petrol kuyularına yaklaşılıyor. Türkiye hükümeti çevrelerinin yaptıkları açıklamalarda, operasyonların uzun sürebileceği ve Erbil ile Musul'a kadar (75 km) genişletilebileceği doğrultusundadır. Aslında sadece bu, komşuların korku içine girmesine neden oluyor.

Bağdat, Türkiye'nin Kerkük ve Musul'a yönelmesi ihtimali olan bu harekatına aslında sessiz kalamazdı, fakat Türkiye'nin ittifak güçlerini de arkasına almış olması ve her zaman harekete geçebilecek bir gücün hazır bekletilmesi nedeniyle sessiz kalıyor. Sessizliğin arkasında sadece bu yatıyor. Ayrıca, bu bölgenin Irak askerine yasak edilmiş olması olayı vardır. Yine, Ankara kaynaklarının belirttiklerine göre, "Türkiye'nin güvenliği söz konusu olduğunda, 1926 yılında yapılan 75 km'ye kadar Irak'ın içlerine girmeye ilişkin antlaşma" gündeme gelebilir.

Evet, durum bu. 1974 yılında da Kıbrıs, Türkiye tarafından işgal edildiğinde, Türkiye'nin güvenliği bahane gösterildi ve işgal bu gerekçeyle gerçekleştirildi. Eğer bugün Türkiye, Kıbrıs sorununda bazı geri adımlar atmaya hazır olduğunu göstermeye çalışıyorsa, bu onun iç güvenliğinin tehlikede olması ve Ortadoğu petrollerini daha fazla çıkarlarına uygun görmesindendir. Ortadoğu'ya daha rahat yönelmek ve planlarını yaşama geçirebilmek için, uzun bir süredir Türk askeri çevreleri Kıbrıs sorununu kapatmaya çalışıyorlar.

Zamanlamadaki tesadüfe bakın! Georg Bush'un Yunanistan ve Türkiye'yi ziyaretinin hemen birkaç gün ardından Kıbrıs sorununun "çözüm"e doğru gittiği bir sırada, Ortadoğu'daki gelişmelerin gölgesinde Türkiye'nin Irak'ın kuzeyini işgal etmesi yaşanıyor. Elbette ki, Kıbrıs'ı Musul petrolleriyle karşılaştırdığımızda, Türkiye için Kıbrıs'ta işgal edilen bir kısım toprakları geri vermek çok zor olmayacaktır.

Belki de Amerikalı binbaşı şunu söylerken, doğru söylüyor: "Acil müdahale güçleri bu operasyonda yer almamışlardır." Bu doğru olabilir. Ancak kesinlikle onay ve destekleri olmuştur. Bunların harekata katılmadıkları doğrudur. Ama buradaki müttefik güçler, Türkiye Kürtleri'ni değil, Irak Kürtleri'ni korumak için bulunuyorlar. Hepimiz biliyoruz ki, Waşhington'un doğrudan direktifleriyle alanda bulunuyorlar.

Körfez krizinden Türkiye'nin sözünü aldığı vaadler yavaş yavaş belirginleşiyor. Gerçekte Kıbrıs konusunda en ufak bir tavizi vermeye dayanacak bir antlaşmaya kesinlikle tahammülü olmayan Türkiye eğer, bugün bazı tavizleri vermeye aday gözüküyorsa, bu demektir ki bazı peşinatlar almıştır. Ve ilk peşinat, Kürdistan'dır.

Kostas Capoga

Der Standard,
10-11.8.1991, Avusturya

(..) PKK, Irak Kürtleri arasında birleştirici bir figür olan Celal Talabani'nin durumunu zorlaştırıyor. Saddam Hüseyin'e karşı kurulan birleşik Irak Kürt Cephesi, sonuçsuz kalan otonomi görüşmelerinden dolayı dağılmakla yüz yüze geldi. Hayal kırıklığına uğrayan peşmergeler, 7 yıldan bu yana Türkiye'de en azından Türk rejimine karşı tutarlı bir tavır takınan PKK'ye katılıyorlar. Bundan bir ay önce PKK gölgesinde Irak'ta PAK'ın kurulduğu ilan edildi. PKK, birincil dereceden amacının Türkiye Kürdistanı'nı kurtarmak olduğunu belirterek, Irak'taki kardeşlerine de askeri ve ideolojik yardım yapacağını, ama kendi kurtuluşlarını kendilerinin sağlaması gerektiğini söylüyor.

Michel Völker

Der Standard,
10-11.8.1991, Avusturya

Çifte standart

(...) Türkiye'nin müttefikleri bu saldırıyı kabul etmemeli. Müttefikler, Batıya bağlılığını belirten Türkiye'ye, Batı'nın değer yargılarını ve hukuk prensiplerini kabul ettirip uygulaması için zorlamalıdırlar. (...)

Ankara'nın yaptığı devlet terörüdür. Bunu kınamayan kim olursa olsun, çifte standartlıkla suçlanmalıdır.

Gerog Possanner

Westfaliche Zeitung,
9.8.1991, Almanya

Ankara'nın kirli savaşı

Türkiye'nin batısındaki bir havaalanından aynı anda iki askeri uçak kalkıyor. Bunlar, taşıdıkları bayraklarla birbirinden ancak farkediliyor. Biri ABD, diğeri ise Türk bayrağını taşıyan iki uçak Irak'a doğru uçuyorlar.

ABD uçağı Kürtler'i Saddam Hüseyin'in olası saldırılarına karşı koruyacakken, Türk uçağı da Irak'a kaçan Kürtler'i avlamak için uçuyor. Birincisini biz bir insanlık eylemi olarak kutlarken, yıllardır Kürtler'i yok etmek isteyen Türk ordusunun saldırıları karşısında ise susuyoruz.

Bu gizlenemez şizofrenik olayı, reel-politika diye adlandırıyoruz!

Ankara tarafından yıllardır kimlikleri tanınmayan ve "Dağ Türkleri" olarak adlandırılan Kürtler'e karşı Türkiye, Almanya silahlarıyla kirli bir savaş yürütüyor.

Doğu Anadolu'daki gündem konusunu "iç işler" olarak görmeye devam edersek, son Irak saldırısı gibi bir durum ortaya çıkacaktır. Bu açık bir saldırganlık örneğidir. Uluslararası hukuku çiğneyen bu tavır, ABD'nin politik çıkarlarını hukukun üstünde tutması sonucunda gelişiyor. Ankara'nın saldırganlığına ABD'nin tahammül etmesini, Körfez'deki tavrına karşılık ödüllendirilmesi olarak değerlendiriyoruz.

Eberhard Fehre

Der Standard,
12.8.1991, Avusturya

(...) Alman turistlerin kaçırılmasıyla Kürt sorunu tekrar gündemi zorladı. İsviçre silah satışını durdurdu. Almanya Dışişleri Bakanlığı uluslararası hukuku çiğneyen saldırıyı kınadı. Bu beliren iki tavır, uluslararası toplumların Kürtler için tavır belirlemedeki ilk adımı olsun. Sonbaharda yapılacak Ortadoğu Barış Konferansı'nda da bu sorun tartışılmalıdır. AGİK Antlaşması imzalayan ülke olarak Türkiye, Yugoslavya gibi AGİK kurumlarınca sorgulanmalıdır.

Norbert Mayer

Frankfurter Rundschau
10.8.1991, Almanya

(...) Uluslararası politikaları sık sık zorlayan ve belirleyen yeni bir örnek daha. Saddam Hüseyin, birkaç ay önce kalan askerleriyle Kürtler'e karşı bir temizleme harekatına giriştiğinde, bütün dünya ayağa kalktı. Saddam'ın korkunçluğu imajlarıyla Kürtler'i koruma bölgeleri kuruldu ve yardım kampanyaları başlatıldı.

Ama şimdi, Türkiye fırsatı değerlendirip Kürtler'i tekrar bastırmak isterken, hiçbir ciddi ses duyulmuyor.

Yoksa NATO müttefiği Türkiye kayırılıyor mu? Körfez savaşındaki tavrı nedeniyle bu ülkeye yeni ve modern silahların verilmesi nasıl izah edilir?

Werner Holzer

Kürtlük bilincini, kimliğini...

Baştarafı 21. sayfada

olduğu belli olmayan bir biçimlenme yaratmıştır. Bu anlamda Kürt çocuğunun toplumla olan bağlantısı çok iyi kurulmak zorundadır. Olumsuz yaklaşımlara karşı sistemli mücadele etmede bu bağlantı önemli bir rol oynar. Daha açık söylemek gerekirse, çocuğun kendisi toplum içindeki mevcut durumuyla, ileride olması gereken durumunu ortaya koyması ve bilince çıkarması gerekiyor.

Çocuk kimdir? Büyüklerin birtakım işlerini gören hizmetçi mi? Sempatik konumundan dolayı sürekli büyüklerin başını okşadığı biri mi? Yoksa toplum içinde belli bir konumu olan kesim midir? En doğru yaklaşım, çocuğun toplumda belli bir kesimi oluşturduğudur. Yani toplumda gençlik, kadın, aydın kesimine ne kadar önem veriliyorsa, çocuklara bunların da ötesinde bir önem vermek, toplumun geleceği açısından önem arz ediyor.

Bunun topluma kabul ettirilmesi için ne gerekiyor? Bunun için ilk başta çocukların çeşitli biçimlerde örgütlenmeleri gerekiyor. Çünkü bugüne kadar örgütsüz olmaları, onların, varlığı yokluğu belli olmayan bir konuma düşürmüştür. Toplumda örgütlü olmayan kesim veya güçler her zaman için silik bir yapıdan öteye geçemezler. YZWK'nin kurulmasıyla Kürt çocuğunun sorunları da bitmiş olmuyor. Aksine sorunlar daha yeni yeni başlıyor. Örgütlenme insan yaşamı için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Kürt çocuğu açısından örgütlenme, ihtiyaçtan öte, Kürtlük bilincini, kimliğini edinmede, çağdaş insanlar topluluğu içinde yerini almada, verdiği savaşımda varlık-yokluk sorunuyla doğrudan ilintilidir. Birliğin bu yönünün saptırılmasına asla izin verilmemelidir. Örgütlü mücadele yükseldikçe ve sömürgecileri rahatsız eder duruma geldikçe, bazı unsurlar ortaya çıkıp çeşitli art niyetlerini konuşturmak isteyeceklerdir. Bunlar çeşitli biçimlerde ortaya çıkabilirler. Nitekim parti tarihimizde bunun yığınla örnekleri yaşanmıştır. Bazı kendini bilmezler ortaya çıkıp folklor ekiplerini, gece düzenlemelerini kendi kişisel mali kazancı yolunda kullanmak isteyebilir. Kürt çocuğunu meta olarak kullanarak, onu meta durumuna getirerek bireysel yaşamına feda etmek isteyebilir. Bunlar sömürgecilerin yaklaşımlarıdır. Ama içimizden böyleleri çıkmaz diye bir kural da yoktur. Kürt çocuğu bu tür iğrençliklere tahammülünün olmadığını her zaman net bir şekilde ortaya koymaktan asla çekinmemeli, özgürlük kavgasının bu yönünü ihmal etmemelidir. Bu neyle olur? Bu bilinçlenmeyle olur. Bizde bilinçlenmek örgütlenmenin temel koşuludur. İnsan bilinçlendikçe özgürleşir, özgürleştikçe de kendine olan güveni ve savaşma gücü artar. Bu tür olumsuzluklara karşı savaşım verilirken, birlik kendisini çocuklar veya büyükler üstü bir konuma da getirmemelidir. Yani yerini ve rolünü iyi tespit etmelidir.

Bulunduğunuz alanda yozlaşmanın yoğun olduğunu söylüyorsunuz. Doğrudur. Avrupa alanında çocukların tek başlarına bunlardan korunması mümkün değildir. Bundan dolayı ailelerle, kadın, gençlik ve aydınlar birliğiyle yoğun bir iletişim ve dayanışma içinde olmak gerekir. Çeşitli etkinliklerle bunlar büyük oranda engellenebilir. Ama tümden ortadan kaldırılamaz. Geceler, seminerler, formlar, video, teyp bantları, tiyatro gösterileri, dernek çalışmaları vb. araçlar bu yönde etkince kullanılırsa çeşitli sonuçların alınacağına inanıyorum. Avrupa'da yaşayan çocuğun ülkeden maddi bağları zaten kopuktur. Ama duygu bağı vardır. İşte bu duygu alabildiğine güçlendirilmelidir. Çocuğun dikkatleri özgürlük kavgasına çekilmelidir.

Ülkedeki çocuğun konumu ve koşulları ise çok farklıdır. Ülkemizde işkence gören, kurşunlanan, taş atan, mitinglere, yürüyüşlere, açlık grevlerine katılan, silah kullanan, hapse atılıp idamla yargılanan çocuk gerçekliği vardır. Gerçekliğimizin kendisi de budur. Ülke çocuğunun bu kavgası tüm yönleriyle incelenip, anlamı ve önemi, orada bulunan çocuklara öğretilmelidir.

Avrupa'da bulunan çocuğun en temel görevi de ülkedeki bu kaynağı besleme ve güçlendirme olmalıdır. Avrupa bizim temel yaşam alanlarımız değildir. Sadece geçici olarak sömürgeci uygulamalardan dolayı oralara savrulmuşuz ve yok edilmek istenmişizdir. Var gücümüzle kaynağa dönüş yönünde çabalar, mevcut örgütlenmelerimizin en başta gelen hedeflerinden olmalıdır.

Sevgili birlik üyeleri, şu anda ön bir öneri paketi sundum. Ama ilişkilerimizin sürmesi durumunda daha çözüm getirici öneri ve düşünceler sunacağıma yürekten inanıyorum.

Sizleri tüm içtenliğimle selamlıyor, sevgi, özlem ve hasretle gözlerinizden öpüyor ve kucaklıyorum. Ve tüm arkadaşların sevgi ve selamlarını yolluyorum.

Mücadelenizde üstün başarılar dilerim.

En içten sevgilerimle...

14.5.1991
Ali Kastalmış
Aydın E-Tipi Cezaevi

Halkımızın özgürleşen gür sesi...

Baştarafı 20. sayfada

zafere doğru ilerleyişinde büyük bir öneme sahiptir. Bu, ulusal kurtuluşu besleyen, olmazsa olmaz kabilinden bir savaşım tarzıdır. Bu savaş tarzı, halkımızın muazzam katılımı ve desteğiyle çok anlamlı bir şekilde dile gelmiştir. Yüzbinlerin katıldığı böylesi görkemli bir yürüyüşte, her şeyi istenilen biçimde örgütlemek, kontrol etmek ve denetimi sağlamak kolay değildir. Bu anlamda bazı eksikliklerin çıkması, doğal görülmelidir.

Halkın böylesi eylemlerinin Kürdistan devrimindeki işlevi konusuna da kısaca değinmekte yarar vardır. Silahlı mücadele içinde halkın ayaklanma tarzındaki eylemi neden zorludur? Nasıl olursa başarılı olur? Bu soruların yanıtlarını konuya ilişkin son Amed serhildanının gerçeğinde bulmaya çalışalım.

Sömürgeci-emperyalist zora karşı, devrimci zorun geliştirilmesi şarttır. Hele Kürdistan gibi sömürge bir ülkede bu çok daha yakıcı ve zorunludur. Devrimci zor; uzun süreli silahlı halk savaşıdır. Halkın siyasal eylemliliği ve ayaklanma taktiği de şiddeti içerir. Temel alınması gereken silahlı mücadeledir. Silahlı mücadelenin önderliği mutlak anlamda sağlanmalıdır. Ancak silahlı zor, salt kendi başına çözüm gücü olamaz. Bunun en önemli bir yanı da örgütlenmiş halkın zorudur. Yani halkın siyasal zorudur. Bu uzun süreli halk savaşı stratejisinin önemli bir taktik parçasıdır. Oldukça gelişen bir gerilla savaşımı bile halkın siyasal zoruyla desteklenmezse anlamsızlaşır. Gerilla bir yandan ülkenin derinliklerine inerken diğer yandan da halk gösteri, yürüyüş ve benzeri eylem türleriyle düzeni zorlar, çıkmaza sokar. Devrim için; silahlı zor kadar siyasal şiddet de zorunludur. Birinin gücünü küçük, kurtuluşu salt bir tarafta görmek ya da silahlı ve siyasal şiddeti birbirinden ayırmak ve ayrı ayrı değerlendirmek yanılgıdır. Silahlı ve siyasal eylemlilik birbirini tamamlayan, devrimi zafere taşıyan ve güvenceye alan bir bütünün ayrı birer parçalarıdırlar. Soruna bu temelde yaklaşmak gerekir. Yani, silahlı mücadele ve halk ayaklanmasına kadar varan gösteri, yürüyüş, protesto vb. biçimlerdeki halkın siyasal şiddetine, silahlı mücadele önderliğinin egemen kılınması gerekiyor. Partinin kurmaylığı olmadan sadece silahlı mücadele ile kurtuluşa ulaşmak mümkün değildir. Açık ki, Kürdistan devriminde silahlı mücadele motor güç durumundadır. Ancak şu da bir gerçektir ki, kitlenin, halkın siyasal eylemliliği tarzındaki halkın zoru ve bu zorun Kürdistan ulusal kurtuluş savaşındaki rolü ve önemi inkar edilemez. En basit güncel, sıradan taleplerden tutalım tüm siyasal talepler ve oradan halkın kısmi ve neticede topyekün silahlı ayaklanmasına kadar, en basitten en karmaşığına kitlesel mücadele ve savaşım tarzını örgütlemek, yaşamın her alanına yaymak, zengin bir çeşitliliğe kavuşturmak, ulusal kurtuluş savaşımının zafere ulaşmasında büyük bir öneme sahiptir. Yapılması gereken, kitlesel mücadeleyle silahlı mücadeleyi en üst biçim ve yöntemlerle birbirine kaynaştırmak, bunu ülkenin somut koşullarına uygun ve yaratıcı bir şekilde geliştirip en usta komple savaşım tarzıyla harekete geçirmektir. Bu gerçeklikten hareket edildiğinde ve istenilen tutturulduğunda, değil TC sömürgeciliği bütün dünya bile başımıza yığılsa başarılı olamaz. Başarı, PKK önderliğindeki Kürdistan halkının olacaktır. Son Amed serihildanından da anlaşılacağı üzere, sözü edilen gerçeklik yakalanmıştır. Halk, parti-cephe-ordu esprisi ile çağdaşlaşmaya doğru ilerliyor.

İçinde bulunulan aşama askeri anlamda olmazsa bile, stratejik denge aşamasıdır. Silahlı mücadele ile halkın siyasal zorunun bu derece kaynaştırıldığı, birbirini tamamladığı, dengeli bir şekilde geliştiği Kürdistan'da, ikili otorite, dolayısıyla ikili iktidar yaşanmaktadır.

Amed halk serihildanına yukarıdaki açıklamalar temelinde yaklaşmak doğru olacaktır. Bir yandan gerilla yoğun bir eylemlilikle düşmanı çıkmaza sokarken, diğer yandan halkın büyük gösteri, yürüyüş ve serihildanları silahlı mücadeleye anlamlı destek ve tamamlayıcı güç olmaktadır. Amed serihildanına kaç kişi katıldı? Kimine göre 80 bin, kimine göre 150 bin... Ancak anlatılanlardan çıkardığımız kadarıyla, düşmanın engelleyici zoru olmasaydı, serihildan kitlesi 500 bine dayanacaktı. Bu küçümsenecek bir olay değildir. Kimi ülkelerde bu kadar kitle sayısıyla devrimler gerçekleştirilmiştir. Zaten düşmanın korkusu da salt gerilla değildir. Halktan soyut, onun desteğini alamayan bir gerilla varlığını düşman, ciddi bir sorun olarak görmez. Düşmanın korkusu silahlı mücadele ile gerillaya, halkın kendi zoru ve gücüyle destek vermesidir. Bu gerçek düşmanın gücünü parçaladığı gibi, onu çok yönlü -askeri, sosyal, siyasal vb. yönlerden- tecrit eder ve bir çıkmazın içine sokar. Yaşamın her alanında düşmanla uğraşan bir siyasallık ve yaşam tarzı, düşmanı çok kısa bir dönemde bitirir. Eğer Amed'deki son hareketliliğin devamı gelir, daha kapsamlı gelişmeler yaratılırsa, ki buna şüphemiz yoktur, halk olarak kurtuluşumuzun çok yakın olacağını söyleyebiliriz. Bu nedenle daha sürekli ve kapsamlı serihildanların örgütlendirilmesi ve toplumun bir bütün olarak düşmana karşı çıkması sağlanmalıdır. Elbette bu, basit bir olay değildir. Ama kurtuluş için gerekli ve zorunludur. Düşmanın hiçbir dayatmasından çekinmemek, şehit vermekten korkmamak gerekir. Açık ki, serihildanlarda daha çok Vedatlar şehit vereceğiz. Şehitler kayıp olarak görülmemeli, devrimin en anlamlı kazanımları şehitler ve kanlarıyla yaratılan değerlerdir. Vedatlar hiçbir zaman ölmez. Her zaman Kürdistan ve dünya devrim tarihlerinde birer halk kahramanı ve önderi olarak yaşayacaklardır. Eğer Vedatlar yüzbinleri ayağa kaldırıyorlarsa, ölüm hoş geldi sefa geldi. Eğer ölümden yaşam yaratılacaksa, bin kez ölüme hazır olmalıyız. Özelde Amed, genelde Kürdistan'daki serihildanları yaratanları ve katılanları saygıyla selamlıyoruz. Şehit düşen halk kahramanlarını mücadelemizde yaşatacağız.

– Devrim şehitleri ölümsüzdür!
– Vedatlar ölmez!
– Bijî Serok APO!
– Bijîn PKK, ERNK û ARGK!

Cevdet İnak / M. Ferit Aydın
Diyarbakır Cezaevi

PAK Kuruluş Bildirgesi...

Baştarafı 23. sayfada

bir yaşam elde edemezsiniz. Sömürgeci ve feodal-komprador düzenden kurtulmak, özgür bir Kürdistan'da yaşamak ve sömürüsüz bir dünya yaratmak için, PAK önderliğinde birleşelim ve savaşalım!

Kürdistan köylüsü!

Ülken Kürdistan'ı yakıp yıkan, köylerimizi yıkarak harabeye çeviren sömürgeciler ve işbirlikçileri olan Kürt egemen sınıflarıdır. Açlık, yoksulluk ve sefalet onların eseridir. Yine, sizi katledenler, sürgüne gönderenler ve ülkemizi talan edenler onlardır.

Yapılanların hesabını sormak, şirin Kürdistan'ımızı kurtararak özgürce bir yaşama kavuşmak için, PAK önderliğindeki mücadelede yerimizi alalım!

Cefakar Kürdistan kadını!

Siz daha sınıflı topluma girerken köleleştirilerek, feodal baskı altında insanca yaşamdan kopartılarak, kendi geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp-satılarak ve geleceği karartılarak kölece bir yaşama mahkum edilmişsiniz. Bu yaşamdan kurtulmak, özgür ve aydın bir kişiliğe kavuşmak, kendinizin ve toplumun geleceği üzerinde söz hakkına sahip olmak Kür distan'ı özgürleştirmekle mümkündür. Bunun için PAK önderliğinde gelişen kurtuluş mücadelesine katılın!

Yiğit Kürdistan gençliği!

Sizi mutlu bir yaşamdan alıkoyan, katliam, tutuklama ve baskılara tabi tutan sömürgeciliğe ve Kürt gericiliğine karşı zafer için savaşmanın zamanı gelmiştir. Mutlu ve özgür bir yaşama kavuşmak için, PAK önderliğinde birleşelim ve savaşalım!

Devrimciler!

Bugüne kadar sömürgeciliğin ve işbirlikçi önderliklerin baskıları nedeniyle halkımızın direnişlerinde gereken rolü oynamak mümkün olmadı. Örgütsüz olunduğundan önderlik görevimizi yerine getiremedik. Bunun için şimdi PAK saflarında birleşerek ulusal kurtuluş savaşında üzerimize düşen tarihi önderlik görevimizi yerine getirelim!

Yurtseverler ve demokratlar!

Özgür bir Kürdistan'da yaşamak, insanlık onurunun ve yurtseverliğin gereğidir. Bunun için yardım desteğinizi PAK'tan esirgemeyiniz!

Kürdistan'da bulunan ulusal azınlıklar!

Yüzyıllardır Kürdistan üzerinde sürdürülen her türlü sömürü, baskı, katliam, sürgün, işkence vb. gibi uygulamalara siz de maruz kaldınız. Kürt halkına reva görülen kölece yaşama sizler de ortak edildiniz. Son ayaklanmalarda gücünü tükettiğimiz sömürgeci-faşist Irak rejiminin amaçlarını daha açıkça gördüğümüz emperyalizmin ve ilkel-milliyetçi önderliklerin karanlık planları çerçevesinde yeni oyunlar tezgahlamaya çalıştıkları açıktır.

PAK, bütün bu oyunlara karşı halkların en geniş birliğini esas alarak, Kürdistan'da yaşayan tüm ulusal azınlıkları, ulusal ve demokratik hakları temelinde emperyalizme, sömürgeciliğe ve yerli gericiliğe karşı mücadeleye çağırır!

İlerici insanlık!

Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesi sizin demokrasi, özgürlük ve sosyalizm uğruna yürüttüğünüz kavganın bir parçasıdır. İnsanlık ailesinin özgür bir üyesi olmak için yürüttüğümüz mücadelede halkımıza, ihtiyaç duyduğu desteği vereceğinize eminiz.

- Yaşasın bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan!
- Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve işbirlikçilik!
- Yaşasın Partiya Azadiya Kurdistan-PAK!

20.6.1991
PAK Geçici Merkez Komitesi

Adil ARSLAN...

baştarafı 2. sayfada

larında bulunduğunu, tüm Cizîra Botan halkı bilmektedir.

Baran yoldaş, büyük bir vatanseverlik duygu ve bilinciyle dolu cesur, fedakar ve son derece eylemci bir militandı; halkımız tarafından sevilen, sayılan olgun bir komutandı. Örnek militan kişiliği şahsında somutlaştırmasıyla, hızlı bir gelişme grafiğini de çizdi. **Baran** yoldaş önce takım komutanlığına atanır, daha sonra Cûdî Dağı ve Şirnex alanlarında yerel yönetim komitesinde görev üstlenir. Cizîra Botan ve Girgê Amo faaliyetlerindeki sorumluluğunu da sürdürür. 1988'in sonlarında Şirnex bölgesi askeri komutanlığına getirilir ve Botan Eyaleti Komitesi'nde yer alır. Kısa bir süre sonra üstün başarıları nedeniyle bölük siyasi komiserliğine getirilir. Şehit düşmeden önce de, ülke içi Parti I. Konferansı'nda İç Merkez üyeliğine seçilir.

Baran yoldaş, bu görevlerinden sonra da düşmana karşı gerçekleştirilen eylemlerde düşmana daha güçlü darbeler vurur. Yaptığı eylem planlarıyla bir eylem ustası, bir gerilla sanatı uygulayıcısı olduğunu kanıtlar. Bu nedenle düşman O'nun faaliyet alanına sürekli daha büyük askeri birlikler takviye eder. Çıkan çarpışmalardan Cûdî Dağı muharebesinde, ARGK'nin güçlü komutanı **Baran** yoldaşın komutasındaki gerilla birliği, düşmanın iki helikopterini düşürür. Helikopter içinde bulunan özel tim elemanları tümden imha edilir. Hemen ardından Serê Dehlê (Bağlarbaşı) köyü başta olmak üzere birçok çevre köyde onlarca çete silahsızlandırılır, yöre çeteleri büyük bir korku ve telaşa kapılır. Basikan (Dirsekli) köyünde çıkan muharebelerde iki tank, iki askeri cemse imha edilirken çok sayıda özel tim elemanı ve sömürgeci ordu askeri imha edilir. Hoser (Düzova) köyünde bir üsteğmen ve üç asker öldürülür.

En son olarak, 13 Ekim 1989 günü Cizîra Botan'ın Qesrik Boğazı'nda ARGK gerillalarının düşman birliklerine kurdukları bir pusu eylemi gerçekleşti. Düşman güçlerine büyük kayıpların verdirildiği pusu eyleminden sonra çıkan çarpışma aralıksız üç gün sürerek Dih (Eruh)'e bağlı köylere doğru kaydı. Düşman binlerce askerle çarpışmayı sürdürüyordu. Çarpışmada düşmanın askeri gücünden onlarca yeni ölü ve yaralı meydana gelirken, ulusal kurtuluş güçlerimizden de 15 Ekim günü sekiz gerilla, bazı hain-işbirlikçilerin gerillaların yerini düşmana ihbar etmesi sonucu Gabar Dağı'nda şehit oldu. Kuşatılan **Baran** yoldaşın kumutasındaki gerilla birliği, sayı ve silah üstünlüğüne rağmen düşmana ağır darbeler indirdi. Gabar Dağı'ndaki bu çarpışmada **Baran** yoldaş, yoldaşları **Mihemed... (Mervan), Ayno Suphi Miho Atu (Dîcle), Haki, Xalîde Hesen (Rûken), Kasım Bildik (Eşref), Nazif... (Nîzar)** ve **Karker**'le birlikte şehitler kervanına katıldı.

Baran yoldaş, şehitlere bağlılık andını içmiş ve yoldaşlarının silahlarını yerde bırakmayacağını, kanının son damlasına kadar ulusal kurtuluş davasının savunucusu ve koruyucusu olduğunu yaşamının gerekçesine dönüştürmüştü. Gabar'ın yüce şehitlerinin kızıl kanına kendi kanını da katarak, özgürlüğe susamış toprakları daha da devindirdi. Göğsünü düşman kurşunlarına siper ederek görkemli direnişte ölümsüzleşti.

Baran yoldaşın şahadet haberini annesine götüren bir faşist binbaşı, *"Baran'ın öldü, şimdi ne yapacaksın bakalım"* dediğinde onurlu anne, *"Baranlar ölmez. Dağların hepsi Baranlarımla doludur"* cevabını verir.

Baran yoldaşın şehit düştüğü çarpışmalara tanık olan Dih köylüleri, 100'ün üzerinde özel tim elemanı ile askerin öldürüldüğü ve bir helikopterin de düşürüldüğünü halen de coşkuyla anlatmaktadır. Dolayısıyla böyle güçlü bir komutanın aramızdan erken ayrılışı, mücadelemiz açısından büyük bir kayıptır.

Halkımız ve yoldaşı olarak bizler, **Baran** yoldaşın arkasından gözyaşı dökmedik, yas tutmadık. O'nun onurlu mücadelesini sürdürme yemini, geriye kalan en kutsal miras oldu bizler için.

Baran yoldaş! Sana ve tüm şehitlerimize esas bağlılığımız, bize devrettiğiniz bağımsızlık ve özgürlük bayrağını, Kürdistan'ın her dağında, her köyünde, her kentinde onurla dalgalandırmakla mümkün olur ve **"Gabar direniş şehitlerimiz ölümsüzdür"** diyoruz!

Siyamend

Destpêk di rûpela dawî de

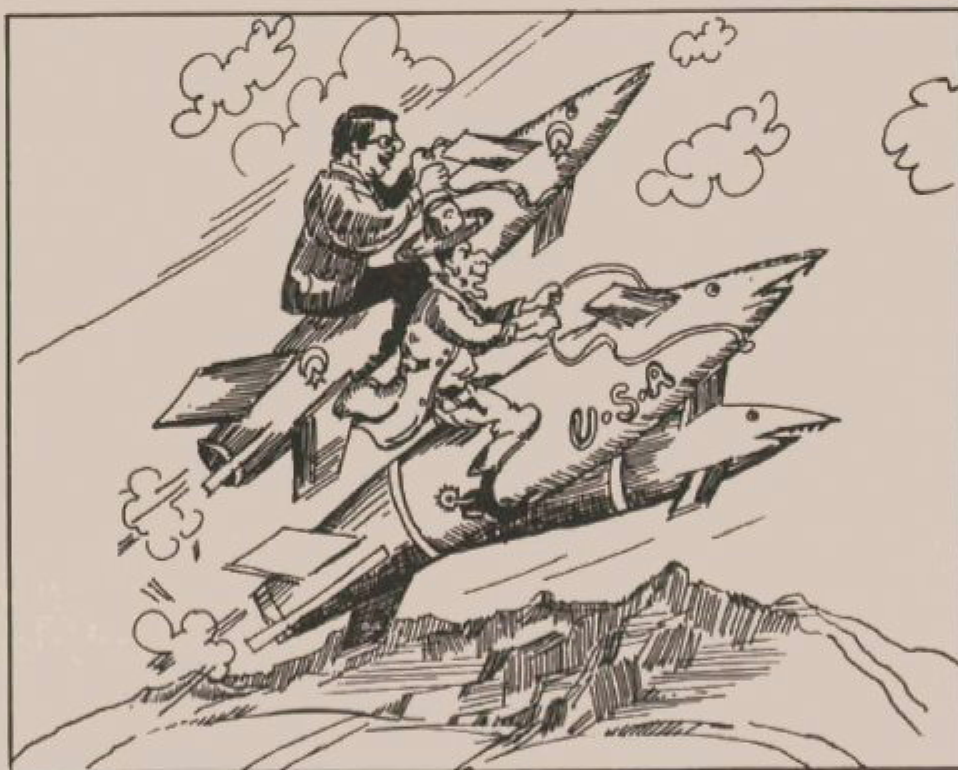
kişandine ser hisabên êrîşbaziya dewleta Tirk.

Berî her tiştekê divê em vê bibêjin: Êrîşbaziya dewleta Tirk nimûneyeke hovîtiyê ye. Ji xwe dîroka çînên serdestên Tirkan bi xwe jî dîroka hovîtiyê ye. Weke tê zanîn, ev êrîşbaziya niha, ne êrîşbaziya yekemîn e, ku berê xwe dayê başûrê Kurdistanê. Gava hîna gavên pêşemîn ên têkoşîna berxwedanê bi rêberiya PKK hatin avêtinê, dagîrkerên Tirk dest bi êrîşên vê nolê kirine. Ji sala 1983'an û vir ve, gelek car e, ku êrîşên weha pêkhatine. Artêşa Tirkan êrîş biriye ser başûrê Kurdistanê û xwestiye xwe bigihîne hinde armancan. Lê hema her carê nekariye xwe bigihîne çi encamekê, rastî lêdanên mezin bûye û neçare maye ku bêrûpaş ve bireve.

Lê di êrîşa 5'ê Tebaxê de hinde cûdahiyên mezin hene, gava em wan êrîşên berê deynin ber êrîşa niha. Hem ji aliyê koçberî, hem jî ji aliyê teybetiyan cûdahî hene. Ji demeke dirêj e, ku dewleta Tirk serî dida hinde amadekariyan. Berpirsiyarên desgeha dagîrkeran hinde daxweyaniyên di vê barê de danezane dikirin. Dîsa, gelek pêşveçûnên din jî hebûn, ku dibûn nîşaneyên vê rastiyê. Dewleta Tirk xwediyê wê armancê ye, ku xaka başûrê welatê me jî dagîr bike. Piştî vê, dîsa ji wir dernekeve. Lewma weke destpêkekê dixwazin pêşî, "xeteke parastinê ya temponî" avabikin. Belê, dewleta Tirk xwediyê wê armancê ye, ku bûyereka "bû û qediya" danezanê cihanê bike. Di vê êrîşa dawiyê de hate dîtin, ku hîna di destpêka êrîşê de dewleta Tirk birek ji axa başûrê Kurdistanê vegirt û bi armanca "girtina pêşiya kiryarên PKK" weke êrdimeke temponî da nasîn. Her weha dewleta Tirk da bihîstin, ku wê vê êridmê bi tevayî ji mirovan paqij bike û gundan vala bike. Lê hinceta ku ev êrîş li dijî PKK bi re ve ketiye, hinceteka gelekî mezin e, ji ber ku dewleta Tirk armancên xwe yên din jî çi caran ji bîr nekiriye. Kesên ku PKK dinasin, têkoşîna PKK dişopînin, gelekî baş dizanin, ku artêşa me ya rizgariya netewî ARGK bi teviya hîma xwe li bakurê-rojavayê Kurdistanê ditêkoşê û li wir xwe bi cih kiriye. Şerên rojene yên li bakur û hemû pêşveçûnên din, vê rastiyê gelekî bi zelalî îspat dikin. ARGK, bi hîm û piştgiriya gelê Kurdistanê otorîteya dagîrkeriyê li gund û çiyan lerizandiye û li şûna serdestiya dagîrkeran otorîteya xwe ava kiriye. Piştî vê jî, niha ARGK berê êrîşên xwe daye navenda bajaran û doliwgeriya dewleta Tirk a li bajaran jî bi dijwarî dihejîne. Dema ev rastî li ber çavan be, dewleta Tirk rabe weke ku vê nezanibe vê mîna hincetekê şanî bike, ev tenê ji daxwaza niha veşartî hiştina daxwazên xwe ye. Dewleta Tirk di vê êrîşê de berî her tiştî, rast û rast berê xwe daye hêzên ARGK. Di planên wê yên kin de hedefgirtina ARGK heye. Hêvî dike ku li beramberê ARGK biserkeve, lê di planên xwe yên demûdirêj de, amadekariyan ji daxwazên xwe yên cûrbecûr re birêvedibe. Teviya cihanê dizane ku dewleta Tirk, da bibe xwediyê petrolên Mosil ûU kerkûkê, xwediyê wê hedefê ye, ku ji her pêşveçûneke li êrdimê ji xwe re sûd û feydeyan bistîne.

Her çendî dagîrkerên Tirk niha dibêjin, dixwazin tenê "êrdimeke parastinê" ava bikin jî, di rastîniyê de piştî vegirtinê, çi caran naxwazin ji başûrê Kurdistanê derkevin. Ji vê mirov, bi hesanî haydarê armancên wan ên babetî dibe. Gava tenê ev rastiya dîrokî baş were têgihiştin, mirov dikare êdî gelek tiştan bi zelalî bîne ber çavên xwe. Ger berî aloziya Kendava Farisî, ger jî di dema derketina û berdewama cengê de, dagîrkerên Tirk bi hewleke tijî keferat alîgiriya împeryalistên Emerîkî kirine û bi xewna pay girtina ji qezencan agirê gurtir kirina cengê vedane. Çima vê dikirin? Ji bo ku gaveke din xwe nêzîkê armancên xwe yên dîrokî yên li ser başûrê Kurdistanê bikin! Dagîrkerên Tirk bawer dikin, ku dema vî tiştî êdî baş gihaye û li gora vê baweriya xwe, xwe dilivînin. Bi rastî ev êrîşbaziya xiniz a dagîrkeriya Tirkan li dijî dadwerî, teviya gelê me bi destê xwe îspat dikin. Rastiyên di vê êrîşa dawleta Tirk a dawiyê de, divê bi baldarî ji ber çavan werin derbas kirin. Nimûne; dewleta Tirk gava êrîş birî ser Geliya Xaxûrkê, xwest hêzên ARGK ji wir derêxîne û li şûna wan hêzên çekdar ên rêkxistinên hevxebatkar bi cih bike. Ev tişt di karvaniyê de bûye hedefa dagîrkerên Tirk. Dewleta Tirk, kiriye ku ev hêz daxweyaniyên têkoşîna me reş dikin, bidin bihîstandin. Ev liv û rewşa hêzên hevxebatkar, baş şanî me dikin, hebûna van hêzan li Kurdistanê xizmeta çi dike. Hebûna wan, tenê bingeha hebûna dagîrkeriya li ser Kurdistanê ye.

Belê, êrîşa dewleta Tirk a çûyî ser başûrê Kurdistanê, weke berhemeke van rastiyan birêve ketiye û pêk hatiye.

zagon û prensîbên navnetewan e û van tevan di binê lingê xwe de diperçiqîne. Bê guman ev rastî, ji aliyê hemû hêzan bi zêdeyî tê zanîn. Lê ev gav û hovîtiya dewleta Tirk, li ramyariyên împeryalîzmê tên, ku bi navê "Nîzama cihanê ya nuh" birêve dikevin. Nexasim, gaveke weha rast û rast birek e, ji planên împeryalîstan, an jî ji nêzîk ve girêdayê van planan e. Ji aliyê dem û domanê jî ev weha ye. Ji ber ku di dema gera Bush li Ankara de, dewleta Tirk ketiye axa başûrê Kurdistanê. Bi rastî ev çi caran ne tiştekî tesadufî ye.

Koçbereke din a van pêşveçûnan heye: Di planên împeryalîstên Emerîkî de livandina hêzên kevneperstên netewî û hevxebatkar ên li başûrê Kurdistanê. Serokên van hêzan ji êrîşa dagîrkerên Tirk haydar bûn. Ne dûr e, ku ev hêz, piştgiriya vê êrîşê jî kiribin. Ji ber ku dilê wan vê êrîşê eşkere dixwest. Firokên cengê yên dewleta Tirk bi tonan bombeyan diavêjin ser gund û gundiyên me, mirovên me bi xinizî tên kuştin. Ne tenê ev, hêzên kevneperestên netewî bi xwe jî dibin hedefên vê êrîşê û ew jî rastî lêdanên mezin dibin. Lê ev hêz û serekên wan ên pêştirîn, dewleta Tirk protesto nakin. Di bajarên dagîrkeran de xwe dixin hîmbêza wan de û dikevin nava keftûlafta pak û paqij şanîkirina dewleta dagîrkeran. Ev liv bi navê wan, livekî herî ecêb û xerîbe. Hevxebatkariyeke weha mirov nikare li asmanan jî peyda bike! Gava niha em rûberê hevxebatkariyeke vê nolê dibin, bi rastî em vê ecêb dibînin. Heya niha me gelek tişt li ser van hêzan nivîsîne û gotine. Diyar dibe, ku tiştên me gotine û nivîsîne ji sedî sed rast in, hemû mafdar û di cih de ne. Ji xwe ew bi xwe, vê rastiyê li ber çavê

Rewşa cengê di domana êrîşa dagîrkerên Tirk de

Êrîşa dewleta Tirk roja 5'ê Tebaxê bi êrîşa firokan destpêkir. Hîna di destpêkê de bazara baxirê û gundên Fîran, Nîzê, Serman, Zîmekan ên li derdorên Xaxûrkê û Deşta Berazgîr a li nêzîkê Diyana hatin bombekirin. Qempên penahan jî bûn hedef. Piştî demekê gundên Şerêzokê, Çewlê û Bersiyan, axa eşîra Bradost hatin bombe kirin.

Piştî êrîşa firokan, êrîşa ji erdê destpêkir. Di rojên pêşîn de gêrîllayên ARGK Li hemû xalên stratejîkî, di serî de jî li Sinnehê, yekeniyên artêşa Tirkan şikandin û paş ve revandin. Hîna di rojên pêşîn de garanên artêşa dagîrkerên Tirk rûberê lêdaneke dijwar bûn. Ji ber êşa vê lêdana xwarin, lez dan êrîşên firokan. Di 10 kêliyan de carekê 4 firokên cengê û helîkopter bala bûn û bi hezaran narîncok berdan ser axa welatê me.

Roja 7'ê Tebaxê ji aliyekê bi roj bombebarandin didoma, bi şev jî gulleyên topan dihatin avêtin. Yekeniyên bejî yên artêşa Tirkan pêşemîn ji aliyê Geliyê Reşê, derbasbûna xwe ber bi aliyê başûr ve lezandin. Berî vê rojê bi hefteyekê jî, yekeniyên artêşa Tirkan ji aliyê Şemzînanê ji erdê eşîra Herkî, derbasî başûr bûbûn û gundê Erdewalê dabûn ber agirê xwe.

Roja 8'ê Tebaxê firokên cengê qada bombekirinê berfirehtir kirin. Ji aliyê din ji bajarên Şemzînan û Çolamergê cendekên leşkerên dagîrkeran hatin derbas kirin. Diyar dibû ku lêdaneke mezin xwaribûn. Gelê êrdimê vê rewwê bi çavê xwe dît. Di vê rojê de firokek jî bombe avêt nêzîkê gundê Girkatê navçeya Gercewsê. Firok birîn girtibû û dû jê hildibû. Roja 8'ê Tebaxê şer gelekî dijwar derbas bûn. Yekeniyên dijminî êdî nedikarîn ji erdê ve pêşvetir herin, pêşiya wan hatibû girtin. Hinek firok jî birîn girtibûn û êdî ji mecbûrî gelek bala difirîn. Lê ji aliyê din dagîrker ji firokan yekeniyên paraşûtan daxistin erdê.

Roja 9'ê Tebaxê ji aliyê Qilabanê bi hezaran leşkerên nuh derbasî başûr bûn. Gundiyên li ser tixûbî ber bi aliyên hundurî ve xwe dan paş. Yekeniyên dijmin li sêçiva "tixûbê" Tirkiye, Îran û Irakê de, li xala stratejîkî ya bi navê Qebra Jehrê xwe têkûz dikirin. Ji ber ku li wir şerekî dijwar didoma. 30 gêrîllayên ARGK ku yekeniyeke tixûbî bû, lêdanan mezin li artêşa dijmin dixist. Paşê ev yekeniya ARGK, ku bi jîrî têkoşî xwe paş ve kişand û xwe gihande yekeniyên ARGK ên li Xaxûrkê. Di vê rojê de yekeniyên dagîrkeran êrîşî du qereqolên Îranê kirin û sê kesan birîndar kirin. Paşê yekeniyên ARGK avêtin ser wan û qerqolan ji destê wan derêxistin. Vê rojê jî şerên dijwar doman û gêrîllayên ARGK nehiştin ku firok xwe nêzîkî xalên stratejîkî bikin.

Roja 10'ê Tebaxê artêşa dagîrkeran di çiyan de kete nava tengazariyê. Lewma êrîşên firokan jî kêm kirin. Firok ji bilî lêxistina li hedefên sivîl, nekarîbûn tiştekê bikin. Kurdên Kerkûkê jî, ji bo protesto kirina dewleta Tirk li Şeqlawa meşekê çêkirin. Di vê rojê de 5.000 kes jî li Dihokê meşiyan û piştgiriya xwe ji PKK re danîn holê. Ji Zaxo, Derkar, Ecem û Îmadiye, gelek welatparêz tevlî mewê bûn.

Roja 11'ê Tebaxê yekeniyên dagîrkeran li Xaxûrkê şikestin. Bilî timikekî piçûk nekarîn derekê jî vegirin. Cehşên cerdevan jî dest bi revê kirin. Çekên xwe diavêtin û direvîn, ji ber ku bi kêmasî 10 kes ji wan di vê rojê de hatibûn kuştin û perçiqîbûn. Li Zaxo jî meşek mezin çêbû û dagîrkerên Tirk hatin protesto kirin. Li hemû deran hêzên dagîrkeran dişikestin. Dewleta Tirk ji neçaretiyê êrîşên xwe rawestand. Dixwest kozên xwe biparêze. Lê di rastîniyê de êrîş hîna bi tevayî nehatibûn sekinandin.

Dewleta Tirk mecbûr ma, ku êrîşan kêm bike. Ji ber ku li beramberê gêrîlla yekeniyên wan dişikestin, gelê me yê başûr rabûbû ser xwe, li navnetewan dengên protestoyê bilind dibûn û Kurdên li Ewrûpa rabûbûn livbaziyan. Li bakurê Kurdistanê jî bajar û navçe serî hildabûn, bi hezaran mirov meş çêdikirin, destkar dikanên xwe digirtin, gêrîlla lêdan li ser lêdanê li wan didan.

Roja 15'ê Tebaxê em agahdarê nûçeyên berfireh bûn. Yekeniyên dagîrkeran nekarîbûn bikevin Geliya Xaxûrkê. Di vê rojê de gêrîlla ji 5 aliyan êrîş birin ser hêzên dijminî û lêdanên mezin li wan xistin. Artêşa dagîrkeran kete nava tirs û bizdanê.

Encamên cenga di navbera ARGK û artêşa dagîrkerên Tirk de

Weke ku gêrîlla em agahdar kirine, encamên şerên di navbera 5 û 15'ê Tebaxê de bi kinahî ev in:

Ledanên li dijminî ketine:

– Bêhtirî 200 serbazên Tirkan hatin kuştin,

– Bi sedan serbazên Tirkan hatin birîndar kirin,

– 2 firokên cengê yên fantom û 3 helîkopterên dijminî li erdê hatin xistin.

Hundabûnên ARGK:

– Di şerên li Geliya Xaxûrkê de 8 gêrîllayên ARGK şehîd bûn,

– Di Geliya Xaxûrkê de 5 gêrîllayên ARGK birîndar bûn,

– Li gundekî gêrîllayekî ARGK şehîd bû.

Di domana bombebarandina dagîrkerên Tirk de ji gelê me yê sivîl jî 25 kes şehîd bûn. Navên 12 şehîdan ev in:

– Li gundê Şerêzokê: Elî Qasim Tahir, Dewran Qasim Tahir, Newzat Salih Elî,

– Li gundê Çewlê: Salih Zerdo (Mele Salih), Cemal Salih, Eyşê Salih, Rêber Xûrşîd Salih, Akîfe Qadir Abdulla, Cihan Mihemed Emîn Cewher,

– Li gundê Bersiyan: Lalê Şêr Axa Xelîl,

– Ji eşîra Bradost: Mihemed Salim Seîd, Melek Salih.

Berpirsiyariya PKK li Ewrûpa, roja 14'ê Tebaxê 1991'ê li derbarê êrîşa dewleta Tirk a çûyî ser başûrê Kurdistanê daxweyaniyek ji awira gelemperî re pêşkêş kir. Em birê dawiyê yê vê daxweyaniyê belav dikin:

(...) Êrîşa dewleta Tirk a li dijî yekeniyên ARGK ên li başûrê Kurdistanê, rûberê fiyaskoyeke ji sedî sed bûye. Dewleta Tirk çi serkevtinekê bi destê xwe ve nekariye bîne, lêdanên mezin li wê ketine. Ji dijminî gelek leşker hatine kuştin. Taktîkeke gêrîllayên ARGK bi rengê parastina kozên bi cih, nîne. Lê gêrîllayên ARGK bi berxwedana xwe pêşveçûna yekeniyên artêşa dagîrkeran rawestandine û heya hiştine ku paş ve birevin. Ev jî baş şanî dike, ku yekeniyên ARGK xwediyê serdestiya şer û cengekî çawan in.

Ev divê baş were zanîn; ne PDK-Irak, ne YNK, ne Emerîka û ne jî çi hêzekî din, ne xwediyê wê hîm û quwetê ne, ku bikaribin gêrîllayên ARGK ji başûrê Kurdistanê derêxînin. Ger ev hêz tev bi hev re êrîş bikin jî, ji wan re nabe çare. Ji ber ku ew der Kurdistan e û PKK partiya teviya Kurdistanê û gelê Kurd e. Heya roja pêkanîna armanca serxwebûn û azadiyê, PKK wê li hemû deran li dijî dagîrkeran û hevxebatkarên wan şer û cengê bike. Çi kesek nikare vê rabiwestîne. Kî li pêşiya vê armancê bibe dîwar û kelem, wê di agirê gelê Kurdistanê de bişewite. Ev rastî ji ber hêzekî re weha ye. Hêzên mîna PDK-Irak û YNK jî, ku nobedarên berjewendiyên eşîrên xwe ne û çi caran nebûne xwediyê teybetîyên netewî, di serî de bila xwe bizanibin. Heke ew dev jê bernedin, ku xaka Kurdistanê pêşkêşi împeryalîstan û dagîrkeran bikin û di vî karê xwe de her serhişkiyê bikin, li ser axa Kurdistanê cih ji wan re jî wê nemîne.

Çi hêzek nikare hebûna me ji başûr bimale. Lêdanên mezin ku di vê êrîşa dawiyê de li dagîrkerên Tirk ketine, îspata vê rastiyê ne. Dewleta Tirk dixwaze êrdimeke temponî avabike, lê di serî ew wê xêrê jê nebîne. Ji ber ku tiştekî weha wê bakur û başûrê welêt bi hev ve girêbide. Kin were gotin, dewleta Tirk di avêtina her gaveke xwe de wê bêhtir noqî heriyê bibe û çi hêzek wê nikaribe vê dewletê ji fetisîna di nava vê heriyê de xilas bike...

Hevpeyvînek bi serleşkerekî ARGK yê êrdima Hezexê re

"... Niha jina Kurd zincîra koletiyê qetandiye û mîna bazekî azad bi me re dimeşe. Ne tenê di malbatê de aza bûye. Lê belê di nava şer de jî jina Kurd bi qehremanî li ber xwe dide..."

Wêne: Berxwedan

Berxwedan: *Ji kerema xwe tu dikarî bi me bidî nasdan em niha li kîjan êrdimê ne.*

Yûsuf: Em niha li êrdima Hezexê ne.

Berxwedan: *Bê guman e, di van her du salên dawiyê de gelek pêşveçûn li van êrdiman çêbûn. Gelo hûn dikarin ji me re van pêşveçûnan şîrovekin.*

Bersiv: Belê, di vê dawiyê de pêşveçûn ber çav e. Niha em dikarin bibêjin pêşveçûn çêbûye. Berê gelekî otorîta dewletê li ser van êrdiman hebû. Bo nimûne, parêzkarên gundan gelek bûn, tevgera cerdevanan xurt bû. Bi rastî cerdevanan jî bêhtirî hêzên leşkerî yên dijminên dagîrker ziyan û zirar digihandin me. Her demê şerên giran di navbera me û wan de derdiketin, gelek hevalên me jî bi destên wan şehîd ketin.

Lê hema di vê sala 1991'ê de, hema-hema em dikarin bibêjin ew li holê nemane û bi taybetî li vê êrdimê. Çend kesên ku mane jî, bi saxî mirî ne, têkiliya wan bi gel re qut e. Wekî em dizanin şênî lanetê li wan tîne, silavê li wan nade, tiştan nafroşe wan û ji wan nakirre jî... Êdî nema dikarin li ser axa Kurdistanê bijîn. Ji hêla millet ve teşhîr bûne. Ev pêşveçûn li ber çavan in. Li aliyekî din, gelek kes ji wan cerdevanan bûne dost, alîkariya me dikin, çekan didin me, şoreşger ji gundên ku ew lê derketine... xwe xistine xizmeta şoreşê.

Di sala 1990'î de ev pêşveçûn tune bûn. Lê niha, heya bi zarokan be jî bûne şoreşger. Dema ku leşkerên dijmin dikevine gundan, zarok mîna şêran disekinin û weha sloganan davêjin: **"Bijî serok APO! Bijî PKK!.."**

Ji aliyê gêrîlla ve jî, şer xurt û fireh bûye. Êdî ne weke berê livbaziyên me têne çêkirin. Livbaziyên ku em niha pêktînin, gelekî giran in. Dijmin bi xwe jî vê rastiyê dibîne û dibêje. Her weha yên tevlî gêrîlla dibin bê hejmar in. Ciwanên Kurd, bi dil û can têne cem me, gelek ji wan dimînin, gelek jî vedigerin, heya ku em bi xwe bang li wna dikin. Ango artêşa me êdî xwe ji her hêlê ve fireh û xurt dike.

Pêşveçûna din jî, ji hêla ERNK ve baş li ber çavan e. Êdî gel rabûye ser piyan. Livbaziyên gel û gêrîlla di gel hevûdin roj bi roj bilind dibin.

Berxwedan: *Dema ku ez li vir bûm, şerek di navbera gêrîllayên ARGK û hêzên dijmin de, li Werzikê derket. Gelo çawa derket û encam çibû?*

Bersiv: Di şerê li gundê Werzikê de, êrîşek çûbû ser qereqola Werzikê, lêdan li "Tîmên Gerok" hatin xistin, ku dijmin ew anîbûn qereqolê. Van her du tîman du hevalên me şehîd xistibûn. Bi rengekî ecayîb li ser serê gel zilm û zor dimeşandin, bi şev û rojan êrîş dibirine ser gundan, namusa gundiyan riswa dikirin. Ji tirsa wan re jin ji malan dernediketin. Mîna hirçan bûn, nedizanîn mirovahî çiye, dewletê ew ji rengê însanan dûr xistibûn. Hevalan se şevan kemîn li pêşiya wan danîn. Di şeva sêwemîn de, ew tîm dikevin dafa hevalan, heval li wan didin û wan bi yek car hiltînin.

Berxwedan: *Ev şer di çi mêjûyê de çêbû?*

Bersiv: Di 11.6.1991'an de ev şer çêbû.

Belê, rêjîma faşîst dest bi operasyonê kir. Li cendekên têmên xwe geriyan. Lê cinazeyên kuştiyên xwe nedît. Şivanên gund laşên wan dîtin. Dijmin ev bûyer nehanî ziman... Bi kurt ez dikarim vê bibêjim.

Berxwedan: *Di van çend rojên dawiyê de, li Cizîra Botan sê livbazî jî hêla gêrîlla ve hatine çêkirin. Yek êrîşa li ser "Kerem Otêlî" bû, ji kerema xwe vê livbaziyê ji xwendevanên me re bînî ziman.*

Bersiv: Hevalên me bi roketan êrîşeke giran birin ser vê otêlê, ji ber ku ev otêel cihê tîman bû. Ziyaneke gelekî mezin giha wan kesên xwefiroş.

Livbaziyeke din jî çêbû. Bi kurtî ez ê li ser wê jî deng bikim. Girûpek heval di maleke dost de bû. Haya dijmin jê çêbû, bi hêzeke leşkerî mezin dora malê çember kir. Mirovekî dost vê tevgera dijmin dibîne. Bi lez xwe digihînê hevalan. Heval bi rengekî livbaz ji malê derdikevin, şerek derdikeve. Ev kesê welatparêz, ê ku canê xwe ji bo parastina gêrîlla pêşkêş kir, şehîd dikeve.

Berxwedan: *Di vî şerî de wendabûnên dijmin çiqas bû?*

Bersiv: Ziyaneke mezin giha dijmin. Li gora ku xeber giha me, 7 tîm hatibûn kuştin û 6 kes jî wan birîndar bûbûn.

Berxwedan: *Em îro dibînin ku, hejmara keçên Kurd di nava şoreşê de gelekin. Hejmara gêrîllayên keç bilind bûye, ev jî di dîroka gelê Kurdan de, gaveke ne bi çûk e. Hûn vê yekê çawa dibînin?*

Bersiv: Divê dema dawiyê de û di encama bilindbûna qonaxa tevgera rizgariya netewa Kurdistan de hevalên keç bi hejmareke bilind xwe amade dikin û tevlî rêveçûna me dibin. Êdî nema keç mîna berê tenê li ber malê dimîne û bi kar û barên malbatê ve tê girêdan. Na, niha jina Kurd zincîra koletiyê qetandiye û mîna bazekî azad bi me re dimeşe. Ne tenê di malbatê de aza bûye. Lê belê di nava şer de jî jina Kurd bi qehremanî li ber xwe dide. Ez dikarim bibêjim berxwedana wê li hember dijmin ne kêmtirî ya mêrê Kurd e. Di şer de, dema ku erd lê teng dibe, xwe teslîmî dijmin nake, şehîd dikeve û xwe navêje nava xiyanetê. Min ev bi çavên xwe di nava gêrîlla de dîtiye.

Jina Kurd, bêhtirî xort an jî mêrê Kurd xwe parastiye. Li cem wê teslîmbûn xiyanetiya herî mezin e. Ji ber vê yekê rûmeta xwe diparêze û heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê li ber xwe dide. Kin were gotin di nava PKK de, di şer de, di jiyana gêrîlla de tu cudabûn di navbera mêr û jina Kurd e nîne. Wekî dibêjin: "Şêr şêr e, çi jin e çi mêr e".

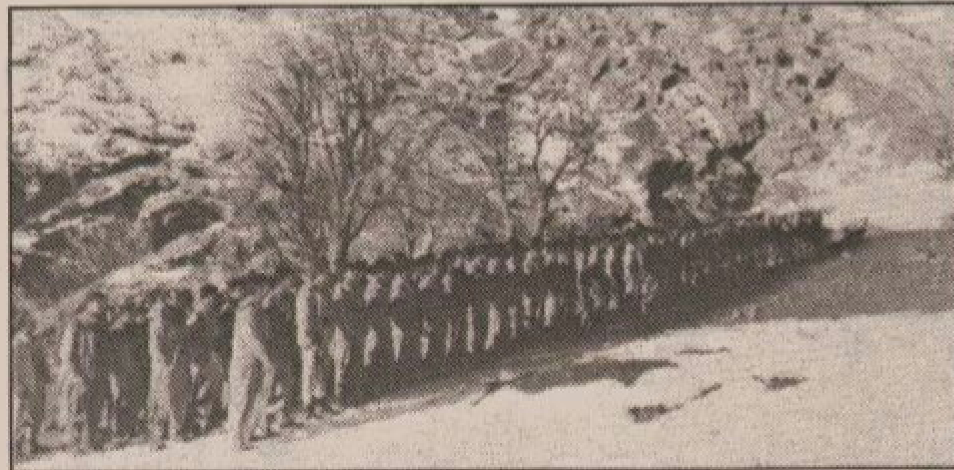
Berxwedan: *Wekî em dizanin Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) kongreya xwe ya çaremîn li ser axa welat bi serkevtinî derbas bû. Gelo, çiqas hîkariya biryar û bûyerên kongreyê li gel bû?*

Bersiv: Piştî kongreyê têkiliyeke gelekî baş di navbera gel û gêrîlla de hate çêkirin. Ew kêmasiyên berê ku di têkiliyan de derdiketin, tev di ber çavan re hatine derbas kirin, sûd û fêdeyên mezin ji wan tecrûbeyan hatine girtin.

Ji xwe di kongreyê de pir li ser livbaziyên gel hate rawestandin, her weha li ser pêwendiyên gel û gêrîlla jî bi dorfirehî hate sekinandin.

Ew kesbûna ku gelek caran berê derdiket, ew têkîliya durî exlaqê partiyê, ku bi gelek şervanan re derdiket, zirareke mezin gihande partiyê. Wan şaşîtiyan pir ziyan gihandine şoreşê. Bi navê PKK û seroketiya PKK lêdanên mezin li me dixistin, ango bi navê hevaltiyê, zor li millet dikirin. Gel jî ji aliyê siyasî ve ne hewqas têgihiştî bû, exlaqê partiyê baş nasnekiribû. Ji ber vê yekê dema ku di kesbûna kesekî de kêmasî derdiket, li ser partiyê dihatine hesibandin. Lê hema piştî kongreyê me gelekî hewl daye xwe ku em van kêmasiyan hilînin û heya dawiyê kesbûna partiyê bimeşînin (di têkiliyan û di şer de bimeşînin).

Berxwedan: *Piştî ku kongreya çaran biryara efûkirinê derxist gelekan ji parêzkarên gundan çekên ku hilgirtibûn berdan Tu vê yekê çawa dibînî?*

Wêne: Berxwedan

Bersiv: Kongreya çaran tesîreke mezin li tevayî girsên gel kir. Vê yekê hîşt ku gelek kes ji parêzkarên gundan çekan bavêjine ser rûyê dijmin. Bi rastî pir kes ji wan parêzkaran dostên me bûn, kêmasyên me gelek ji wan xistine saziya parêzkarên gundan, me ew kêmasyên xwe piştî demekê nas kirin.

Piştî ku biryara efûkirina wan derket, bi sedan hatin xwe teslîmî partiyê kirin. Me jî ew li gora biryarê pejirandin û gelek ji ewên ku efû xwestin, me ew efû kirin.

Berxwedan: *Vaye ez dibînim, ku li ser milê hinde hevalan "stêrka sor" heye. Gelo, kîjan heval vê stêrkê hildigre?*

Bersiv: Hevalên ku bêhtir çalak û serkevtî ne, di livbaziyan de bi serdikevin, yan jî ew ku temenê wan bi çûk e û zêdetir jêhatî ne. Stêrk li ser milê wan tê danîn. Ango ev stêrk, **"Stêrka Mêxwaziyêye"**.

Berxwedan: *Niha li van derdoran hinde girûp bi navê "dîn" derketine. Gelek li wan kesan çekdar in jî. Ew çi kes in?*

Bersiv: Belê, girûpne hene bi navê "Mûcahîdan". Wek tê zanîn jî, ji berê ve dijmin bi navê dîn gelê me xapandiye. Ev tişt heya îroj berdewam dike. Niha dewleta Tirk ev grûpa bi navê parastina dîn ava kiriye, lê hema tu têkiliya wan bi dîn re nîne. Ew kes temamen tîmên dewletê ne. Me li êrdima Hezexê gelek caran bang li wan kesan kir, me got werin em çekan, xwarin vexwarin û her tiştê bi we gerek e bidin we, tenê nekevine xizmeta dijmin, lê wan guh neda me. Alîkariya dijmin kirin, êrîş anîne ser me, nav û dengê partiyê li gora armanca dijmin belav kirin, di serî de hevalên me teşhîr kirin, rê li pêşiya heval digirtin û ew tehdît dikirin... Dîsa jî em çûne mala wan û me her tişt bi wan dan naskirin. Guh nedane me û xiyanetî berdewam kirin. Ji ber vê yekê li vê dawiyê du kes ji wan hatine kuştin (mêr û jina xwe). Heval diçine mala wî ji bo ku pirsiyar bikin, lê ew dest davêje telefonê û silahê li hevalan dikşîne. Heval mejbûr dibin ku wî û jina wî bikujin. Jina wî jî alîkariya wî di kar de dikir. Her du jî sedî sed di xizmeta dijmin de bûn.

Lê bi rastî ew gelekî ji hêla welatparêzan ve hatine teşhîr kirin. Kes li wan silavê nade, bi tenê mane, baş eşkere bûne ku dijmin ew rêkxistine. Tu hêza wan nîne, dewlet jî nikare wan ji me biparêze, ne tenê ji me, nikare ji millet jî biparêze. Ez dikarim bibêjim pîlan û polîtîka dijmin bi serneket. Kin were gotin, ew kes mirî ne û nikarin tu ziyanê bigihînine me.

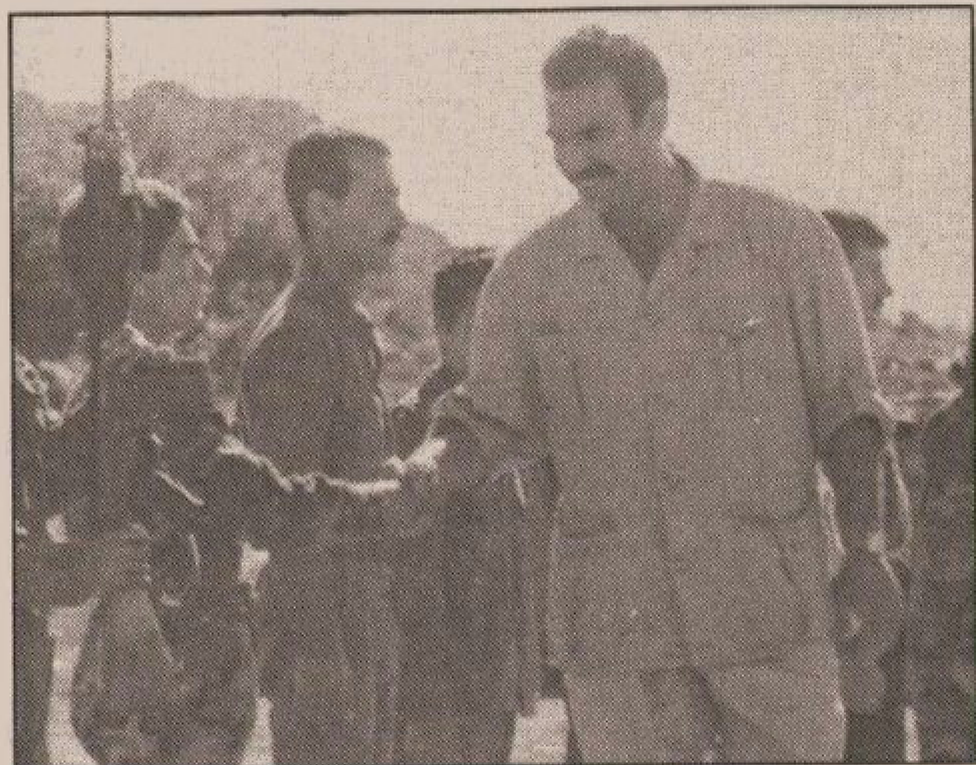
Berxwedan: *Li dawiyê çi bang û daxwaza we ji Kurdên li Europa dimînin re heye?*

Bersiv: Hêvî û daxwaza me ji wan ew e ku ji me re bibine piştek xurt. Kêlî bi kêlî bên û bala wan li ser welat be. Europa tiştekî nade mirov, dema em bi xwe nedine hev, ji ber vê yekê, girîng e em bi maddî û manewî alîkariya şoreşê bikin, ji ber ku jiyana me, bilindbûna me, şeref û namûsa me bi şoreşê ve girêdayiye. Dîsa ez bang li wan dikim û dibêjim, hêza xwe bikin yek û li piştı me bisekinin. Em heya dawiyê amade ne, heya serxwebûn û azadiyê em bi can û xwîn jî bo Kurdistaneke serbixwe û azad, li meydana şer amade bin. Êdî ji Kurdên me yên li derve tê xwestin ku ji bo vî welatî bixebitin.

Lehengê serxwebûn û azadiyê, têkoşerê ciwan

Hayrettin AK (Cesûr)

"Ez ê bi xwe heyanî dilopa xwîna xwe ya dawiyê şer bikim û girêdayî şehîdan bimînim"

Wêne: Berxwedan

Bi rastî ez nizanim bi çi awahî bîranîna rêheval **Cesûr** bînim ser ziman. Baş têdigihêm ku tu caran nikarim bi çend rûpelan qehremanî û cesûriya te verêsim.

Rêhevalê **Cesûr**! Daxwaz û hêviya min ji te ew e ku tu li min biborî. Belê, heya ku ez welatparêzî, cegermendî û lehengiya **Cesûr** bi xwendevanan bidim naskirin, girîng e ez bi salan rûnim û li ser wî binivîsim. Lê hema dem têra min nake. Dîsa ez ê hema çend gotin bin jî, li ser **Cesûrê** Kurd bibêjim.

Di dirêjiya dîrokê de, baweriya gelê Kurd bi serxwebûn û azadiyê gelekî qels û jar bûye. Xwe her dem bindest, perîşan, belengaz û gerdenşikestî dîtiye. Loma bîra wî bi serfiraziyê nayê. Wekî ku me gotî sedema vê yekê jî, xwe pepûk nîşandan e, ev bi xwe jî ji têkçûna raperîn û serîhildanan tê. Rastî jî ev e, çendî gelê me serî hildaye, di encamê de şikiye û serî lê hatiye çemandin. Bona vê yekê em dibêjin, gelê Kurd ji dijminan gelekî tirsiyaye, newêre doza serxwebûn û azadiya xwe bike.

Vê tirs û newêrînê demeke dirêj derbas kir, bi çerx û sedsalan ajot. Lê piştî damezirandina **Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)**, rûpeleke nuh di dîroka gelê Kurd de vebû. Berî her tiştî ew tirsa, ku heya niha dijminan li ser me dabû meşandin şikand, baweriya gelê Kurd bi welatekî aza xurt kir û xuya kir, ku qehremanî çawa hovîtiya dijmin ditemisîne. Kin were gotin, PKK ji gelê Kurd re bû ronahî û rewşena jiyanê.

Ji her çar perçeyên Kurdistanê xort û keçên Kurd, xwe li dora vê ronahiyê dane civandin. Bi hemû hêz û xurtbûna xwe di nava refên şoreşê de cih girtin. Êdî nema tu kes ji mirin û tank û topên dagîrkeran ditirse, bi PKK her kes bûye piling, her kes bûye şêr.

Ji her çar aliyên cîhanê girsên gelê Kurd, di bin seroketiya PKK û APO de, vedigerin ser axa welat, dev ji dewlemendî û Europaya sexte berdidin û diçin ji bo rizgarkirina perçeyekî welat rewan pak dibin û şehîd dikevin. Gelo, ev hilgavtin, bilindî û hêza PKK nade ber çavan? Ew mirovê me, yê ku bawer nedikir Kurdistan azad be, îro bi kulman xwîna xwe di ber wê axê de dirijîne. Çikosiyê di fedekariyê de nake, dibêje mirinê: "Eger ji bo Kurdistanê be, fermo li ser her du çavan were!" Belê, nema em ji mirina derewîn û nerast ditirsin. Ji ber ku em ji wê mirinê jiyanê diafirînin.

Yek ji wan xortên ku bi banga PKK re dev ji biyaniyê berdan, pişta xwe dane Europa û berê xwe dane ser xaka bav û bapîran, rêhevalê bêmirin, **Cesûr** bû.

Rêheval **Cesûr** li gundê Xanikê-Nisêbînê hate dinyayê. Malbata wî gelekî belengaz û xizan bû. **Malbateke bê jêderên debariyê bû.** Ji ber vê yekê, piştî ku rêheval **Cesûr** xwendina xwe ya destpêkê diqedîne, dev ji dibistanê berdide û diçe xwe dide bin barên giran, zor û zehmetiyan dikşîne. Ji bo ku malbatê birçî nehêle, xwe birçî, tî û bê xew dihêle. Mîna kesê ku tu caran nizanibe westabûn çiye, diçe ser xebatê û kar dike. Di vî warî de û ji ber ku heya roja şehîdbûnê dilê bav û diya xwe nedihişt, gelekî giranbuha û şêrînê bav û diya xwe bû. Tevayî kesên malbatê jê hez dikirin, tu kes jê teng nedibû, hogir û rêhevalê her kesê dilsoz û niştiman perwer bû.

Ez û hevalê **Cesûr**, em digel hevûdin çûne dibistana dagîrkerên Tirk. Ez baş hizirdikim û tînim bîra xwe ku, kîn û nefreta wî li dijî mamosteyên dagîrkeran gelek bû. Ne tenê ew, rêheval **Cesûr** di zarokiya xwe de jî gelekî cesûr, jêhatî û egîd bû. Ji tu kesekî neditirsiya, serê xwe tu caran jî nediçemand. Li hêla din jî, rêhevalê nemir, ji hevalê xwe re heya dawiyê fedekar, alîkar û hogir bû. Ji ber ku **Cesûr** her dem hevalê hevalê xwe bû, zarok û mezinên gund jê hez dikirin.

Piştî ku **Cesûr** dev ji dibistana dagîrkeran berdide, demeke dirêj ji gund re dibe şivan. Li ber mih, bizin... û karikên gundiyan roj û şev derbas dike. Bê guman ew şivantiya, Kurdistanê baş pê dide naskirin. Ew çem, çiya û newalên Kurdistanê gelekî li ber dilê wî şêrîn û giran dibin. Ez baş tînim bîra xwe, dema ku li ber pêz stranên şoreşgerî digotin. Bi wan stranan xweşî û şengiya Kurdistanê dianîn berçavan...

Belê, **Cesûr** gelekî ji gul û gulîkan, ji deşt û çiyayên Kurdistanê hez dikir. Nedixwest tu caran dest ji Newala Kasyanê, Newala Dara Bizmarê... û ji Diyarê Têmûrleng û Diyarê Kolazman û Çiyayê Bagokê berde. Her dem hêviya wî ew bû, ku bi şev û rojan li wan derên mîna buhuştê bimîne.

Rojekê, **Cesûr** hate cem min û bi dilekî şikestî got: *"Ez ê bi malbata xwe re biçim Europa"*. Zimanê min kete hev, min hew dizanîbû ez çi bibêjim. Ez şêt û mat mam. Çare çiye! Mîna her malbateke Kurdistanê, malbata **Cesûr** jî, ji belengaziyê dixwaze berê xwe bide Europa. Ji ber zilm û zora dagîrker û mêtingeran, bi hezaran malbatên Kurdistanê xak û erdê bav û bapîran berdane û jiyana penanberiyê li derve derbas dikin.

Sala 1985'an bû, dema ku rêheval **Cesûr** di gel malbata xwe bi fizîkî ji welat diqete û berê xwe dide biyaniyê. Li Almanya bajarê Bielefeldê koça xwe datînin.

Lê tu caran nemir **Cesûr** welatê biyaniyê ji xwe re niştîman û cih nabîne. Hedara (sebra) wî li xurbetê nayê. Roj bi roj li vê dûrbûnê hezkirina welat di dilê wî de mezin dibe. Gelekî bîra Xanîka Şêxê û çiya û baniyên Nisêbînê dike. Ji ber van egeran (sebeban), bi her awahî **Cesûrê** nemir dixwaze xwe nêzîkî tevgera rizgariya netewa Kurdistan bike. Tevî gelek lîstokan jî, ku hinekan li pêşiya wî çêdikirin, rêhevalê me mîna welatparêzekî dilgerm û fedekar di nava Yekîtiya Ciwanên Walatparêzên Şoreşgerên Kurdistan (YCK) de cih digre û bi tevayî grev û delametên jê têne xwestin radibe. Xwebirçîhiştin, belavkirina weşanan, şevan, rêveçûnan, grevên protestokirinê... û hwk, tev dibin xebata rêheval **Cesûr**. Tu caran negot ev bar giran e , ez nikarim hilgirim. Di bin van baran de mîna şêran dimeşiya. Lê hema daxwaza **Cesûr** a pêşemîn ew bû, ku di nava Partiya Karkerên Kurdistan de bibe kadroyekî profesyonal. Heya şehîdbûnê di bin fermanên Partiyê de kêlî bi kêlî amade be.

Wêne: Berxwedan

Tevî gelek astengî û tengasiyan, di sala 1988'an de rêheval **Cesûr** bi dil û can tevî partiyê dibe û cihê xwe di nava partizanan de digre. Xwe heya dawiyê bi şehîd û seroketiya PKK ve girêdide. Di derbarê (derheqê) vê girêdanê de dibêje: *"Wê her dem şehîdên me di dilê me de bê mirin bin. Ew riya ku wan bi xwîna xwe vekirine, ew ala ku dane dest me, em ê li ser wê riyê bimeşin û wê alê heya ezmana bilind bikin... Ji bo vê yekê jî, ez ê bi xwe heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê şer bikim û girêdayî wan şehîdan bim..."* Belê, ev soza ku **Cesûr** dabû şehîdan, di demeke kurt de pêkanî.

Bê guman, çendî ku dijmin xwestiye gelê me ji hev qut bike, Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) gelê me gihandiye hev û yekîtiya wî xurt kiriye. Ne tenê li hundirê welat, li derveyî welêt jî li gelê me xwedî derketiye. Vê yekê ez û hevalê **Cesûr** jî, piştî qutbûnekê em gihandin hevûdin. Di sala 1989'an de, li Almanya bajarê Frankfurtê, min rêhevalê xwe di Kongreya Yekîtiya Ciwanan (YCK) a duwemîn de dît. Wê rojê ez gelekî dilgeş û kêfxweş bûm. Piştî civînê rêheval **Cesûr** bervî min hat û got: *"Te dît, Partiyê em gihandine hev.."* Keniya, şa bû û weha got.

Tu caran nemir **Cesûr** berjewendiyên kesanî (mesleha şexsî) nedabû ber çavên xwe. Tu caran jî, ew ji xwe re nekiribû armanc û ji bo wê nexebitî bû. Europa nikarîbû wî têxe bin bandorî û hîkariya xwe. Nikarîbû wî bixapîne û ji welatparêziyê bi dûrxe. Li cem heval **Cesûr** fedekariya ji bo welêt ji her tiştî bi rûmettir û qîmettir bû. **Tu pêwîstî nedida berjewendiya kesanî.** Baş dizanîbû ku rizgariya şexsî bi serxwebûn û azadiya Kurdistanê ve girêdayiye. Ji ber vê yekê xwe bi can û bên ji bo şoreşê pêşkêş kir. Û di nava malbata şoreşgeran de cihê xwe girt û bû lawê tevayî gelê Kurd ê ku tu caran nayê qirkirin û hilanîn. Tevî ku împeryalîzm dixwaze ji holê rakê, lê ranabe.

Bi wê bîr û baweriya xwe ya xurt, bi wê cesaret û cangoriya xwe, rêhevalê me, xwe ji bo **Akademiya Mahsum KORKMAZ** amade dike. Dema ku vê xeberê (çûyîna Akademiyê) digihînin wî, ew ji şabûn û kêfxweşbûna re difire. Wekî dibêjin, "roj lê hiltê".

Di nava çalakiyên Akademiyê de, rêheval **Cesûr** sembolê kesbûna şoreşger bû. Bi her awahî û ji her hêlê ve li ser xwe sekinî. Bi şev û rojan dixebitî ku kêmasiyên xwe hilîne û kesbûneke şoreşger a nuh ji xwe biafirîne, ji bo vê yekê rêheval **Cesûr** her demê li kêmasiyên xwe digeriya û ji hevalan alîkariya pêşketina xwe dixwest. Bîr û baweriyê, daxwaza pêşketinê, giyanê fedekariyê... tev komî ser hev bûn û ji hevalê me re bûne bingehên serkevtinê.

Di sala 1989'an de partiyê biryara derbasbûna wî, ji bo welat derxist, şabûna ku xwe da ser dilê **Cesûr** , gelekî giran û bilind bû. Belê, çûyîn û vegera welat li cem **Cesûr** hesretek bû. Lê dîsa jî dema derkete derveyî welat baweriya wî ya vegerê qutnebûbû. Ji ber ku heya dawiyê kesekî welatparêz bû.

Rêhevalê nemir xwe bi lez û bez amadekir. Çûyîna wî hêdî-hêdî nêzîk dibû, dilê wî jî, bi xurtî ji kêfxweşbûnê re lêdida. Belê, êdî dem hatiye ku piştî perwerdekirina ramyarî û leşkerî derbasî qada germ bibe. Û tol û heyfa salên bindestiyê ku dijmin heya niha li ser me meşandiye û dimeşîne jî, hilîne.

Di 29'ê Mijdara 1989'an de, di gel 12 şervanan berê xwe didin qada rûmet û şerefê. Bi hêviyeke bilind, bi dilgeşî û şahiyeke ku mirov nikare bîne ziman, diçin şerê serxwebûn û zadiyê. Lê berî derbas bibin, li ser sînor şerekî dijwar û giran di navbera grûpa şoreşgeran û hêzên dagîrkerên Tirk de derdikeve. Dijmin dixwaze şoreşvanan teslîm bigre û wan bide rawestandin. Lê berxwedan heya dawiyê bilind di be. Gelek ji hêzên dagîrker têne kuştin, gelek jî birîndar dibin. Lê di encamê de rêheval **Cesûr** di gel hevalên xwe ên bê mirin şehîd dikeve û tevlî karwanê şehîdan dibe. Û bi xwîna xwe ya sor riya rizgariya netewî hîn bêhtir ronî kir û rûmeta gelê me, welatê me û partiya me parast.

Rêhevalê Cesûr

Dema em têde dijîn, dema serî-hildan û rabûnêye. Gelê me roj bi roj zincîra koledariyê perçe-perçe dike. Êdî nema dagîrkerên Tirk cih ji xwe re li çiyayên Kurdistanê dibînin. Îro çol û çiyayên niştimana me ji dijmin re bûne dojeh û goristan. Ev xebata ku ditê meşandin jî, bê guman di bin ronahiya we de ye. We bi qehremanî û lehengiya xwe em gihandin vê bilindiyê.

Heval, têye bîra dema te bi hêzên reformîst re digot: *"Kurdistan li Europa xelas nabe. Rabin, em herin ser axa bav û kalan, rabin... em ê li wir hev bibînin..."* Hevalo, tu çûyî û li pey te jî gelek hevalên mîna te çûn. Lê ew kesên ku te ji wan re digot **"Li Europa Kurdistan xelas nabe"** hîna jî rûreş in, rûçikê wan ê reş eşkere bûye.

Rêhevalê **Cesûr**! Rihet raze, vehese, tu her û her bêmirin î. Em jî soz û peyman didin te, ku em ê heya dawiyê li ser riya ku tu têde şehîd ketî bimeşin, bibezin. Em ê wê ala ku te dayî dest me, bilin bikin. Em ê bi qehremanî û bê tirs û perwa bihejînin.

Em soz didin te, ku em ê her demê bibin parêzkarên doza ku te di ber wê de xwîna xwe rijandî. Em kêlî bi kêlî amade ne, xwîna xwe li ser wê riyê birijînin.

– Rêheval Cesûr wê her demê di dilê me de bijî!
– Şêhîdên me nemir in!
– Bijîn PKK, ERNK û ARGK!
– Bijî Serok APO!

Tîrmeh 1990
Hogir

Raçandina pejn û gotinêt mezinan di stirana Kurdî de

Wergerandin ji tîpên Erebî:
Mehabad Kurdî

Zanayê ku raçandin û vejinîna pejn û gotinêt mezinan di nav hozana Kurdî de (xwarû û jorû) layek baş û berfireh girtiye. Ev hunerê xweşik û qeşeng ji peydabûna hozana Kurdî dest pê kiriye, ev e Şêxê Cizîrî ye dibêjît:

Bêzî dikit ji qencan,
ji remz û naz û xencan
Qedrê gulan çi zanit,
kerbeş divêt kerê reş

Diyar e ku ev malika jorî, li ser xêmê wê gotinê danaye ya ku dibêjît:

Ker bêhna gula nizanît

Cigerxwînê Kurd jî gotiye:

Min rahişte gulek geş,
da ber pozê kerê reş
Ne bên kir û ne jî xwar
keser vedan go: Qîvar

Li dûv vê şopê Xanî, Nalbendî, Botanî, Feysel Mistefayê û Ebdulrehman Mizurî, Bedirxan Sindî, Xalid Hisên û hwd. Ev hunera bikarhênaye. Dûr nîn e, ku Cizîrî, Xanî û hwd. ev hunera ji stirana Kurdî wergirtibît.

Bê guman raçandin û vejinîna pejn û gotina mezina di strana Kurdî de hunerek kevn e. Bi kevnatiya stirana Kurdî, lê weke em dizanîn (heta niho) kesê xo li vê babetê nedaye û ev dergehe ne leqandiye. Lewma me bi fer zanî li vê dergehê bideyin. Weke ji dara folklorê diyar dibît, tayê stiranê dewlemendtirîn ta ye, lê çiqêt me helbijartîn, çiqê dawet, heyranok, lawik û şeveroka ye, çunkî fêqiyê me bi van çiqa ve ye, çiqêt din tamek din didin.

Çawa hozanvanê Kurd zîrek, çeleng û çespan bûye bikarhînana gotinêt mezinan, di nav hozana xo de, husa stiranbêjê Kurd jî, hêşta zîrektir û şehrezatir bûye bikarhînan vî hunerî, çunkî serbest û netirs bûye. Em nabêjîn ev hunere miş e di stirana Kurdî de bikarhatiye, lê em dikarin bêjîn, demê bikarhatî, bi şehrezayî bikarhatiye. Stranbêj zîrekî û çelengiya xo têda diyar kiriye. Ya ji min ve mexseda stiranbêjê bi vê çendê ev e bûye:

1- Gotina mezina yan pejnê hêz û verêj daye stiranê, ji layê ramanê ve, ango demê stiranbêjî viyayî ramaneka berfireh bidete stiranê, pena biriye ber gotineka mezina yan pejneka xuristî.

2- Gotina mezina yan pejn ji wî hoy dibîte stiranê û pêve peçrîme dibît, ango stiranbêj zehmetê pê ve nabînît, demê bikartînit, çunkî ya bi kêş û serwaye (ne hemî) bo nimûne binêre van bendêt stirana daweta, di stirana **Yar Dilo** de gotina, **"Lêv ji didana pêştir in"** bi vê rengî hatiye:

Yar dilo dilo dilo
yar dilo dexîl yeman
Beng û guharsinsil û
pir dilo dexîl yeman
Çav ji birhoya reştir in
yar dilo dexîl yeman
Kiç (keç) ji bejna çêtir in
yar dilo dexîl yeman
Lêv ji didana pêştir in
yar dilo dexîl yeman
Lêv ji didana pêştir in
yar dilo dexîl yeman

Vêre gotina "Lêv ji didana pêştir in", gotina mezina ye, ango kes û karên mirovê fertir in ji xelkê biyanî. Her wesa gotina **"Kiç ji bejna çêtir in"** diyar diket, ku Kurdan pitir hez ji xwestina keçka kiriye, ji ya bejna, lewa gotiye:

Bila kiç bît, bila pîr bît

Stiranbêjî li vêre divêt gotina **"Kiç ji bejna çêtir in"** mukim biket. Bi gotineka din, ew jî,

"Lêv ji didana pêştir in" hîna, weke îşkekê kire qulbe bo mexseda xo. Bi rastî stiranbêjê Kurd, pitir têkiliya (pejnê) kiriye ji gotina mezina, çunkî pejn hunerekî rewanbêjî sivik û bo perde bûye, baştir dest det bo diyarkirina mexseda stiranbêjî, ku hinde cara divêt ramanekê bidete stirana dewata ya ku pitir pêtivî xemlandinê ji ramanê, çunkî stirana dewata xo barkiriye, ji awaz û peyvêt ciwan û rewanbêjî. Pitir biha daye rûxsarê ji naveroka wê, heta bikarhînana pejnê gelek cara bo ciwaniya jinkê bûye, di stirana **"Lê lê kinê"** de, pejna **"Sîngê kinê derge ye"**, bo ciwaniya sînga û berê (kinê) hînaye demê dibêjîn:

Hoy kinê we ye, we ye
Lê kina min mala min
Sîngê kinê derge ye
Lê kina min mala min
Meydana min û te ye
Lê kina min mala min

Li vêre mexsed pê ew nîn e, ku sîngê (kinê) darê req e yan asinê req e (derge ye), lê mexsed pê ew e, ku sîngê wê mezin, pan û rast e.

Di stirana **"Bûkê dalalê"** de pejna **"xwîn şirîn"**, bi ramana darsivik û xişkok hatiye:

Bûkê dalalê xo negrîne
Bes rondika bibarîne
Surmê çava tu nerijîne
Surmê çava tu nerijîne
Zavay can e "bê xwîn şirîn e"
Zavay can e "bê xwîn şirîn e"

Her wesa di stirana **"Dabiçîne kayê"** de, pejna (bejna şirîn), bi ramana ciwan, jêhatî û helkêşayî hatiye:

Baranek barî
ho yeman ho yeman
Reşandin dar e
ho yemana xudê
Bejna kiçkokê
ho yeman ho yeman
Çende şirîn e
ho yemana xudê

Ji bilî vehandina pendê di stirana dawetê de, di lawikî de jî hatiye, lê ev honere hêşta pitir û ciwantir xo nîşana mirovê didet di stirana lawikê de, belê dîsan bi qetlazî têtе dîtin, demê me seyranek birye di nav sitrana lawikê de, me ev gulezere jê çinîn:

Di stirana (Çeto) de, penda (berxê nêr bo kêrê ye), wesa hatiye darêtin, dê bêjî sitranbêjî honerê bikarhînana pendê di stiranê de xwandiye:

... Gazî diket ava çavêt me rijiya
Qedemêt me şikestin
... Xozî me zanîba kanê kê dirbê xo li Çeto daye
Çeto di ber dirînêt kire gazî:
Gelî fêrisan û egîda
Hinî mêr in berxê nêr in
Bi sal carekê dikevine
ber devê kêrê

Di lawikê (Emê Gozê) de penda (destê bi tenê deng jê nahêt), li ser zarê **Bişarê Çeto** de hînaye dibêjit:

... Ez Bişarê Çeto me,
babê Şemo me
Emo were rayê
Ma tu nizanî mal xirabo
Heke evroke tu şîrê
îmamî Elî bî
Ay nê destekê
bi tenê deng jê nayê

Her di vê stiranê de, Emê Gozê gazî Bişarê Çeto diket û vê pendê di gel dibarînît dibêjît:

Bişarê Çeto, te talanê me bir
Me deynekir
Te şivanêt me qutan
Me deynekir
Te hêriş kirne Qesra Baximsê
Me deynekir
Ev e hemî te kirin, Bişaro
Me deynekir
Ey lo Bişarê Çeto,
Tu nebêje,
evroke Hesenê Osmên Axa ye
Ne tu dizanî,
kuştin her bo mêra ye
Berxê nêr her bo kêra ye

Pendeka dî weku xo, bê destkarî di stirana (Seyidxanê Kerr) de hatiye helandin, demê devê tivengêt wan sor dibin dibêjîtin:

Minê destê xwe avêtiye
derbê ji boy şer e
Ne mi go, bîst û pênc zabit,
milazimê dewleta,
Romê, minê kuştiye
devê çapoliyê
Ji berê pêşiya gotine:
Yê ku mêrê xelqê bikuje,
wê jê here

Ji bilî bikarhînana pendê di lawikî de, (pejin) jî çûye di nav tevin û rîsê lawikê de, lawikî pejin kêşaye di nav tevinê xo de û veçiniye û rengekê ciwan û jêhatî jê dirust kiriye, pejin bi rengekê kûrtir û berfirehtir di lawikî de hatiye ji stirana dawеta, çunkî stirana şera pitir pêtivî pend û pejina bûye, binêre van bendêt xwarê:

... Gotî Axa,
tu çûye şerê birayê min
Ebuzêdî, belê
Bi qederê Xudê
Çi ji (...) te ne hatiye

Diyar e armanc bi pejina (çi ji ... nahêt), ew e ku bêjît; ya jêhatî texsîr nekir, belê çi nekir, çi pêve nehat... Li ser zarê (Ebdurehmanî Zorbaşî) pejina (Teyirê Kelexan) hatiye:

Gotî babê mino lezê neke...
evroke roja mêran e...
Babê mino şîr û metalêt gelek
mêrçak û egîda dê mînin
Li ber teraş û berane
Ey lê babê mino, evroke
daweta teyirêt Kelexan e

Diyar e ev pejine, ya dibêjît, dê hind mêr hêne kuştin, ku teyir kelexêt wan xilas neken...

Çiqlê dê ji tayê stirana Kurdî, yê ku bi ber gutara me dikevît, çiqê (Heyranoka) ye, heyranok, stiranêt evînê û berdilkê ne...

Ev stirane ji lawikê cuda ne bi van xalêt jêrî:

1- Heyranok bi tenê evîn e, belê lawik siwarçakiye, yan evîn û siwarçakiye, weku lawikê Derwêşê Evdî.

2- Her lawikekî çîroka xo heye, lê heyranok bê çîrok e...

3- Her lawikekî navê xo heye lê heyranok bê nav e.

4- Lawik stiraneka direj e, bara pitir di koçik û dîwana ve tête gotin, lê heyranok stiraneka kurta nihal û gelîyan e, li ber pez û berxan e, li nav zevî û rezan e...

5- Kêş û serwayêt heyranokî kilasîkî ne, lê kêş û serwayêt lawikî serbest in.

6- Palewanêt heyranokî duşe kes in, lê palewanêt lawikî pitir in...

7- Her lawikekî kilîla xo heye, stiran pê vedibît, lê heyranok bê kilîl vedibît.

8- Peyvêt heyranokî dimê ne, lê peyvêt lawikî dinêr in, çunkî heyranok stirana evînê ye pêtivî peyvêt nerim û şil in, belê lawik stirana şeran e, pêtivî peyvêt req û giran û zir in. Heke çiqî şera bît, daku pitir ji babetê xo bi dûr nekevîn, dê zivrîn û bêjîn, pend û pejin, di heyranokî jî de, weku honer hatiye, belê çewa me negot lawik û stirana daweta bi penda dewlemend e, her wusa em nikarîn bêjîn heyranok bi vê honerî dewlemend e, belê em dikarîn bêjîn ku xo jê bê bar nekiriye, lewma milê heyranokî jî dê deyne rex milê stirana dawet û lawikî... keremken di gel vî heyranokî:

Çûm garekî, garê bi bîş e
Yêt vêda têŋ,
koçer û derwêş e
Kurko dîno!
Dinya şekal e,
li duwîv bikêşe

Heyranokekî di, pejina (Simaqa şuwiştî), weku sitîvankekê kiriye sitwê xo, bi ramana çine bikarhatiye: Kiçik dibêjît:

Kurko dîno
Avka şetê me, ya şîn e
Pêla dihavêt, pêle xwîn e
Eşqa min û lawikê delal wekî
Simaqa li pişta koçika,
tam tê nîne

Penda (pê xo ji temetî, berika xo dirêjke), di vî heyranokê xuwarê de bûye mêhvan:

Kurko dîno...
Were mala babê min, nivêşke
Heke tu jinxwazî, nextî bêşke
Heke te next nîne
Pê xo ji temetî,
berîka xo dirêjke

Penda (yê bilind bifrît, dê nizim kevît), weku şalulekî kevtiye ser takê vî heyranokî xwarê:

Çûme gelî, ji gelî ketim
Bilind firîm, nizim ketim
Kurko dîno
Qenca xwaztim,
bi xiraba ketim

Gelek pend bûyne çekekê şerî di destê jinkê de, demê pêtivî bûye dijî bab û birakêt xo bikarhînaye, penda dibêjît (... kiç ne şwînwar e...) her çende dijî jinkê hatiye gotin, belê hinde car bo berjewendiya xo bikarhînaye, wekî di vî heyranokî de diyar dibît:

Vê baranê, çirke-çirke
Mihînê berde, caniyê cilke
Kê dîtiye dewrê heft zemana
Kiç bo babê, bûye milke

Di stirana (Hey narê) de, penda (kiç malê xelkî ne, dayî bab palêt poşîne), li duwîv awaz û zewqê stiranbêjî û guhdarî hatiye, belê stiranbêjî pîçek sitran ji gotinê de ladaye û tîrek havêtiye babê û gotiye:

"Kiç malê xelkî ne, bab ehlê nextî ne, dayîk palê poşî ne":

Negrî ne lorîne
hey narê
Negrî ne lorîne
delalê
Kiç malê xelkî ne
hey narê
Kiç malê xelkî ne
delalê
Bab ehlê nextî ne
hey narê
Bab ehlê nextî ne
delalê
Dayîk palê poşî ne
hey narê
Dayîk palê poşî ne
delalê

Di stirana (xezala min, dela min) de, penda (jina ciwan belaye, bo xudanê), wusa hatiye dê bêjî parçeka resen e ji stiranê, demê dibêjît:

... Xezala min delala min,
konê babê te li baye
Xezala min, delala min,
li ser koçik û seraye
Xezala min, delala min,
jina sipehî belaye

Ev vekolîn kurt bû, li ser pend û pejina, di stirana dawet û şeverok û heyranokî û lawikî de, lê ev honere di stirana zêmar û biçûkan de bi ber çavêt me nekevt, diyar e ev rengê stirana, pêtivî gotina mezina nebûye...

Ji hinde jêderên Kurdî

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -V-

Tibab (Kom û Tek)

Di Kurdî de du tibab hene: Yekjimar (Tek) û pirjimar (kom).

Tek: Mirovekî, tiştekî, yan jî lawirekî tenê bi nav dike. Navê tek nayê guhartin, mîna xwe dimîne. Lê di hin de nîran de paşdanka **(ek)** distîne.

Nimûne:

Min gelek jêkir.

Kom: Bêhtir ji yekî ji mirovan, tiştan, yan jî lawiran bi nav dike û paşdanka **(an)** distîne dema ku diyar be (Pendî be). Û paşdanka **(nan)** distîne dema ku nav nediyar be (nependî be), lê navê kom ê pêşî bi zêderê re (forma hevbendî) paşdanka **(ên)** distîne (Xelaka 4'an).

Ji bo em zanibin di bin kîjan nîrî de navê kom **(an)** distîne û di bin kîjanî de şût dimîne. Em ê bi hev re van hevokên jêr berçav bikin:

1- Şoreşgeran Sîxurek kuştin.
2- Xort hatin.
3- Mêr çekan hazir dikin.
4- Mêr ê çekan hariz bikin.
5- Me ji serpêhatiyan ders girtin.
6- Stûna konan.
Koza berxan.

- Koma 1'ê ji van hevokan: Navê pêşî di hevokê vê komê de pirjimar in (kom in), (Şoreşgeran, serhildanvanan, keçan), ev nav bi karekî radibin, ango karvan in (pîşkar, kirde, fa'il), berkar jî (pîşkber, têrker, mef'ûl bîhî) di van hevokan de hene (Sîxurek, dijmin, çek). Ev hevok, karê wan di dema berê de ye (dema derbasbûyî). Di bin van rewşên jor de navê kom, nîşana kombûnê **(an)** distîne.

- Di encamê de em dibêjin: "Navê kom dema ku karvanekî bi karber be, di buhêrkê de, paşdanka **(an)** distîne:"

Nimûne:

Gundiyan serhildan çêkirin.
Palan nîsk çinîn.

- Koma 2'an: Di vê komê de navên "Xort, Keç, Jin" pijimar in û karvan in ji bo karekî (Pîşk) saltgîr, ango hevok bê berkar saz dibe û di sê çaxan de hevokê vê komê hatine bikaranîn: Xort hatin, di buhêrkê de ye. Keç diçin, di nihokê de ye. Jin ê bên, di mandê de ye. Di her sê çaxan de, ev navê kom şût dimînin û paşdanka **(an)** nastînin, her weha em dikarin bibêjin:

"Navê Kom, dema ku karvanekî bê karber be, di her çaxan de şût dimîne, ango nîşana kombûnê nistîne". Lê wek em dibînin, her gav karê bi van navan re **(n)** e kobmûnê standine "Hatin, Diçin, Ê bên". Em kombûna nav ji kombûna kar nasdikin. Em dibêjin: "Di bin çi nîrî de be, ku navê pirjimar şût bimîne, bê nîşana kombûnê **(an)**, karê pêre **(n)** e komê distîne û kombûna nav ji kombûna kar tê naskirin".

Nimûne:

Xwendevan rabûn.
Rêwî diponijin.
Dijmin ê bimirin.

- Koma 3'an: Hevokên vê komê di dema niha de (nihok) hatine pêkanîn û ji du navan saz dibin. Navê pêşî (Mêr, jin, keç) karvan in, lê navê duwemîn (çekan, meşan, dersan) berkar in û her du birê navan jî pirjimar in (kom in). Em dibînin ku navê pêşî, yê karvan şût maye bê ku nîşana komê bistîne, lê navê duwemîn ê berkar nîşana kombûnê **(an)** standiye, her weha dema em li koma 4'an temaşe dikin ku hevokên wê di mandê de (pêşeroj) hatine bikaranîn, tiştên me li jor gotî li ser tên meşandin. Em dibêjin: "Navê pirjimar ku di hevokê de karvan be û xwedî berkarekî durust be, di nihokê û mandê de, nîşana kombûnê **(an)** nastîne, lê di van rewşan de ku nav berkar be **(an)** distîne". Berûvajî vê di buhêrkê de, karvan **(an)** distîne û berkar şût dimîne. Em dibêjin:

Mêran çek hazir kirin.

- Koma 5'an: Navên pirjimar ku di van hevokan de hatine (ji serpêhatiyan, li dijminan) berkarên ne durust in, ango berkarekî din nediyr bi wan re heye, bi alîkariya **(ji, li)** dihê naskirin û her hevokek ji van jî di çaxekî de ye, lê hema her siyan nîşana kombûnê **(an)** standine. Em dikarin bibêjin: "Dema navê pirjimar di hevokê de berkarekî ne durst be, di her çaxan de nîşana kombûnê **(an)** distîne".

Berkarên ne durst bi alîkariya: **Ji, Li, Bi, Di...** tên bikaranîn wek:

Min ji mamoste pirsî.

Ji vê hevokê em nasdikin ku bûyer ne rast û rast hatiye serê mamoste, yan berkarekî din pêre heye ku pirsa min hiltîne, em dikarin ji vê pirsê nasbikin: Min çi ji mamoste pirsî? Bersiva vê pirsê berkarekî din bi mamoste re peyda dike, lê dema ez bibêjim: Min mamoste dît. Bûyera dîtinê rast û rast tê ser mamoste.

- Koma 6'an: Ev kom hevokê navdar in bi alîkariya zêderê çêdibin. Forma hevbendî ji wan re tê gotin, di vî rengê hevokan de, navê pêşî ku pirjimar be **(ên)** distîne (xeleka 4'an). Em dibêjin:

Stûên konan.
Kozên berxan.

Lê navê dawî nîşana kombûnê **(an)** distîne (Konan, Berxan, Siwaran).

Nimûne:

Keçnan çek hilgirtin.
Jin meşnan çêdikin.

Eger tîpa dawî ji nav dengdar be, di komê de **(yan)** distîne. Wek: Serî, seriyan. Mû, Mûyan. Ço, Çoyan.

Lê dema ev tîpa dengdar **(a)** yan jî **(e)** be, ev tîp tên avêtin û nav paşdankan **(an)** distîne. Wek: Bira, Biran. Pere, Peran. Pale, Palan. Gelek (birayan, pereyan paleyan) di nivîsin, lê di dîtina min de ev şaş e.

Gotinên mîna: Dê, Rê... dibin, Riyan. Lê di dîtina min de gereke: Dêyan, Rêyan, bên nivîsandin û dîsa di xwendinê de (Diyan, Riyan) bên lêvkirin.

Di xeleka bê de
"Veguhastina navan"

- Bang -

Tevlî "Kampanya Azadî û Avakirina Kurdistanê" bibin

Niştimanê Kurdan Kurdistan, ji berê bêhtir di demeke girîng û pêwîst de dijî. Împeryalîzm, dagîrkerî û faşîzma cîhanê bi hemû hêz û derfetên xwe, hewl didin ku ji nuh ve Kurdistanê dagîr bikin û xêr û bêrên binerd û serd talan bikin. Ev rewş mîna rojê eyan e. Di cihanê de îroj Kurdistan bûye qada cengê, bûye navenda şerê man û nemanê. Xaka Mîdya ya ku bi hezaran qehraman û egîd afirandine û pêşkêşî mirovahiyê kirine îro kovan jan dide û di bin pêyên leşkerên dagîrkeran de kûr dinale.

Niştimanperwerên rûmetdar,

Tevî wan zilm, stem û zineta li ser gelê me, tevî ew şerê hov ê ku dijmin dixwaze me pê qir bike, dîsa jî tevgera serxwebûn û azadiyê roj bi roj bilind dibe. Kerwanê gêrîllayên azadiyê mîna baz û sîperan li ser wan çiyan rûmet, hebûn û şerefa me diparêzên. Tol û heyfa sedsalan hiltînin û rûpeleke nuh di dîroka kurdan de, ya ku serkevtin neafirandiye, vedikin. Ev rûpel; rûpela serkevtin û serfiraziyê ye. Lewma em dibejin meşa wî kerwanê şoreşgeran, meşa azadiyê ye. Kurmanc, Soran, Zaza, lor, gor... bi hemû êl û olên xwe, bi hemû bîr û baweriyên xwe, di gel refên vî kerwanî di nava partiya xwe PKK, Eniya xwe ERNK, û Artêşa xwe ARGK de cih digrin û bê guman li dawiyê bi serdikevin.

Ji ber ku hêz û pişta vî şerê ji bo serxwebûn û azadiyê, gelê Kurd bi xwe ye. Divê em bi dil û can, bi diravî û giyanî (maddî û manewî) agirê vê şerî gurr bikin û nehêlin ku vemire. Êdî dem hatiye divê em serbixwe û aza bijîm, bes e ev nîrê koledariyê ku xwe daye ser histûyê me.

Welatparêzên Kurdistanê,

Di bin her kevirekî de, li ser pişta her zinarekî û di nava pêlên Firat, Xabûr û Dicle de, xwîna şehîdekî me heye, gulek e sor ku bi xwîna wan sor bûye heye. Ji bo ku em tola wan hildin, divê em ji 7 salî heya 70 salî tevlî **"Kampanya azadî û avakirina Kurdistanê"** bibin. Ji bo zanîn. Ji 15'ê Tebaxê heya 27'ê Mijdarê "Kampanya azadî û avakirina Kurdistanê" berdewam dike .

Her walatparêzek bi tevlîbûna vê kampanyayê, qonaxa, şerê serxwebûn û azadiyê bilind dike û greva xwe ya niştimanperweriyê pêktîne. Kurdistan welat, rûmet û hebûna her kurdekîye, li hundirê niştiman, li derveyî niştiman, li kuderê dibin bila bibin, divê gava em divêjin, lêdana dil û xebata me ji bo azakirina vî welatî be.

Bi tevlîbûna we, em zûtir û xurttir ber bi roja serfiraziyê ve diçin.

BO HEVRÊ WEDAT

Jiyana xwe bo doza Kurd te fida kir
Bi çelengî pêşverûtî bi xweşxebat
Tenê dijmin goşt û hestî l'te winda kir
Lê navê te nûjen weke rojê hilat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Ta kengî wê li me hebe ev zilm û zor?
Me dikujin, terpijinin li hawîrdor
Li hember wan bi bend û xebat û ebor
Rabe ser xwe gund û bajar zinar û lat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Te serî da lê qet ew dilê xwe neda
Jîna te bû roj û dîrok li nav Kurda
Bêje Amed, ji Şêx Seîd û bi virda
Kengî çêbû wilo civîn wilo civat?

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Em şiyar in em tev bi bîr û bawer in
Ji wan fend û xapê dijmin bi xeber in
Ev gotina Wedat bû, de bi lez werin
"Çiye Girî! Bi lîlandin bikin dawat."

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Pêketiye timî geş e ev xweş agir
Bi xwîna te rimî jê çû geş bû bêhtir
Dijmin li serê xwe kom kir kuç û kevir
Bi destê xwe malik li xwe kirin mîrat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Tu ji bîr nabî ta ku Kurdek ji piya bê
Tê pêştirî qîz û law û xwediya bê
Tê kelemê çavê pîs û gidiya bê
Tu ji me re bûyî mizgîn cejn û xelat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Rabin Kurdno şînê nekin bikin dîlan
Bi govend û kêf û şahî, çepk û lîlan
Ey xweş şehîd ronya çavê Jir Dilovan!
Bi xwîna we pêktê serxwebûn û felat

Tu namirî tu xuyayî şêrê welat
Te di dil de şax vedaye hevrê Wedat

Jîr Dilovan, Mêrdîn / 14 Tîrmeh 1991

Heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê pîroz be ji gelê Kurdistanê re!

Gelê Kurdistanê kete heftsaliya têkoşîna me ya rizgariya netewî û damezirandina Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê ARGK. Berî niha bi 7 salan, di roja 15'ê Tebaxê 1984'-an de, bi êrîşên çûyîn ser navçeyên Dih û Şemzînanê şerê gelê Kurdistanê yê çekdarî destpêkiribû.

Niha, di şerê li Kurdistanê de, em domaneke herî nuh dijîn. Gelê me domana dîrokê ya ku Kurd û Kurdistanê înkar dikir, çirrandiye. Kesaniya xwe îspat kiriye. Ji aliyên ramyarî û leşkerî hîma xwe daniye pêşiya çavan. Bi xeta xwe ya têkoşînê, ku daye ser, îspat kiriye ku wê xwe bigihîne serfiraziyê. Otorîte û serdestiya dijminan li Kurdistanê şikestiye, ji aliyê ramyarî jî û ji aliyê leşkerî jî ev weha ye. Li Kurdistanê êdî em behsa amadekariyên avakirina hikumeteke cengê dikin. Gelê Kurdistanê bi pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistanê-PKK, artêşbûna xwe ya leşkerî û ramyarî pêkaniye. Di bin pêşengiya PKK de gelê Kurdistanê, di dîroka xwe .de cara yekemîn e, ku şansê dilowgerî û destelatiya xwe bi destê xwe ve aniye. Di serî de li êrdimên Botanê û Behdînanê, li hemû êrdimên Kurdistanê amadekariyên li ser vê riyê hene û pêşvetir diçin.

Di dema heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê de, dagîrkerên Tirk careke din êrîş birin ser başûrê Kurdistanê. Bê guman çirokên Kendavê Farisî yên Emerîka anîne ber çavên xwe u weha êrîş birine ser başûrê welatê me, lê êrîşa wan rûberê binkevtineke mezin bû. Ji xwe lewma êrîş kirine, ji ber ku di pêşerojê de binkevtin û mirina xwe li ber çavên xwe dibînine. Gava dest bi êrîşeke weha kirine, ew bi xwe jî gelekî baş dizanîbûn, ku li beramberê artêşa me ya gêrîlla nikarin serkevtineke piçûktirîn jî bi destê xwe ve bînin. Lê dîsa jî xwe ji tiştekî weha re neçare û mecbûr didîtin. Encam jî divîbû bibe fiyasko û bû fiyasko (îflas). Bi vê êrîşa xwe dagîrkerên Tirk, di dîroka xwe de binkevtina xwe ya mezintirîn di dîroka xwe de jiyan.

Di heftsaliya serfiraziya şerê me de, tiştê divê em bêhtirîn li ser rabiwestin û bala xwe bidinê ev e: Şer, êdî ne şerê pêşeng û rêberan e, ji vê derbas kiriye. Bi teybetî ji dema Newroza 1990'î vir ve, gêrîlla û serîhildan rabûne ser lingên xwe û xwe gihandine serpilkeke bilindtirîn. Tiştê em ji heftsaliya têkoşîna xwe çetirîn fêm bikin, pêşemîn ev rastî bi xwe ye. Şerê taybetî yê dagîrkeriya Tirkan û împeryalîzmê îflas kiriye. Di heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê de gelek rastiyên li Kurdistanê pêşvedikevin, vê rastiyê baş datînin ber çavan. Di serî de Amed, teviya Kurdistanê ketiye nava rewşa raperînê. Serîhildan xwe gihandine xalê bandev û serpilkên bilinditirîn. Botan, Behdînan û Serhedan gihane hevûdu. Cûdahiyên di navbera bakur û başûr ji holê radibin. Qadekî berxwedana yekbûyî derketiye meydanê. Roja 15'ê Tebaxê, li bakur û başûr bi mîlyonan mirovên Kurd vê roja pîroz, cejna xwe pîroz kirin. Dirûşmeyên mezinahiya ARGK li çarmedorên niştiman bi awazî û ahengî hatin bangîn. Tenê ev, baş şanî me dikin, ku çi maneyeke tixûbên ji nîvê welatê me derbas dibin û dagîrkerên bûne serdestên weltê me, nemaye. PKK, ji bo teviya gelê Kurdistanê bûye rêber û pêşajoyê yekbûn û rizgariya netewî, her weha hêviyê gelê Kurdistanê yê ji her alî ve.

Di heftsala serfiraziya têkoşîna me ya rizgariya netewî de, ku di bin serfermandariya Serok APO de ber bi serfiraziyên nuh ve diçe, baweriya me ya ji serkevtin û serfiraziya qutayî re zêdetir bûye. Ev bûye rastiya teviya gelê Kurdistanê.

Gelê Kurdistanê baweriya xwe bi pêşengiya Partiyê û gêrîlla tîne, jiyanê û serfiraziyê bi girêdana bi vê pêşengiyê re dibîne. Pêşeng jî hîma xwe ji vê bawerî û girêdanê distîne!

– Carek din pîroz be heftsaliya serfiraziya 15'ê Tebaxê!

– Bijî Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê!

– Bijî serleşkerê gelê Kurdistanê Serok APO!

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Em ji bo damezirandina Kurdistaneke serbixwe xwe amade dikin

Em gelek caran li ser welatparêziyê axifîn. Me nivîsar, pirtûk û axaftinên di derheqê vê yekê de pêşkêşî gelê xwe kirin. Ez bawer dikim, pir-hindik milletê me têgihişt ku welatparêzî çiye, çi ji mirovê Kurd dixwaze û çiqasî şêrîn e. Tevî vê yekê jî ez ê her dem û bê westabûn li ser welatparêziyê bibêjim.

Niştimanê me buhuştek e, şox û şemaliya li Kurdistanê nayê ziman. Mirov nikare çelengiya çiya, newal, çem û zozanên wê yên xemilandî bi hêsanî bîne ziman. Ne ji niha ve, lê belê di dîrokê de Kurdistan bûka welatan bûye. Ji ber vê yekê em xwîna xwe dilop bi dilop li ser axa wê dirjînin û bi hemû hêz û quweta xwe diparêzin. Ne tenê çelengiya Kurdistanê, lê berî her tiştî Kurdistan; rûmet, şeref û hebûna me ye. Ji bo vê yekê me jiyana xwe pêşkêşî wê kiriye.

Her kes dizane niha li cîhanê qîmeta Kurdan heye. Mirov fedî nake dema dibêje "ez Kurd im". Ji ber ku piştek jêre çêbûye. Berê ji ber xwe ve fedî dikir. Kurdiyetî mîna şerm û kêmasiyekê didît. Digot ez Tirk, Faris û Ereb im, bi Kurdî nediaxifî û sed nifrîn li xwe dianî, ku Kurd hatiye rûyê dinyayê. Lê hema niha, serî heya ezmanan bilind dibe dema dibêje "ez Kurd im". Bê guman ev pêşveçûn ji ber xwe nehatiye. Berî her tiştî xwîna şehîdan ev bilindî deraniye holê, ew şehîdên ku ciwaniya xwe ji bo parastina jiyana me pêşkêş kirin. Ji ber vê yekê em dibêjin şehîd bilindî û rûmeta me ne. Zor giring e, barekî li ser milê me ye ku em rêça wan bişopînin û di bin rêberiya wan de bimeşin.

Ev xwîn, çelengiya Kurdistanê û fedekarî, tev dibin binyada xebata me. Dem ne dema berê ye ku em bitirsin û bibêjin "pişta me nîne". Na! Niha pişta me gelekî xurt e. Dijmin bi hezaran leşkerên xwe, balafir û tank û topên xwe li dijî gêrîllayên me di şer de bikartîne. Weke ku bi dewletekê re şer bike. Tevî wê êrîşa xwe ya hov jî, nikare ziyanê bigihîne me û bi piştekê şikestî paşve dikşe. Ev çi raber dike?

Êdî em bi gavên xurt ber bi damezirandina Kurdistaneke serbixwe û azad ve diçin. Ne dijmin û ne jî tu kesên din, nikarin vê meşa me bisekinînin. Ji ber ku bi mîlyonan gelê me li pişt me bi bîr û baweriyekê, bi hemû hêza xwe sekiniye. Ji dil û can bang dike **"Bijî PKK!"**, **"Bijî Kurdistaneke serbixwe û azad!"**. Bê guman em ê heya nefesa dawiyê li gora bîr û baweriyên gelê xwe bimînin.

Lewma ez dîsa dibêjim, tu nemaye em ala xwe di nava alên dewletên serbixwe de hildin û cihekî ji xwe re di nava mirovahiyê de bigrin. Bila her kes vê rastiyê bibîne. Em ji bo dewleteke demoqratîk û yekbûyî xwe amade dikin. Ji girsên gelê Kurd jî tê xwestin ku ji 7 salî heya 70 salî bi maddî-manewî xwe ji bo vê dewletê amade bikin.

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 131
15 Tebax 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Di êrîşa dagîrkerên Tirkên faşîst a çûyî ser başûrê Kurdistanê de:

HÊZÊN DAGÎRKERÊN TIRK ŞIKESTIN

- *Artêşa Tirkên êrîşbaz di Geliya Xaxûrkê de gêj bû; Geliya Xaxûrkê bû goristana wan*
- *Bêhtirî 200 eskerên Tirk hatin kuştin, bi sedan hatin birindar kirin*
- *Şervanên ARGK ên nebez 2 firokên cengê û 3 helikopter anîn xwarê*
- *Qada cengê ya nuh: Botan + Behdînan!*

Wêne: Berxwedan

Êrîşbaziya yekeniyên artêşa Tirkan berhema çiye?

Balafirên cengê yên dewleta dagîrkerên Tirkên faşîst, roja 4'ê Tebaxê di asmanên Kurdistanê de, ber bi aliyê başûr ve firîn. Armanc; devleta Tirk dixwest êrîşekê bibe ser baregehên yekeniyên ARGK ên li başûrê Kurdistanê. Divîbû ev balafir, amadekariyên êrîşê pêkbînin û rewşê ji ber çavan derbas bikin.

i roja 5'ê Tebaxê de garanên talan û tajanê yên artêşa Tirkan ji erd û asman, di beyaniyê de dest bi êrîşê kirin; dîsa berê xwe dan nimûneyên afirandina hovîtiyên nuh. Firokên cengê ji Êlih, Amed û Meledî bala bûn, helîkopter bilind bûn. Ji "tixûp" derbas bûn û heya 45 kîlometreyan ketin asmanê başûr. Destpêkirin, ku gundên Kurdan bidin ber narîncokan. Ji erdê jî, 40 hezar leşkerên hovîtiyê rawestiyanbûn li ber "tixûbî." Bi hezaran endamên komên taybetî û 5 hezar çerdevanên cehş jî, tevlî wan bûn. Her weha çekên giran û panzêr jî rêz bûbûn. Piştî êrîşa firokan, ev hêz jî dest bi êrîşa xwe kirin û ketin axa başûrê welatê me.

Berpirsiyarên dewleta dagîrkerên Tirk, di daxweyaniyên xwe yên pêşemîn de digotin, ku dixwazin tolê hilînin. Ji ber ku, roja 4'ê Tebaxê gêrîllayên ARGK êrîş biribûn ser qereqoleke wan a li bajarê Şemzînanê. Vê bûyerê kiribûn hinceta vê êrîşa xwe. Gêrîllayên ARGK di vê qereqolê de 39 serbazên Tirkan kuştibûn, 7 serbazan dîlî (hêsîr) girtibûn û 17'an jî birîndar kiribûn. Avahiya qereqolê jî bi tevayî hatibû rûxandin.

Belê, bi vê hincetê artêşa Tirkên dagîrker, ji aliyên Şemzînan, Çel û Qilabanê êrîş dibirin ser başûr. Lê belê çi girêdaneke vê hincetê bi verastan re tune bû. Ji ber ku dagîrkerên Tirk, ji demeke dirêj bû, li ser "tixûb" amadekariyan berêvedibirin û roj bi roj bêhtir hêzên xwe li wir têkûztir dikirin. Lew hinde armancên wan ên gemar hebûn, ku ji dîrokê heya niha çavên xwe berdane wan. Gelek caran em li ser vê rastiyê rawestiyane û me balan

Dûmahîk di rûpela 27 'an de